ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:
ஸ்ரீமத் வரவர முநயே நம:
ஸ்ரீமத் வாநாசல முநயே நம:

ககநகிரிமுநி குருபரம்பரா ப்ரபாவம்

[ஸ்ரீ வானமாமலை மடத்துப பீடாதிபதிகளாகிய ஸ்வாமிகளுடைய வைபவம]

பண்டிதரத்னம் திருக்கண்ணபுரம்
சௌ. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யாரால் (சிரோமணி)
பரிசோதிக்கப்பட்டது

ஸ்ரீ வானமாமலை மடம் 27-வது பட்டம்
ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யரான
சின்ன ராமாநுஜ ஸ்வாமியின் நியமனத்தால்
வெளியிடப்பட்டது

மதராஸ்

துர்முகி வருஷம் சித்திரை மாதம்

விலை ரூ. 1-12-0

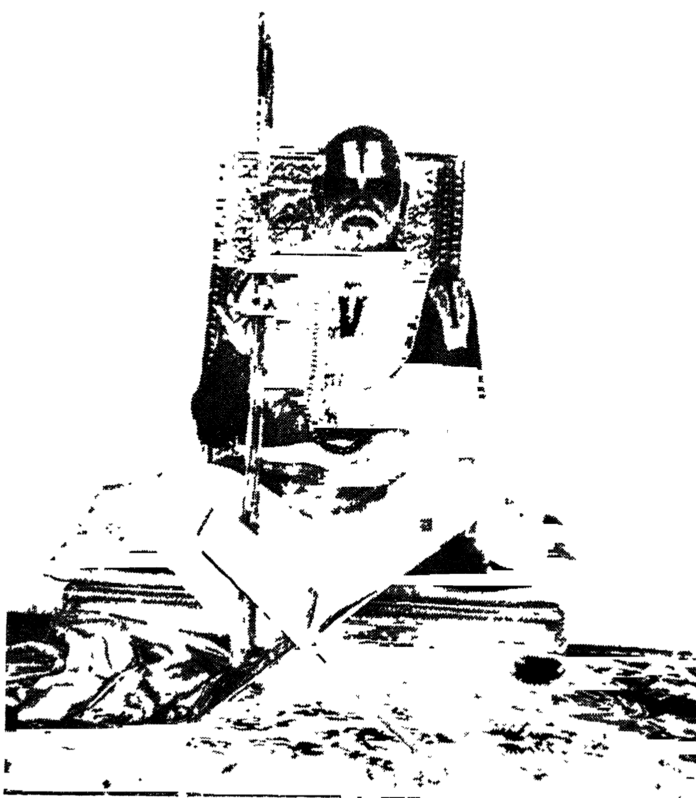
முதற்பதிப்பு—ஏப்ரல் 1956

பிரதிகள் 1000

பாரதி விஜயம் பிரஸ், திருவல்லிக்கேணி மதராஸ்-5

முதலாவது வானமாமலை ஸ்வாமி

27-வது பட்டம் ஸ்ரீ சின்ன ராமானுஜ ஸ்வாமி

முகவுரை

ககநகிரிமுநி குருபரம்பரா ப்ரபாவம்

பின்பழகராம் பெருமாள் ஜீயர் அருளிச்செய்த குருபரம்பரா ப்ரபாவம், ஆழ்வார்கள் வைபவம் தொடங்கி உடையவர் வைபவத்தைப் பரக்கக் கூறி நம்பிள்ளை வரையிலுள்ள ஆசார்யர்களின் வைபவங்களைக் கூறிற்று. பிள்ளைலோகம் ஜீயர் அருளிச் செய்த யதீந்த்ர ப்ரவண ப்ரபாவம், நம்பிள்ளையின் சிஷ்யர்களான வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை, பெரிய ஆச்சான்பிள்ளை தொடங்கி ஆசார்யர்களின் வைபவங்களைப் பேசி வந்து யதிவர புநரவதாரமான மணவாள மாமுனிகளின் வைபவங்களைப் பரக்க நிரூபித்தது. அந்த மணவாள மாமுனிகளின் அஷ்டதிக் கஜங்களில் ப்ரதமத்தில் எடுக்கப்பட்டு அவர் ப்ரதம சிஷ்யராய், அவரது பாதரேகாஸமராய், "பொன்னடிக் கால் ஜீயர்" எனப் போற்றப் பெற்று, அவரால் வானமாமலை பீடத்தில் தமக்கு ப்ரதிநிதியாய் ஸ்தாபிக்கப் பெற்று, தர்சனத்தைத் தழைத்தோங்கும்படி ப்ரவர்த்தனம் செய்ய நியமிக்கப் பெற்றவர் வானமாமலை முதலாவது (ஸ்ரீனருன) ராமாநுஜ ஜீயர் ஸ்வாமி ஆவார். அந்த ஸ்வாமி தொடங்கி அந்தப் பீடத்தை அலங்கரித்து எழுந்தருளியிருந்த ஸ்வாமிகளின் வைபவங்களைக் கூறுகின்றது இந்த க்ரந்தம். முதலாவது ஸ்வாமியின் அவதாரம், மாமுனிகளை ஆச்ரயித்தது முதல் நித்ய விபூதிக்கு எழுந்

தருளியது ஈருகவுள்ள அவரது வைபவஙகள, இவறறை "ஸ்ரீவரமஙகை முனி வைபவம்" விஸதாரமாகக கூறிறறு. எனவே இநத கரநதம, அவரது சரிததிர வைபவததில நோககினறி அவா அவதார மெனபதையும அவரது ஆசாாயத்வததையும "மணவாள மாமுனிவன பொன னடியாம செஙகமலப போதுகள" அவரே எனபதையும முதலில பரமாணஙகளுடன நனகு நிரூபணம செயதது, இநத பரஸஙகததில முதலில மாமுனிகளின சரிததி ரததைச சுருககிக கூறி அவரது வாழித திருநாமஙகள பலவறறையும வெளியிட்டிருககிறது. பினபு முதலாவது வானமாமலை ராமானுஜ ஜீயா ஸவாமி தொடஙகி வானமாமலை ஆசாாய பீடததில நியமிககபபட்டுப பரம பரையாய எழுநதருளியிருநத ஸவாமிகளின வைபவஙகள எலலாவறறையும இநத கரநதம கூறுகினறது எனவே இது "ககநகிரிமுநி குருபரமபரா பரபாவம" எனப பெயா பெறறது. இதில முககியமாகக கூறபபடும விஷயஙகளா வன அநதப பீடததில எழுநதருளியிருநத ஸவாமிகளின அவதார தினஙகள, திருநக்ஷதரத தனியனகள, வைபவத தனியனகள, வாழித திருநாமஙகள, சீாகள, அநதப பீடத தில அவாகள அமாநத காலம, மொததம எழுநதருளி யிருநத ஸமவதஸரஙகள, வானமாமலையிலும மறறுமுள்ள திவய தேசஙகளிலும, அவாகள செயதருளிய கைஙகாயங கள, திகவிஜய யாததிரைகள, திவய தேசஙகளின மஙகளா சாஸநஙகள, மடததுககுச் சேமிதது வைதத நிதிகள, முதலியனவாகும. இதில, 26-வது படடததை அலங கரித்த ஸ்ரீமதுரகவி ராமானுஜ ஸவாமி ஈருகவுள்ள

ஸ்வாமிகளின் வைபவங்களைக் காணலாம். 27-வது பட்டத்தை அலங்கரித்துத் தற்பொழுது எழுந்தருளி யிருக்கும் ஸ்ரீசின்ன ராமானுஜ ஜீயர் ஸ்வாமி செய்தருளிய கைங்கர்யங்கள் ஆழ்வார் திருநகரித் திருத்தேர் கைங்கர்யம், உள்ளூரில் விமான ப்ரதிஷ்டை முதலியனவாகும்.

இத்தகைய க்ரந்தம் ஆசார்யர்களின் சரிதமென்பது மாத்திரமின்றி சரித்திர முக்யத்வமும் வாய்ந்ததுமாகும். இது நீண்ட காலம் நமது விசிஷ்டாத்வைத ஸம்ப்ரதாய விஷயத்தில் இந்த மடம் ஆதிமுதல் ஆற்றி வந்துள்ள பணிகளை நன்கு அறிவுறுத்தவல்லதுமாகும். தற்காலத்திய பாமர ஜனங்களின் மனதில் இத்தகைய தொண்டுகளைத் தூண்டுவதற்கும் இது ஏதுவாகலாம். எனவே இதன் முக்யத் தன்மையை உணர்ந்தே வர்த்தமான ஸ்வாமி 27-வது பட்டம் சின்ன ராமானுஜ ஜீயர் ஸ்வாமி நியமனத்தால் மடத்தின் ஆதரவிலேயே இந்த க்ரந்தம் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது. பழைய நாட்களில் அந்தந்த ஸ்வாமிகள் எழுந்தருளியிருந்த காலத்தில் நிகழ்ந்த வைபவங்கள் பெரியோர்களால் தொகுத்து எழுதப்பட்டு மடத்துப் புஸ்தக சாலையில் இருந்தன. அச்சு வசதி ஏற்பட்ட பின் சில ஸ்வாமிகளின் வைபவங்கள் மாஸ ஸஞ்சிகைகளிலும் வெளிவந்திருந்தன. அவைகளில் வெகு நீளமாக எழுதியிருந்த வாக்யங்களைப் பிரித்துப் பல வாக்யங்களாக்கியும், அதிக ஸம்ஸ்க்ருத பதங்களை அகற்றியும், பாமர வழக்குச்சொற்கள் கலந்திருந்தவற்றை நீக்கியும் வீணவளர்த்தல் இன்றிச் சுருக்கியும், கூடுமான வரையில் பிழைகளைப் போக்கியும் இந்த நூல் தொகுத்து

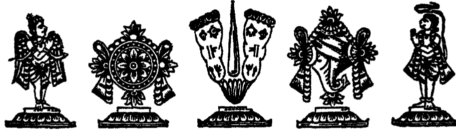
வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன் வெளியிட்டுள்ள "ஸ்ரீவரமங்கை முனி வைபவம்", அடியேனது தமிழ் உரையுடன் வெளியிடப்பட்ட ப்ரபத்தி மங்களாசாஸந க்ரந்தங்கள் இவை பெரியோர்களது பாராட்டைப் பெற்றுள்ளன. ஸ்ரீஸ்வாமியின் கருணை கடாக்ஷத்தினுல் இந்த க்ரந்தத்தையும் அச்சிடும்படியான இச்சிறு தொண்டு நியமிக்கப் பெற்றுப் பூர்த்தியையும் பெற்றுள்ளது.

இந்த மூன்று க்ரந்தங்களும் நமது வானமாமலை மடத்து ஸம்ப்ரதாயத்தில் ஈடுபாடுள்ள சிஷ்யகோஷ்டிகளுக்கு இன்றியமையாதவையாகும். ஆகையால் இவைகளை வாங்கிப் படித்து ஆசார்ய சரிதங்களை உணர்ந்து அவ்வழி யொழுகி நன்னெறி பெறுமாறு வேண்டுகின்றேன்.

ஸ்ரீஸ்வாமியின் ஸ்ரீபாததூளி
பண்டித ரத்னம் திருக்கண்ணபுரம்
சௌ. ஸ்ரீநிவாஸ தாஸன்,
திருவல்லிக்கேணி.

பொருளடக்கம்

(வைபவ விவரஙகள)

ஸ்ரீ வரமங்காஸமேத தேவநாயக ஸ்வாமிநே நம:||
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜார்ய நம :||
ஸ்ரீமத வர வரமுநயே நம :||
ஸ்ரீமத வாநாசல முநயே நம :||

கநகிரிமுநி குருபரம்பரா ப்ரபாவம்

1 ஸ்ரீ சைலேச தயாபாதரம் தீபக்த்யாதிகுணாணவம் |
யதீந்தரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம் ||
ரம்யஜாமாத்ரு யோகீந்தர பாதரேகாமயம் ஸதா ||
ததாயததாத்மஸத்தாதிம் ராமாநுஜமுநிம் பஜே ||

இந்த க்ரந்தம், அழகிய மணவாள மாமுனிகள தொடங்கி அவா திருவடிகளில் ஆச்ரயித்து அவர் பாத ரேகாமயராய, வைராக்யாதி கல்யாண குணபூஷிதரான,

---

1 श्रीशैलेशदयापात्रं धीभक्त्यादि-गुणार्णवम् ।
यतीन्द्रप्रवणं वन्दे रम्यजामातरम्मुनिम् ॥
रम्यजामातृयोगीन्द्र-पादरेखामयं सदा
तदायत्तात्मसत्तादिं रामानुजमुनिं भजे ॥

பெரிய வானமாமலை ராமானுஜ ஜீயர் ஸ்வாமி, அவரால் நியமிக்கப்பட்டுப் பரம்பரையாக அநத ஆஸ்தானத்தை அலங்கரித்தவர்களான மற்றய .ஜீயர் ஸ்வாமிகள்—இவர் களின் வைபவங்களுக்கு பரகாசகமுமாய், அவர்கள் வாழித் திருநாமங்கள், சீர், நாள் பாட்டுகள், அவதார தினங்கள் இவற்றுக்கு ப்ரகாசகமாய தனியன்களை, நிதயத் தனியன் கள், தீர்தத தின ச்லோகங்களை, மற்றும் கோயில் முதலிய திவய தேசங்களில் இவர்கள செயதருளிய அந்தநதக் கைஙகர்ய விசேஷங்களை, முதலியவற்றை நனகுய ப்ரதி பாதிபபதாகும்.

1 அழகிய மணவாள மாமுனிகள —இவர், ப்ரபத்தி மார்ககம் ஸஙகுசிதமாக நடந்து செல்வது கண்டு, ஜகத் ரக்ஷண சிநதாயுக்தரான பெரிய பெருமாளை, லோகமெல் லாம் உஜ்ஜீவிக்கும் விரகு சிநதித்து, தமது திருவணையான திருவநநதாழ்வானை மறுபடியும் அவதரிக்கும்படி நியோகம் செயய, அவரும் திருநகரியிலே திகழக்கிடந்தான் திருநாவீறு டைய பிரான் தாதரண்ணரையருக்குத் திருக்குமாரராய் அவதரிததார் தேசந் திகழும் திருவாய்மொழிப் பிள்ளை திருவடிகளில ஆச்ரயித்து, ஞாதவ்ய ஸகலார்த்தங்களையும் அறிநது, ஸகல சாஸ்த்ரஜ்ஞராய், எம்பெருமானார் திருவடி களில் பராவணய விசேஷத்தாலே "யதீநத்ரபரவணர்" என்று அழைக்கும்படி யிருப்பாராய், திருவாயமொழி ஈடு முப்பத்தாறுயிரத்தை அநவரதாநு ஸந்தானம பணணி முப்பத்தாறுயிரப் பெருககராய, பெரிய பெருமாள் நியோ கததைப் பெற்று ஸ்ரீரங்கத்தில் நித்ய வாஸம் செயயுமவராய் எழுந்தருளியிருந்தார் ஸ்ரீ ரங்கநாதனும் இவருடைய கால க்ஷேப வைகரியைக் கணடு மிகவுமுகந்து தமது திருமுற்ற மான கருட மண்டபத்திலேயே திருவாய்மொழியை வயாக் யானங்களுடன் அருளிச் செய்யம்படி நியமித்து இப்படி ஒரு வருஷம் நடந்து தாம் தம் தேவிமாருடனா இவருடைய வ்யாக்யான சைலியைக் கேட்டு அதி த்ருப்தராய் சாற்று

முறை தினத்தில் தாம் தமது பரிகரத்துடன் எழுந்தருளி யிருந்து, தாம் மணவாள மாமுனிகளுக்குச் சிஷ்யனுனமை தோற்ற அழகிய மணவாள பட்டரான அர்ச்சக குமாரராய் ஐந்து வயதாகிய ரஙகநாயகன் என்னும் சிறுவனிடம் ஆவே சித்துப் பெரியோர்களின நடுவில் தடுத்தும் நில்லாது, அவன் தன்னறிவின்றியே "ஸ்ரீ சைலேச தயாபாத்ரம்" என்றும் தனியனை ஓதும்படி செயதும், அதை ஸந்நிதிகள் எல்லா விடங்களிலும் ப்ரபந்த ஆதி அந்தங்களில் ஓதும்படி நியமித்ததும், இபபொழுதும் எல்லா ஸந்நிதிகளிலும் அத் தனியன் அநுஸந்திக்கப்பட்டு வரும்படியான இவரது வைபவம் வாசா]மகோசரம். அது யதீந்த்ரப்ரவண ப்ர பாவம், ப்ரபநநாம்ருதம் முதலிய க்ரந்தங்களில் பரக்க அருளிச் செயயப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

இவர் அவதாரத தனியன —[1] ப்ராதோராவம் கதாயாம் கலியுகசரதி ச்ரததராயே சகாப்தே வர்ஷே ஸாதாரணுக்யே ஸமதிகத துலே வாஸரே தீர்த்தஸங்க்யே॥ வாரே ஜீவே சதுர்த்யாம் ஸமஜநிச திதெள சுக்லபக்ஷே ஸுகர்மா, ப்ராஜந மூலாக்யதாரே யதிபதி ரபரோ ரம்ய ஜாமாத்ரு நாமா ॥

என்கிறபடியே கலிபிறந்து நாலாயிரத்து முந்நூற்று எழுபத்தோரு வருஷத்திற்குப் பின்பு ஸாதாரண வருஷம் ஐப்பசி மாஸம் சுக்ல பக்ஷம் சதுர்த்தி வியாழக்கிழமை கூடிய லோகக்ஷேம மூலமான திருமூலத் திருநக்ஷத்திரத் திலே இவர் அவதரித்தார்.

---

[1] प्राथोरावं गतायां कलियुगशरदि श्रद्धराये शकाब्दे वर्षे-साधारणाख्ये समधिगततुले वासरे तीर्थसङ्ख्ये । वारेजीवे चतुर्थ्यां समजनिच्च तिथौ शुक्लपक्षे सुकर्मा भ्राजन्मूलाख्यतारे यतिपति रपरो रम्यजामातृनामा ॥

இவரது நிதயத் தனியன் —ச்ரீசைலேச தயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதி குணார்ணவம்| யதீந்த்ர ப்ரவணம் வந்தே ரம்ய ஜாமாதரம் முநிம்||

இவர் சீர்:—

வாழி திருவாய மொழிப்பிள்ளை மாதகவால்
வாழும்மணவாள மாமுனிவன்—வாழியவன
மாறன் திருவாய மொழிப்பொருளை மாநிலத்தோர்
தேறும்படி யுரைக்கும் சீர்.

வாழித திருநாமஙகள .—

செயய தாமரைத் தாளிணை வாழியே
சேலை வாழி திருநாபி வாழியே
துய்ய மார்பும் புரிநூலும் வாழியே
சுநதரத திருததோளிணை வாழியே
கையு மேநதிய முக்கோலும் வாழியே
கருணை பொங்கிய கண்ணிணை வாழியே
பொய்யிலாத மணவாளமாமுனி
புநதி வாழி புகழ்வாழி வாழியே. (1)

அடியார்கள வாழ அரங்க நகர்வாழ
சடகோபன் தண்டமிழ நூல்வாழ—கடல்சூழநத
மண்ணுலகம் வாழ மணவாள மாமுனியே
இன்னுமொரு நூற்றாண்டிரும் (2)

இப்புவியில் அரங்கேசர்க் கீடளித்தான் வாழியே
எழில்திருவாய மொழிப்பிள்ளை இணையடியோன் வாழியே
ஐப்பசியில் திருமூலத் தவதரித்தான் வாழியே
அரவரசப் பெருஞ்சோதி அனநதனென்றும் வாழியே

எப்புவியும் சீசைல மேத்தவந்தோன் வாழியே
ஏராரும் எதிராச ரெனவுதித்தான் வாழியே
முப்புரிநூல் மணிவடமும் முக்கோல்தரித்தான் வாழியே
மூதறியும் மணவாள மாமுனிவன் வாழியே. (3)

முந்தைமறைத தமிழுரைக்கும் முத்திரைக்கை வாழியே
முந்நூலும் திருமார்பும் முக்கோலும் வாழியே
உந்தியமைத திருவரையும் உடையழகும் வாழியே
ஒருநாளும் மறக்கவொண்ணு ஒளிமுறுவல் வாழியே
சிந்தைதனைக் கொண்டருளும் திருமேனி வாழியே
செங்கருணை குடியிருக்கும் திருநயனம் வாழியே
வந்தருளி எனையெடுத்த மலர்த்தாளகள் வாழியே
மணவாள மாமுனிவன் வாக்கின்பம் வாழியே. (4)

தினைப்பொழுதும் தனைமறவாச சிநதைதந்தோன் வாழியே
சீர்திருவாய மொழிப்பிள்ளை சீருடையோன் வாழியே
நினைப்பவர்கள பிறவிதனை நீக்குமவன் வாழியே
நீள்புவியில் தன்புகழை நிறுத்தினுன் வாழியே
அனைத்தாழவார் கலைப்பொருளை ஆயநதுரைபபோன்
அழகாரு மெதிராசர்க் கனபனூா வாழியே [வாழியே
எனைபபோலும் பாவியர்கட் கிரங்குமவன் வாழியே
என்னப்பன் மணவாள மாமுனிவன் வாழியே. (5)

சீராரும் செங்கமலத் திருவடிகள் வாழியே
திருமருங்கில் துவராடை யுடையழகும் வாழியே
ஏராருந் திருநாமம் இலங்குபுயம் வாழியே
எப்பொழுதும் சங்காழி ஏந்துமவன் வாழியே
கார்போலும் செங்கையுறை முக்கோலும் வாழியே
கருணைகுடி கொண்டருளும் கண்ணிணைகள் வாழியே

வார்காதுந் திருநாம மணிநுதலும் வாழியே
மணவாள மாமுனிவன் மௌலியென்றும் வாழியே.(6)

கருதிவந்த அறுசமய ஈசரொடு கலிகடிந்த செந்திறலும்
வாழியே
கழல்வணங்கி நினைவோர்கள் தீயவினை
களைந்திடுநற் கருணைமிக வாழியே
திருவிளங்கு புரிநூலும் மாசில்லாத திருவரைச்செந
துவராடை வாழியே
சகம்வணங்கு திரிதண்டு மாகியொளி
செம்பொன்சேர் மேனிமிக வாழியே
அருணவொண் கிரணமணி திகழுந்திடுவா
ளரவமளி யதுதனிலே மேவி
அழகமர்ந்து விழிதுயிலு நங்குரி சிலணியரங்கர்
பதமலருள ளார்நத
மருவினிய மனுகொண்ட எதிராச மாமுனியும்
மறையும்
வாழவரு மணவாள மாமுனிவன் ஊழிதொறும்
மிகவாழி வாழியே, (7)

செந்தமிழ வேதியர் சிநதை தெளிந்து சிறநது
மகிழுந்திடு நாள்
சீருல காரியர் செய்தருள் நற்கலை தேசு பொலிந்திடுநாள்
மந்த மதிப்புவி மானிடர் தங்களை வானி லுயர்த்திடுநாள்
மாசறு ஞானியர் சேரெதி ராசர்தம் வாழவு
முளைத்திடு நாள்
கந்த மலர்ப்பொழில் சூழ்குரு காதிபன கலைகள
விளங்கிய நாள்
காரமர் மேனி யரங்க நகர்க்கிறை கண்கள்
களித்திடுநாள்

அந்தமில் சீரமண வாள முனிப்பர னவதரித் தருளியநாள்
அழகு திகழுந்திடு மைப்பசி யிலதிரு மூலமதெனு நாளே. (8)

சதுமறையு முபநிடத மவையாவும் நாரணனை வணங்க வருநாள்
சகலகுண சம்பன்ன ரெதிராசர் பாடியமு மோங்க வருநாள
மதிதவழு மணிமாட மதிளரங்கா மாறனுரை கேடக வருநாள்
வளையாழி பொறிகொண்ட தோளின்மிசை சீரியர்கள் கூட வருநாள்
பதியொருநாற் றெட்டவையுள் சீசைல மனுநெறியோர் ஓத வருநாள்
பல்லாண்டு பாடியிவர் வாழ்கவினி நெடிதுமென ஒலிக்க வருநாள்
அதிமதுர கவிராசர் சடகோபர் தாளிணைகள் ஏத்த வருநாள்
அழகாரு மாமுனிவன் படிவந்த ஐப்பசியில் மூல மெனுநாள. (9)

வாதுசெய என்றுசில வாதியாகள் வநதுமன முறியவெதிர் நிற்ப ரொருபால்
வாழியென வேபெரிய சாபமற என்றுசிலா வந்தனைகள் செய்வ ரொருபால்
போதுமினி வாதமுன பாதமருள் என்றுபுகழ் கொணடுசிலா நிற்ப ரொருபால்
பொங்கிவரு மெங்கள்வினை மஙகவரு ளென்றுசிலர் போற்றியெதிர் நிற்ப ரொருபால்
ஈதிவைகி டக்கமறை நூற்றமிழ்தெ ரிந்துசிலர் ஏதமற வாழவ ரொருபால்

ஏதமற வாதுலர்கள் பேதையர்கள் மயங்கிநிரை
செய்துகொடு நிற்ப ரொருபால்
மாதகவி னுலுலக மேழையும ளிக்கவென வந்தவெதி
ராச னடிசேர்

மாமுனிவர் தீப மருளாளர் மணவாளமுனி
மன்னுமிடம் வாழும் வளமே,(10)
தீய இருவினைகள் போயிடவும் தேறு மனமுடைய
தோர்திறலும்
காய மினியணுகா வகையும் காசி னியில்மிக வறுவொழிவும்
மாய னடியிணைக ளோடுறவும் வாழவும் பரமபத மேயுதவும்
சீயர் திருவடிக ளேசரணம் சீயா திருவடிக ளேசரணம் (11)

துங்கப் புயமும் புரிநூலும் சோதி மதிமுகமும்
தங்கு கருணைத தடங்கணணும் செநதா மரைக்கழலும்
மங்கைக கலிய னருள்கொணட மாமண வாளமுனி
செங்கைத் தலஞ்சோ திருதணடும் சிநதை யுறைநதனவே(12

இவர் எம்பெருமான் திருவுளளத்திற்கு அதிசயாவஹ மாயச செய்தருளிய கைஙகர்ய வைபவஙகளாவன

இவரது ஆசார்யரான திருவாயமொழிப் பிள்ளை இவரை அழைத்து சபத புரஸ்ஸரமாய் "ஸம்ஸ்க்ருத சாஸ்த்ரங்களில பல காலும கண வையாதே ஸ்ரீ பாஷ்யத்தை ஒருகால் கேட்டும் பரவசனம செயதும நமக்கும் எம்பெருமானுருககும் ப்ரீயமாகத் திருவாயமொழி முதலான அருளிச் செயல்களிலே அநவரதம் பரிசீலனம் பண்ணிக் கொண்டு பூர்வர்களைப் போலே பெருமாளுககு மங்களா சாஸநபரராய் கோயிலிலே நித்யவாஸமாக எழுந்தருளியிரும்" என்று நியமித்தபடியே ஜீயரும் ஸ்வாபீஷ்ட சிஷ்ய ரான வானமாமலை ராமானுஜ ஜீயருடன கோயிலிலே நிரய வாஸமாய் எழுந்தருளியிருந்து,

[1] "ஸ்ரீமத் ரங்கம் ஜயது பரமம் தாம தேஜோநிதாநம், பூமா தஸ்மிந் பவது குசலீ கோபி பூமாஸஹாய | திவ்யம் தஸ்மை திசது விபவம் தேசிகோ தேசிகாநாம் காலே காலே வரவரமுநி கலபயந மங்களாநி ||"

என்கிறபடியே பெரிய பெருமாளுக்கு அதிசயாவஹமான மங்களாசாஸநபரராய் நித்ய வாஸமாய எழுந்தருளியிருந்து, பூருவாசாரியர்கள் போதமனுட்டானங்களையும் ஆராய்ந்து அனுஷ்டிக்குமவராய் தர்சந ஸாம்ராஜ்யம் பண்ணித் திசை விளக்காய நிற்கின்ற திருவரங்கத்திலே திக்குற்ற கீர்த்தியை யுடையராய், ஸ்ரீரங்க ஸ்ரீக்கு மங்கள தீபம் போலே

[2] "ஸமுநிஸ் ஸௌம்ய ஜாமாதா ஸர்வேஷாமபி பச்ய தாம் | ஸ்ரீஸகஸ்ய நிதேசேந சிச்ரியே தேசிகச்ரியா ||"

என்று தேசிக ஸ்ரீயாலும் மிகவும் விளங்கா நிற்க, இதைத் தேசாந்தரஸ்தரெல்லாரும் கேட்டு,

[3] "தத. ஸமுத்ஸுகா ஸர்வே சதசோதஸ ஹஸ்ரச ||"

என்கிறபடியே தேசாத் தேசங்களில்நின்று வந்து அநேக மாயிரம் பேர்களும் ஆச்ரயிகக, அவர்களை யெல்லாம் க்ருபை செயதருளிக்கொணடு எழுநதருளியிருந்து அரங்கேசாக்கு ஈடளிததுச் சாற்றி ஸம்மாணிதராய அநேக சேதநர்கள் அநு ஸந்தித்து உஜ்ஜீவிக்கும்படியாய். தத்வத்ரய வ்யாக்யாநம், ரஹஸ்யத்ரய வ்யாக்யாநம் ஸ்ரீவசனபூஷண வயாக்யாநம், ஆசார்ய ஹ்ருதய வ்யாக்யாநம், ஜ்ஞாநஸார ப்ரமேயஸார

---

[1] श्रीमद्रङ्गं जयतु परमं धाम तेजोनिधानं, भूमा तस्मिन्भवतु कुशली कोपि भूमासहायः। दिव्यं तस्मै दिशतु विभवं देशिको देशिकानां कालेकाले वरवरमुनिः कल्पयन्मङ्गलानि ॥

[2] "समुनिस्सौम्यजामाता सर्वेषामपि पश्यताम्। श्रीसखस्यनिदेशेन शिश्रिये देशिक श्रिया ॥

[3] "ततस्समुत्सुकास्सर्वे शतशो थसहस्रशः

வ்யாக்யாநம், பெரியாழ்வார் திருமொழி வயாகயாநம், இராமாநுச நூற்றந்தாதி வ்யாக்யாநம், ஈட்டு ப்ரமாணத் திரட்டு, தத்வத்ரய ப்ரமாணத் திரட்டு, ஸ்ரீவசநபூஷண ப்ரமாணத் திரட்டு, உபதேசரத்தினமாலை, திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி, ஆர்த்தி ப்ரபந்தம், யதிராஜ விம்சதி, திருவாராதந க்ரமம், கோபால விம்சதி, கமலாஸ்துதி, முதலாக அநேக ப்ரபந்தங்களையும் அருளிச் செயது வாழ்வித்தருளினர். இவர் திருவடிகளிலே ஆச்ரயித்த அநேகம் ஆயிரம் முதலிகளில பரதாநரா யிருக்குமவர்கள் —

(1) வானமாமலை ராமாநுஜ ஜீயர், (2) பட்டர்பிரான் ஜீயர், (3) திருவேஙகட ஜீயர், (4) கோயில் கநதாடையண்ணன், (5) ப்ரதிவாதி பயஙகரம் அண்ணன், (6) எறும்பி அபபா, (7) அப்பிளளை, (8) அப்பிள்ளார் இவ வெணமர்களும ஸவாமி பெரிய ஜீயருடைய அஷ்டதிக்கஜங்களாவாாகள இபபடி அநேகம சிஷ்யாகளுடன் தாசநததை வளர்ததுக் கொணடு எழுபததுமூன்று திருநக்ஷததிரம பெரிய பெருமாளுக்கு மங்களாசாஸநபரராய எழுநதருளியிருந்து ஜகத்தை வாழவித்தருளினா இவா தீர்தத திவஸம் இருக்கும்படி என என்னில் —

[1] கும்பம் பாஸ்வதி யாதி தத்ஸுததிநே பக்ஷே வளர்க்ஷேதரே தவாதச்யாம் ச்ரவணர்க்ஷபாஜி ருதிரோத்காரியாக்ய ஸம்வதஸரே | தீபக்த்யாதி குணாநவிதோ யதிவராதீநாகிலாத்மஸ்திதி ஸ்ரீ வைகுணட மகுண்ட வைபவமகாதகாந்தோபயநதா முனி |

எனறிருககும

[1] कुंभं भास्वति याति तत्सुतदिने पक्षे वळक्षेतरे द्वादश्यां श्रवणर्क्षभाजि रुधिरोद्गार्याख्यसंवत्सरे। धीभक्त्यादिगुणान्वितो यतिवराधीनाखिलात्मस्थितिः श्रीवैकुण्ठमकुण्ठवैभव मगात्कान्तोपयन्ता मुनिः ॥

வானமாமலை பெரிய ராமானுஜ ஜீயர் ஸ்வாமி. ச்ரிய பதி யாய் ஸ்ரீவைகுண்ட நிலயனாய் நித்ய முக்தாநு பாவ்யனான ஸர்வேச்வரன், இருள்தரு மாஞாலமான இந்த லீலா விபூதி யிலே "[1] ஈச்வரோஹம் அஹம்போகீ" என்கிறபடியே அவனை இல்லை செய்தும், [2] கிம் தேந நக்ருதம் பாபம் சோரேண ஆத்மா பஹாரிணா" என்கிறபடியே ஸர்வா நர்த்த மூலமான ஆத்மாபஹாரத்தைச் செய்தும், ஜந்ம ஜரா மரணங்களாலே, அபிபூதராய் க்ருத்யாக்ருத்ய விவேகமின் றியே ஸம்ஸரித்துத திரிந்துழல்கின்ற பதத சேதநர்களைக் கண்டு, தம்முடைய நாராயணத்வ ப்ரயுக்தமான குடற் றுடக்காலே, [3] "வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்ருசம் பவதி து கித:" என்கிறபடியே மிகுந்த துககத்தை யுடையனாய் தயாபரவசனாய்த் தனது ஆஜ்ஞாரூபங்களான சருதி ஸ்ம்ருதீ திஹாஸ புராணாதிகளாலே நிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்ட ஆத்ய மநூதித ஸ்வரூபோ பாய புருஷார்த்த ப்ரதிபாதக பத த்ர யார்த்த நிஷ்டையை ஸகல சேதநரு மறிநது உஜ்ஜீவிக் கைக்காக [4] "அஹம் சிஷ்யாச தாஸீச" எனகிறபடியே ப்ரதம சிஷ்யையான பெரிய பிராட்டியார் முகமாய ஸேனை முதலியாருக்கும் ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தரான ஆழ்வாருக்கும் க்ருபை செய்து அவ்வாழவார் முதலாக நாத, யாமுந, யதிவர, வரவரமுநி வரமங்கைமுநி, பர்யநதமாக ப்ரஸாதித்து தளித்து உஜ்வலமாம்படி குருபங்கதி ஹாரததை "பல தேவர்ககோர் கீழக்கன்றாய" எனறும் [5] "கலௌ க சித் பவிஷ்யதி" எனறும், [6] "தச்சிஷ்யாக்ரஸரோ பரோ விஜ

---

[1] ईश्वरोहमहं भोगी ।

[2] किन्तेन नकृतं पापं चोरेणा त्मापहारिणा ।

[3] व्यसनेषु मनुष्याणां भृशं भवति दुःखितः ।

[4] अहं शिष्याच दासी च ।

[5] कलौ कश्चिद्भविष्यति ।

[6] तच्छिष्याग्रसरः ऽपरो विजयते रामानुजाख्यो मुनिः ॥

யதே ராமாநுஜார்யோ முநி " என்றும் சொல்லுகிற படியே முதலிலும் நடுவிலும் கடையிலும் ராமாநுஜ ரத்னங்களாலே அலங்கரித்துப் பேணியருளினுன்.

ச்ரிய பதி தொடங்கி மேன்மேலும் அபிவ்ருத்தமாய் வரவர முனிவன் வரை வந்துள்ள ஸத்ஸம்ப்ரதாயம் வான மாமலை ராமானுஜ ஜீயரிடத்தும் அவர் அஷ்ட திசாகஜங்க ளிடத்தும் அநத வானமாமலை ஜீயர் தொடங்கி இனறுவரை அவிச்சின்னமாய் வருகிற அவா பரம்பரையிலும வயவஸ்திதமாய் ஏகரூபமாய் நடந்து வருவது எல்லோராலும் அறியப்பட்டதேயாகும்.

எம்பெருமானுர், வரவரமுனி இவர்களின் வைபவங் களை குருபரம்பரா பரபாவமும் யதீநதர ப்ரவண ப்ரபாவ மும், நாம் நன்கு அறிந்துகொள்ளும்படி அவற்றைப் பரக்கப் பேசுவது போலவே, இவவரமங்கை முனிவன் வைபவங்களை யும் நாம் எல்லோரும் நன்கு உணர்ந்து உஜ்ஜீவிக்கும் வண்ணம் அவர் ஸந்நிஹித காலத்தவரால எழுதி வைக்கப் பட்டுளள ககநகிரி முநிசரிதம் முதலிய க்ரந்தங்கள் பரக் கப் பேசியிருப்பதைக் காணலாம்.

பூர்வாசார்யர்களுடைய உக்த்ய நுஷ்டானங்களைத் தமது அநுஷ்டாநங்களாலே ப்ரகாசிப்பித்துக் கொண்டு போரும் வானமாமலை ராமானுஜ ஜீயருடைய ஓராண்வழி ஸம்ப்ரதாயஙகளை உஜ்வலமாக்கும் அவர் ப்ரபாவங்கள் பல. அவைதான் அவதாரத்வம், ஆசார்யதவம் முதலியனவாகும். இவை யதீநத்ர ப்ரவண ப்ரபாவத்திலே எம்பெருமான் களாலும் வரவர முனிவராலும் ஸூசிப்பிக்கப்பட்டும், வாசிகமாக அறிவிக்கப்பட்டும் இருப்பதை நாம் நன்கு காணலாம். இவற்றை விசதமாகவும் விஸ்த்ருதமாகவும் முதலில் வெளியிட்ட ப்ரபந்தம் ககநகிரி முநி சரிதமாகும்.

இங்குச சிலர், ககநகிரி முநி சரிதம் முதலிய ப்ரபந்தங் கள் ப்ரசஸ்த பரமாணமாகமாட்டா, ஸர்வ ஸம்மதமான

தன்றோ ப்ரசஸ்த ப்ரமாணமாகும். வானமாமலை ராமானுஜ ஜீயர் ஸம்பந்திகளே உத்தேசயமாகக் கொளளும் இப் பிரபந்தங்கள ப்ரசஸ்தங்கள் எனபது எங்ஙனே ? எனச் சங்கிக்கக்கூடும். அதுசரியனறு. அப்படியே கொள்ளவேணு மென்று அபிபபிராயமாகில் "கலியுங்கெடும் கணடுகொள் மின்" [1]"கலௌ க சித் பவிஷ்யதி" என்று கூறும் பரமாணங்களையும் மநுஷ்ய ஜங்மாக்களில பலர் ஒப்பவில்லையே-[2] "ஜகத் ரக்ஷாபரோ நந்தோ பவிஷ்யதபரோ முநி" என் பதையும் நம்மிராமாநுஜ ஸித்தாநததத்தைச சார்நதவாகளி லும் சிலர் அங்கீகரிக்கவிலலையே. எனவே உடையவரும் அவதாரமில்லை, மாமுனிகளும் அவதாரமனறு என் றலலவோ சொலலவேணடி வரும் நிற்க நமது ஆசாரா நுஷ்டானங்களும் ஸாவாப்யுபகத மில்லாமையால அபரமாணமாகுமே. எனவே, முடிவாக இததகையோர் வேதங் களையும் ஆழ்வார்களையும ஆசார்யர்களையும் ஈச்வரனையும் இல்லை செய்து ஸமஸாரத்தில ஆழ்ந்தமிழநதவே நேரிடும். ஆகையால் பரமாணமாவது—சருதிஸ்ம்ருதீதி ஹாஸபுராணங்களும் "யதயதாசரதி சரேஷ்டː" எனற சரேஷ்ட ஸமாசாரஙகளும அததகைய ஆசாரவானகளுடைய வசன முமேயாகும். இநத வசனங்களுககு பராசஸ்தயமாவது ப்ராஜஞ ஆதரமும் இதர ப்ரமாண நுஸரணமுமேயாகும். இநத ககநகிரி முநிசரிதமும பராஜ்ஞராலேயே செயயப பட்டதும் இதர பரமாண நுஸாரியுமான க்ரநதமாகும்

யதீநத்ர பரவண ப்ரபாவம செயதருளிய பிள்ளை லோகம் ஜீயர் காலத்திற்கு சிறிது பிற்காலத்தில ஸ்ரீவான மாமலை ராமானுஜ ஜீயரின அஷடதிக்கஜங்களில் ப்ரதான ராய எம்பெருமானருககு திருக்குருகைபபிரான பிள்ளானைபபோலே ஜீயரால் ஞானபுத்ரனக அபிமானிககபபெற்ற

---

[1] कलौ कश्चिद्भविष्यति ।

[2] जगद्रक्षापरोनन्तो भविष्यत्यपरोमुनि ।

ராமானுஜன் பிள்ளாவைக்கு [1] " ஆத்தானி தீஹ விதிதோ வரதாரய சர்மா காரீந்த்ரஸூநி க்ருதிஸாகர பூர்ண சந்த்ர |" என்கிறபடியே பகவத்விஷயம் வரதார்யரென்றும் ஆத்தானென்றும் ப்ரஸித்திபெற்ற குமாரா அவதரித்தார். அவருக்கு—[2]" யஸ்யாபூத் தநயோ லோகேவிதிதஸ் ஸுந்த ராஹவய,| யதாத்மநா வதீர்ணோஸௌ வாந சைலேச ஸுந்தர ||" என்றும் [3] " யச்சிஷ்யபாவ மநவாப்ய சடாரி வேதபாவம ப்ரபோத்து மநலம் பஹுசாஸ்த்ரவித்பி:| ஸோயம் ஹி ஸுந்தரகுரு விஜயத்வஜோ பூத் ஸித்தாந்த ஸீம்நி யதிராஜகுரோர் மஹாத்மா||" என்றும் சொல்லு கிறபடியே வானமாமலைப் பெருமாள் அவதார விசேஷ மெனறும் பகவத்விஷய ஸூக்ஷ்ம தாத்பர்ய வேத்தாவென் றும் ராமானுஜ ஸித்தாந்த நிர்வாஹகரென்றும் சாஸ்த்ர ஜ்ஞாகளாலும் கொண்டாடப்பட்ட சுந்தரார்யர் என்னு மவர் குமாரராக அவதரித்தார அந்த ஸுந்தரராயரை அழைதது தத்காலத்தில் வானமாமலை ஆஸ்தாநததை அலங்கரித்த ராமானுஜ ஜீயர் ககநகிரி முனிவர் விஷயமான பூர்வீக லேகநகளேயும பூர்வாகளின் ஐதிஹ்யரூப வசனங் களையும் யதீந்த்ர ப்ரவண ப்ரபாவம் முதலியவற்றையும்

[1] आत्तानितीह विदितो वरदार्यशर्मा कारीन्द्रसूनुकृति सागरपूर्णचन्द्रः ।

[2] यस्याभूत्तनयो लोके विदित स्सुन्दराह्वयः ।
यदात्मना ऽवतीर्णोसौ वानशैलेशसुन्दरः ॥

[3] यच्छिष्यभाव मनवाप्य शठारिवेदं
भावंप्रबोद्धुमनलं बहुशास्त्रविद्भिः ।
सोयंहि सुन्दरगुरु विंजयध्वजोभूत्—
सिद्धान्तसीम्नि यतिराजगुरोर्महात्मा ।

ப்ரமாணமாகக் கொண்டு ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையில் பத்யரூப மாய அவா விஷயமாய் ஒரு க்ரநதம் செயயும்படி நியமித் தருளினுர். அவரும ஸ்வாமி நியோகத்தை சிரஸா வஹித்துச் சிநதிததுக்கொண்டிருக்க, அன்று ராத்திரியிலே ஸ்வப்நத் தில, தெயவநாயகன் எழுந்தருளி, ககநகிரி முநிவரின் சரித் ரத்தை ஸவிஸ்தரமாய எழுதும்; அதைத் தலைகட்டுவது நாமன்றோ, உமககெனன பரம், நீர் சிநதிக்கவேண்டா" என்று நியமிக்க, அவரும் கணவிழித்து ஸ்வப்ந விசேஷம் இருநதபடி என் எனறு விஸ்மிதராய ஜீயர் ஸ்வாமியிடம் ஸ்வப்ந வ்ருத்தாநதையும் தெரிவிதது மிகவும் ஸந்துஷ்ட ராய் இந்த ககநகிரிமுநி சரிததை அருளிச் செய்தார். எனவே இசசரிதம் பகவத் பரிகருஹீதமும் ஆசார்யருசி பரிக்ருஹீதமும் சிஷ்டபரிக்ருஹீதமுமாய இருக்கும்.

மேலும் ஒரு பெரியோரின் வைபவத்தைக் கூறுமவர் அவர் ஸம்பநதம் பெற்றிருந்தாலொழிய அதை முற்றிலும் கூற முடியாது இதை யதீந்த்ர ப்ரவண பரபாவம் குரு பரம்பரா ப்ரபாவம் முதலிய க்ரநத கர்த்தாக்களிடமும் காணலாம் ஸம்பநதமிலலாத அங்யர்கள் வைபவங்களையு மறியார், அறிந்தாலும் அதை க்ரந்த ரூபமாய்ச் செய்யவும் முன்வரமாட்டார்கள் எனவே இந்த ககநகிரிமுநி சரித மருளிச் செயதவரும் அநத ஸ்வாமியின் சிஷ்ய பரம்பரை யைச் சார்ந்தவராய் ப்ராஜ்ஞராய அந்தரங்கராய் ஸமீப காலஸ்தராய ஆசார்ய பதம் நிர்வஹித்துப் போருமவராய் இருக்கையாலே இவருடைய க்ரந்தம் ப்ரசஸ்ததம ப்ரமாண மென்னத் தட்டில்லை. இப்படி ஒப்புக் கொள்ளாதவர்கள் பின்பழகராம் பெருமாள் ஜீயர் அருளிச் செயத குருபரம் பரா ப்ரபாவத்திற்கும் பிள்ளை லோகம்ஜீயர் அருளிச்செய்த யதீந்தர ப்ரவண ப்ரபாவததிற்கும் ப்ராமாண்யத்தை ஸமர்த்திக்க முடியாததோடு தங்கள் குல வைபவங்களை யும் குருகுல வைபவங்களையும் ப்ரகாசிப்பிக்கும் ப்ரமாணங்

களையும் இல்லை செயது நாஸ்திகா க்ரேஸரராகத தேறுவர் என்னத் தட்டில்லை.

மேலும் [1] "சிஷ்யாசார்ய தநுத்வயீம்......ராமாநுஜா க்யோமுநி" எனறும, [2] "ஸ்ரீராமாநுஜ யோகிந, ப்ரதிநிதி வாநாத்ரியோகீசவர" என்றும, [3] "பக்த்யா நமந சிந்தயே" எனறும் மஹாராயா முதலியோா கூறிய வசனங்களோடு ஸமவாதியான [4] "ஆஸ்திகம தைஷ்டிகம்" என்றும், [5] "ரம்யோபயநதரம்சக" எனனு மிதயாதி வாகயங்கள் [6] "ஸ்வபநே ப்ருஹதய திநதரஸ்ய...... ஸ்வர்ணாதிபத ஸம்ஞக" எனபன போனற யதீநதர ப்ரவணப்ரபாவததில சொல்லப்படுகிற அர்த்தஙகளையே உட்கொண்டு பேசிற்றே பேசுவனவாகையால் ககநகிரி முநி சரிததின ப்ராசஸதயததிற்குக் குறையில்லை

இனி இவவாறு ப்ரசஸ்தங்களான [7] "ஆஸ்திகம் தைஷடிகம் தத்ர மதயமம் தநயம். ...ஸ்ரீ ஸௌம்ய வரதாபிதம, [8] "ரக்தாக்ஷ்யாஹவய வத்ஸரே.... ரம்யோபயந்த்ரம்சக [9] "ஸ்ரீமத் காரிகுமார..... கலப்தேஜ்ய வம்ச்ய ஸுத" என்னும் ககநகிரி முநிசரித வசனஙகளை

---

[1] शिष्याचार्यतनुद्वयीं . . . रामानुजाख्योमुनि. ।

[2] श्रीरामानुजयोगिनः प्रतिनिधि र्वानाद्रियोगीश्वरः ।

[3] भक्त्या नमन्चिन्तये । [4] आस्तिकं दैष्टिकं ।

[5] रम्योपयन्त्रंशकः ।

[6] स्वप्ने बृहद्यतीन्द्रस्य . . . स्वर्णादिपद संज्ञकः ।

[7] आस्तिकं दैष्टिकन्तत्र मध्यमंतनयं . . . श्रीसौम्य वरदाभिधं ।

[8] रक्ताक्ष्याह्वयवत्सरे . . . रम्योपयन्तांशकः ।

[9] श्रीमत्कारिकुमार . . . क्लृप्तेज्य वंश्य स्सुतः ।

[1]" சிஷ்யாசார்யதநுத்வயீம்... ..ராமானுஜாக்யோ முநி:"| [2]" ஸ்ரீ ராமாநுஜ யோகிந ப்ரதிநிதிர் வாநாத்ரி யோகீச்வர [3]" ஸ்வப்நே ப்ருஹத்யதீந்த்ரஸ்ய .....ஸ்வர்ணாதி பதஸம்ஜ்ஞக:" என்பவை முதலிய ஆப்ததம பூர்வ வசனங்களோடும் யதீந்த்ர ப்ரவண ப்ரபாவத்தோடும் ஐககண்ட்யத்தைப பெற்று ப்ரபலதமமாய [4]" ஜகத்ரக்ஷாபரோநந்தோ பவிஷ்யத்ய பரோ முநி " என்கிறபடியே அஹிபதி புநரவதாரமான மணவாள மாமுனிகள ஆசார்ய ரூபியாயும் வானமாமலை ஜீயர் சிஷ்யராயும் இப்படி ஏககாலததிலே மணவாள மாமுனிகளே ஆசார்ய சிஷ்ய ரூபேண அவதரித்தார் என்பதை ஸாதித்துத் தருவதுமாகும்.

"ஸ்வப்நேபருஹத் யதீநத்ரஸ்ய" என்கிறவசனம் வானமாமலை ஜீயரின அவதாரத்வே எப்படி ப்ரமாணமாகும் என்னில், பெரிய பெருமாள் கநதாடை யண்ணனுக்கு பெரிய ஜீயர் திருவடிகளில் ப்ராவண்ய முண்டாக்குகைக்கு அவா ஸ்வப்நத்திலே இராமானுசனும் இராமாநுஜாம்சமான முதலியாணடானுமாய் ஆசார்ய சிஷ்யர்களாய் ஸேவை ஸாதித்தாப்போலே திருவேங்கட முடையானும் பெரிய கேளவி ஜீயர் ஸ்வப்நத்திலே மணவாள மாமுனிகளும் வானமாமலை ராமானுஜ ஜீயரும் ஆசார்ய சிஷ்யாவதாரம் என்று காட்டுகைக்காகவே திருமலை மேலைக் கோடி தொடங்கி கீழக் கோடி முடிய நீண்ட பெரிய திருமேனியோடு தெற்கு நோக்கி ஒருவர் சயனித்துக்கொண்டிருப்பதாயும், அவர் திருப்பாதத்தருகே த்ரிதண்ட காஷாயதாரியாய் ஒருவர் நின்று கொண்டிருப்பதாயும், அங்கு சமீபத்தில்

[1] शिष्याचार्यतनुद्वयीं . . . रामानुजाख्यो मुनिः ।

[2] श्रीरामानुजयोगेनः प्रतिनिधि र्वानाद्रियोगीश्वरः ।

[3] स्वप्ने बृहद्यतीन्द्रस्य स्वर्णादिपदसंज्ञकः ।

[4] जगद्रक्षापरोनन्तो भविष्यत्यपरो मुनिः ।

போக்கு வரத்துள்ளவர்களை இவர்கள் யாவர் எனக் கேட்க "கீழே சயனித்து இருப்பவர் முப்பத்தாறாயிரப் பெருக்கரான அழகிய மணவாளப பெருமாள் நாயனார் என்றும், நிற்பவர் அவர் சிஷ்யரான பொன்னடிக்கால ஜீயர்" என்றும் சொலலக் கேட்டு ப்ரபுத்தராய "இதொரு ஸவப்நமிருந்தபடி என" என்று விஸ்மயப்படும்படி செய்தது, இவர்களிருவரும் ஓருருவமே ஈருருவமாகிய ஆசார்ய சிஷ்யாவதாரம் என்பதை அறிவிகைக்காகவே எனவே அஹிபதி புநரவதாரமான மாமுனிகளும் ராமானுஜ ஜீயரும் நாராயணனும் நரனும் போலே ஓருருவே ஈருருவமென்னத் தட்டில்லை.

மற்றையோருக்கு [1]"ருசிர ஜாமாத்ரு யோகீந்த்ர பாதாச்ரயம" எனறு மாமுனிகளின் திருவடிகளி லாச்ரயித்த பின்பு விலக்ஷண ஸம்பந்தம் தோற்றுமாப் போலன்றிக்கே [2]"பாதரேகா மயம் ஸதா" என்கிறபடி மாமுனிகளின் க்ருபையாலே அவதரித்த தனியனே "ஸதா" என்று பூத பவிஷயத் வாத்தமானங்களான முக்காலத்திலும் பிரியாத அவயவபூதா வானமாமலை ராமானுஜ ஜீயர் எனச் சொல்லுகையாலே "பெரிய ஜீயருடைய அம்சாவதாரமே, வானமாமலை ஜீயா" எனனுமதுக்கு இது போரச சேர்நதிருக்கும்.

இந்த வாநாத்ரி லக்ஷ்மண முநியும் அரண்ய வாஸத்தோடு அயோத்யா வாஸத்தோடு வாசியறத தொடர்ந்தடிமசெயது [3]"லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மி ஸம்பந்ந" எனவிருக்கு மவரைப்போலவே வரவர முனிகளின் ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் தொடர்ந்தடிமை செய்யுமவராய அவதார விசேஷமாயு மிருப்பர்.

---

1. रुचिरजामातृयोगीन्द्र पादाश्रयम् ।

2 पादरेखामयं सदा । 3 लक्ष्मणो लक्ष्मिसंपन्नः ।

இந்த ராமானுஜ முனிவரின் அவதாரம் வெகு காலத்திற்கு முன்னரே திருவேங்கடவன் திருமார்பகத்துறையும் அலர்மேல் மங்கையாலும ஸூசிதமாயிருக்கும் எங்ஙனே என்னில்? வானமாமலை ஜீயர் சில்காலம் திருமலையில் எழுந்தருளியிருந்து பிறகு சீவரமஙகைக்கு எழுந்தருள உத்யோகித்த பொழுது [1]"ஸ்வப்நே ததாஸ்யாங்ககதா ஸமாநவர்ணா| தாதேதி ஸம்போத்ய ... நயஸ்வேத்யவதத புரம்த||" என்று நாய்ச்சியார் இவரது ஸ்வப்நததிலே, "அப்பா, என்னை உமது ஊருக்கு அழைததுப் போம்" என்று ஒரு பெண் வடிவு கொண்டு மடியிலிருந்து நியமிததருளி அப்படியே பெரிய கேள்வி ஜீயர் ஸ்தலததார்கள் முதலானவர்களின் ஸ்வபநத்திலும் "எங்கள் ஐயரான வானமாமலை ராமானுஜ ஜீயருடன் கூட என்னை வானமாமலைக்கு அனுப்புங்கோள" என்று நியமிக்க அவாகளும் வானமாமலை ஜீயா ஸந்நிதிக்கு வநது [2]"ஸ்ரீ வேங்கடேசாய ப்ரா .... . யேசவரீ| நிவாரிதா சேஷகிரீச ... .ஸுப்ரதிஷ்டா||" என்கிறபடியே திருவேஙகட முடையானுககாகத தனிக் கோவில் நாயச்சியாா அவதரிபபிககபபட்டு பரதிஷ்டிபபிக் கப்பட்டதாயும் திருவேஙகட முடையானுக்குத் திருக் கல்யாணம் செயயப்புககவாறே அவன திருமார்வில் நாய்ச்சியார் வருங்காலத்தில் நிகழப்போகும் இநத வ்ருத்தாநதத்தைச் சிநதித்தே தனிக்கோவிலும் திருக்கல்யாணமும் வேண்டாமென்று நியமித்தபடியால அவை யிரணடுமின்றி ஸூபூஜிதையா யிருப்பதாயும், அந்த நாயச்சியார் திரு

[1] स्वप्ने तदास्याङ्कगता . . . समानवर्णा ।
तातेति संबोध्य . . . नयस्वेत्यवदत्पुरन्ते ॥

[2] श्रीवेङ्कटेशाय पुरा . . लयेश्वरी ।
निवारिता शेषगिरीश . . . सुप्रतिष्ठा ॥

வுள்ளம் தேவரீர தமக்குப் பிதாவென்றும் தெயவநாயகன் பர்த்தா வென்று மிருப்பதால், தேவரீர் நாயசசியாரை எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொணடு போகவேண்டு மென்று ப்ரார்த்தித்தார்கள். பினபு ஜீயரும் அபபடியே எழுநதருளப் பண்ணிப்போய் அந்த நாயசசியாருக்கு தெய்வ நாயகனேடு திருக்கலயாண மஹோத்ஸவம் செய்து வைத்தார் என்பது இன்றளவும எல்லோராலும் ஒபபுக்கொளளப்படும அபாதிதமான வருததாநதம்

இந்தச் சீவரமங்கை நாயச்சியார வருத்தாநதத்தால் திருமலை அலர்மேல் மஙகை நாயசசியார் நிஷேதித்ததும் வானமாமலை ராமாநுஜ ஜீயர் அவதரித்து அந்த நாயச்சியாருக்கும் தெயவநாயகனுக்கும் திருக்கலயாணம் நடததப் போகிருர் எனபதை ஸாவஜ்ஞையான தான் உணர்நதமையாலே யாகும். அங்ஙனன்றியே கொண்டால் [1]"யாபிஸ்தவம் ஸ்தநபாஹு த்ருஷ்டிபிரிவ ஸ்வாபி பரியம் ச்லாகஸே" என்னபபடுமவளுககு பதநயநதராவதாரததிலே நிஷேதம் தான் கூடுவது எங்ஙனே? நிற்க ஸர்வஜ்ஞையான அலர்மேல்மங்கை இந்த நாயசசியாரை அவதரிக்கச் செய்யும் போதும் பிரதிஷ்டை செயவித்தபோதும் நிஷேதியாமல் திருக்கல்யாணத்தையே நிஷேதித்தமையாலே அவள் திருவுள்ளம் ராமாநுஜ ஜீயர் அவதாரததை எதிர்நோக்கியதே என்பது தன்னடையே தேறும் பொருளாகும்.

மேலும் "செய்த வேள்வியர் வையத்தேவர்" என்று ஆழ்வார் கொண்டாடும்படியான யோகிகளின் குலங்களிலே ஈச்வரன் தானே ஆசார்ய ரூபமாக அவதரிப்பன் எனபதற்கு அவன் வாக்யமே ப்ரமாணமாகும்--அதாவது [2]"அஹ

1 याभिस्त्वं स्तनबाहुदृष्टिभिरिव स्वाभिः प्रियं श्लाघसे ।

2 अहमाचार्य रूपेण भविष्यामि युगेयुगे ।
तत्रापि योगिनां पुंसां कुलेमहति जन्म मे ॥

மாசார்ய ரூபேண பவிஷ்யாமி யுகேயுகே| தத்ராபி யோகி நாம் பும்ஸாம் குலே மஹதி ஜந்மமே|| [1]விசிஷ்ய மே தேவி கலௌயுகே குரோ ஜநிர் பவித்ரீகலு ஸத்குலே மம|| த்ரிதண்ட காஷாய படோர்த்த்வ புண்ட்ரத்ருக் பவிஷ்யதீ ஸாஹி புஜிஷ்யபூயஸீ|[2] மத்பக்தா ஜ்ஞாநபூர்ணா யே பவிஷ்யந்தி கலௌ யுகே|| த்ரிதண்டிநோ பிமாநாந் மே ஸர்வே தே குருரூபிண| முக்தி பாஜோ பவிஷ்யந்தி ஸத்யோஹம் ப்ரப்ரவீமி தே||'' என்னுமிவை முதலியனவாகும் இவற்றால் கலி காலத்தில விசேஷித்து த்ரிதண்ட காஷாய தாரியான ஆசார்யாவதாரம் உணடென்றும், அவ்வாசார்யா பிமானத் தாலே பக்திமான்கள் முக்தியடையப் போகிறார்களென்றும் கூறப்பட்டதாகும். இவை எம்பெருமானார் அவதாரத் தைக் குறிப்பிடும் ப்ரமாணங்கள்* என்னும் விஷயத்தில விப்ரதிபத்தி பண்ணுவார் ஒருவருமில்லை. ஆயினும் இவற்றை உற்று நோக்கின, விசிஷ்ய என்றதனால அவதா ரத்தின அதவிதீயதவமும் அதன் பாஹுள்யமும் கூறிய தாயக் கொளளவேணும்.

நிற்க "விசிஷ்யமே தேவி" என்ற ஸ்ரீ சாஸ்த்ரத்தைத தொடர்நது கூறபபட்ட[3] "மதகாலாதநு பதமாக்ஷி

---

[1] विशिष्य मे देवि कलौ युगेगुरोर्जनि र्भवित्रीखलु सत्कुले मम।
त्रिदण्डकाषायपटोर्द्ध्वपुण्ड्र धृग्भविष्यती
साहि भुजिष्यभूयसी।

[2] मद्भक्ता ज्ञानपूर्णा ये भविष्यन्ति कलौ युगे।
त्रिदण्डिनो ऽभिमानान्मे सर्वे ते गुरुरूपिणः।
मुक्तिभाजो भविष्यन्ति सद्योहं प्रब्रवीमि ते।

[3] मत्कालादनु पद्माक्षि समयो लोपमेष्यति।
गुरुरूपस्य मे शक्तिं तत्र तत्र निधायवै।
समयं सङ्ग्रहीष्यामि नातिलोपो भविष्यति॥

ஸமயோ லோப மேஷ்யதி| குருரூப்ஸ்ய மே சக்திம் தத்ர தத்ர நிதாய வை| ஸமயம் ஸங்க்ருஹீஷ்யாமி நாதிலோபோ பவிஷ்யதி|" இதயாதி வாக்யத்தையும் [1]"ஜகத் ரக்ஷா பரோநநத", "ஆதியிலே அரவரசை அழைதது" என்றும், [2]"சிஷ்யாசார்ய தநுத்வயீம்", [3] "ஆஸ்திகம் நைஷ்டிகம்" என்றும் இத்யாதி வாகயங்களையும், [4]"அஹம் ஆசாாயரூபேண பவிஷ்யாமி" என்கிற வாக்யத்தோடு சேர ஐககண்டயம் செயது அர்தத விசாரம் செய்யும் போது, உடையவா மணவாள மாமுனிகள் வானமாமலை ஜீயர் பர்யநதமான அவதார பஹுத்வத்தை உட்கொண்டே இந்த வசனம் பரவருத்தமாயிறறு என்கையே ஸ்வரஸ ஸித்தமாகும். அபபடியின்றியே [5]"த்ரிதணடகாஷாய", [6]"த்ரிதணடிநோ பிமாநாந் மே" என்னும் வசனங்கள் எம்பெருமானார் ஒருவரையும் தான் கூறுவனவாகும்" எனக் கொள்ளில் கீழக் கூறிய "ஜகத் ரக்ஷாபரோ நநத" இத்யாதி வசனங்களுக்கு அபராமாணயம் வரும் எனவே [7]"மத்காலாதநு" என்ற இடத்திற்கு உடையவா அவதாரததின் கடைநிலையான வானமாமலை ஜீயர் காலத்திற்கு பினபு என ஆரததம் கொணடு அதனபிறகே ஆசார்யர்களிடம் சக்தயாவேசம் எனக கொள்ளத தகும். உடையவர் அவதாரததிற்குப் பிறகு சக்த்யாவேசம் எனக் கொணடால் அதற்குப் பின்புள்ள எம்பாரை ஸுதர்சநாம்சமென்றும், ஸ்ரீ பராசர பட்டரை ஸ்ரீ ரங்கநாதாம்சமென்றும் பிள்ளை லோகாசார்யரை தேவப்பெருமாள் அம்சம் என்றும் கூறும் வசனங்களெல்லாம் வயாஹதங்களாம் உடையவருககுப் பிறகு மணவாள மாமுனிகள், வானமாமலை ஜீயர் பர்யந்த

1 जगद्रक्षापरोनन्तः 2 शिष्याचार्यतनुद्वयीं ।
3 आस्तिकं नैष्ठिकं । 4 अहमाचार्यरूपेण भविष्यामि ।
5 त्रिदण्डकाषाय। 6 त्रिदण्डिनोभिमानान्मे ।
7 मत्कालादनु ।

மாக விசிஷ்டாத்வைத ஸம்ப்ரதாயமானது மேல்மேலெனப் பலவகையிலும் செழித்துத் தழைத்து வந்திருக்க "மத்காலாதநு" என்பதற்கு உடையவராகிய எனது அவதாரத்திற்குப் பிறகு ஸமயம் லோபமடையப் போகிறது" என்று அர்த்தம் கூறுவதும் ப்ரத்யக்ஷ விருத்தமாகும். உடையவர் அவதாரத்திற்குப் பிறகு எத்தனை மஹான்கள் அவதரித்து க்ரந்தங்கள் மூலமாகவும் ப்ரவசன மூலமாகவும் விசிஷ்டாத்வைத ஸமயத்தைப பேணியிருக்கிறார்கள் எனபதை அறியாதாரும் உண்டோ? எனவே "ஜகத்ரக்ஷா பரோநந்த." "ஆதியிலே அரவரசை" இத்யாதிகளான வசனங்களாலே யதிவர புநரவதாரமான மாமுனிகள் திருவநந்தாழ்வானுடைய பூர்ணவதாரமென்றும் "ரம்யோபயந்த்ரம் சக", "சிஷ்யாசார்ய தநுத்வயீம்", "பாதரேகாமயம்" இத்யாதி வசனங்களாலே அம் மாமுனிகளின் அம்சாவதாரம் வானமாமலை ஜீயர் என்றும், ஒரொன்று பூர்ணவதாரமாகவும் ஒரொன்று அமசாவதாரமாகவும் முறையிடுகிற ப்ரமாணங்களைக் கொண்டு நிர்ணயிப்பதே ஸாத்விக ஸம்மதமாகும். அதில் எமபெருமானுருக்குப் பின்பு எம்பார்முதல் திருவாய்மொழிப் பிளளை ஈறுக உள்ள ஓராண் வழி ஆசார்யர்களின் அம்சாவதாரதவத்தில் தனித தனி ப்ரமாண முண்டாகையால அவைகளினுல் அவர்கள் அவதார விசேஷமென்பது தேறுமாகையால் "விசிஷ்யமேதேவி" இதயாதி ஸ்ரீ சாஸ்த்ர வசனங்களாலே சொல்லப்பட்ட அவதாரம் மணவாள மாமுனிகள் வானமாமலை ஜீயர் பர்யந்தமா யிருக்குமென்பதும் ஸித்தம். ஸ்ரீ சாஸ்த்ரத்தில் "விசிஷ்ய" என்று கூறிய பதத்தின தாதபர்யநதான் தத விவரணமான "ஜகத்ரக்ஷா பரோநநத" "ஆதியிலே அரவரசை" "சிஷ்யாசார்ய தநுத்வயீம", "ரம்யோபயந்த்ரம்சக", "ஸ்வப்நே ப்ருஹத்ய தீந்த்ரஸ்ய" என்று மித்யாதி வசனங்களிலே வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டது என்பது அபலபிக்க முடியாத ஸித்தாந்தமாகும்.

எனவே உடையவர் அவதாரம், தத்புநரவதாரம், தச்சிஷ்யாவதாரம் என்னும் க்ரமத்திலே உடையவர் அவதாரத்தின் கடைநிலை வானமாமலை ஜீயரென்பதும் அதுபர்யந்தம் அம்சாவதாரமென்றும் அதற்குப் பின்பு வந்துள்ள ஆசார்யர்களிடம் சக்த்யாவேசம் என்பதும் ஸித்தமான அம்சமாகும்.

இனி கீழக்கூறியபடி வானமாமலை ஜீயருக்குப் பிறகு ஆசார்யாகளிடம் பகவான் செய்யும் சக்தயாவேசமும், இந்த ஜீயருடைய பரம்பரையில் பினருடி வரும் ஆசார்யர்களிடமே எனபது நிபுண நிரூபணம் பண்ணுமவாகளுக்கு வ்யக்தம். எங்ஙனே என்னில்? "குருரூபஸ்ய மே சக்திம் தத்ரதத்ர நிதாயவை" என்ற வசனத்திற்கு த்ரிதண்ட காஷாயதாரியாய குருவின் உருவம் தரித்த எனது சக்தியை (தத்ரதத்ர) அந்தந்த (உருவம்) த்ரிதணடகாஷாயாதிதாரிகளான ஆசார்யர்களிடத்திலே வைத்து ஸமயம் அதிக லோபத்தை யடையாமல் பாதுகாக்கப் போகிறேன் என்றே பகவத் வசனமாகையால் அந்தப் பரமபரையில வரும் ஜீயர்களிடம் சக்யாவேசமென்பதும் மறைக்கக்கூடாததாகும். "தத்ர தத்ர" என்பதற்கு இவ்வாறு அர்த்தம் கூறுவதே ஸ்வரஸ மாகும். மேலும் ஒரே கார்யார்த்தமாய ஒரே காலத்தில் அநேகரிடம் சக்த்யாவேசம் அப்ரயோஜகமாகையாலே இந்தப் பரம்பரையிலே பரம்பரையாய் வந்துள்ள யதித் தலைவர்களிடமே சக்த்யாவேசமென்பதும் நன்னடையே கிடைக்கக்கூடியதாகும். இவ்வர்த்தைத்தான் ஈச்வரனும் "மத்கடாக்ஷாபவேத் யஸ்ய மயிவா ப்ரணதோஹிய|: தஸ்ய தஸ்ய ஹருதிஸ்தோயம் பவிஷ்யதி நஸம்சய:||" என்று இப்படிப்பட்ட ஆசார்ய ரஹஸ்யங்கள் ஆசார்யனை எனது பூர்ண கடாக்ஷம் பெற்றவர்களுக்கே நெஞ்சில் படும். மற்றையோருக்குப் படாது என அருளிச்செயதான்

இனி இவரது ஆசார்யத்வம் ஆராயப்படுகிறது. தேவப் பெருமாள் ஸந்நிதியில் உடையவர் ஸந்யஸித்து ராமானுஜ முனி என்று அவரால் திருநாமம் சாற்றப்பெற்றாப் போலவே, அழகிய வரதரும் "ஆறெனக்கு நின் பாதமே சரணாகத் தந்தொழிந்தாய்" என்று ஆழ்வார் சரணம் புகுந்த வானமாமலைப் பெருமாள் திருமுன்பே, ஸந்யஸித்து ஸேவித்து நிற்க, "ஸ்ரீமத் வாநமஹாசைல ராமாநுஜ மஹாமுநே| இத்யா மந்தர்யாகரோந் நாம முநேரஸ்ய மஹாத்மந:" என்கிறபடியே பெருமாள் ராமானுஜ மஹா முனி என்று திருநாமம் சாத்திப் பெரிய பிராட்டியாரோடு சிந்தித்துத் தன் சோதிவாய் திறந்து "ஸ்ரீரங்கே யதிராஜவத்| ஸ்வதாமநி ஸர்வநிர்வாஹம குருஷ்வெ - த்யநவசாத் ததா" என்கிறபடியே கோயிலிலே நம்பிராமானுச முனி போலே நீர் நம் படைவீட்டில் கார்யங்களை யெல்லாம் நிர்வஹித்துப் போரும் என்று நியமித்தும், அங்குள்ள தம் ஸந்நிதி பரிகரங்களையும் மற்றும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையும் அருளப்பாடிட்டு "முநிம் பஜத்வ மாசார்யம் ப்ரிய மதயாத்தமேவமே" என்கிறபடியே "எனக்கு மிகுந்த ப்ரீதி பாத்திரமான இந்த ராமானுஜ முநியை எல்லோரும் ஆசார்யனாய் அடைந்து உஜ்ஜீவியுங்கோள்" என்றும் இவர் ஆசார்யத்வத்தை நியமித்து வெளியிட்டருளினார்

ஆனால் இவருக்கு ராமானுஜமுநி என்று திருநாமம் இடக் காரணம் என்? என்னில இவர் ராமானுஜ முநிவரின ஜ்ஞான ஸந்ததியில திருப்பேரனாராய் அவதரிக்கையாலே பிதாமஹனுடைய திருநாமத்தைப் பௌத்ரனுக்குச் சாற்றுவது ஸதஸம்ப்ரதாய ப்ராப்த மாகையாலேயாகும். உடையவரே மாமுனிகளாயும் அவரம்சமே வானமாமலை முனிவராயும் அவதரிக்கையாலே இவர் திருப்பேரனார் என்னத் தட்டில்லை.) நிற்க மணவாளமாமுனிகளும் எம்பெருமானாரைக் குறித்து "தந்தை நற்றாய தாரம் தனயர் பெருஞ் செல்வம் என்தனக்கு நீயே எதிராசா" என்றும், "தன்

புதல்வன் கூடாமல் தான்புசிக்கும் போகத்தால் இன புறுமோ தந்தைக் கெதிராசா, உன் புதல்வனன்றோ உரை யாய யான் ஆதலால் உன் போகநனறோ எனையொழிந்த நாள்" என்றும் உடையவர் தமககுப் பிதாவென அருளிச் செயகையாலும் அநத மாமுனிகளே தமது திருமேனி தளர்நது நோவு சாத்தியருளியபோது "தாய்மனம் நின் றிரங்கத தனியே நெடுமால் துணையாப் போயின வான மாமலை ஜீயருக்கு" என்று ஸ்ரீமுகம் அனுப்பியவற்றில் அவரைத் தமக்குப் புத்திரனாக அருளிச் செய்கையாலும் வானமாமலை எம்பெருமானும் மேலநிகழும் இவைகளைச் சிந்தித்தே அவவாறு திருநாமம் சாற்றினன் என்னக் குறையிலலை.

மேலும் ஸர்வஜ்ஞரான மாமுனிகளும் பெருமாள் நியோகததையும் அவதார ரஹஸ்யத்தையும் அறியுமவ ராகையாலேதான் கந்தாடையார் நூற்றிருபது திருநாமங் களும் மற்றும் தன்னை ஆச்ரயிக்க வந்திருந்த திருநாமங் களுமான அநேக சிஷ்யர்களின் கோஷ்டி நடுவே 'ஸமுநிஸ் ஸௌம்யஜாமாதா ஸர்வேஷாமேவ பச்யதாம்| ஸ்ரீஸகஸ்ய நிதேசேந சிசரியே தேசிகசரியா" என்கிற படியே தாம் ஆசார்ய லக்ஷ்மியால் மிகவும் உஜ்வலராய் விளங்காநிற்கச்செய்தே தமது பக்கத்தில் தமக்குப் பரிசர்யைசெயது போரும் வானமாமலை ஜீயரை அவர் களுக்குக காட்டியருளி, "இவா நமக்கு ப்ராண ஸுஹ்ருதது, நமக்கு உண்டான அதிசயங்கள் எல்லாம் இவருக்கும் உண் டாகவேணும் நமக்கு முதலியாண்டான் திருவம்சததில் ஸம்பநதமுணடானுப் போலே இவருக்கும் உண்டாக வேணும" என்று அருளிச்செயது இவரைத தமது ஆஸநத் திலே இருத்தித் தமககு அஸாதாரணமான திருக்கையி லாழ் வார்களையும் இவர் திருக்கைகளிலே ஸாதித்து, அப்பாச் சியாரணனை முதலானோர் சிலரை அணடையிலே உட் காரச்செய்து, அவர்களைக் காட்டி, "ஸமாச்ரயணம் ஸாதி

யும்" என்று நியமித்து, ஜீயரும் ஸங்கோசத்தாலே இருக்க, நமக்குப் பிரியமான இதைச் செய்ய வேணுமென்று நிர்ப்பந்தித்து அப்பாசசியாரண்ணா முதலானோருக்கு ஸமாச்ரயணம் ஸாதிக்கச் செய்ததும, பின்பு க்ரமேண வானமாமலை ஜீயருக்குத் தமக்குப்போலே அஷ்ட திக்கஜாசார்யர்களை ஏற்படுத்தியதும, மஹார்யரைக் கொண்டு இவருக்குத் தனியனிடுவித்ததும், அத்தனியனைத் தன் தனியனோடு அவிபக்தமாய் ப்ரபந்த ஆத்யந்தங்களிலே ஸேவிக்கும்படி நியமித்தருளியதுமாகும். வானமாமலை தெய்வநாயகனும் இதை அங்கீகரித்து, அவ்வண்ணமே நியமித்து அஸாதாரண ஸர்வாசார்யபதத்திலே இவரை முடிசூட்டி, "குன்றமெடுத்தானடி சேரிராமாநுசன் தாள் பிடித்தார்" என்கைக்கும் இவரை எல்லை நிலமாக்கி யருளினார்.

இப்படி இவரை ஆசார்ய புருஷர்கள் கோஷ்டியில் தம்முடைய ஸ்தானத்திலே இருந்தி ஸமாச்ரயணம் ஸாதிக்கும்படி நியமித்து, மற்றைய ஆசார்ய புருஷர்கள் இத்தகைய ஸத்காரம் தங்களுக்கு அலப்யமென்று பேசிக்கொள்ளும்படி ஸ்வஸ்தானத்தில அபிஷிக்தராக்குகைக்கு அடியென்? என்னில் ஸர்வேச்வரன் குருபரம்பரையை ஸங்கல்பித்தபோதே எம்பெருமானார் தொடங்கி ஆரோஹண க்ரமத்தில் தான எல்லைநிலமாய அவரோஹண க்ரமத்தில வானமாமலை ராமாநுஜ ஜீயா எல்லைநிலமாய இவ்வாறாக குருபரம்பராஹாரம உடையவருக்கு முன் ஒன்பது ஆசார்ய ரத்னங்களாலும பின் ஒன்பது ஆசார்யரத்னங்களாலும் விளங்குவதில், தலையில "பல தேவர்க்கோர் கீழ்க்கன்றாய" என்கிறபடியே ராமாநுஜனை தானும், நடுவில் "கலள கஃசித் பவிஷ்யதி" என்ற ராமாநுஜனும், கடையில் 'தச்சிஷ்யாக்ரஸரோபரோ விஜயதே ராமாநுஜாக்யோ முநி:" என்கிற ராமாநுஜனுமாய் நின்று, தலையிலும் நடுவிலும் கடையிலுமாக ராமாநுஜ ரத்ந த்ரயத்தாலே அலங்கரிக்க ஸங்கல்பித்ததை அடியொற்றியதாயிருக்கும்.

மேலும் ஸ்வப்நமுகமாக நம்பெருமாள் நியமனத்தைக் கொண்டு மாமுனிகளை ஆச்ரயிக்க எழுந்தருளியிருந்த கந்தாடையாருடையவும் மற்றும் பல சிஷ்யர்களுடையவும் கோஷ்டியிலே இப்படி இவரது அஸாதாரண ஆசார்யத்வத்தை மாமுனிகள் வெளியிட்டது தம்முடைய ஸம்பந்தம் பகவானுக்கு அபிமதமாய ஆசார்யகுலஜாதகர்க்கும் தேஜஸ்கரமாமாப்போலே தம்முடைய அம்சமேவானமாமலை ராமானுஜ ஜீயரானகையாலே பின்பும் ஆசார்யகுல ஜாதகர்க்கும் ஸந்ததி விச்சேதம், பால்யத்திலேயே பிதருவிச்சேதம் முதலியவற்ருல் ஸ்வஸம்பந்த விச்சேதம் நேரிட ப்ராப்தமான பொழுதும், இந்த முனிவரது ஞானஸந்ததி ஸமாச்ரயணமும் ஸ்வஸம்பந்த ஸம்பாதகமாய் தேஜஸ்கரமுமாய் இருக்கும் என்பதை அறிவிக்கைக்காகவே என்னத் தட்டில்லை.

மேலும் ஒரு ஸமயம் பெரிய பெருமாளும் மணவாள மாமுனிகளுடையவும் வரமங்கை முனிவருடையவும் ஐக்யத்தைக் காட்டத் திருவுள்ளம் பற்றியே இவ்விருவரும் திருமுன்பே நின்று மங்களாசாஸநம் செய்தருளும் காலத்திலே தம்மடியாரான அர்ச்சகர் ஒருவரை ஆவேசித்து பூபாலராயனிலிருக்கிற லக்ஷ்மீநாராயண விக்ரஹத்தை எழுந்தருளப்பண்ணி சிஷ்யரான வானமாமலை ஜீயரைத் தாமரைக்கண்களால் நோக்கியருளி, "ஜீயரே நாம் அரங்கநகரப்பன் உமதாசார்யருக்கும் உமக்குமாகத் திருவாராதனமாக வருகிறோம்" என்றருளிச் செய்து வானமாமலை ஜீயர் திருக்கைகளிலே ஸாதித்தருளினர் இதனால் பெரிய பெருமாளும் இவ்விருவர்களுடையவும் அபேதத்தை நன்கு காட்டியருளினராயிற்று.

நிற்க, முன்பு பாற்கடல் பாம்பணைமேல் பள்ளி கொண்ட பரமனைப் பிரமன் ஆரதித்து ஆராதிக்க அதன் பலமாக அவனுக்கு அப்பரமன் ஸ்ரீரங்கவிமானத்தைத்

தந்தருளினுன். திருவரங்கப் பெருநகருள் பொன்னி தெண் ணீர்த் திரைக்கையால் அடிவருடப் பள்ளிகொளளு மப்பர மன், தாமே உகநது தமது உகப்பின் பலனுய அரங்கநகர் அப்பனை க்ருபைசெயது தநதருளினுன். "சிஷ்யாசார்ய தநுத்வயீம்" என்கிறபடியே சிஷ்யாசார்ய க்ரமத்தாலே முனபு நாராயணனுகவும் நரனுகவும் சரிய:பதி அவதரித் தருளினுன் இபபொழுதோவெனில "ஸௌம்யோப்யந்தா முநிஸ் தசசிஷ்யா க்ரஸரோ பரோ விஜயதே ராமா னுஜாக்யோ முநி:" என்கிறபடியே "திருவநந்தாழ்வான் ஒருவர் ஆசார்யரான மணவாள மாமுனிகளாகவும் மற் ெருருவா அவரது சிஷ்யரில முதலில் எணணப்படும் வான மாமலை ராமானுஜ முநியாயும் அவதரித்து ப்ரகாசிக்கின்ருர்" என்றும் "ஸ்ரீராமானுஜ யோகிந: ப்ரதிநிதிர் வாநாதரி யோகீச்வர:" (இந்த வானமாமலை ஜீயர் எம்பெருமானு ருக்கு ப்ரதிநிதியாவர்) என்றும், "ரேகாயத்பதயோ:" (எந்த மணவாளமாமுனிகளின் பாத ரேகையோ இம்முனி வர்) எனறும் இவ்வாறு ஞாநாதிகரான மஹான்களும் இவ ரைப்பற்றி அருளிச் செய்துள்ளார்கள்.

இன்னமும் மாமுனிகள் வட தேசங்களில் எங்கும் திக் விஜயம் செய்து ராமானுஜ தர்சந ஸ்தாபநம் பண்ணி வரும் படி தனக்கு ப்ரதிநிதியாய் ஸ்ரீ வானமாமலை ஜீயரை நியமித் தருளியபடியாலும் மேலும் தமது அந்திமதசையிலே பிதா, தாயப்ராப்தமான தனத்தை புத்ரன் தூர தேசஸ்தனுனுலும் அவனிடம் சேர்ப்பிக்கும்படி அறிவிக்குமாபோலே, தமது ஆஜ்ஞையின்படி வட தேச யாத்ரைக்கு எழுந்தருளியிருக் கும் வானமாமலை ஜீயரிடம் தமது திருக்கையில் தரித்துள்ள த்ரிதண்டத்தில உபதணடத்தையும் ஓராண்வழி பரம்பரா ப்ராப்தமான திருவாழி மோதிரததையும் ஸ்வாசார்யரான திருவாயமொழிப பிளளையின் திருவடி நிலைகளையும் கொடுககவேணுமாக ஜீயா நாயனுரை நியமித்தும், அவ ரைத தமக்குப பெருக்க திருவத்யயனம் செயயச் சொல்ல

வேணுமாய் நியமித்தும் மாமுனிகள திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினமையாலே, அவை வானமாமலை ராமாநுஜ ஜீயருக்கு ப்ராபதமாகி இபபொழுதும பிடிததார் பிடித்தாரைப்பற்றித தரித்து வருகையாலே இந்த வானமாமலை ராமாநுஜ ஜீயரே 'குனறமெடுததானடிசேர் .பற்றி'' என்கைக்கு எலலைநில மென்றும், எனவே இவருடைய ஆசாயத்வம் அநிதரஸாதாரணமென்றும் ப்ராசீனர்களான ஆசாய குலஜாதர்களும் அங்கீகரிதத தொன்ருகையாலே இனி இதைப்பற்றி பரக்கபபேசுவது ஆவச்யகமன்று.

மணவாளமாமுனிவன் பொன்னடியாம் செங்கமலப் போதுகள் என்பதும் இந்த வானமாமலை ஜீயரேயாவர் ஏனெனில்? திருமலையில் பெரிய ஜீயா ஸ்வபநததில ஸேவை ஸாதிததபோது பெரிய திருமேனியோடு சயநிததுக் கொணடிருநத அழகிய மணவாளப பெருமாள நாயனர் திருவடிப் பக்கத்தில் அஞ்ஜலிஹஸ்தராய விநீதராய ஸேவைஸாதிதத இவா திருநாமம் எனனென்று அருகே யிருநதவாகளைக் கேட்க அவர்கள் இவரை பொற்கால ஜீயரெனக் கூறியதும் தேசாந்திரத்திலிருந்து திருமலைக்கு எழுநதருளியிருநத சிலர் அதற்கநுகுணமாக அழகிய மணவாளப பெருமாள் நாயனர் தமது சிஷ்யரான வானமாமலை ஜீயரை ''பொன்னடிக்கால்ஜீயர் என அழைப்பர்'' எனக் கூறியதும், வானமாமலை ஜீயா ஸந்யஸிததுபபின் வந்து மாமுனிகளைத் தணடனிட்டபோது "ஸ்வாணபாத ஸமாகயோ ஸீதயாலிங்க்யாதரபூர்வகம்'' என்கிறபடியே ஸ்வர்ணபாதர் (பொனனடிக்கால்) ஜீயர் என்று அழைத்ததாகவும் தெரிவதால் மணவாளமாமுனிகளே தாமுகந்து இவருக்குச சாத்திய திருநாமமாகையாலே இவரே மாமுனிகளின பொன்னடியாம் செஙகமலபபோது எனறுரைக்கத் தட்டில்லை.

''பொனனடிக்கால ஜீயர்'' என்பதற்குப பலவாறு பொருள்கொள்ளலாம். பொன் - ஆசைப்படத் தகுந்த

அடி, அடிவைப்பையுடைய கால்திருவடிகளை உடைய ஜீயர் என்பது ஒன்று. அதாவது ஆச்ரிதர் பலரும் "மன்னிய செஞ்சொல மணவாளமாமுனி வணகமு-லுன்னிய கொண டவிராமானுச ிஞெண்பதங்கள தணணிய நெஞ்சில தரிகக வல்லாரவர் தம்பததனைச-சென்னியில சூடவல்லார் விண ணுளாரிலும் சீரியரே" என றவாறு.

அனறியே [1]"ரமயஜாமாத்ரு யோகீநதர ப்ரஸாத ப்ரதமாஸ்பதம" எனகிறபடியே மாமுனிகளின் திருவடி களில் ஆசரயிதத சிஷ்யர்களுள இவரே முதலாமவராகை யால் மாமுனிகளும் தமக்கேற்பட்ட சிஷய ஸம்ருததி முதலிய பெருமை இவர் கால நலததால் உணடானதாகக் கருத்தில கொண்டு பொற்கால ஜீயர் என இவரை அழைப் பர் எனவும் கூறுவா பெரியோர்.

அனறியிலே "பொன்னடி" என்று எண்ணிறநத சிஷ்யர்களுக்கு ஸ்ப்ருஹணீயமான (ஆசைப படும்படியான) திருவடிகளையுடையவர் என மாமுனிகளைக் கூறி, "கால்" என்று அவரது பரதம சிஷயரும அநதரஙகருமான வான மாமலை ஜீயரைக கூறுகிறது எமபெருமான திருவடிகளைச் சடகோபனெனறும், சடகோபன திருவடிகளை இராமா னுஜன் என்றும், இராமானுஜன திருவடிகளை முதலி யாணடானெனறும் அநதரங்கரான அடியார்களின் திரு நாமததாலேயே சேஷியின் திருவடிகளைப் பேசுவது உயர்ந் தோர்களின வழககலலவா? எனவே அணணன் முதலிய மாமுனிகளின அஷடதிக் கஜஙகளும் அவரை ஆசரயிப்ப தற்குப புருஷகார பூதராய ப்ரதான பூதரான அநதரங்கர் வானமாமலை ஜீயரே ஆகையாலும் ஸ்வர்ண பாதஸமாகயை யுள்ளதும அவருக்கே யாகையாலும் மாமுனிகளின் திருவடி வரமஙகை மாமுனியேயாவர். திருவேஙகட ஜீயா பட்டர்

---

1 रम्यजामातृयोगीन्द्र-प्रसादप्रथमास्पदम् ।

பிரான் ஜீயர் போன்ற அஷ்டதிக்கஜங்களுள் ஒருவருக்கும் "பொன்னடி" என்னும் திருநாமம் ஒருவராலும் சாற்றப் பட்டதாகத் தெரியாமையாலும், கீழக் கூறியபடி மாமுனிகள சிஷ்யாவதாரமாய அநதரங்கராகையாலும் வாநாத்ரி ஜீயரே மாமுனிகளின் பொன்னடி என அழைக்கத் தகுதியுள்ளவர் எனப பெரியோர்களின் திருவுள்ளமாகும். [1]"ரேகா யத்பத பத்மயோ:" என்றும், [2]"பாதரேகாமயம் ஸதா" என்றும் மணவாள மாமுனிகளுக்கு நிழலு மடி தாறுமாய்ப் பெரியோர்கள் கூறுவதும், "ஸ்வர்ணபாதஸமாக் யோஸி" என மாமுனிகளே கூறுவதும், "ஸ்வர்ணுதிபத ஸம்ஞக:" என்று திருவேங்கட ஜீயர் ஸ்வப்நத்திலே பொன்னடிக்கால்ஜீயர் இவர் என்ற லோகோக்தியும் தர்சித மாகையாலே இப்படி ப்ரஸித்தமான இவருடைய பெயரை யிட்டே மாமுனிகள் திருவடிகள வழங்கத் தகுதியுடையத் தாதலால் பொன்னடியாம் செஙகமலப் போது என்பது இந்த ராமானுஜ ஜீயரே ஆவார். செஙகமலப் போது (புஷ்பம்) போன்ற பொனனடியெனறு சப்தார்த்தம் இதததைய மாமுனிகளின் பொன்னடிககள வானமாமலை ராமானுஜ ஜீயரே யாவர்.

இவர் பால்யத்தில் உபநீதராய் உடனே திருவாய் மொழிப் பிள்ளை முன்னிலையில் அழகிய மணவாளப் பெரு மாள் நாயனார் திருவடிகளில் ஆச்ரயித்து ப்ரதம கடாக்ஷம் பெற்று, அவர் முகத்தாலேயே ஸகல சாஸ்த்ரங்களையும் அப்யஸித்து, ஆசார்யன் திருவடிகளில் ஏகாந்த கைங் கர்யத்தை உத்தேசித்து ஸநயஸித்தவராய் வானமாமலை ராமாநுஜ ஜீயர் என்று வானமாமலைப் பெருமாள் திருநாமம் சாற்றப் பெற்றவராய ஸ்வாசார்யன் திருவடிகளில் தண்டன் ஸமர்ப்பிக்க, ஸ்வாமியும் உகநது பொன்னடிக்கால

---

[1] रेखायत्पदपद्मयोः । [2] पादरेखामयं सदा ।

ஜீயரென்று திருநாமம் சாற்றப்பெற்றவராய், ஆசார்ய கைங்கர்ய நிரதராய் பெரிய ஜீயர் திருவடிகளிலே ஸர்வ காலமுந் தொடர்ந்தடிமை செய்யுமவராயிருப்பர்.

ஸ்வாமி மணவாளமாமுனிகளும் வானமாமலை ஸம்ஸ்தானம் தமக்குப் பிரதிநிதியாய் நித்யமாக வாழ எண்ணி, [1] "ஸ்ரீமந்மஹார்ய ரணபுங்கவ சுத்த ஸத்வ ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ பரதாநுஜ ஸித்தபாதா:| கோஷ்டீபுரேச வரதாக்ய குரூ ஜயந்தி வநாத்ரியோகிந இமே ஷ்டதிசாகஜாஸ்தே||" என்கிறபடியே மஹார்யர், ஸமரபுங்கவாசார்யர், சுத்த ஸத்வம் அண்ணா, ஞானக்கண்ணாத்தான், ராமாநுஜம் பிள்ளை, பள்ளக்கால் சித்தர், கோஷ்டீபுரத்தையர் அப்பாச்சியாரண்ணா என்ற இவ்வெண்மர்களையும் வானமாமலை ஜீயருக்கு அஷ்ட திக்கஜங்களாக்குவித்துக் க்ருபை செய்தருளினார்.

இவர் திருநக்ஷத்திரத் தனியன் :—[2] ரக்தாக்ஷ்யாஹ்வயவத்ஸரே சுபதரே ப்ராப்தாவதாரம் குரும், கந்யாமாஸி புநர்வஸூடுநி பஜேவாநாத்ரி யோகீச்வரம்|| ஸ்ரீமத்ஸௌம்யவராங்க்ரிபங்கஜ யுகாயத்தாத்மஸத்தாதிகம் வைராக்யாதிகுணாம்

[1] श्रीमन्महार्य रणपुङ्गव शुद्धसत्व,
श्रीश्रीनिवास भरतानुज-सिद्धपादाः ।
गोष्ठीपुरेश वरदाख्यगुरूजयन्ति
वानाद्रियोगिन इमेऽष्टदिशागजास्ते ॥

[2] रक्ताक्ष्याह्वयवत्सरे शुभतरे प्राप्तावतारं गुरुं,
कन्यामासि पुनर्वसूडुनि भजे वानाद्रियोगीश्वरम् ।
श्रीमत्सौम्यवराङ्घ्रिपङ्कजयुगायत्तात्मसत्तादिकं,
वैराग्यादिगुणाम्बुराशि मतुलं रामानुजाख्यं सदा ॥

புராசி மதுலம் ராமாநுஜாக்யம் ஸதா|| [1] ரம்யோபயந்த்ரு முநிவர்ய கடாக்ஷ பாத்ரம்| வைராக்ய பக்திமதிமுக்ய குணாம் புராசிம் || கந்யாபுநர்வஸு பஜாத மநர்க்க சீலம் ராமாநுஜம ககநசைலமுநிம் பஜாமி ||

வைபவத் தனியன :—

[2]ரம்யஜாமாத்ரு யோகீந்த்ர பாதரேகாமயம் ஸதா ||
ததாயத்தாத்மஸத்தாதிம் ராமாநுஜமுநிம் பஜே ||

வாழித திருநாமம் :—

திருவிருநத மலாத் தாளகள வாழியே
சிறநத செநதுவ ராடையும் வாழியே
தருவிருநத கைமுக் கோலும் வாழியே
தடம்புயத் தினில்சங் காழி வாழியே
மருவு கொண்டல மணவாள யோகியை
வாழத்தி வாயநதருள வாய்மலர் வாழியே
கருணை மேவு மிராமா நுசமுனி
கனக மௌலி கலநதூழி வாழியே
அடியவர்தம் துயரனைத்தும் அறுததருள்வோன் வாழியே
அணிபொழில சீரமங்கை அவதரிததோன் வாழியே
கடிபொழில்சூழ பூதூரமன கழலபணிநதோன் வாழியே
காததையடா புலனகளை நதுங கடிநதுவிடடோன் வாழியே

---

[1]रम्योपयन्तृ-मुनिवर्य-कटाक्षपात्रं,
वैराग्यभक्तिमतिमुख्यगुणाम्बुराशिम् ।
कन्यापुनर्वसुभजात मनर्घशीलं,
रामानुजं गगनशैलमुनिं भजामि ॥
[2]रम्यजामातृयोगीन्द्रपादरेखामयं सदा ।
तदायत्तात्मसत्तादि रामानुजमुनिं भजे ॥

வடமொழிதென மொழிமறைகள வகுத்துரைபபோன்
வாழியே.

மணவாள மாமுனியை வாழ்ததுமவன் வாழியே,
இடருததி முழுகுமெனை எடுததளிப்போன் வாழியே,
என்னபப னிராமாநுச முனிவன வாழியே.

பணவா ளரவில துயிலரங் கேசர் பதம்பணியும்
மணவாள மாமுனி மாமலரத் தாள்களை வாழத்துநல்ல
குணவாள னெநதை இராமா நுசமுனி கோதில்பதம்
தணவா நிதிநமக கென்றென்றும் நாடோறும்
சாற்றுநெஞ்சே.

வாழி இராமாநுச முனிவன் மாமலர்ததாள்
வாழியவன கருணை மாநோக்கம் — வாழியே
எந்தை மணவாளமுனி இன்னருளால் மாறனிசைச்
செந்தமிழைத் தோநதுரைக்கும சீர்.

இவர் செயதருளிய கைஙகாயஙகள :—[1] "அயம் வியத் பர்வதயோகிவர்யோ குரோர்நியோகாத விதுஷாம் விலாஸம்| வேதாநத பாடாய ஸத: ப்ரகாசம ஸ்ரீசைல நாதாஹவ மகாரயத்ஸ:|| ஸதம்பே ஸதஸ்யதர ஸுபோதமுத்ரம் ஸ்ரீஸௌம்ய ஜாமாத்ருமுநிம் விதாய || தம் ப்ராங்கமுகம் ப்ராஞ்ஜலிபாணி ரக்ரே ஸம்ஸேவமாநோ பிமுகோ வதஸ்தே ||" எனகிறபடியே பெரிய பெருமாள் பெரிய ஜீயருக்குப் பல்லவராயன் திருமண்டபததை மடமாக ப்ரஸாதித்த விடத்தில் வானமாமலை ராமாநுஜ ஜீயர் ஸ்வா

---

[1] अयं वियत्पर्वतयोगिवर्यो गुरोर्नियोगा द्विदुषां विलासं ।
वेदान्तपाठाय सदः प्रकाशं श्रीशैलनथाह्व मकारयत्सः ॥
स्तम्भे सदस्यत्र सुबोधमुद्रं, श्रीसौम्य जामातृमुनिं विधाय ।
तं प्राङ्मुखं प्रञ्जलिपाणिरग्रे संसेव-
मानो ऽभिमुखोऽवतस्थे ॥

சார்யரான பெரிய ஜீயருடைய நியமநத்தாலே மடத்தை யெல்லாம் திருப்பணி செயது சீர்திருத்தி, அதிலே திருமலை யாழவாரிலே கையும் ஞாநமுத்ரையுமாய் ஸ்வாசார்யரான பெரிய ஜீயரை ப்ராங்முகமாக சிததிரததிலே ஏறியருளப் பண்ணி, அவர் திருமுனபே தம்மைப்போலே சிததிர ரூபத்திலே அஞசலி ஹஸ்தராய விநீதராய ஸேவிததிருக் கும் க்ரமத்திலே ஏறியருளப் பண்ணுவித்தார்

மேலும் [1]" அதாயம் யதிராஜஸ்ய காரயாமாஸ மணடபம்|வாநாத்ரிஸ்தூபிபர்யந்தம விமாநம்சாா்த்த மணடபம்|| ஸ்ரீவாநசைவயோகீந்தரஸ் தததத்தாஹைா நருபிஸ ஸ்வகைஃ|| அகாரயத் பராமர்சம் ஸ்ரீரங்கே யதிராஜவத||" என்கிற படியே வானமாமலையில் பரதமத்திலே யதிராஜன் திருமண் டபததைக் கட்டி வானமாமலை விமானத்தையும் ஸ்தூபி பர்யந்தம் திருததித் திருப்பணி செயது ஆத்த மணடபத் தையும் கட்டுவிததுப் பின்பும் ஸ்வாசார்ய நியோகததாலே சிஷ்யோஜ ஜீவநார்த்தமாக உத்தர தேச யாதரை எழுந் தருளி மீண்டெழுநதருளினவளவிலே யாத்ரையில் கிடைத்த பஹு த்ரவயங்களைக் கொண்டு [2]" வாநாசலஸ்ய வரமண்டப கோபுராதி கைங்கர்ய மாரசிதவாந் பணிநாத வத்யஃ| ப்ரீத்யைபரம் வரவரஸ்ய யதீசிதுஸ்தத்" என்கிற படியே ஸ்வாசார்ய ப்ரீத்யர்த்தமாக மற்றும் அனேக

---

[1] अथायं यतिराजस्य कारयामास मण्डपम् ।
वानाद्रिस्थूपिपर्यन्तं विमानञ्चार्धमण्डपम् ॥
श्रीवानाचलयोगीन्द्र स्तत्तदर्हैर्नृभि स्स्वकैः ।
अकारयत्परामर्शी श्रीरङ्गे यतिराजवत् ॥

[2] वानाचलस्य वरमण्डपगोपुरादि-
कैङ्कर्यमारचितवा न्फणिनाथवद्यः ।
प्रीत्यै परं वरवरस्य यतीशितु स्तत् ।

மண்டபங்களையும் கோபுரங்களையும் கட்டியருளினார். வட தேச யாத்ரையில் பதரிகாச்ரமத்தில் சில காலம் எழுந்தருளியிருந்து, [1]"கத்வாபதரிகாக்ஷேத்ரம் . . . க்ருத்வோத்ஸவாந மண்டபாதீந பரதஸ்தே தக்ஷிணாமுக:" என்கிற கநககிரிமுநி சரிதத்தின்படி உபகார ஸ்ம்ருதியாலே நரநாராயணர்களுக்கு மண்டபாதிகளைச் செய்வித்து உத்ஸவமும் செய்வித்தருளினார்.

பின்னும் சிரீவரமங்கை தமக்கு இவரைப் பிதாவாக மதிக்கும்படி திருமலையில் நின்றும் நாய்ச்சியாரை எழுந்தருளப் பண்ணி வந்து தெய்வநாயகனுக்குத் திருக்கல்யாண மஹோத்ஸவத்தைச் செய்தருளி நாய்ச்சியாருக்குத் தனிக் கோவில் விமானம் அர்த்த மண்டப மஹாமண்டபாதிகளையும் கட்டியருளி கோயிலில் எம்பெருமானார் ஸகல ஸ்ரீ கார்யங்களையும் நிர்வஹித்தாப்போலே இவரும் இங்கே சீவரமங்கை தெய்வநாயகன் ஸந்நிதி ஸகல ஸ்ரீகார்யங்களையும் நிர்வஹித்தருளினார்.

திருக்குறுங்குடியில் நம்பி ஸந்நிதியில கைசிக மஹா மண்டபத்தைக் கட்டி ப்ரதிஷ்டிப்பித்தருளிப் பின்னும் அனேக திருமண்டபங்களையும் கட்டுவித்து நம்பிக்கு பஹுரத்ந பூர்ணமான திருவாபரணங்களையும் பண்ணிச் சாத்தியருளி நம்பி ஸந்நிதியில் அக்காலத்தில் ஜீயரில்லாமையைக் கண்டு தம்மடியார்களில் ஒருவரை நம்பி ஸ்ரீகார்யத்தை நிர்வஹித்து நடத்தும்படி ஜீயராக நியமித்தருளினார். இப்படி அதிசயித மஹிமசாலியாய் நூறு ஸம்வத்ஸரம் தர்சநம் நிர்வஹித்து வாழ்ந்தருளினார். இவருடைய சரமத்தை எல்லாரு மநுஸந்திக்கும்படி எங்ஙனே என்னில்

---

1 गत्वाबदरिका क्षेत्रं . . . कृत्वोत्सवान्मण्ड
पादीन्प्रतस्थेदक्षिणामुखः ।

[1]" ஆரூடே கடகம் ப்ரபாபரிப்ருடே ஸ்ரீ சோபக்ருத் வத்ஸரே மூலே சுக்ரதிநே த்ரயோதசிதிதௌ பக்ஷே வளர் க்ஷே சுபே| வைராக்யாதிஸமஸ்த ஸத்குணநிதீ ராமா னுஜாக்யோஜ்வல ஸ்ரீவாநாசலயோகிராட் நிஜகுரோ: பாதாரவிந்தம் யயௌ||

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

அநந்தரம் இரண்டாவது களமூர் வரதமுனி. இவர் பெரிய ராமாநுஜ ஜீயராலே ஸ்வாசார்ய ப்ரீத்யர்த்தமாக தம்முடைய ஸ்தானத்திலே தமக்கு ப்ரதிநிதியாய அபிஷேக்த ராக்கி வைத்து பூரணமாகக் கடாக்ஷிக்கப பெற்றவராவார்.

இவர் திருநக்ஷத்திரத தனியன் —

[2]" பரீதாப்யாஹ்வயே வர்ஷே மேஷச்ரவணஸம்பவம் ||
வாநாசலமுநிம் தாந்தம் மநவை வரதாஹ்வயம் ||
மேஷச்ரவணஸம்பூதம் கல்யாணகுணஸாகரம் |
ஸ்ரீவாநாசலயோகீந்தரம் வரதாஹ்வய மாச்ரயே ||"

இவர் வைபவத் தனியன் —

[3]" க்ருபாம் வ்யோம மஹாசைல ராமானுஜமஹாமுநே:|
ஸம்ப்ராப்யேந்தாந ஸத்வ்ருத்திம் ராமானுஜமுநிம் பஜே ||"

---

1 आरूढे कटकं प्रभापरिवृढे श्रीशोभकृद्वत्सरे,
मूले शुक्रदिने त्रयोदशितिथौ पक्षे वळक्षे शुभे ।
वैराग्यादिसमस्त-सद्गुणनिधौ रामानुजाख्योज्वलं
श्रीवानाचलयोगि-राण्णिजगुरोः पादारविन्दं ययौ ॥

2 परीताप्याह्वये वर्षे मेषश्रवणसंभवं ।
वानाचलमुनिदान्तं मनवै वरदाह्वयम् ॥
मेषश्रणसंभूतं कल्याणगुणसागरः ।
श्रीवानाचलयोगिन्द्रं वरदाह्वय माश्रये ॥

3 कृपां व्योममहाशैल-रामानुजमहामुनेः ।
संप्राप्येन्धानसद्वृत्ति रमानुजमुनिं भजे ॥

அற்புதன் மங்கை இராமா நுசமுனிக் காம்பணிக்கே
தற்பரனை இராமாநுசமுனி தன்வடிவும்
பொற்புயமும் செந்துவ ராடையும் அம்புயவிழியும்
கற்பக மன்ன கரமும் முக் கோலுங்கண் ணின்றிடுமே.

சீராரும் எதிராசர் திறன்தெரிவோன் வாழியே
சீ சடகோபன பாதம் சிந்திப்போன் வாழியே
ஏராரும் வரமுனியை ஏத்துமவன் வாழியே
எந்தை இராமானுசமுனிக் கினியனுர் வாழியே
சோராமல் அடியேனைத் தொடர்ந்தளிப்போன் வாழியே
சொற்றமிழ் வேதப்பொருளைத் தொகுத்துரைப்போன் வாழியே
ஆராத ஆர்வமுடன் ஆத்தானும் அடிபரவும்
அருள்களப ராமானுசன் அனவரதம் வாழியே.

வாழி களமூர் வரதமுனி சேவடிகள்
வாழியவன் வாழ்கருணைக் கண்ணிணையும்—வாழியவே
வரனமா மலைமுனிவன் வாழருளால் ஆழ்வார்கள்
வானமொழியின் வீறுரைக்குஞ் சீர்.

இவர் செயதருளிய கைங்கர்யங்கள்*:—

இவர் ஸ்தானத்தில் அபிஷிக்தராய் தர்சநம் நிர்வஹித்து வந்த காலத்திலே [1]"தநயவரஸஹாயோ லக்ஷ்மணார்ய: ப்ரயாதோ ஹ்யுபநயநவிதார்ஹம் தஸ்ய விஞ்ஞாய காலம்| களமவரதயோகி-ஶ்ரீபதாப்ஜே நியோக்தும் ககநகிரிமுபாகாத் ஶ்ரீபதோ நித்யஸத்ம|| களமபுரமுநீந்த்ரோ லக்ஷ்மணார்யஸ்ய ஸூநும் ஸுமதிமதிவிதீப்ரம் ஸுந்தரம் ஸந்நிசாம்ய| உபநயநவிதாநம் காரயாமாஸ ஸம்யக் ககநகிரி

---

[1] तनयवरसहायो लक्ष्मणार्यः प्रयातो ह्युपनयनविधार्हं तस्य विज्ञाय कालम्। कळमवरदयोगि-श्रीपदाब्जे नियोक्तुं गगनगिरि-

மூநீந்த்ரே யோஜயாமஸ யோகம்|| ராமாநுஜார்யோ யதிராட் ரியோகா தாதாய ஹேதித்வய மாத்மஹஸ்தாத்| அதாத ப்ரதப்தம் புஜயோஸ் ஸுதஸ்ய புண்ட்ராதிகஞ்சாபி யதாவிதாநம்||'' எனகிறபடியே பெரிய வானமாமலை ஜீய ருடைய அஷ்டதிக்கஜங்களில் ஒருவராயும் அவருக்கு அத்யந் தம் அந்தரங்க சிஷ்யராயுமுள்ள ராமானுஜம் பிள்ளையும் தம்முடைய குமாரருக்கு "ப்ராப்தாந் ப்ராதமிகே வர்ணே'' என்கிறபடியே செய்யவேண்டிய உபநயந காலம் வரக் கண்டு வானமாமலை ஜீயர் திருவடிகளில் ஆச்ரயிப்பிக்கைக் காக ஸபுத்ரராயப் புறப்பட்டு வானமாமலை ஏற எழுந் தருளி ஜீயர் ஸந்நிதியிலே விணணப்பம் செய்ய, ஜீயரும் அதைக் கேட்டருளி உகந்து மடத்திலேயே உபநயநம் பண்ணுவித்துப் பெரிய வானமாமலை ஜீயா திருவடிகளிலே "தேவரீர் பிளளை திருவம்சம்'' எனறு காட்டிக் கொடுத்து பெரிய ஜீயருடைய திருவுளளத்தைத் தான பின்செலலுமவ ராய் ராமானுசம் பிள்ளையைக் கொண்டு அவர் குமாரருக்குப் பஞ்ச ஸம்ஸ்காரம் பண்ணிவைக்கத் திருவுள்ளமாய பிள்ளை திருக்கைகளிலே 'திருவிலச்சினைகளை ஸ்ர்தித்து ஸந்நிதி முனபாகவே "குமாரருக்கு ஸமாச்ரயணம் ஸாதி யும்'' என்று நியமித்தருள, பிள்ளையும் ஸ்வாமி நியமன மென்று தம்முடைய குமாரருக்கு ஸ்வாமி திருமுன்பே [1]"தாப:புண்ட்ர: ததாநாம மந்த்ரோ யாக ச பஞ்சம '' என கிறபடியே பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களையும் பரஸாதித்தருளினர்

मुपागा च्छ्रीपतेर्नित्यसङ्घ ॥ कळमपुरमुनीन्द्रो लक्ष्मणार्यस्य सूनुं सुमति मतिविदीप्रं सुन्दरं सन्निशाम्य । उपनयनविधानं कारयामास सम्यग्गगनगिरि-मुनीन्द्रे योजयमास योगम् ॥ रामानुजार्यो यतिराण्णियोगादादाय हेतिद्वयमात्महस्तात् । अथात्मतप्तं भुजयो स्सुतस्य पुण्ड्रादिकंचापि यथाविधानम् ॥

[1] तापः पुण्ड्र स्तथानाम मन्त्रो यागश्च पञ्चमः ।

அநந்தரம் [1]"ஸ்ரீவாநசைலமுநி ராஜ பதாப்ஜஸங்காத் ராமாநுஜாரயதநயஸ் ஸுதராம் பபாஸே| ஆத்தாநிதீஹ விதிதொ வரதார்யசர்மா காரீந்தரஸூநுக்ருதிஸாகர பூர்ண சந்த்ர ||" என்கிறபடியே பிள்ளையுடைய குமாரரான வரத குருவும் கீழ்க் கூறியபடி வானமாமலை ஜீயர் ஸம்பந்தம் பெற்று ஆத்தான் என்று திருநாமத்தையுடையராய் அருளிச் செயல்களுக்கும் பகவத விஷயத்திற்கும் பரவசந க்ரமத்தில் அத்யந்தம அபிவருததிகரராய எழுந்தருளியிருந்து பரஸித்த ராய் வாழ்ந்தருளினார். அநந்தரம் [2]"தஸ்யாபூத் தநயோ லோகவிசருதஸ் ஸுந்தராஹ்வய| யதாதமநா வதீர்ணோதர வாநசைலேசஸுந்தர || யச்சிஷ்யபாவமநவாப்ய சடாரிவேதபாவம் பரபோதுமநலம பஹுசாஸ்த்ரவித்பி | ஸோயம் ஹி ஸுந்தரகுருர் விஜயதவஜோபூத் ஸித்தாந்த ஸீம்நி யதிராஜகுரோர் மஹாதமா||" என்கிறபடியே இந்த வரதார்யரிடததிலே வானமாமலைப் பெருமாள் உகந்தருளி, அவருக்குத தாமே திருக்குமாரராய அவதரித்தருளி சுநத ராயர் என்று திருநாமதத்தையுடையராய திகநதவிச்ராந்த ப்ரஸிதநி பெறறு வாழ்ந்தருளினார். இவர பரஸித்தி தானிருந்தபடி எஙஙனே என்னில், ஸகல சாஸ்த்ர நிபுணர்களான மஹா விதவான்களும் இவா ஸம்பநதம் பெற்றாலொழிய ஆழ்வாரருளிச்செயல வ்யாக்யாந போத

---

[1] श्रीवानशैल मुनि-राजपदाब्जसङ्गा द्रामानुजार्यतनय स्सुत-रां बभासे। आत्तानितीह विदितो वरदार्यशर्मा कारीन्द्रसूनुकृति सागरपूर्णचन्द्रः ॥

[2] तस्याभूत्तनयो लोकविश्रुत स्सुन्दराह्वयः। यदात्मनाऽवतीर्णोत्र वानशैलेशसुन्दरः॥ यच्छिष्यभावमनवाप्य शठारि-वेद भावं प्रबोद्धुमनलं बहु शास्त्रविद्भिः। सोऽयं हि सुन्दरगुरुर्विजयध्वजो भूत्सिद्धान्तसीम्नि यतिराज-गुरो र्महात्मा ॥

முண்டாவது அரிதென்று நினைக்கும்படியாயும், ராமானுஜ ஸித்தாந்தத்தின் எல்லைக்கு விஜயத்வஜபூதராயும் மஹாப்ர ஸித்தி பெற்றிருப்பர். இபபடி வானமாமலை ராமானுஜ ஜீய ருடைய ஞானஸநததி அபிவ்ருததமாய் இருக்கும்.

வானமாமலை வரத ராமானுஜ ஜீயர் [1]"வாநாத்ரியோ கீவரதார்யநாமா ஹ்யாஸ்தாநரத்நம் மணிதோரணாராத்| ததாரசய்யோத்தரதக்ஷிணம் தத் விசாலரம்யம் முமுதே ஸதாஸ || விமாந மக்ரயம் வியதக்ரிநேது க்ருதவா ஸதா வேதசிரோவிசாரம்| அநுக்ரஹம் சாகதசிஷ்யவாகே குரோ ரகார்ஷீத் ப்ரிய மாயதாய ||" என்கிறபடியே வானமாமலைப் பெருமாள் மணிவாசலிலே தெற்கும் வடக்குமாக விஸ்தாரத் தோடு வெகு அழகியதாய் ஒரு திருமணடபத்தையும் கட்டு வித்து வானமாமலை விமானத்தையும் திருப்பணிகள் செய் தருளி பெரிய ஸ்வாமி திருவுள்ளமுகக்கும்படி தர்சநாபி வ்ருத்திக் குறுப்பாக பஹு சிஷ்யாபிவருத்திகளுடன்கூட ஸதா காலக்ஷேபபரராய் பூர்வர்களுடைய அநுஷ்டாநங் களையே தம்முடைய உக்தயநுஷடானஙகளாலே ப்ரகாசிப் பிததுக்கொண்டு எழுநதருளியிருநதார்.

இப்படிச் சில காலம் சென்றவாறே [2]"ஸ்தாநே கதாசித் ஸ்வபதாப்தபூதம் ஸ செண்டலஙகார முநிம் நியம்ய| நாரா யணாக்யம் புரமாஜகாம ஸமார்பபயத தஸ்ய ஸுவர்ண மௌளிம் || எனகிறபடியே வானமாமலை வரதராமாநுஜ

---

1 वानाद्रियोगी वरदार्यनामाह्यास्थानरत्नं मणितोरणारात् ।
तदारचय्योत्तरदक्षिणं तद्विशालरम्यं मुमुदे सदासः ॥
विमानमग्र्यं वियदद्रिनेतुः कृत्वा सदा वेदशिरो विचारम् ।
अनुग्रहं चागतशिष्यवर्गे गुरो रकार्षीत्प्रिय मायतायः ॥

2 स्थाने कदाचि त्स्वपदाप्तभूतं स चेण्डलङ्कारमुनिं नियम्य ।
नारायणाख्यं पुर माजगाम समार्पयत्तस्य सुवर्णमौलिम् ॥

ஜீயரும் திருநாராயணபுரத்திலே நித்ய வாஸம் பண்ணத் திருவுள்ளமுடையரராய, தம்முடைய திருவடிகளில் ஸம்பந்த முடையராய் ஜ்ஞாதாவாயும் வைராக்யசாலியாயும் இருப் பார் ஒருவரைத் தம்முடைய ஸ்தாநத்தில் யதாவிதி நிய மித்து, செணடலங்கார ராமானுஜ ஜீயரென்று திருநாமம் சாத்தி, தாசநிராவாஹ ஸாம்ராஜ்யத்திலே அபிஷிக்தராக்கி வைத்து, தாம் திருநாராயணபுரம் ஏற எழுந்தருளி, அங்கே திருநாராயணப் பெருமாளுக்கு ஸுவர்ணத்தாலே திருவபிஷேகம் பண்ணிச் சாத்தியருளித தாமும் விஷ்ணு பதாபிஷிக்தராய உடையவா திருவடிகளிலே ப்ராவண்யம் தலையெடுத்துத் திருவடி வாரத்திலே சிஷ்யர்களுடன் கால க்ஷேபம் செய்து கொணடு இப்படி ஸம்ஸ்தாநத்தைப் பத் தொன்பது ஸமவதஸரம் வாழ்விததருளினார்.

இவா சரமாநுஸநதாநம :—[1]துந்துபயாஹ்வய வத்ஸரே சசிதிநே க்ருஷ்ணேச பக்ஷே ரவௌ யாதே கர்க்கடகம் வஸௌ ப்ரதமயா யுக்தே ஸதா ஸத்குணை: | பூர்ண: ஸ்ரீவரதாஹவய: ச்ருதிசிரோயுக்மார்தத பாரங்கதஸ் ஸ்வாசார்யாங்க்ரி ஸரோஜயுக்ம மகமத் வாநாத்ரி யோகீச்வர || என்பதாகும்

ஜீயா திருவடிகளே சரணம

அநந்தரம (மூனறுவது) செணடலஙகார ராமானுஜ ஜீயா. இவர் திருநக்ஷத்திரத் தனியன.

[2]பூர்வாஷாட பவம் கந்யா-மாஸி ஸித்தார்த்தி வத்ஸரே|

---

1 दुन्दुभ्याह्वयवत्सरे शशिदिने कृष्णे च पक्षे रवौ,
याते कर्कटकं वसौप्रथमयायुक्ते सदा सद्गुणैः ।
पूर्ण श्श्रीवरदाह्वय श्श्रुति शिरो युग्मार्थपारङ्गत,
स्स्वाचार्याङ्घ्रि सरोज युग्म मगम द्वानाद्रि-योगीश्वरः ॥

2 पूर्वषाढभवं कन्या-मासि सिद्धार्थिवत्सरे ।

[1]வாநாத்ரி செண்டலங்கார-முநிம்குணநிதிம்பஜே ||| கந்யா ஜலப ஸம்பூதம் செண்டலங்காரஸம்ஜ்ஞகம் || வாநாசல முநிம் வந்தே ஞாநாதி குணஸாகரம் || ||

வைபவத் தனியன்

[2]ஸ்ரீராமாநுஜ யோகீந்த்ர பதபங்கஜ ஷட்பதம் ||
வாத்ஸல்யாதி குணவாஸம் ராமானுஜ முநிம் பஜே ||

என்பதாகும்.

சீராரும் வரமங்கை சிறக்கவந்தோன் வாழியே
தெய்வநா யகன்செல்வம் திருத்துவிப்போன் வாழியே
ஆராத வனபுடனே அழகான மடங்கட்டி
அரங்கநக ரப்பனருள் அடைந்தபிரான் வாழியே
ஏராரும் சடகோபன் எதிராச ரெழில்சேரும்
எந்தைவர யோகிபதம் ஏததுமவன் வாழியே
காராரும் பொழிற்களமூர் வரதமுனி தணணருள்சேர்
கருணை இராமாநுசமுனி கலந்தூழி வாழியே

வாழிதிருச் செண்டலங்கார் மாமுனிவன் பொற்பாதம்-
வாழி திருமுடியும் வணபுயமும்—வாழி
களமூர் வரதமுனி காரருளால் பூதூர்
வளநகரான் வாழ்வுரைக்கும் சீர்

---

[1] वानाद्रि-शेण्डलङ्कारमुनिं गुणनिधिं भजे ॥
कन्या जलभसम्भूतं शेण्डलङ्कार संज्ञकम् ।
वानाचलमुनिं वन्दे ज्ञानादि-गुणसागरम् ॥

[2] श्रीरामानुज-योगीन्द्र-पदपङ्कज-षट्पदम् ।
वात्सल्यादि-गुणावासं रामानुजमुनिं भजे ॥

இவர் செய்தருளின கைங்கர்ய வைபவங்கள்:—[1]"ஸசெண்டலங்கார வியந்மஹீத்ர யோகீச்வரோ ரங்க நிதேர் விதாய॥ மடம் விசாலம் சயநாலயாக்யம் மஹாநஸம் யாக க்ருஹம்ச கோசம்॥ அநேக கைங்கர்ய மத ப்ரகுர்வந் வேதாந்தயுக்ம ப்ரவண . ப்ரவீண ॥ ஸ்திர . பதவ்யாம் குருபுங்கவாநாம் ரக்ஷ தர்மேண மடம் ஸசிஷ்ய ॥" என்கிறபடியே வானமாமலை செண்டலங்கார ராமாநுஜ ஜீயரும் அரங்க நகரப்பன் ஸந்நிதி திருமடைப்பள்ளி தநகோசங்களுடன் விசாலமாக மடத்தைக் கல்பித்துப் பின்னும் அநேக விதமான கைங்கர்யங்களைச் செய்தருளி, உபய வேதாந்த ப்ரவசநத்திலே அதி நிபுணராய்க்கொண்டு ஸாதுஸமாசார சீலராய் பூர்வாசார்யர்களுடைய வசநாநுஷ்டாநங்களையே அநுஷ்டித்துப் போந்து பஹுசிஷ்யாபிவ்ருத்தியுடன் தெய்வ நாயகன் ஸந்நிதி ஸ்ரீ கார்யங்களையும் மடத்து ஸ்ரீகார்யங்களையும் தர்மத்தில் நின்றும் நழுவாது பரிபாலித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்

ஒரு ஸமயம் ராஜா ஒருவர் ஜீயரைத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நின்று வார்த்தைசொல்லும் ப்ரஸ்தாவத்திலே [2]"புமாந் புமாம்ஸம் கிமு வாஞ்சதீதி ப்ருச்சந்த முர்வீபதி மித்யுவாச। பாஞ்சாலகந்யாம் கலு த்ருஷ்டவத்ய . பும்பாவ மீயுர் மநஸா புரந்த்ரய ॥" என்கிறபடியே "புருஷன் புருஷனைக் காமிப்பதுண்டோ" என்று கேட்க, த்ரௌபதியைக்

---

1 स शेण्डलङ्कार वियन्महीध्र-योगीश्वरो रङ्गनिधे र्विधाय।
मठं विशालं शयनालयाख्यं महानसं यागगृहं च कोशम्॥
अनेककैङ्कर्य मथ प्रकुर्वन् वेदान्तयुग्मप्रवणः प्रवीणः।
स्थितः पदव्यां गुरुपुङ्गवानां ररक्ष धर्मेण मठं सशिष्यः॥

2 पुमान्पुमांसं किमु वाञ्छतीति पृच्छन्त मुर्वीपति मित्युवाच।
पाञ्चालकन्यां खलु दृष्टवत्यः पुंभाव मीयु र्मनसा पुरन्ध्र्य॥

கணட பெண்களெலலாம் அவள் ஸௌநதர்யத்திலே மோஹித்து மநஸ்ஸிலே புருஷனுடைய பாவத்தை அடைந்ததாயிருப்பதாலே அபபடியே புமானுக்கும் உணடென று அருளிச்செயய ராஜாவும் கேட்டு ஸநதுஷ்டனாய [1]"ப்ரீதஸ்தத க்ஷமாபதி ரஸ்ய வாகயாத க்ஷேதராணி ஸாராணி ஸமாப்ய மநக்க்ஷு| தோதாதரிநாதஸ்ய வராம்பராணி ப்ரக்ருஷ்டரத்நாபரணாநய டசசத்'' எனகிறபடியே ஸாரக்ஷேத்ரமான பூமிகளை ஸமர்ப்பிதது தெயவநாயகப் பெருமாளுக்கு உததமமான பீதாமபரங்களையும் உதக்ருஷ்டர தநபூர்ணமான திருவாபரணங்களையும் ஸமர்ப்பித்து ஸநதுஷ்டனாய் ஸ்வநகர மேறப்போயச சேர்ந்தான். அநநதரம் சிறிது காலம் சென்றவாறே ஜீயருக்கும் திருமேனி தளாந்து ஆர்த்தராய அயர்வறு மமரர்களோடு நிதய கைஙகாயத்திலே த்வரையுண்டாகி, [2]"ஸ்தாநே ததாநீம் ககநாதரியோகீ நியுஜய ரங்காதிப யோகிநாதம்'' எனகிறபடியே தம்முடைய திருவடிகளில ஸம்பநதமுடையராய் அத்யந்தம் பரவணராய் ஸாத்விக சிரோமணியாய் ஜீயராயிருபபாரொருவரைத் தமககு ப்ரதிநிதியாக ஸ்தானத்தில அபிஷிகதராக்கி அரங்கநகரப்பன் திருநாமததைக் கொணடு இவருககு ரங்கப்ப ராமானுஜ ஜீயர் எனறு திருநாமம் சாததி, இப்படிப பதினெட்டு ஸம்வத்ஸரம் ஸம்ஸ்தானத்தை வாழவித்தருளினார் இவா சரம சலோக மிருக்குமபடி [3]"ஸ்ரீமத விக்ரமவதஸரே சசிதிநே கும்பே நவம்யாம் திதௌ ஜ்யேஷ்டாபே மதிபக்தி ஸதகுணநிதி. பக்ஷே வளர்க்ஷேதரே| ஸ்ரீமத்வேத சிரோ

---

1 प्रीतस्ततः क्ष्मापतिरस्य वाक्यात्क्षेत्राणि साराणि समर्प्यमङ्क्षु।
तोदाद्रिनाथस्य वरांबराणि प्रकृष्टरत्नाभरणान्यगच्छत् ।।

2 स्थाने तदानींगगनाद्रियोगी नियुज्य रङ्गाधिपयोगिनाथम्।

3 श्रीमद्विक्रमवत्सारे शशिदिने कुम्भे नवम्यां तिथौ
ज्येष्ठभे मतिभक्ति सद्गुणनिधिः पक्षेवळर्क्षेतरे।

[1]யுகார்த்த நிபுண ஸ்ரீ செண்டலங்காரக பராப ஸ்ரீகக நாத்ரி ஸம்யமிவர ஸ்வாசாராய பாதாம்புஜம் ||

ஜீயா திருவடிகளே சரணம

அநந்தரம் நானகாவது, ரஙகப்ப ராமாநுஜ ஸ்வாமி — இவர் ஸ்தாநததிற்கு வந்தமை முன்னமே சொலலிற்று,

இவர் திருநக்ஷதர தனியன :— [2] "ஸர்வதார்யா ஹ்வயே வர்ஷே மீநே ம்ருக சிரோத்பவம் || வாநசைலமுநிம் நௌமி ரங்கப்பாக்யம் குணார்ணவம் || வந்தே ரங்கப்பநாமாநம் வாநசைலமஹாமுநிம || மீநே ம்ருகசிரோஜாதம ச்ருத்யந் தத்வய பாரகம || ||

வைபவத் தனியன :—[3]ஸௌம்யோபயநதரு முநிவய பதாப்ஜப்ருங்கம், வாநாத்ரி - ஸம்யமி - பதாம்புருஹைக போகே| ராமாநுஜாஹவயமுநௌ க்ருதஸர்வபாரம் ராமாநுஜம் முநிவரம் சிரஸா நமாமி ||

வாழித திருநாமம—

தேனமருஞ செம்பதுமத திருததாளகள 'வாழியே
செக்காநிறத தெழிலாடை சோமருங்கும் வாழியே

---

1 श्रीमद्वेदशिरोगुणार्थ निपुण श्रीशेण्डलङ्कारकः
प्राप श्रीगगनाद्रि संयमिवरस्स्वाचार्य पादाम्बुजाम् ॥

2 सर्वधार्याह्वये वर्षे मीने मृगशिरोद्भवम् ।
वानशैलमुनिं नौमि रङ्गप्पाख्यं गुणार्णवम् ॥
वन्दे रङ्गप्पनामानं वानशैलमहामुनिम् ।
मीनेमृगशिरोजातं श्रुत्यन्तद्वयपारगम् ॥

3 सौम्योपयन्तृ-मुनिवर्य-पदाब्ज-भृङ्गं
वानाद्रि संयमि-पदाम्बुरुहैकभोगे ।
रामानुजाह्वयमुनौ कृतसर्वभारं
रामानुजं मुनिवरं शिरसा नमामि ॥

தானமருள் கைத்தலமும் முக்கோலும் வாழியே
தடம்புயத்தி விலங்குமிரு சங்காழி வாழியே
ஞானமன்பு வடிவாகும் நங்களிரா மானுசனும்
நன்முனிவர் தாளிணைகள் நவிலபவளம் வாழியே
ஈனமற எணையாளும் இராமாநுச முனிவனறன்
எழிற்கனக முடிவாழி இனிதூழி வாழியே.

வாழி யரங்கப்ப மாமுனிவன் பொற்பாதம்
வாழி வரைமாரபும் கண்ணிணையும்—வாழியே
செண்டலங்கார் மாமுனிவன பேரருளால சீர்மாறன்
தண்டமிழின் ஈடுரைக்குஞ் சீர்

இவர் செயதருளிய கைஙகர்யஙகள -[1]"ரங்கபபவாநாசல யோகிபாலோ தநாநி ஸம்பாத்ய பஹூநி தீமாந॥ க்ராமாம்ச்ச தோதாத்ரிபதே ரதீவ நைவேத்யஹேதூந விததே மஹாதமா ॥" என்கிறபடியே வானமாமலை ரஙகப்பராமாநுஜ ஜீயருமபஹூ தரவயஙகளை ஸம்பாதித்து தெயவநாயகன திருவாராதனத்திற்கு விசேஷமாய பூமிகளை வாங்கி வைத்தும, [2]"ஸாலம் மஹாந்தம் வரகோபுரம் ரதம், ஸமுந்நதாநாயத மணடபாந மஹாந| விதாய கோதாஞ்ச விமாநமுத்தமம் பரம்புரோஸ்யா ச சகார மணடபம்॥ [3]" மடேவிசாலம் விரசயய மண்டபம், ச்ரிய பதே ரத்ர வரார்ஹ பூஜயா॥ மஹேஷுவாநாத்ரி மஹாமுநேரபூத் ப்ரியம்கரோ ரங்கமஹீபஸம்யமீ "॥ என்கிறபடியே தெய்வநாயகன் ஸங்

---

[1] रङ्गप्पवानाचल-योगिपालो धनानि संपाद्य बहूनि धीमान् ।
ग्रामांश्च तोदाद्रिपते रतीव नैवेद्यहेतून्विदधे महात्मा ॥

[2] सालम्महान्तं वरगोपुरं रथं समुन्नतानायतमण्डपान्महान् ।
विधाय गोदांच विमानमुत्तमं परं पुरोस्याश्च चकार मण्डपम् ॥

[3] मठं विशालं विरचय्य मण्डपं श्रियःपतेरत्र वरार्हपूजया ।
महेषु वानाद्रिमहामुने रभूत्प्रियङ्करो रङ्गमहीपसंयमी ॥

ஸந்நிதியில் பெரிய திருமதிள், பெரிய கோபுரம், சிறிய திருமதிள், சிறிய கோபுரங்களையும் அழகாகக் கட்டியருளி, தெய்வநாயகனுக்குத் திருத்தேர் கட்டுவித்து, ஆண்டாளுக்குத் தனிக்கோயில் விமானங்கள் கட்டியருளி ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, அந்த ஸந்நிதியின் முன் பாகத்தில் விசாலமான திருமண்டபமும் கட்டியருளி, மடத்திலும் கல்யாண மண்டபம் என்ற திருநாமத்துடன் ஒரு திருமண்டபத்தைக் கட்டியருளி, அதன் ஸ்தம்பத்திலே தமது ஆசார்யரான செண்டலங்கார ராமானுஜ ஜீயரையும் ஸதா ஸேவிக்கும்படி ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, அந்தத் திருமண்டபத்திலே உத்ஸவ காலங்களில் ச்ரீவரமங்கை தெய்வநாயகன் இருவரையும் எழுந்தருளப் பண்ணி விசேஷமாகப் பெரிய வானமாமலை ஜீயர் கொண்டாடும் கைங்கர்யங்களையெல்லாம் கொண்டாடி அவர் திருவுள்ளத்தை உகப்பித்தருளினார். மேலும் [1]"உத்யாநபூமீ குஸுமாட்ய மல்லிகா: ஸசம்பகா கேஸரகேதகாந்விதா ||" இத்யாதிப்படியே தெய்வநாயகன் சிரீவரமங்கை திருவுள்ளத்துக்குப் பாங்காக புஷ்பங்கள் நிறைந்ததாய மல்லிகை, முல்லை, இருவாட்சி, செண்பகம், வகுளம், கேதகீ, புந்நாகம், குரவகம், ஜாதி முதலியவை நிறைந்த செடி கொடி வ்ருக்ஷங்களால் பூர்ணமான நந்தவநத்தை உண்டு பண்ணியும், சேற்றுத் தாமரை மதத்தியில் "[2]தடாகமத்யே வ்யகநத் ஜலாசயம், பேயம்ஹி கர்மே த்விபதாம் சதுஷ்பதாம் |" என்கிறபடியே ஜலமில்லாத கோடைகாலத்திலும் உதவும்படி ஒரு தடாக நிர்மாணம் பண்ணியருளி, அதன் கரையிலே தெய்வநாயகன் அவப்ருதோத்ஸவம் கொண்ட

---

[1] उद्यानभूमीः कुसुमाढ्यमल्लिकाः ससचंपकाः केसर-केतकान्विताः ।

[2] तडागमध्ये व्यखनज्जलाशयं पेयंहि घर्मे द्विपदां चतुष्पदाम् ।

ருளும்படி திருமண்டபமும் படிக்கட்டுகளும் கட்டியருளி ஞர், இந்தத் தடாகநதான் கோடைகாலத்திலே தபித்திருக் கும் பசுபக்ஷி மனுஷ்யர்கள் முதலிய எல்லோருக்கும் ஜீவாது வாயாயிற்று இருபபது

இபபடி மஹாப்ரபாவரான வானமாமலை ரங்கப்ப ராமாநுஜ ஜீயர் திருவடிகளிலே [1]"நாதாஹ்வய. கச்சந யோகிபுங்கவ: பாதாம்புஜம் தஸ்ய ஸமாச்ரிதோ முநே | வேதாநதயுக்மம் ஸமதீதய ஸுவ்ரதோ திசம் ஹயுதீசீம பஜத பஜந் ஹரீந்||" என்கிறபடியே நாதன்ஜீயர் என்று திரு நாமமுடைய ஒரு ஜீயர் ஆச்ரயிதது அவரிடத்திலேயே உபய வேதாந்தங்களையும் அதிகரித்து மந்த்ரமந்த்ரார்த்தங்களையும் பெற்றவராய, வடதிசையிலுள்ள திவயதேசத்து எம்பெரு மானகளையெல்லாம் மங்களாசாஸநம் பணணவேணு மென்ற திருவுளளமுடையராய், ஸ்வாமி நியமனததையும் பெற்றுப் புறபபட்டருளி, க்ரமேண திவய தேசஙகளை மங்களாசாஸநம் செயதுகொண்டு வருகையில காவிரிக் கரைக் குடந்தையுள கிடநதானை மஙகளாசாஸநம் செய் தருளி சுற்றியுளள திவயதேசஙகளை மஙகளாசாஸநம் செய் யும் க்ரமத்திலே [2]"நாதஸதலே நாதமயம ததர்ச சசந்நம்ஹி குல்மை ரதிஜீர்ணகேஹே| விமாநமாரபய ஹரே ரகார்ஷீத் நாதாலயம் நந்திபுரே ஸயோகீ" என்கிறபடியே நநதி க்ஷேத்ரநாதனை| நாதனை மங்களாசாஸநம் செயதருளின வாறே ஸந்நிதி யெலலாம் ஜீர்ணமாய காடும் செடியுமாய்

---

1 नाथाह्वयः कश्चन योगिपुङ्गवः
पादाम्बुजं तस्य समाश्रितो मुनेः ।
वेदान्तयुग्मं समधीत्य सुव्रतो
दिशंह्युदीची मभजद्भजन्हरीन् ॥

2 नाथस्थले नाथमयं ददर्श च्छन्नंहि गुल्मै रतिजीर्णगेहे ।
विमानमारभ्य हरेरकार्षी न्नाथालयं नन्दिपुरे स योगी ॥

மூடியிருக்கக் கண்டு காடுகளை எல்லாம் களைந்து, ஜீர்ணோத்தாரணம் செய்தருளி, பின்னும் அத்யுந்நதமாகத் திருமதிள்களையும் திருமண்டபங்களையும் கோபுரங்களையும் கட்டி ப்ரதிஷ்டிப்பித்தருளித் திருவாராதனங்களும் நித்யமாகக் கொண்டருளப் பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கையில், கைங்கர்யார்த்தமாய பூமிசோதனம் பண்ணுமிடத்தில் நாதன் உத்ஸவபேரன் முதலானோர்களும் பூமியிலிருந்து ஸேவை ஸாதிக்க அவர்களையும் எழுந்தருளப்பண்ணி ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, திருத்தேரும் கட்டுவித்து நித்யோத்ஸவ பக்ஷோத்ஸவ மாஸோத்ஸவ ஸம்வத்ஸரோத்ஸவங்களையும் கண்டருளப்பண்ணி நாதன் ஸந்நிதிக்கு தென்னஞ் சோலைகளையும் வளர்த்தருளி ஸசிஷ்யராய் காலக்ஷேபம் பண்ணிக்கொண்டு வாழ்ந்தருளினார் நாதன் ஸந்நிதிக்கு இந்த ஜீயர் எழுந்தருளியிருந்த காலம் முதல் ஸந்நிதி ஸ்ரீ கார்யங்களை நிர்வஹித்து வருவதற்கு வானமாமலை மடத்திலிருந்து ஒரு ஜீயரை நியமித்தனுப்புவது வழக்கமாயிற்று.

அநந்தரம் [1]"ஸ்வாமீ ஸரங்கப। மஹாமுநீந்த்ரோ விஜ்ஞாய காலம் ப்ரஸமீக்ஷ்யகாரீ| காரீந்தரஸூநோ: க்ருபயாபிஜாதம் ததர்ச குந்தீபுரநாத சிஷ்யம்|| [2]தம் திம்மயாக்யம் நிஜசங்கசக்ர ஸம்சிஹ்நிதம் ஸ்தாநவரே நியுஜ்ய| ப்ரஸாத்ய மந்த்ராதி ரஹஸ்யடீகாம் பராம் கதிம் ப்ராப பதிர்யதீநாம்||" என்கிறபடியே வானமாமலையிலே ரங்கப்ப ராமானுஜ ஜீயரும் தமது திருமேனி தளர்ந்தமையைக் கண்டு ஸ்தானத்துக்காவாரைத் தேடி, மஹா ஸாத்விகராய், வைராக்யநிதியாய, ஆழ்வார் கடாக்ஷத்திற்கு பாத்ரபூதராய் திருவாய்மொழிப் பிள்ளை திருவடிகளில் ஸம்பந்தமுடை

---

[1] स्वामी सरङ्गप-महामुनीन्द्रो विज्ञायकालं प्रसमीक्ष्यकारी।
कारीन्द्रसूनोः कृपयाभिजातं ददर्श कुन्तीपुरनाथशिष्यं ॥

[2] तं तिम्मयाख्यं निज शङ्खचक्र, सञ्चिह्नितं स्थानवरेनियुज्य
प्रसाद्य मन्त्रादिरहस्यटीकां परांगतिं प्राप पति र्यतीनाम् ॥

ஸராயிருக்கிற திம்மையங்கார் ஸ்வாமிக்கு ஸமாச்ரயணாதி க்ளை ஸாதித்து, மந்த்ர மந்த்ரார்த்தங்களையும பகவத விஷயங்களையும் ப்ரஸாதிதது, உத்தமாசரமத்தையும் கருபை செய்தருளித் தமக்கு ப்ரதிநிதியாக வானமாமலை ஜீயர் ஸம்ஸ்தானத்தில அபிஷித்தராக்கியருளி திருவேங்கட ராமானுஜ ஜீயரென்று திருநாமம் ஸாதித்து க்ருபைசெய தருளி இப்படி ஆறு ஸம்வதஸரம் ஸம்ஸ்தானத்தை வாழ வித்தருளினார்.

இநத ரங்கபப ராமானுஜ ஸ்வாமியின் சரமச்லோகம் [1]" வயயாக்யே வர்ஷேஸ்மிந ஸவிதரிஸமாயாதி மிதுநம், ஸிதேபக்ஷே மூலே ரவிதிநயுதே பாஷ்யநிபுண || சதுர்தச்யாம் வாநக்ஷிதிதரமுநிர் மங்களகுணைர் யுதோ ரங்கப்பாக்யஸ் ஸ்வகுரு சரணாம்போஜமகமத்"

ஜீயா திருவடிகளே சரணம

அநநதரம ஐந்தாவது திமமையஙகாா எனனும திருவேஙகட ராமாநுஜ ஸவாமி

இவர் திருநக்ஷத்ரத தனியன :—

[2]ஸர்வஜித் யுத்தராஷாடே சாபமாஸி க்ருதோத்பவம் |
வந்திஷீய வியதசைல திம்மயாஹ்வ மஹாமுநிம ||
உத்தராஷாடபே ஜாதம் சாபே வாநாத்ரி யோகிநம|
ஜ்ஞாந பக்த்யாதி ஜலதிம் திம்மயார் யாஹ்வயம சரயே||

---

1 व्ययाख्ये वर्षेस्मि न्सवितरि समायाति मिथुनं,
सितेपक्षे मूले रविदिनयुते भाष्यनिपुणः ।
चतुर्दश्यां वानक्षितिधरमुनि र्मङ्गलगुणैः र्युतो
रङ्गप्पाख्य स्स्वगुरुचरणांभोज मगमत् ॥

2 सर्वजि त्युत्तराषाढे चापमासि कृतोद्भवम् ।
वन्दिषीय वियच्छैलतिम्मयाह्व महामुनिम् ॥
उत्तराषाढभे जातं चापे वानाद्रियोगिनम् ।

'இவா வைபவத் தனியன்—

1" ஸ்ரீமத் வ்யோம மஹாசைல-ராமாநுஜமுநிப்ரியம் |
ராமாநுஜமுநிம் வந்தே ஜ்ஞாநாதி குணஸாகரம்" ||

வாழித் திருநாமம :

சீராரும் செம்பதுமத் திருத்தாள்கள் வாழியே
சிறந்ததிருச் சேலையமர் திருவரையும் வாழியே
ஏராருந் திருமார்பும் புரிநூலும் வாழியே
இலங்கியமுக் கோல்கரமும் இருதோளும் வாழியே
பாராரும் தமிழ்மறையைப் பகர்பவளம் வாழியே
பைம்பொன்முடி பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழியே
ஆராமஞ் சூழ்மங்கைக் கணைத்தழகுங் கண்டிட்டோன்
ஆதரவால் அருள்முனிவன் அணைத்தூழி வாழியே.

அன்னவயல் குந்திநகர் அவதரித்தோன் வாழியே
அருளதிருவாய்மொழிப்பிள்ளை யடிபணிவோன்வாழியே
பன்னுகலை வேதாந்தம் பயின்றிடுவோன் வாழியே
பதின்மர்கலைப் பொருளனைத்தும் பரிந்துரைப்போன் வாழியே
மன்னுபுகழ் வரமங்கை வந்துதித்தோன் வாழியே
வானமா மலைமுனிதாள் மனம்வைப்போன் வாழியே
என்னையுமிப் பவத்தினின்று மெடுத்தளிப்போன் வாழியே
எங்களிரா மானுசமுனி யினிதூழி வாழியே.

வாழி வரமங்கை மாமுனிவன் மாமலர்த்தாள்
வாழி யவன்கருணை வாழ்விழிகள்—வாழி
திருவாய் மொழிப்பிள்ளை சீரருளால் மாறன்
திருவாய மொழியுரைக்குஞ் சீர்.

ज्ञानभक्त्यादिजलधिं तिम्मयार्यद्वयंश्रये ॥
1 श्रीमद्व्योम-महाशैल-रामानुजमुनि-प्रियं ।
रामानुजमुनिं वन्दे ज्ञानादिगुणसागरम् ॥

இவர் செய்தருளின கைங்கர்ய வைபவங்கள் —[1]" ஸஸ்ரீநி வாஸாபித வாநபூப்ருத் யதீச்வரோ ராதபுரம் ஜகாம| தத தத்த வித்தைஸ் ஸமசிக்லிபத் தந்நாம்நீம் ஸபாம் விஷ்ணவ வதார நாம்நீம்||" எனகிறபடியே ஜீயரும் தெய்வநாயகன் ஸ்ரீவரமங்கை ஸந்நிதி ஸ்ரீகார்யங்களை யெல்லாம் வெகு விமரிசையாக நடக்கும்படி பராமர்சித்துக்கொண்டு மடத் தில் நித்யததீயாராதந உபயவேதாந்த காலக்ஷேபங்களையும் சிஷ்யாபிவ்ருத்தியையும் மேன்மேலும் அபிவ்ருத்தமாம்படி செய்தருளி பூர்வர்களுடைய உக்த்யநுஷ்டாநங்களை யெல் லாம் தமது உக்த்யநுஷ்டாநங்களாலே வெகுவாக ப்ரகாசிப பித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் காலத்தில் ஒருக்கால் ராதாபுரம் எனகிற ராஜஸ்தாநம் ஏறஎழுந்தருளி அத் தேசாதிபனுன ராஜாவாலே வெகுவாக ஸம்மாநிதராய ராஜவாலே ஸமர்ப்பிக்கபபட்ட பஹுதரவயங்களையும் கொண்டு மீணடும் வானமாமலை யேறவெழுநதருளி அநத ராஜாவின நாமத்தை இட்டு குலசேகரன் திருமண்டபத்தை யும் தசாவதாரத் திருமண்டபத்தையும் கட்டியருளிப் பின் னும் வானமாமலைப் பெருமாளுக்கும் சீவரமங்கைக்கும் அநேக ரத்நாலங்க்ருதமான திருவாபரணங்களும் பட்டு பீதாம்பரங்களும் ஸமர்ப்பித்து ரஜதமயமாகக் கஜேந்த் ராழ்வாரையும் பண்ணி ஸமர்ப்பித்தருளினர். அநந்தரம் [2]"ஸநிர்மமே ஸுந்தரதாருபிர் த்ருடம் ஸபாவரம் ஸௌம்ய வரப்ரதாஹ்வயம்|" என்கிறபடியே பெரிய வானமாமலை ஜீயர் திருநாமத்தை யிட்டு அழகியவரதன் என்று அத்யந்தம் அழகியதாய் ஒரு திருமண்டபத்தையும் கட்டியருளி அதிலே தாம் குருகுலவாஸமாக எண்ணி நித்யமாக ஸேவித்துப் போந்திருப்பர்.

---

1 स श्रीनिवासाभिध-वानभूभृद्यतीश्वरो राधपुरं जगाम।
तद्दत्तवित्तैस्समचीक्लिपत्तन्नाम्नीं सभां विष्णववतारनाम्नीं॥
2 सनिर्ममे सुन्दरदारुभिः दृढं सभावरं सौम्यवरप्रदाह्वयम्॥

பின்னும் [1]"ரதாக்ருதிம் ரங்கபதே ச டோலிகாம காரயத் யாகமஹீம் மநோஹராம்" என்கிறபடியே அரங்க நகரப்பனுக்கு ஸந்நிதி வாய்ப்புக்களையும் அழகாகக் கட்டி ரதாகாரமான ஒரு டோலையையும் பண்ணி ஸமர்ப்பித்து ப்ரபந்தாநு ஸந்தாநார்த்தமாக ராமானுஜன என்கிற திரு மண்டபத்தையும் கட்டியருளினார். அநந்தரம் ஆழ்வார் திருநகரியிலே [2]" காரீந்த்ரஸூநு-நகரேபி மடம் விசாலம் நிர்மாய வாநகிரிமாதவதேவநாதௌ" என்கிறபடியே ஒரு மடத்தையும் கட்டி அதில் வானமாமலைப் பெருமான் தெய்வ நாயகன் அரங்கநகரப்பன் இவர்களை ப்ரதிஷ்டிப்பித்து பெரிய வானமாமலை ஜீயர் முதல நாலு திருநாமங்களையும் அர்ச்சாரூபேண ப்ரதிஷ்டிப்பித்து அந்தமடத்தில் நித்ய திருவாராதநார்த்தமாக பூர்ணமாம்படி க்ராமத்தையும் ஸம் பாதித்து அந்த மடத்திலேயிருந்து நித்ய திருவாராதனங் களையும் ஸ்ரீகார்யங்களையும் நிர்வஹிக்கும்படி திருவடிகளில் அநதரங்கரான ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவரையும் நியமித்தருளி னார் இப்படி இநத ஸ்வாமி கைங்கர்யச்ரீயாலே உஜ்வல ராய எழுநதருளியிருக்கிற காலத்திலே [3]"அத விஜ்ஞபுரேச் வரக்ஷமீ ஸமுபாகம்ய தநேசிதுர் திச | வியதத்ரி மஹாமுநீச் வரம் சகமே ஸம்ச்ரயிதும் மஹாமதி" என்கிறபடியே வட தேசம் விஞ்சமூரில நின்றும் ராமானுஜன் என்னும் திரு நாமத்தையுடைய ஒரு ப்ருஹமசாரி எழுந்தருளி வான மாமலை திம்மையங்கார் ஸ்வாமி திருவடிகளில் ஆச்ரயித்து திருநகரியில் நித்யவாஸமாக எழுந்தருளியிருநது ப்ரபந்

1 रथाकृतिं रङ्गपतेश्च डोलिका मकारय द्यागमहीं मनोहरां ।

2 कारीन्द्रसूनु-नगरेपि मठं विशालं निर्म्माय वानगिरिमाधव-देवनथौ ॥

3 अथ विज्ञपुरेश्वरक्षमी समुपागम्य धनेशितु र्दिशः ।
वियदद्रिमहामुनीश्वरं चकमे संश्रयितुं महामतिः ॥

தாத்யயநம் முதலாக சாஸ்த்ராப்யாஸமும் செய்தருளி அது கைபுகுந்தவாறே வானமாமலை ஜீயர் ஸந்நிதியில் காலக்ஷேபங்களையும் செய்தருளி மஹாசாந்தராய் வைராக்யநிதியாய் எழுந்தருளியிருக்க [1]"ஸச வாநமஹீத்ர-ஸம்யமீ ப்ரிய மாஹூய துரீயமாச்ரமம்| ஸமதத்த ஸமஸ்த மஸ்தக ஸ்தபநோ ஸ்மை க்ரி(ஸ்ரீ)ணி மக்நயே யதா || என்கிறபடியே வானமாமலை திம்மையங்கார் ஜீயரும் பதினெட்டு ஸம்வத்ஸரம் ஸம்ஸ்தாந பரிபாலனம செய்தருளி தம திருமேனி தளர்ந்திருக்கக் கணடு இவர் ஸ்தாநததுக்கு அர்ஹர் என்று திருவுளளம்பற்றி ஸந்யாஸதான பூரவகமாக ஸ்தானத்தில் அபிஷிக்தராக்கி எம்பெருமானார் ராமாநுஜஸ்வாமி என்று திருநாமம் சாத்தியருளினார்.

திமமையங்கார் ஸ்வாமி சரமச்லோகம்:—[2]அப்தே க்ரோதி ஸமாஹ்வயேச மகரே சுக்லத்ரிதீயாந்விதே மாஸே பாஸ்கர வாஸரே சதபிஷக்நக்ஷத்ரயுக்தே யயௌ| த்ரயயந்தார்த்த விசாரநித்யநிரதச் 'ஸ்ரீ திம்மயங்காஹ்வய ஸ்ரீவைகுண்ட மகுண்ட வைபவயுதம் வாநாத்ரியோகீச்வர ||

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம

அநந்தரம ஆறுவது எமபெருமானார் ஸ்வாமி —இவர் ஸ்தாநத்திற்கு எழுநதருளிய வரலாறு கீழே கூறப்பட்டது.

---

1 सच वानमहीध्रसंयमी प्रिय माहूय तुरीय माश्रमम् ।
समदत्त समस्त मस्तग स्तपनोस्मै घृणि मग्नये यथा ॥

2 अब्दे क्रोधिसमाह्वये च मकरे शुक्लतृतीयान्विते,
मासे भास्करवासरे शतभिषङ्नक्षत्रयुक्ते ययौ ।
त्रैयन्तार्थ विचारनित्यनिरत श्श्रीतिम्मयङ्गाह्वयः,
श्रीवैकुण्ठ मकुण्ठवैभवयुतं वानाद्रियोगीश्वरः ॥

இவர் திருநக்ஷத்திர தனியன் — [1]"பூர்வாஷாடபவம் வர்ஷே விக்ரமே மாஸி வ்ருச்சிகே| ஈடீமஹி வியச்சைல ராமாநுஜ மஹாமுநிம்"|| [2]பூர்வாஷாடப ஸஞ்ஜாதம் கார்த்திகே குணஸாகரம்| ஸ்ரீராமாநுஜ நாமாநம் நௌமி வாநாத்ரியோகிநம்||

வைபவத் தனியன் — [3]ஸ்ரீமத் வரமுநீந்த்ராங்க்ரி வாநாசலமுநிப்ரியம்| யதீந்த்ர சடஜித்பக்தம் ராமனுஜமுநிம் பஜே||"

இவர் வாழித் திருநாமம் —

எட்டெழுத்தின் மூன்றுபொரு ளெமக்குரைத்தோன் வாழியே
இன்னமிதுக் குட்பொருளு முண்டென்றான் வாழியே
மட்டவிழும் பொழிலமங்கை வந்துதித்தோன் வாழியே
வானமா மலையடிகள் வாழ்த்துமவன் வாழியே
தெட்டபுகழ்க் கண்ணனுரை தேர்ந்துரைப்போன் வாழியே
செம்மையினா லறுபதத்தின் திறமுறைப்போன் வாழியே
அட்டதிக்கெண குநதிமுனி யடிபணிவோன் வாழியே
அநவரத மிராமானுச முனிவாழி வாழியே.

---

1 पूर्वाषाढभवं वर्षे विक्रमे मासि वृश्चिके ।
ईडीमहि वियच्छैल रामानुज महामुनिम् ॥

2 पूर्वाषाडभसंजातं कार्तिके गुणसागरम् ।
श्रीरामानुजनामानं नौमि वानाद्रि योगिनम् ॥

3 श्रीमद्वरमुनीन्द्राङ्घ्रि-वानाचलमुनिप्रियम् ।
यतीन्द्र शठजिद्भक्तं रामानुजमुनिं भजे ॥

தேசுபொலி திருமௌலி திருநுதலும் வாழியே
சிறந்ததிருக் கண்ணிணையும் திருமூக்கும் வாழியே
வாசமலி பவளமுடன் வெணமுதலும் வாழியே
வார்குழையும் வரைப்புயமும் மணிவடமும் வாழியே
வீசுபுகழ் மணிமார்பும் மணிவயிறும் வாழியே
மிக்கநலஞ் சேரமருங்கும் விரியுடையும் வாழியே
மாசில்குணமாா மருஙகும் முழநதாளும் வாழியே
வானமாமலை முனிவன் மலரடியும் வாழியே.

வாழி வரயங்கை மாமுனிவன மாமலர்த்தாள்
வாழியவன் சீர்பரவும் வாயமொழிகள—வாழியே
குநதிநகா் மாமுனிவன் கூரருளால மாறனிசைச்
செநதமிழைத் தோந்துரைக்கும் சீா்

இவா செயதருளிய கைஙகா்ய வைபவஙகள் —"வரமண டப மாதநோத் பஹிர விபுலம் கோபுரதோரணாத் பஹி| ஸ்வமடஸ்ய புரஸ் ஸுஸுந்தரம் சரித தாபாபஹ மநத மாருதம்|| என்றிதயாதிப்படியே தெயவநாயகன் ஸந்நிதி கோபுரவாசலுக்கு வெளிப்பக்கமாய மடத்துவாசலுககு எதிரிலே ஸமஸ்ததாபஙகளையும் போக்கும்படியாயும் பெரிய தாயும் அழகியதாயுமிருககிற திருமணடபத்தைக் கட்டி யருளியும் பினனும மடத்திலே ராமானுஜவிலாஸமென்கிற திருமண்டபததையும் விசாலமாயக் கட்டியருளியும் திரு மஞ்சன மண்டபததையுங் கட்டுவிததும சேற்றுததாமரை மேடிட்டிருந்ததை ஆழங்கால்பட வெட்டிச சீர்திருத்தி யருளியும் அதன் கரைகளையெல்லாம் சிலைகளாலே தாலப்ர மாணத்திற்குக் கட்டி த்ருடமாககி யருளியும் இப்படி அஸா தாரணமான கார்யங்களையெல்லாம எளிதாகச் செய்து முடித்துக்கொணடு ஆஜாநசுததராய அஸ்பருஷ்டஸம்ஸார

---

[1] वरमण्डप मातनो द्बहि र्विपुलं गोपुरतोरणा द्बहिः ।
स्वमठस्य पुर सुसुन्दरं श्रिततापापहमन्दमारुत- ॥

கந்தராய் ஸம்ஸ்தானத்தில் பெரியராமானுஜ ஜீயர்போலே அலங்கார பூதராய் பூர்வாசார்யர்களின் வசநாநுஷ்டாநங்களை தம்முடைய உக்த்யநுஷ்டாநங்களால் ப்ரகாசிப்பித்துக் கொண்டு பஹுசிஷ்யாபிவ்ருத்தியுடன் ஸதாகாலக்ஷேபபரராய் தெய்வநாயகன் சீவரமங்கை மங்களாசாஸநபரராய் எழுந்தருளியிருந்து ஐம்பத்தைந்து ஸம்வத்ஸரம் ஸ்தானத்தை வாழவித்தருளினார்

இவர சரமச்லோகம —[1]"கர்க்கிஸ்தே திக்மரச்மௌ ப்ருகுதநயதிநே கருஷ்ணபக்ஷே விகாரி-ப்ரக்யாதாப்தே ச்விதாரே சுபகரணயுதே ஸப்தமீதித்யுபேதே| ஸ்ரீமாந ராமானுஜாக்யோ நிஜகுரு சரணத்வந்த ஸேவாநுரக்தச் ஸ்ரீமத் வாநாத்ரியோகீ ககநகிரிஹரே பாதமூலம் ஜகாம||

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம

அநநதரம ஏழாவது பெரியதிருவேஙகட ஸ்வாமி —[2]"அந்தே ஸ்வஸாம்யம் பரததௌ மஹாமுநே ஸ்ரீவெங்கடாக்யஸ்ய விபசிதாம்பதே |" என்கிறபடியே எம்பெருமானார் ஸ்வாமி தமது திருமேனியும் தளர்ந்து அந்தகாலமும் ஸமீபித்தவாறே இவரை ஸ்வஸ்தானத்திலே அபிஷிக்தராக்கினார்

இவர திருநக்ஷத்ரத தனியன —[3]"நளாப்தே பரணீ ஜாதம் ஸிம்ஹே ச்ருத்யந்தபாரகம| ஸ்ரீவெங்கடாஹவயம்

---

1 कर्किस्थे तिग्मरश्मौ भृगुतनयदिने कृष्णपक्षे विकारि-प्रख्याताब्दे ऽश्वितारे शुभकरणयुते सप्तमीतिथ्युपेते ।
श्रीमा न्रामानुजाख्यो निजगुरुचरणद्वन्द्वसेवानुरक्त-श्श्रीमद्वानाद्रियोगी गगनगिरिहरेः पादमूलं जगाम ॥

2 अन्ते स्वसाम्यं प्रददौ महामुने श्श्रीवेङ्कटाख्यस्य विपश्चितांपतेः ।

3 नळाब्दे भरणीजातं सिंहे श्रुत्यन्तपारगम् ।
श्रीवेङ्कटाह्वयं वन्दे वानाचलं यतीश्वरम् ॥

வந்தே வாநாசல-யதீச்வரம்||" [1]"ஸிம்ஹே பரண்யாம் ஸம் ஜாதம் ஸ்ரீவெங்கடஸமாஹ்வயம்| வேதாந்த த்வய வேத்தாரம் வாநாத்ரிமுநி மாச்ரயே||

வைபவத தனியன: — [2]*"ஸ்ரீமத்யதீந்த்ர சடஜித் சரணாரவிந்த ப்ரேமாம்புராசி வரயோகி பதாப்ஜப்ருங்கே| வாநாத்ரி யோகிநி ஸதா ப்ரணயப்ரவீணம் ராமாநுஜம் யதிபதிம் ப்ரணமாமி நித்யம்|*

வாழித் திருநாமம

செஞ்சொல்மறைத் தமிழ்மாறன் திறமுரைப்போன் வாழியே
சீபெரும்பூதூர் முனிதாள்சிந்தை செய்வோன் வாழியே
அஞ்சொல் மண வாளமுனி யருளுடையோன் வாழியே
அரங்கநக ரப்பனிணை யடிபணிவோன் வாழியே
விஞ்சைமுனி தாள்பணியும் வேதியர்கோன் வாழியே
வேதாந்தப் பொருளனைத்தும் விளக்குவித்தோன் வாழியே
மஞ்சுலவு மங்கைநகர் வந்துதித்தோன் வாழியே
வானமாமலை முனிவன் மலரடிகள் வாழியே.

ஆவணியில் பரணிதனி லவதரித்தோன் வாழியே
ஆழ்வார்க ளனைவர்கலை யாய்ந்துரைப்போன் வாழியே
பூவுலகில் வரமுனிதாள் போற்றுமவன் வாழியே
பூதூரன டியிணையைப் புகழுமவன் வாழியே

---

1 सिंहे भरण्यां सञ्जातं श्रीवेङ्कटसमाह्वयम् ।
वेदान्तद्वयवेत्तारं वानाद्रिमुनि माश्रये ॥

2 श्रीमद्यतीन्द्र शठजिच्चरणारविन्द
प्रेमाम्बुराशि वरयोगि पदाब्ज भृङ्गे ।
वानाद्रियोगिनि सदा प्रणयप्रवीण
रामानुजं यतिपतिं प्रणमामि नित्यम् ॥

தாவளமா விஞைசை முனிதாளதொழுவோன வாழியே
தததுவமாமெடடெழுததைதத தந்தருளவோன வாழியே
மேவிவர மங்கைநகர் விளங்குமவன் வாழியே
வேங்கடமா முனிவனிநத மேதினியில வாழியே.

வாழி வரமங்கை மாமுனிவன் வைபவங்கள்
வாழி கமல மலர்த்தாளகள்—வாழியே
விஞைசை வரமுனிவன மெயயருளி ஞல்மாறன்
செஞ்சொலநூல் தேர்நதுரைக்கும் சீர்

இவர் செயதருளிய கைஙகரய வைபவஙகள —[1] "ஸரதந தாடங்கயுதம் கிரீடம் ஹைமம ஹரோகாதரவராங்கி பங்கிம| மாணிக்யபாணிமச சகார ரௌப்ய பாதாவநீம ஸ்கந்த ஸுகாக்யபீடம் ||" எனகிறபடியே சீவரமஙகை நாயச்சி யாருககு ரதநககிதமாள தாடங்கமும ரதநகிரீடமும ஸமர்ப் பிதது தேவநாயகபபெருமாளுககும் ஸ்வர்ணத்தாலே கவசம் ஸமர்பபித்து சுத்தரஜதத்தாலே அலங்கார பீடமும் தோளுக்கினியானும டணணி ஸமர்ப்பிதது சிஷயாபிவ் ருத்தியையும் செயதருளி பூர்வாகளின அனுஷடானஙகளே யும் பாலனம் செயதுகொணடு ஸதா காலக்ஷேபபரராய மங் களாசாஸநம் பண்ணிக்கொணடு எடடு ஸம்வத்ஸரம் எழுந் தருளியிருநது ஸம்ஸ்தாநததை வாழவிததருளினர்

இவா சரமசலோகம —[2] அப்தே பலவங்கே மகரம்க தேர்க்கே பக்ஷ ஸிதே பாநுதிநே பரணயாம| யயௌ நவம் யாம சடஜிதபதாபஜம் ஸ்ரீவெஙகடாகயோ வியதத்ரியோகீ||

ஜீயா திருவடிகளே சரணம

---

1 सरत्नताटङ्कयुतं किरीटं हैमं हरेर्गात्रवराङ्गिभङ्गिम्। माणिक्यपाणिश्च चकार रैप्यपादावनीं स्कन्धसुखाख्य-पीठम्॥

2 अब्दे प्लवङ्गे मकरं गतेऽर्के, पक्षे सिते भानुदिने भरण्याम्। ययौ नवम्यां शठजित्पदाब्जं श्रीवेङ्कटाख्यो वियदद्रियोगी॥

அநந்தரம் எட்டாவது ஜீயர் கோனப்பஸ்வாமி—[1]"கோநப்பநாமாந மதோ யதீந்த்ரம் ஸ்தாநே ப்ரதிஷ்டாப்ய குரூர் மஹாத்மா| ஸ்ரீவெங்கடாக்யோ வியதத்ரியோகீ ஜகாம தோதாத்ரிபதே: பதாபஜம் ||" என்கிறபடியே இவர் பெரிய திருவேங்கட ஸ்வாமியாலே ஸம்ஸ்தாநத்திலே அபிஷிக்தராகி வாழ்ந்தருளினார்.

இவர் திருநக்ஷத்ரத் தனியன் —[2]"விபவாப்தே ஸிம்ஹ மாஸி சித்ராநக்ஷத்ரஸம்பவம்| கருணாப்திம் ச்ரயே வாநபூப்ருத-கோநப்பயோகிநம்||" [3]ஸிம்ஹே சித்ரர்க்ஷ-ஸம்ஜாதம் வந்தே கோநப்பஸம்ஜ்ஞகம்| ஸ்ரீமத்வ்யோம மஹாசைல முநீந்த்ரம் கருணாநிதிம்||

இவர் வைபவத் தனியன் — [4]"ஸ்ரீமச்சடாரி யதிராட் வர யோகி பக்தம் வாநாத்ரியோகி சரணம் விலஸத்குணாட்யம்| விஜ்ஞாத வேதசிகரோபய ஸாவபாவம ராமாநுஜம் யதி வரம் சிரஸா நமாமி ||

---

1 कोनप्पनामान मथो यतीन्द्रं स्थाने प्रतिष्ठाप्य गुरुर्महात्मा ।
श्रीवेङ्कटाख्यो वियदद्रियोगी जगाम तोदाद्रिपतेः पदाब्जम् ॥

2 विभवाब्दे सिंह्ममासि चित्रानक्षत्रसंभवम् ।
करुणाब्धिं श्रये वानभूभृ-त्कोनप्पयोगिनम् ॥

3 सिंह्मे चित्रर्क्षसञ्जातं वन्दे कोनप्पसंज्ञकम् ।
श्रीमद्व्योम-महाशैल-मुनीन्द्रं करुणानिधिम् ॥

4 श्रीमच्छठारि-यतिराड्वरयोगिभक्तं
वानाद्रियोगि-शरणं विलसद्गुणाढ्यं ।
विज्ञात वेदशिखरोभयसर्वभावं
रामानुजं यतिवरं शिरसा नमामि ॥

வாழித் திருநாமம்

மாமலராள்தனத்துள்ளான் மதிக்கவந்தோன் வாழியே
மாறனெழிற் றமிழ்மறைகள் மருவுமவன் வாழியே
சேமமெதி ராசருரை செபபவல்லோன் வாழியே
சீயர்பொன் னடியிணையைச் சிநதைசெய்வோன் வாழியே
தூய வேங்கடமுனியைத் தொழுதவத்தோன் வாழியே
தொண்டர்குழா மமுது செயத்துதிக்குமவன் வாழியே
மாமலராள தனையிறைஞ்சும் மனசசீலன் வாழியே
வானமாமலை முனிவன் மலரடிகள் வாழியே

வாழி திருவேஙகட மாமுனிவன் மாதகவால்
வாழும வரமஙகை மாமுனிவன்—வாழியே
எநதையெதி ராசர்க் கிறைவனும் மாறனிசைச்
செந்தமிழைத் தேர்ந்துரைக்கும் சீர்.

இவா செயதருளிய கைஙகாய வைபவங்களா .—"[1]ஸ ஸர்வவித்யாநிதி ராதிராஜ்யம் கதோ யதிஸ்ஸம்விதநே வ்ய வஸ்தாம்| தேவாலயே ஸ்வஸ்ய ததார்ச்சகாநாம் ஸ்வதந்த் ரதநத்ராதிஷு மநதரதீர ||" என்றித்யாதிப்படியே ஸகல விதயைகளும் கைபுகுந்தவராகையாலே தேவாலய பூஜா விதிகளிலும் மந்தர தந்த்ரவிதிகளிலும் ஸமர்த்தராய்க் கொண்டு வானமாமலைப் பெருமாள திருவாராதன விஷயத் தில் அர்ச்சக ஸ்வதநத்ரவ்யவஸ்தையும் திருவாராதன க்ர மவ்யவஸ்தையும் செய்தருளி துஷ்டநிக்ரஹ சிஷ்டபரி

---

1 ससर्वविद्यानिधि राधिराज्यं
गतो यति स्संविधधे व्यवस्थाम् ।
देवालये स्वस्य तथार्चकानां
स्वतन्त्रतन्त्रादिषु मन्त्रधीरः ॥

பரிபாலனம்செயது கொண்டும் பூர்வாசார்யர்களுடைய வச நாநுஷடாநஙகளை நன்ருகப் பரிபாலநம் செயதுகொண்டும் பத்து ஸம்வத்ஸரம் ஸம்ஸ்தானத்தை வாழவித் தரு ளிஞர்

இவரது சரமச்லோகம —[1]"அப்தே பிங்களநாமகே திநம ணௌ மீநஙகதே பாணடரே பக்ஷே ஸ்ரீ ஹரிவாஸரே ரவி புவோ வாரே மகாக்யோடுநி | ஸ்ரீமலலக்ஷமண யோகிவர்ய சடஜித்-வயாஹார - ஸாராம்புதி கோநப்பாஹவய - வாந சைல யதிராட பராபாாயபாதாமபுஜம்||

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம

அநநதரம் ஒனபதாவது சின்ன ரஙகப்பஸவாமி —

இவர் [2]"ஸ்ரீரங்கநாதஸய நியோகத ஸ்ரீரஙகப்ப யோகீநதர மயம் முநீநத்ர | ஸ்தாநே நியுஜயா தமதுரம்ச தஸ்மிந் நிக்ஷிப்ய தூர்ணம் குதுகம் ப்ரபேதே" என்கிற படியே கோனப்பஸ்வாமிக்கு அரங்கநகரபபன் ஸ்வப்நத் தில் நியோகித்தபடியே இந்தவானமாமலை ஸம்ஸ்தானத் திலே நியமிக்கப்பட்டவராயிற்று இவர் இவர் திருவேங் கடராமானுஜ ஸ்வாமி திருவடிகளி லாச்ரயித்து, கோனப்ப ஸ்வாமி திருவடிகளில அந்தரங்கராயிருப்பர்

---

1 अब्दे पिङ्गलनामके दिनमणौ मीनंगते पाण्डरे पक्षे
श्रीहरिवासरे रविभुवो वारे मखाख्योडुनि ।
श्रीमल्लक्ष्मणयोगिवर्य-शठजिद्याहार-साराम्बुधिः
कोनप्पाह्वय-वानशैल-यतिराट् प्रापार्यपादाम्बुजम् ॥

श्रीरङ्गनाथस्य नियोगत श्श्रीरङ्गप्पयोगीन्द्रमयं मुनीन्द्रः ।
स्थाने निज्यात्मधुरञ्च तस्मिन्निक्षिप्य तूर्णं कुतुकं प्रपेदे ॥

இவர் திருநக்ஷத்ரத் தனியன:—[1]துலாநுராதாஸம்பூதம் ரங்கப்பாக்யம் குணார்ணவம்| ச்ருத்யந்த யுகநிஷ்ணாதம் வாந சைலமுநிம் பஜே [1]அநூராதாபவம் மாஸி துலாக்யே பஹு-தான்யகே| நௌமி வாநாத்ரி-ரங்கப்பகுரும் சுபகுணார்ணவம்||

வைபவத தனியன —[2]ஸ்ரீமதசடாரி யதிராட்பதபத்ம பக்த-வாநாத்ரியோகிவர-லப்தமஹாப்ரஸாதம்| ஸம்ப்ராப்த வேதசிகரோபய-தத்வபோதம் ராமாநுஜம் குருவரம் முநி மாச்ரயாமி||

வாழித திருநாமம

தருவளரும் வரமங்கை தழைக்கவநதோன வாழியே
தமிழமறையி னுட்பொருளைத் தந்தருள்வோன் வாழியே
மருவளரும் பாடியததை மகிழநதுரைப்போன் வாழியே
வளர் திருவேங்கடமுனிவன் மலரடியோன் வாழியே
அருள்வளரும் கோனபப முனிக்கன்பன் வாழியே
அணியரங்க நகரபபர்க் காடசெயவோன் வாழியே
இருள்வளரும் மனததவர்தம் இடர்கடிந்தோன் வாழியே
அரங்கப்ப மாமுனிவன் இனிதூழி வாழியே.

---

1 तुलानुराधासंभूतं रङ्गप्पाख्यं, गुणार्णवम् ।
श्रुत्यन्तयुगनिष्णातं वानशैलमुनिं भजे ॥
अनूराधाभव म्मासि तुलाख्ये बहुधान्यके ।
नौमि वानाद्रि-रङ्गप्पगुरुं शुभगुणार्णवम् ॥

2 श्रीमच्छठारि-यतिराट्-पदपद्मभक्त
वानाद्रियोगिवर-लब्धमहाप्रसादम् ।
संप्राप्त-वेदशिखरोभय-तत्वबोधं
रामानुजं गुरुवर म्मुनि माश्रयामि ॥

வாழி யரங்கப்ப மாமுனிவன் மாமலர்த்தாள
வாழியவன் சோதி மதிமுகமும்—வாழியே
ஓங்குதிரு வேஙகடமா யோகியரு ளால்பொருளகள
தேங்குதமி ழீடுரைக்கும் சீர்.

இவர செயதருளிய கைஙகர்ய வைபவஙகள்— [1]"வாநாசல பதேர் நித்ய மாராதநகுதூஹலீ| பூஷணாநி ப்ரக்ருஷ்டாநி சகார யமிநாம் பதி.||" எனறித்யாதிப்படியே வானமாமலைப் பெருமாள திருவாராதனததிலே நித்யோதஸாகராய அத்யுத்கருஷ்டமான திவயாபரணஙகளையும் பண்ணி ஸமர்ப்பித்து அநநதரம [2]"ஸநநிதெள ரஙகநாதஸ்ய யாகயோக்யாநி யாநிஹி| பாதராணி தநதாநயாநி தவிகுணாந் யகரோந் முநி |" என்கிறபடியே அரங்கநகரப்பன ஸநநிதியிலே திருவாராதநாததம் பாத்ரஙகளையெல்லாம் புதுப்பித்தருளிப் பினனும தநங்களையும் தானயங்களையும தவிகுணமாக விருததி செயதருளினா. மேலும் அநதரஙகர்களோடு பூர்வீகர்களின அநுஷ்டானங்களைப் பினசென்று காலக்ஷேபங்களை நடத்திக்கொண்டு அத்யுதஸாகராய் ததீயாராதனங்களையும் செய்தருளி ஜீர்ணோததாரண காரய துரநதரராய அதை நடததியருளி தேவநாதன் ஸந்நிதியிலும் மடததிலுமுளள குறைகளையெல்லாம் பூரிததுக்கொண்டு ஜீயர் தடாகாபிவ்ருததியும செயதருளி [3]"காம்ஸ்யபாத்ராணய நேகாநி வஸத்ராணயாபரணாநிச" என்கிறபடியே தெய்வநாயகன் ஸந்நிதிக்குக் காம்ஸ்ய (வெண்கலம்) பாதரங்கள்

---

1 वानाचलपते र्नित्य माराधनकुतूहली ।
भूषणानि प्रकृष्टानि चकार यमिनां पतिः ॥

2 सन्निधौ रङ्गनाथस्य यागयोग्यानि यानिहि ॥
पात्राणि धनधान्यानि द्विगुणान्यकरोन्मुनिः ॥

3 कांस्यपात्राण्य नेकानि वस्त्राण्याभरणानि च ।

அநேகங்கள் செயவித்தருளிப் பின்னும் அநேகம் வஸ்த்ரங்களும் திருவாபரணஙகளும் ஸமர்ப்பித்தருளி [1]"அகல்பயத்ஸ்தலம் ஹயந்த குட்டிமம் மணிதோரணாத்|கட்டம் பூதாதி ஸூரீணாம் கட்டமச வரயோகிந |" என்கிறபடியே மணிவாசலுக்குளளே முதலாழ்வார்களை முதலாக ஆழ்வார்களுக்கும் மணவாளமாமுனிகளை பர்யநதமான ஆசாரயர்களுக்கும் ஸநநிதி கட்டுவிதது ப்ரதிஷ்டிப்பித்தருளினார். திருநகரி மடத்தையும ஜீர்ணோத்தாரணம் பணணி ஸுத்ருடமாக்கியருளி அதயந்த ஸாத்விக சாயையாலே திக்குற்றகீர்த்தியராய எழுநதருளியிருநது இருபது ஸம்வத்ஸரம் ஸம்ஸ்தான பரிபாலனம செயதருளினார

இவர் தீரத்த திவஸமிருக்குமபடி — [2]"அபதே ஸ்மிந் நீச்வராக்யே சகந்ருபகணிதே மாஸி சுகலே வளாக்ஷே பக்ஷே ஸ்வாத்யாக்ஷயுக்தே தசமதிதியுதே காவ்யவாரே பராஹ்நே| ஸ்ரீமத்வயோமாத்ரிநேது பதகமலயுகம் வநதிதம் ஸூரிப்ருந்தை: ஸ்ரீமாந வாநாத்ரியோகீ சமதமகுணவாந் ப்ராபரங்கப்பநாமா||

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம

அநநதரம பத தாவது திருவேஙகடஸவாமி.—இவர் [3]"ஜஞாத்வா புராணபுருஷம் த்யாத்வாத்மாநம் நிரநதரம்

---

1 अकल्पय त्स्थलंह्यन्तः कुट्टिमं मणितोरणात् ।
घट्टं भूतादि सूरीणां घट्टंच वरयोगिनः ॥

2 अब्दे ऽस्मिन्नीश्वराख्ये शकनृपगणिते मासि शुक्ले वळक्षे
पक्षे स्वात्यर्क्षयुक्ते दशमतिथियुते काव्यवारेऽपराह्णे ।
श्रीमद्व्योमाद्रिनेतुः पदकमलयुगं वन्दितं सूरिबृन्दैः
श्रीमान्वानाद्रियोगी शमदमगुणवान्प्राप रङ्गप्पनामा ॥

3 ज्ञात्वा पुराणपुरुषं ध्यात्वात्मानं निरन्तरम् ।
स्थाप्य स्थानेऽतिसत्वस्थं श्रीवेङ्कटयतीश्वरम् ॥

ஸ்தாப்ய ஸ்தாநே நிஸத்வஸ்தம் ஸ்ரீவேங்கடயதீச்வரம்" | என்கிறபடியே சின்னரங்கப்பஸ்வாமி தம்முடைய திருவடிகளில் அந்தரங்கராய இருந்த இவரைத் தம் ஸ்தானத்தில் அபி ஷிக்தராக்க இவர் அந்த ஸம்ஸ்தானத்தை அலங்கரித் தருளினார்.

இவர் திருநக்ஷத்ரத் தனியன்:—[1]"ஈச்வரே வத்ஸரே மாஸி கார்த்திகே க்ருத்திகாபவம்| வாநாத்ரி - வெங்கடகுரும் ஸேவே ஸத்குணஸாகரம்|| [2]"கார்த்திகே க்ருத்திகாஜாதம் ஸ்ரீவெங்கடஸமாஹ்வயம்| தீபக்த்யாதி - குணாம்போதிம் ஸேவே வாநாத்ரியோகிநம்||"

இவர் வைபவத் தனியன்—[3] "ஸ்ரீவாநாசல யோகிவர்யக் ருபயா ஸம்ஸித்தபோதோஜ்வலம் ஸ்ரீரங்கப்ரபு கேஸ ராங்க்ரி கலிஜித் ராமானுஜாங்க்ரயாச்ரயம்| வேதாந்தத்வய தத்வஸார ஸுரபிவ்யாக்யா கலித்வம்ஸிநம் ஸ்ரீராமானுஜ யோகிராஜ மநகம் கல்யாணபூர்ணம் பஜே||

இவர் வாழித் திருநாமம்

திருமங்கைவரும் செல்வம் சீர்தழைத்தோன் வாழியே
சீர்பாடிய முறையீடு தினமுரைப்போன் வாழியே

---

1 ईश्वरे वत्सरे मासि कार्त्तिके कृत्तिकाभवम् ।
वानाद्रिवेङ्कटगुरुं सेवे सद्गुणसागरम् ॥

2 कार्तिके कृत्तिकाजातं श्रीवेङ्कटसमाह्वयम् ।
धीभक्त्यादिगुणांबोधिं सेवे वानाद्रियोगिनम् ॥

3 श्रीवानाचले-योगिवर्यकृपया संसिद्धबोधोज्वलं
श्रीरङ्गप्रभुकेसराङ्घ्रि कलिजिद्रामानुजाङ्घ्र्याश्रयम् ।
वेदान्तद्वय तत्वसार सुरभिव्याख्या कलिध्वंसिनं
श्रीरामनुजयोगिराज मनघं कल्याणपूर्णं भजे ॥

வரமங்கைப்புரம் வளர வந்துதித்தோன் வாழியே
வானமாமலையடிகள் வாழ்த்துமவன் வாழியே
தருமங்கை ரங்கப்பயதி பதத்தோன் வாழியே
சங்காழி சார்ந்தவர்க்குச் சாத்துமவன் வாழியே
சிரமங்கை வைததவர்கள் சேர்தாளான் வாழியே
சீர்திருவேங்கடமுனிவன் திருவடிகள் வாழியே.

வாழி திருவேங்கடமுனிவன் மாமலர்த்தாள்
வாழி யவனமுத வாய்மொழிகள்—வாழியே
சீமான் அரங்கப்ப தேசிகனுர் பேரருளால்
சேமமுட னீடுரைக்குஞ் சீர்.

இவர் செய்தருளிய கைங்கர்ய வைபவங்கள்.—[1]"ஸ்ரீமாந் வேங்கடவாநாத்ரியோகீந்த்ரோ தேஹநிஸ்ப்ருஹ:| ஜ்ஞாந பக்த்யாதிஸம்பூர்ணஸ் ததீயாராதநே ரத ||" என்கிறபடியே இவர் மஹாவைராக்யசாலியாய் தேஹநிஸ்ப்ருஹராய் எழுந்தருளியிருந்து ததீயர்களை ஆராதிப்பதிலே அத்யுத்ஸுகராயும் பகவத்விஷய காலக்ஷேப தத்பரராயும் [2]"நித்யம்த்ருப்த பராம் கந்தும் கதிம் மநஸி ஸத்வர." என்கிற படியே அயர்வருமமரர்களோடு சென்று நித்யகைங்கர்யம் பண்ணுகையிலே சிந்தையுடையராயிருக்கும் காலத்திலே [3]"க்ருத்வா மஹாநஸம் ரம்யம் ச்ரீபதே ப்ரீதி மாவஹத்| என்கிறபடியே தெய்வநாயகன் மடைப்பள்ளிகளை ஸவிஸ்தாரமாகக் கட்டிவைத்துப் பூர்வர்களுடைய உக்த்யநுஷ்டானங்களைப் பின்சென்று மூன்று ஸம்வத்ஸரம் ஸம்ஸ்தானத்

---

1 श्रीमा न्वेङ्कट[illegible] देहनिस्पृहः ।
ज्ञानभक्त्यादि संपूर्ण स्तदीयाराधने रतः ॥

2 नित्यं हृप्तः परांगन्तुं गतिं मनसि सत्वरः ।

3 कृत्वा महानसं रम्यं श्रीपतेः प्रीति मावहत् ।

தைப் பரிபாலித்து [1]"வஸத ஸ்தஸ்ய கல்வேவ மார்த்தி ருநமஸ்தகோ பவத்| தாஸ்யத்ருஷ்ணாஸஸத்ருசீ மவஸ்தா மகமத் ததா||" என்கிறபடியே நித்யவிபூதியில் செல்ல வேண்டு மென்கிற ஆர்த்தி விஞ்சி தத்காலம் ஸமீபத்திலிராதே வய்வஹிதராய எழுந்தருளியிருந்த தம்முடைய திருவடிகளில் அந்தரங்கரான தெய்வநாயகஸ்வாமியை ஸ்தானத்தில் நியமிக்கும்படி ஸமீபவர்த்திகளான அடியார்களுக்கு நியமித்துத திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினார்

இவர் சரமச்லோகம.—[2]"ஆரூடே கடகம் ப்ரபாபரிப்ருடே ஸம்வத்ஸரே விக்ரமே தர்சே ப்ராபதபுநர்வஸௌ ஜஷவரே ஸாரேகுரோர் வாஸரே| ஸ்ரீவாநாத்ரி முநீச்வராங்க்ரிமுகுட ஸ்ரீவெங்கடார்யோ மஹாந் ஸ்ரீவாநாசல யோகிராட் நிஜகுரு ஸ்ரீபாதஸேவா மகாத||

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம

அநந்தரம 11-வது பெரிய தெய்வநாயக ஸ்வாமி —இவர் [3]"ஸம்பூய ஸர்வே சிஷ்யாஸ்து தேவநாயகயோகிநம்| ஸம்ஸ்தாநே ஸ்தாப்யாமாஸு ததப்ரஸாதைகபாஜநம்|| என்கிறபடியே திருவேங்கட ராமானுஜ ஸ்வாமி திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினவுடன் அடியார்களெல்லாருமாக ஸ்வாமிநிய

---

1 वसत स्तस्य खल्वेव मार्ति रुन्मस्तकोऽभवत् ।
दास्यतृष्णा सुसदृशी मवस्था मगम त्तदा ॥

2 आरूढे कटकं प्रभापरिबृढे संवत्सरे विक्रमे
दर्शे प्राप्तपुनर्वसौ झषवरे सारे गुरोर्वासरे ।
श्रीवानाद्रि मुनीश्वराङ्घ्रिमुकुटः श्रीवेङ्कटार्यो महान्
श्रीवानाचल योगिरा ण्णिजगुरु-श्रीपादसेवा मगात् ॥

3 संभूय सर्वे शिष्यास्तु देवनायकयोगिनम् ।
संस्थाने स्थापयामासु स्तत्प्रसादैकभाजनम् ॥

மித்தபடியே தெய்வநாயகஜீயரை அழைப்பித்து ஸ்வாமீ சரம விக்ரஹத்தின் முன்பாகவே ஸம்ஸ்தானத்தை அலங் கரிக்கும்படி ப்ரார்த்திக்க ஸ்வாமி கைங்கர்யம் நடக்கும்படி அவர் ஸம்ஸ்தாநத்தில் அபிஷிக்தரானார்.

இவர் திருநக்ஷத்ரத் தனியன — [1]"துலார்த்ரா தார ஸம்பூதம் நந்தநாஹ்வய வத்ஸரே| தேவேசாஹ்வய - வாநாத்ரி முநிம் குணநிதிம் ச்ரயே|| வந்தே தேவேசநாமாநம் துலார்த்ரா தார ஸம்பவம்| கல்யாணகுணவாராசிம் ககநாத்ரிமுநீச் வரம்||

வைபவத் தனியன் —[2]"ஸ்ரீமத்வாநாத்ரி - யோகீந்த்ர பதபங்கஜ-ஸம்ச்ரயம்| ஸ்ரீராமானுஜயோகீந்த்ரம் வந்தே வாத்ஸல்யவாரிதிம் ||

வாழித திருநாமம

பூவிருநத செங்கமலப் பொன்னடியோன் வாழியே
புகழுத திருவேங்கடமுனியைப் போற்றிசெய்வோன் வாழியே
காவிருந்த சங்கநிதிக் காருணிகன் வாழியே
காரிமாற னிந்தமிழின் கருததுரைப்போன் வாழியே
மாவிருந்த வரமுனியை வணஙகுமவன் வாழியே
வண்பெரும்பூதூர்முனிதாள மனத்துவைப்போன் வாழியே
தேவிருந்த வரமங்கை சிறக்கவநதோன் வாழியே
தெய்வநாயகமுனிவன் திகழ்தலததில் வாழியே.

---

1 तुलार्द्रा तारसंभूतं नन्दनाह्वय वत्सरे ।
देवेशाह्वय-वानाद्रिमुनिं गुणनिधिं श्रये ॥
वन्दे देवेशनामानं तुलार्द्रा-तारसंभवम् ।
कल्याणगुणवाराशिं गगनाद्रि मुनीश्वरम् ॥

2 श्रीमद्वानाद्रि योगीन्द्र-पदपङ्कजसंश्रयम् ।
श्रीरामानुजयोगीन्द्रं वन्दे वात्सल्यवारिधिम् ।

வாழி யுயாதெய்வ நாயகனும் மாமுனிவன்
வாழியவன் செம்மொழிசேர் செம்பவளம்—வாழியே
எநதைதிரு வேஙகட முனிவனரு ளால்மாறன்
செந்தமிழி னீடுரைக்குஞ சீர்.

இவர் செயதருளிய கைஙகர்ய வைபவஙகள் :—இவர் ஸம்ஸ்தானத்தில் அபிஷிக்தராய தம்முடைய ஆசார்யரான திருவேங்கட ராமாநுஜஸ்வாமியி னுடைய சரமகைங்கர்யங் களை எல்லாம் செயதருளிப் பெருக்க திருவதயயநமும் நடத்தி யருளி, அநந்தரம் பூர்வீகாசரணைகளில ஒனறும் தப்பாதபடி நடத்திக்கொண்டு [1]' பத்யு ச்ரிய ப்ரீதிமவாப நித்யம் " என்று ச்ரீவரமங்கை தெய்வநாயகன் திருவுளளத்துக்குப் பாங்காக எழுந்தருளியிருநது பஹுசிஷ்யாபிவ்ருத்தியுடன் காலக்ஷேபபரராய் எழுநதருளியிருந்து கைங்கர்ய குதூஹலி யாய [2]"நாநாவித த்ருமாராமை ரம்யாராமம் விநிர்மமே| பலைஸ் ஸம்ருதத மாஸ்வாத்யைஸ் ஸுகநதைர் க்ராண தர்ப்பணம்|" என்றித்யாதிப்படியே அத்யநதம் பரிமளவத் தான புஷபங்களையும் அதி ருசியுள்ளதான பழங்களையும் உடையதான சம்பக புந்நாகாசோக கிம்சுக பலாச பாடலீ பாரிஜாதாதிகளான புஷ்பவ்ருக்ஷங்களாலும் பலகதலிச் சோலைகளாலும் ஜம்பீர ஆமலக பநஸ க்ரமுக ஆம்ர ஆம்ல நாளிகேர நாரங்காதி பலவ்ருக்ஷங்களாலும் அதிலே சுகங்கள் மயில்கள்எலலாம் காதுக்கின்பமாக சப்திக்க நாநா புஷ்பங்களாலே சூழப்பட்டு த்ருஷ்டிப்ரியமாயும் ப்ருங்க ஜாதிகளெல்லாம் மதுபானம பணணும்படியாயும் பஹுரம்யமாய ஒரு ஆராமததைக்கல்பித்து அதிலே [3]"வர

---

[1] पत्युःश्रियः प्रीति मवाप नित्यम् ।

[2] नानाविध द्रुमारामै रम्यारामं विनिर्ममे ।
फलैस्समृद्ध मास्वाद्यै स्सुगन्धै घ्रांणतर्पणम् ॥

[3] वरमङ्गासमुद्राख्यां सरसी मसृजन्मुनिः ।

மங்காஸமுத்ராக்யாம் ஸரஸீமஸ்ருஜந முநி ||" என்கிற படியே அநேகபக்ஷிஜாதகங்களுக்கும் கலஹார பத்ம குமுத நீலோத்பலாதி புஷ்பஜாதிகளுக்கும் ஹம்ஸ ஸாரஸ காரண்டவ சக்ரவாகாதி பக்ஷிஜாதிகளுக்கும் தாரகமாயிருக்கும் படி வெகுருசியுள்ள ஜலத்தோடு வரமங்காஸமுத்ரமென்று ஒரு ஸரஸ்ஸைக் கல்பித்து அதன் பரிஸரத்திலே [1]"மஹாயாமபரீணாஹம் மண்டபம் சைஷ நிர்மமே| ச்ரமாபஹம் ரமாநேது துங்கமங்களமஞ்ஜுளம்|| என்கிறபடியே ச்ரிய:பதியான தெய்வநாயகப் பெருமாளுக்கு யாத்ரோத்ஸவங்களிலே ச்ரமாபநோதநார்த்தமாக விசாலமாகவும் உந்நதமாகவும் ஒரு திருமண்டபம் கட்டியருளினார் [2]"புஷ்பகஞ்சாபி நிர்மாய நிர்மலம் கநகப்ரபம்|| ராஜிதம் ராஜதைர் தண்டைஸ் ஸூர்யபட்டநிகேதநை ||" என்கிறபடியே ஸ்வர்ணமயமாயும் ரஜதமயமான ஸ்தம்பங்களையுடையதாயும் அதிரம்யமாயும் தெய்வநாயகனுக்கு ஒரு புஷ்பகமும் செய்வித்தருளினார். மேலும் ஸந்நிதி திருவாராதனத்துக்கு பாத்ரங்களெல்லாம் ரஜதத்தாலும் ஸுவர்ணத்தாலும் செயதருளி சுத்தஸுவர்ணத்தாலே தெய்வநாயகனுக்கு அபேத்ய கவசமும் செயதருளினார். பின்னும் ச்ரேஷ்டங்களான ரத்னங்களாலே தெயவநாயகனுககுக் கிரீடமும் கேயூராங்கத கண்டிகாதிகளும் ஸமர்ப்பித்து நாச்சியாருக்கு தாடங்க குண்டலங்களும் ஸுவர்ணத்தில் ரதனகசிதமாய் ஜடையும் அரைச்சலங்கைகளும் பண்ணி ஸமர்ப்பித்தருளினார். பின்னும் [3]"பாணிபாதசிர கண்டகர்ணசக்ராம்புஜாநபி| தீப்

---

1 महायामपरीणाहं मण्डप श्चैष निर्ममे ।
श्रमापहं रामानेतु स्तुङ्गमङ्गलं मञ्जुलम् ॥

2 पुष्पकञ्च विनिर्माय निर्मलं कनकप्रभम् ॥
राजितं राजतै र्दण्डै स्सूर्यपट्टनिकेतनैः ॥

3 पाणिपादशिरः कण्ठ कर्ण चक्रांबुजानपि ।
दीप्रांस्तोदाद्रिनाथस्य कृत्वा हैमान दान्मुनिः ॥

ராம் ஸ்தோதாதரிநாதஸ்ய க்ருத்வா ஹைமாந தாந்முநி ||
என்கிறபடியே வானமாமலைப் பெருமாளுக்கு திருக்கைகள் திருவடிகள் திருமுடிகள் இவை எல்லாவற்றையுமே ஸுவர்ணத்தாலே கவசமாக்கிச் சாத்தியருளினார். மேலும் கர்ணபத்ரங்களும கண்டஸரமும் திருவாழி திருச்சங்குகளும் ஸுவர்ணததாலே கவசமாகப பண்ணிச் சாத்தியருளினார். இத்துடன் நாநாவிதங்களாய உத்தமமான பட்டு வஸ்தரஙகளும் பீதாம்பரங்களும் விசேஷமாக ஸமர்பபித்து தெய்வநாயகன் வானமாமலைப்பெருமாள் ஸ்ரீவரமங்கை இவர்களுக்கு நித்யமாக எழுந்தருளியிருக்குமிடததில் பஞ்சவர்ணாலங்க்ருதமான மேல்கட்டிகளும் மஞ்சங்களும் ஹம்ஸதூலிகாபூர்ணமான அணைகளும் மெத்தைகளும் அவற்றுக்கு உத்தமமான மேல்விரிப்புக்களும் ஸமர்ப்பிதத "[1]வாஹநம் சதபதராட்யம் ப்ரபாபோகீந்த்ர பாஸ்வரம்| சாமரக்ராஹிணீயுக்தம் சந்த்ரமணடலவாஹநம்" எனகிறபடியே அநேகதளங்களாலே பூர்ணமாயும் ப்ரபையினாலும் போகீந்தரர்களாலும் சாமரக்ராஹிணிகளாலும் அலங்கரிககபபெற்ற சநதரமண்டலவாஹநம் செயது ஸமர்பபித்தும், தருணீத்வய ஸம்வாஹிதமான ஆளும்பல்லக்கையும் ஸமர்ப்பித்தும் கமலாகாரமாயும் ரம்யமாயுமிருக்கிற ஒருரதத்தைபபண்ணியும் தெய்வநாயகனுக்கு ஸமாப்பித்தருளினார். பின்னும் சதசலாகமாய ருசிரமான தண்டத்தையுடைய ஒரு சத்ரத்தையும் உத்தமமான சாமரத்வயத்தையும் அவருக்கு ஸமர்ப்பித்தருளினா.

அநந்தரம் "[2]மடே வாபீஸமீபேது ம்ருத்ஸ்நா தாநோத்ஸவாயச| தாருபி சாருபி சக்ரே ஸேநாநீமண்டபம்

---

[1] वाहनं शतपत्राढ्यं प्रभाभोगीन्द्रभास्वरम् ।
चामरग्राहिणीयुक्तं चन्द्रमण्डलवाहनम् ॥

[2] मठे वापीसमीपेतु मृत्स्नादानोत्सवायच ।
दारुभिश्चारुभि श्चक्रे सेनानी-मण्डपं मुनिः ॥

முநி ||'' என்கிறபடியே ம்ருதஸங்க்ரஹணேதஸவார்தத மாக மடததில வாபீஸமீபத்தில் தாருமயமாய ஸேநாகீ மணடபமென்று ஒரு திருமண்டபம் கல்பிதத்ருளினர் பின் னும் ஸந்நிதிக்குள்ளே அத்யயநோதஸவார்த்தமாக அதி விசாலமாயும ரமயமாயும ஒரு திருமண்டபம் கல்பிததருளி னா மேலும் [1]''ஆதாய தாநதம் சதுரந்தயாந த்வயம் முநீநத்ரஸ்ஸ ரமாபதேர் ததௌ| ஏகம் ஸமாருஹய ஜகத பதி ஸ்வயம் ஸம்மாநபூர்வம் முநயே ந்யதாதிசத்||'' என்கிற படியே தநதமயமான இரணடுதிருப்பல்லக்குச் செய்தருளி தெய்வநாயகனுக்கு ஸமர்ப்பிக்க, தெய்வநாயகனும் தாம் தமக்கொரு திருபபல்லக்கைத் திருவுள்ளம்பற்றி மற்ரெரு திருப்பலலக்கை தமக்குஅபிமதரான ஜீயருக்கு ஸம்மான மாக ஸாதித்து க்ருபைசெயதருளினர். இப்படி இவர் முப் பத்திரெண்டு ஸம்வத்ஸரம் ஸம்ஸ்தானத்தில் மஹாஸாத் விகராய் எழுந்தருளியிருந்த காலத்திலே இவர்செயதருளின கைங்கர்யஙகளையெல்லாம் சொல்லவென்ருல் ஆயிரம் பைந் தலைய அநநதனுகவேணும் அநநதரம் [2] '' ரங்கேச வாநாதரீ முநீந்த்ரபாத கஞ்ஜாத ப்ருஙகாதிப வேங்கடார்ய | தேவேச வாநாத்ரி முநிப்ரஸாதாத் வேதாநத வேத்தாச யதிதவ மாப||'' எனகிறபடியே ரங்கப்பஸ்வாமி திருவடிகளி லாச்ர யிதது இந்த தெயவநாயகஸ்வாமி ஸநநிதியில் மநதர மந்த ரார்த்த பகவதவிஷய காலக்ஷேபஙகளும் செய்தருளி திரு வடிகளி லந்தரங்கரா யிருக்கிற வெங்கடாசார்யர் என்கிற ஒருவரை தெய்வநாயக ஸ்வாமியும் அவருடைய ஜ்ஞான

---

1 आदाय दान्तं चतुरन्तयानद्वयं मुनीन्द्रस्स रमापते र्ददौ । एकं समारुह्य जगत्पति स्स्वयं सम्मानपूर्वम्मुनये न्यदादिशत् ॥

2 रङ्गेशवानाद्रि-मुनीन्द्रपाद-कञ्जातभृङ्गाधिप-वेङ्कटार्यः । देवेश-वानाद्रिमुनि-प्रसादा द्वेदान्तवेत्ताच यतित्व माप ॥

பக்தி வைராக்யாதிகளைக் கண்டு "ஆம் முதல்வனிவன்" என்ற ஆளவந்தாரைப்போலே ஸ்தானத்துக்காவர் இவர் என்று கடாக்ஷித்தருளி பூர்வாங்கமாக இவருக்கு ஸந்யாஸ தானத்தைச் செய்தருளிக் கடாக்ஷித்து திருவேங்கட ஜீயர் என்று திருநாமத்தையும் சாத்தியருளினர். ' இந்தத் திரு வேங்கட ஜீயரும் ஒருக்கால் ஆழ்வார ஸேவார்த்தமாக ஸ்வாமி நியமனம் பெற்றுப் புறப்பட்டு திருநகரி ஏற வெழுந்தருளி ஆழ்வாரை மங்களாசாஸநம் செய்தருளி நிற்க [1]" தீர்த்தம்ச துளஸீம் சேஷாம் லக்ஷமணக்யாம்ச பாதுகாம்| தத்வா ரஜதபாத்ரஸ்த மாதூகர மநுத்தமம்| ஸந்துஷ்ட ஸ்ரீ சடாராதி ரத்ரைவாஸ்வேதி சாஸநம்| அகரோத்யமிந ஸ்ஸோபி ததைவேதி ததோப்ரவீத்||" என் கிறபடியே ஆழவாரும் இவருக்கு தீர்த்தம் திருமாலை திருப் பரிவட்டம் ராமானுஜனையும் ஸாதிதது ரஜதபாத்ரத்தில் மாதூகரம் ப்ரஸாதிதது திருப்பவளச் சோதிவாய்திறந்து ஜீயரை அழைத்தருளி நீர் இங்கே நம்முடைய ஸந்நிதியில் காலக்ஷேபபரராய் இருமென்று நியமித்தருள ஜீயரும் ஓமறைந்து அங்கே காலக்ஷேபபரராய் எழுந்தருளியிருந்தார். இப்படிச சிலகாலம் சென்றவாறே வானமாமலை தெய்வ நாயக ராமானுஜ ஜீயர் ஆழ்வாரை மஙகளா சாஸநம் செய் தருளிப் பெரிய பெருமாளை மங்களாசாஸநம் செய்வதில் திரு வுள்ளமாய் திருவேங்கட ஜீயரைக் குறித்து ஜீயரே நாம் கோயிலுக்குப் போகிறோம் நீரும் வாரும் என்று அழைத்துக் கொணடு எழுந்தருளி பெரிய பெருமாளை மங்களாசாஸநம் செய்தருளி அஙகுள்ள ப்ரபுவாலே ஆதரிக்கப்பட்டவராய்

---

[1] तीर्थंच तुलसीं तेषां लक्ष्मणाख्यांच पादुकां ।
दत्त्वा रजतपात्रस्थ-माधूकर मनुत्तमम् ॥
सन्तुष्ट श्श्रीशठाराति रत्रैवास्वेति शासनम् ।
अकरोद्यमिन स्सोपि तथैवेति ततो ब्रवीत् ॥

தம்முடைய மடத்திலே எழுந்தருளியிருக்க திருவேங்கட ஜீயரும் பெரிய பெருமாள் ஸந்நிதியிலே ஆழ்வாருக்கு மஹாரதம் நட க்கும்படி க்ருபை செய்தருள வேணுமென்று ப்ரார்த்திக்க, இதைக் கேட்ட பாணடய ராஜாவும கோயி லில் இருககிற திருவேங்கட ஜீயர் முகமாக தம்முடைய ப்ருத்யர்களுக் கறிவித்து பஹுதரவயங்களை ஆழவாருடைய ரதார்த்தமாகக கொடுக்குமபடி உத்தரவு அனுப்ப, அப் படியே அநத ராஜப்ருத்யாகளும் அநத ஸ்ரீரஙகம் திருவேங் கட ஜீயரிடததிலே பஹுத்ரவ்யங்களைக் கொடுத்துவிட, ஜீயரும் அந்த தநத்தைக் கொண்டுவந்து வானமாமலை திரு வேங்கட ஜீயரிடத்திலே சோப்பித்தார். பிறகு [1] "ஸோபி வாநாத்ரி யோகீந்த்ரம் பரணம்ய ஸஹஸா முதா| தஸ்ய சாநுக்ரஹம் ப்ராப்ய ப்ரதஸ்தே குருகாம் ப்ரதி||" என்றி த்யாதிப்படியே அநதத் திருவேங்கட ஜீயரும் வானமாமலை ஜீயரை தணடம் ஸமர்ப்பித்து ஆழவாா திருததேருககு நிய மனமபெற்றுக்கொண்டு பஹுதனத்துடன் திருநகரி ஏற எழுநதருளி ஆழவாரை தணடம் ஸமர்ப்பிதது திருமுன்பே சென்று பெரிய பெருமாள நியமனத்தின்படியே திருத்தேர் கொணடருளத் திருவுள்ளம் பற்றவேணுமெனறு பராாத் திதது்க்கொண்டு நியமனம் பெற்றுப புறப்பட்டு தார்வர்த்த மாக கேரள ராஜாவுக்கு அறிவிக்க அவரும் ஆழவார் மஹா ரதாாத்தமாக தாருக்களைக் கொடுத்தனுப்ப ஜீயரும் பெற் றுககொணடு திருநகரி ஏற எழுநதருளி ஸாவாலங்கார பூர்ணமாக விதிப்படியே மஹாரததனைக் கல்பிதது முடித்து ஸ்வாசார்யரான வானமாமலை ஜீயரை ரதோத்ஸவார்தத மாக எழுந்தருளப்பண்ணி ஸ்வாமியை முனனிட்டு ஆழ் வார் திருததோ கொணடருளபபணணி அவபருத மான

---

[1] सोपि वानाद्रियोगीन्द्रं प्रणम्य सहसा मुदा ।
तस्यचानुग्रहं प्राप्य प्रतस्थे कुरुकांप्रति ॥

வாறே திருவேங்கட ஜீயரும் [1] "தத ப்ரதஸ்தே யோகீந்த்ரோ ரங்கதாம்நே சடத்விஷ:| ரதோத்ஸவ: ஸுநிஷ்பந்ந: இத்யாக்யாதும் த்வராயுத:| எனகிறபடியே ஆழ்வார் திருத்தேர் வலங்கொண்டருளின விஷயத்தைப் பெரிய பெருமாள் ஸந்நிதியிலே விண்ணப்பம் செய்கைக்காகப் புறப்பட்டு கோயிலேற எழுந்தருளி பெரிய பெருமாள திருமுன்பே சென்று ஆழ்வார் மஹாரதம் கொண்டருளின ஸந்தோஷத்தை விண்ணப்பம் செய்து சிலநாள் அங்கேயே எழுந்தருளியிருந்தார்

வானமாமலையிலே வானமாமலை ஜீயரும் [2] "கால்யமுத்தாய யோகீந்த்ரஸ் ஸ்வாநுஷ்டாநாதநந்தரம்| ப்ருத்யேப்யோ ப்ருதகம் தத்வா ஸ்நாத்வா பயஞ்ஜநபூர்வகம்|| [3] "ஸ்வாராத்ய ரங்கநாதாக்ய ஹரேராராதநாதநு|அநுயாகம் யதாபூர்வம் க்ருத்வாகாத் பரமம்பதம்|| என்கிறபடியே ப்ராத காலத்திலே எழுந்திருந்து நித்யகாமாநுஷ்டாநங்களை யதாக்ரமமாக முடித்துக்கொண்டு "அபிகமய நிஜம் ப்ரபும்" எனகிறபடியே தம்முடைய திருவாராதன எம்பெருமான் திருமுனபே சென்று திருவடிவிளக்கி க்ரமேண ஸ்ரீபாததீர்த்தம் ஸ்வீகரித்து அடியார்களுக்கும் ப்ரஸாதித்து மங்களாசாஸந காலக்ஷேபங்களானவாறே அரங்கநகரப்பன் திருவாராதனம் பண்ணியருளி ததீயாராதநாநந்தரம் எம்பெருமான திருமுன்பே ஸ்வாசார்யர் திருவடிகளை தயா

---

[1] "ततः प्रतस्थे योगीन्द्रो रङ्गधाम्ने शठद्विषः।
रथोत्सव-स्सुनिष्पन्न इत्याख्यातुं त्वरायुतः॥

[2] काल्यमुत्थाय योगीन्द्र स्स्वानुष्ठाना दनन्तरं।
भृत्येभ्यो भृतकं दत्वा स्नात्वा भ्यञ्जनपूर्वकम्॥

[3] स्वाराध्य रङ्गनाथाख्य हरेराराधनादनु।
अनुयागं यथापूर्वं कृत्वाऽगात्परमंपदम्॥

ணித்துக்கொண்டு ஸுகாஸீநராயிருக்க அப்போது நித்ய விபூதிநாதனும் ஸ்ரீவரமங்கையோ நித்யவிபூதியோ என்னும் படி தர்சனம் நிர்வஹித்துச் செய்தருளின கைங்கர்யத்திலே உகந்து ப்ரீத்யதிசயத்தாலே விநதைசிறுவன் மேல்கொண் டெழுந்தருளி முகங்காட்ட ஜீயரும் அப்ராக்ருத திவ்யமங் கள விக்ரஹத்தை அனுபவித்து ஸமாதியாகவிருந்து ஸுஷும்நா நாடிமார்க்கமாய் சிர கபாலம் பேதிக்க ஈச்வர னும் இவரை மடியிலேவைத்து எழுந்தருளப்பண்ண திரு நாட்டுக்கெழுந்தருளினார்.

இவர் சரமச்லோகமிருக்கும்படி [1] அப்தே பரீதாப்யபிதே மதௌச மாஸே ஜலர்க்ஷ ஹ்யஸிதே சபக்ஷே | ஷஷ்ட்யமா காத ஸௌம்யதிநே ஸுரேச - வாநாத்ரியோகீ குருபாத பத்மம்||

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

அநந்தரம் பன்னிரண்டாவது சின்ன திருவேங்கட ஸ்வாமி — இவர் ஸ்தானத்துக்கு எழுந்தருளின க்ரமம் [2] "ததோவாநாத்ரியோகீந்தரோ தேவேச பதமந்வகாத்| பத் ரிகா மாகதாம் த்ருஷ்ட்வா க்லிஷ்ட. ஸ்ரீசைலயோகிராட்|| என்றித்யாதிபடியே தெய்வநாயக ராமானுஜஜீயர் திரு நாட்டுக்கெழுந்தருளின ஸ்ரீமுகம் கோயிலில் எழுந்தருளி யிருக்கும் திருவேங்கடஜீயருக்கு அனுப்ப அவரும் திரு முகத்தை ஸேவித்து ஆசார்யவிச்லேஷ துக்கிதராய்ப் போரக்லேசித்துத் தேறி ஸ்ரீசூர்ணபரிபாலனாதிகளைச் செய் தருளி ஸ்வாமி கைங்கர்யார்த்தமாக வானமாமலைக்கு

---

[1] अब्दे परि[illegible]ताप्याभिधे मधौच मासे जलर्क्षे ह्यसितेच पक्षे ।
षष्ठ्यामगा त्सौम्यदिने सुरेश-वानाद्रियोगी गुरुपादपद्मं ॥

[2] ततो [illegible] देवशपदमन्वगा[illegible] ।
पत्रिका मागतां दृष्ट्वा क्लिष्ट श्श्रीशैल[illegible] ॥

எழுந்தருளத் திருவுள்ளமாய் பெரிய பெமாருள் நியமநம் பெறுகைக்காக திருமுன்பேநின்று விணணப்பம் செய்யப் பெருமாளும் [1]"ரதநிர்மாண ஸநதுஷ்டோ ரங்கேச ஸ்தஸ்யமூர்த்தநி| ததோ வாநாத்ரியோகீதி ப்ரோச்ய சேஷாம் பபநத ஸ"|| என்றித்யாதிப்படியே அத்யந்தம் ஹ்ருஷ்டராய இவருககுத் தீர்ததம் ஸாதித்துத் திருமாலை திருபபரிவட்டம் முதலியவைகளையும் ஸாதிதது வானமாமலை ரமானுஜஜீயர் என்று அருளப்பாடிட்டருளி சடகோபனையும ஸாதிதது அனுப்பியருள ஜீயரும் அததேசத்து ப்ரபுவாலே ஆதரிககப்பட்டவராய்ப புறபபட்டு வானமாமலையேற எழுநதருள அங்கே சீவரமங்கை தெய்வநாயகனும் ஜீயரெழுந்தருளுவதைக்கேட்டு [2]"ஆநீதம் தேவநாதஸ்ய திவ்யம் சேஷாதிகம் தத| அர்ச்சகேநாத யோகீந்த்ர ப்ரணம்ய சிரஸா ததெள" என்றித்யாதிப்படியே ஜீயரை எதிர்கொண்டழைக்கத் திருவுளளமாய அடியார்களை அருளப்பாடிட்டு அழைக்க நியமிக்க அவர்களுமப்படியே திருமாலை திருப்பரிவட்டம் ப்ரஸாதங்களும் கொண்டு ஜீயரை எதிர்கொணடு சத்ரசாமர வாத்யங்களள உடன் செல்ல ஜீயரும் ஸாஷடாங்கமாக தண்டன்ஸமாப்பிதது நிற்க அடியார்களும திருமாலை திருபபரிவட்டம் அபயஹஸ்தம் ப்ரஸாதங்களையும் ப்ரஸாதித்து ஜீயரைப் பெருமாள் நியமனப் படியே ஸந்நிதிக்கு எழுந்தருளப் பணணிக்கொண்டுபோக கோபுரதவாரததிலே செனறவாறே [3]"ஸ்ரீவேங்கடயதி.

---

[1] रथनिर्माणसन्तुष्टो रङ्गेशस्तस्यमूर्धनि ।
ततो वानाद्रियोगीति प्रोच्य शेषां बबन्धसः ॥

[2] आनीतं देवनाथस्य दिव्यं शेषादिकं ततः ।
अर्चकेनाथ योगीन्द्रः प्रणम्य शिरसाऽऽ ददे ॥

[3] श्रीवेङ्कटयतिः प्राप्यगोपुरद्वारमादरात् ।
ननाम शठकोपन्तं पुरतोपागतं हरेः ॥

ப்ராப்ய கோபுரத்வார மாதராத்| நாம சடகோபம் தம் புரதோபாகதம் ஹரே | என்கிறபடியே இவரை எதிர் கொண்டழைக்க ஸ்ரீசடகோபன் எழுந்தருள ஜீயரும் ஸாஷ் டாங்கமாக தண்டம் ஸமர்ப்பித்து சிரஸா வஹித்துக் கொண்டு க்ரமேண உள்ளே சென்று தெய்வநாயகனை மங் களாசாஸநம் செய்தருள தெய்வநாயகனும் தமக்கபிமத ரான தெய்வநாயக ஸ்வாமி, ஸம்ஸ்தானத்திற்குரியரென்று உகந்த விஷயமாகையாலே தீர்த்தம் திருமாலை திருப்பரிவட் டம் ஸாதித்து வானமாமலை ராமானுஜ ஜீயரென்று அருளப் பாடிட்டருளி சடகோபனையும் ப்ரஸாதித்து ப்ரஸாதங் களையும் க்ருபைசெய்து நம் வானமாமலைமடத்திலே நித்ய வாஸமாயிருந்து ஸந்நிதி ஸ்ரீகார்யங்களையும் தர்சனத்தையும் நிர்வஹித்துக்கொண்டு போரும் என்று அர்ச்சகமுகேந நிய மித்து அடியார்களை அருளப்பாடிட்டு அழைத்து நம் வான மாமலை ஜீயரை நம்முடைய ஸகலவிருதுகளுடன் மடத் திலே விட்டுவாருங்கோள என்று நியமித்தருள அவர்களும் அப்படியே எழுந்தருளப்பண்ணி ஜீயராலே ஸம்மாநிதராய் யதாகதம் எழுந்தருளினார்கள்.

இவர் திருநக்ஷத்ரத் தனியன் —[1]விபவே கர்க்கடே மாஸி குரும் ம்ருகசிரோபவம்| குணாம்போதிம் வாநசைல வெங்கடாக்யமுநிம் பஜே|ம்ருக சீர்ஷஸமுத்பூதம் கார்க்கடே வேங்கடாஹ்வயம்| ஸ்ரீமத்வாந மஹாசைல முநிநாயக மாச்ரயே||''

---

[1] विभवे कर्कटे मासि गुरुं मृगशिरोभवम् ।
गुणांबोधिं वानशैल-वेङ्कटाख्य-मुनिं भजे ॥
मृगशीर्षे समुद्भूतं कर्कटे वेङ्कटाह्वयः ।
श्रीमद्वान महाशैल-मुनिनायक-माश्रये ॥

இவர் வைபவத தனியன — [1]"வாநாசல யதீந்த்ராங்க்ரி-ஸரஸீருஹ ஷட்பதம்| வேதாநதவாஸித-ஸ்வாந்தம் ராமாநுஜ முநிம் பஜே||

வாழித் திருநாமம

திருவிருந்த மலர்க்கமலச் சேவடிகள் வாழியே
திருவாயமொழிப் பொருளைத் தோநதுரைப்போன் வாழியே
மருவலரும் வரமங்கை வாழவந்தோன் வாழியே
வாழ்தெய்வ நாயகன்தன மலர்ப்பதத்தோன் வாழியே
இருள்கடியும பெரியோர்களேத்து மவன வாழியே
எதிராசன் கலைப்பொருளை இனிதுரைப்போன் வாழியே
திருமாலி னுருவமெனச் சிறந்துதித்தோன் வாழியே
திருவேங்கடமுனிவன் திருவடிகள் வாழியே.

வாழி திருவேங் கடமுனிவன் மாமலர்த்தாள்
வாழியவன் செம்பவள வாய்மொழிகள—வாழியே
எநதை உயர்தெய்வ நாயகன்தன் னின்னருளால்
செந்தமிழி னீடுரைக்குஞ் சீர்

இவர் செயதருளிய கைஙகாய வைபவஙகள் —இவர் ஸ்வாசார்யரான தெயவநாயகஸ்வாமி கைங்கர்யஙகளை யெலலாம் செவ்வனே செய்தருளி ஸம்வத்ஸராநத தீர்த்ததத்தையும் பெருக்கச்செய்தருளி அநந்தரம [2]"புக்த்யை ச்ரீஸூக்த்ய பிஜ்ஞாநாம் பரகாலாபிதம் த்ருடம்| த்ருஷத்பிர் மண்டபம்

---

[1] वानाचल-यतीन्द्राङ्घ्रि-सरसीरुह षट्पदम् ।
वेदान्तवासितस्वान्तं रामानुजमुनिं भजे ॥

[2] भुक्त्यै श्रीसूक्त्यभिज्ञानां परकालाभिधं दृढम् ।
दृषद्भिर्मण्डपं चक्रे वानाद्रिमुनिनायकः ॥

சக்ரே வாநாத்ரிமுநிநாயக:॥" என்கிறபடியே காலக்ஷேப பரர்கள் எழுந்தருளியிருந்து ததீயாராதன காலத்தில் அமுது செயதருளும்படி முதல் திரையாய பரகாலவிலாஸமென்கிற பெயரையுடையதான ஒரு திருமணடபத்தைச் சிலைகளாலே த்ருடமாயிருக்கும்படி கட்டியருளினார். பின்னும் [1]"அபூப பாயஸாதீநாம் பாகம் கர்த்தும் மஹாநஸம்| அகரோத்ப்ரஸ் தரேணெளை லக்ஷ்மீநாராயணபரபோ॥" என்கிறபடியே அரங்கநகரப்பனுக்கு திருப்பணியார மடைப்பள்ளியும் தருட்மான கற்களாலே கட்டியருளினார். மேலும் சேற்றுத் தாமரை மேல்கரையிலிருக்கிற திருவரசைச் சுற்றி திருமதிள் களை ஆவரணமாகக் கட்டியருளி அதன் மத்தியிலே தெய்வ நாயகன் திருவடிகளாலே அஞ்சிதமாம்படி ஒரு திருமண்ட பத்தையும் கட்டியருளினார். பின்னும் தெய்வநாயகப் பெரு மாள் நாய்ச்சிமார்களுடன் நித்யமாய் எழுந்தருளியிருக்கும் படி ஸுவர்ணமயமாய ஒரு ஸிம்ஹாஸநம் செய்தருளினார். அநந்தரம் உத்ஸவ காலங்களிலே புறப்பட்டு எழுந்தருளு கைக்கு உபயுக்தமாம்படி ஒரு திருச்சிவிகை ஸுவர்ணமய மாய் பரகாசமானமாய்ச் செய்தருளினார் மேலும் [2]"ஹேமாத்ரி சிகராகாரம் ரதனைர் மரகதாதிபி | சக்ரே கிரீடம் யோகீந்த்ரோ விவிதாபரணாநிச॥" என்கிறபடியே தெய்வ நாயகனுக்கு மரகதம் முதலான நாநாரத்நங்களாலே அலங்க் ருதமான கிரீடம் பண்ணி ஸமர்ப்பித்தருளி தெய்வநாயக னுகககு உத்தமஸுவர்ணத்தாலே ஒரு திருப்பல்லாக்கும் அழ கியதாய்ச் செய்தருளினா.

---

[1] अपूपपायसादीनां पाकं कर्तुं महानसम् ।
अकरो त्प्रस्तरेणासौ लक्ष्मीनारायणप्रभोः ॥

[2] हेमाद्रि शिखराकारं रत्नै र्मरकतादिभिः ।
चक्रे किरीटं योगीन्द्रो विविधाभरणानिच ॥

அநந்தரம் [1]"விமாநத்வய மேதேந சயாநாஸீநபூர் ணயோ:| ஸ்ரீகுருங்கே ததா சக்ரே ஸ்ரீமத்வாநாத்ரி-யோகி ராட்||" என்று திருக்குறுங்குடியில் கிடந்தநம்பி இருந்த நம்பிகளுக்கு இரண்டு விமானங்களையும் சுத்தஸுவர்ணத் தாலே அலங்கரிப்பித்தருளி நின்றநம்பியின் திருமேனிக்கு ஒத்தபடி ஸுவர்ணத்தாலே கவசம் பண்ணிச் சாத்தியருளி உத்தமஸுவர்ணத்தால் கிரீடமும் பண்ணி ஸமர்ப்பித்து திருக்கைகளில் திருவாழி திருச்சங்குகளுக்கும் ஸுவர்ண கவசம் பண்ணிச் சாத்தியருளினர். இப்படி அனேக கைங்கர்யங்களைச் செயதுகொண்டு தெய்வநாயகமுநியாலே போல பெரியபெருமாள் தெய்வநாயகன் இருவராலும் ஸம்ஸ்தாநத்துக்கு உரியர் என்று க்ருபைசெயயப்பட்டவராய ஆழ்வார் கடாக்ஷத்திற்குப் பூர்ணபாத்ரராய நிதயததீயாராதனஙகளையும் சிஷ்யாபிவ்ருத்திகளையும் செய்துகொண்டு மஹாஸாத்விகச்ரேஷ்டராய பூருவர் அநுஷடாநங்களை ஒன்று தப்பாதே அநுஷடித்துக்கொண்டு திருமாலினுருவமெனச் சிறப்புடையராய ஸதா காலக்ஷேபபரராய இருபத்தைந்து ஸம்வத்ஸரம் தர்சனத்தை வாழ்வித்தருளினர்.

இவர் தீர்த்த திவஸமிருக்குமபடி எஙஙனே எனனில்

[2]"ஸம்ப்ராப்தே மேஷமாஸே சடஜிதமலதருக் கோசரோங்யை ரத்ருஷ்டாநர்த்தாந் த்ரய்யநதகூடாந் பரம கருணயா ஸம்ஸ்ச்ரிதேப்ய ப்ரதாய| பஞ்சம்யாம் க்ருஷ்ண

---

[1] विमानद्वय मेतेन शयानासीन पूर्णयोः ।
श्रीकुरुङ्के तदाचक्रे श्रीमद्वानाद्रि-योगिराट् ।

[2] संप्राप्ते मेषमासे शठजिदमलदृग्गोचारो ऽन्यैरदृष्टान
र्थांस्त्रय्यन्तगूढा न्परमकरुणया संश्रितेभ्यः प्रदाय ।
पञ्चम्यां कृष्णपक्षे गगनगिरिमुनि र्बुधवारे जलर्क्षे
प्राप्तेऽस्मिन्नीश्वराब्दे परमपद मगाद्वेङ्कटाख्यो मुनीन्द्रः ।

'பக்ஷே ககநகிரிமுநிர் ப்ரத்நவாரே ஜலர்க்ஷே ப்ராப்தேஸ்மிந் நீச்வராப்தே பரமபத மகாத் வெங்கடாக்யோ முநீந்த்ர !

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம

அநந்தரம் பதின்மூன்றுவது சின்ன தெய்வநாயக ஸ்வாமி.—

இவர் ஸம்ஸ்தானத்திற்கு எழுந்தருளிய க்ரமம்[1] "ஸ்ரீசைலே சாக்யயோகீ விபுதபதிமுநிம் கூர்மஸிம்ஹாஸநேஸ்மிந்நா ரோப்ய ஸ்வாங்க்ரிபத்ம ப்ரமரபதி மஸௌ நிர்ப்பரோ பூத் ப்ரஹ்ருஷ்ட " என்கிறபடியே சின்னத் திருவேங்கட ஸ்வாமி தம்முடைய திருவடிகளிலந்தரங்கரான இந்த சின்ன தெய்வநாயக ஸ்வாமியை ஸம்ஸ்தானத்தில் அபி ஷிக்தராக்கி ப்ரஹ்ருஷ்டரானூர்.

இவர் திருநக்ஷத்ரத் தனியன் :—[2]"பவாக்யே வத்ஸரே மாஸி கர்க்கடே க்ருத்திகாபவம்|குணாப்திம் தேவநாதாக்ய வியத்சைலமுநிம் பஜே|| கடகே க்ருத்திகாஜாதம் தேவநாதா பிதம் குரும்| கலயே ஸ்ரீவாநசைல-யோகிராஜம் குணார் ணவம் ||

இவர வைபவத் தனியன் —[3]ஸ்ரீமத்வ்யோம மஹாசைல யதிராட் பதஸம் ச்ரயம்| ச்ருதச்ருத்யநதயுகளம் வந்தே ராமானுஜம் முநிம்||

---

[1] श्रीशैलेशाख्ययोगी विबुधपतिमुनिं कूर्मसिंहासने ऽस्मि-
न्नारोप्य स्वाङ्घ्रिपद्मभ्रमरपतिमसौ निर्भरोभू त्प्रहृष्टः ।

[2] भवाख्ये वत्सरे मासि कर्कटे कृत्तिकाभवम् ।
गुणाब्धिं देवनाथाख्य-वियच्छैलमुनिं भजे ॥
कटके कृत्तिकाजातं देवनाथाभिधं गुरुम् ।
कलये श्रीवानशैल योगिराजं गुणार्णवम् ॥

[3] श्रीमद्व्योम महाशैल यतिराट् पदसंश्रयम् ।
श्रुत श्रुत्यन्तयुगळं वन्दे रामानुज म्मुनिम् ॥

வாழித் திருநாமம் —

திகழ்கின்ற செங்கமலச் சேவடியோன் வாழியே
தெய்வநாயகமுனியைச் சிந்தைசெயவோன் வாழியே
மகிழ்மாறன் மறைப்பொருளை வளர்த்திடுவோன வாழியே
வாழ் திருவேங்கடமுனிவன் மலரடியோன் வாழியே
புகழ்கின்ற பாடியநூல் பகர்ந்திடுவோன் வாழியே
பூதூரன் மலர்ப்பதத்தைப் புகழுமவன் வாழியே
இகழ்வினறி எண்டிசையும் இறைஞ்சுமவன் வாழியே
எழில் தெயவநாயகனுர் இருநிலத்தில் வாழியே.

வாழி முனிதெயவ நாயகன்றன் மாமலர்த்தாள்
வாழியவன் முக்கோல் முகிழுமுறுவல—வாழியே
துன்னுபுகழ் வேங்கடவன் தொலலருளால் மாறன்தன்
பன்னுதமி ழீடுரைக்குஞ் சீர்,

இவர் செயதருளிய கைங்கரய வைபவங்கள் —"ததீயாராதநம் குர்வந வேதாந்தத்வயபாரக | காலக்ஷேபம்ததோதிஸ்ம ஸர்வவேதார்த்த-தத்வவித்||" என்கிறபடியே இவர் நித்ய ததியாராதன நிரதராய் உபயவேதாந்தார்த்தங்கள் கை புகுந்தவர்களான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுடன் ஸதாகாலக்ஷேபபரராய் பூர்வர்களுடைய வசநாநுஷ்டானங்களைத் தன் உக்த்யநுஷ்டானங்களாலே ப்ரகாசிப்பித்துக் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் காலத்திலே [1]"நிக்ஷிப்தம தநமாதாய க்ருத்வா ஸ்வாணமயீம் ததா| ஸ்ரீவக்ஷஸ்தல லக்ஷ்மீம்ச தேவேசாய ஸமார்ப்பயத்" என்கிறபடியே தெயவநாயகப் பெருமாளுக்கு திருமார்பில சாத்திக கொள்ளும்படி ஸுவர்ணத்தாலே லக்ஷ்மீபதக்கம் பணணி சாத்தியருளினுர். அநந்தரம் ஆழ்வார் மங்களாசாஸநார்த்தமாக திருநகரிக்கு எழுந்

निक्षिप्तं धनमादाय कृत्वा स्वर्णमयीं तदा ।
श्रीवक्षस्तललक्ष्मीं च देवेशाय समार्पयत ॥

தருளி [1]"மங்களாசாஸநம குர்வந ஸ்ரீமத்காரிஜயோகிந |
பூர்ணஸ்ய லோகநாதஸ்ய லக்ஷ்மீமார்ப்பய தாதராத்||" என்கிறபடியே ஆழ்வார் மங்களாசாஸநம் செய்தருளி பொலிந்துநின்றபிரானுக்குத் திருமார்பில் லக்ஷ்மீப்பதக்கம் ஸுவர்ணத்தாலே சாததியருளினார், அநந்தரம் [2]"குருங்கேசஸ்ய பூரணஸ்ய க்ருதவா ருக்மமயீமபி ஸ்ரீவக்ஷஸ்தலலக்ஷ்மீம்ச ஸாதரந்த்வஸமர்பபயத||" என்கிறபடியே திருக்குறுஙகுடி நம்பிக்கும் ஸுவர்ணத்தாலே திருமார்பில் லக்ஷ்மீபதக்கம் சாத்தியருளினார். இப்படிக் கைங்கர்யம் செயது கொணடு மூன்று ஸம்வத்ஸரம் ஸம்ஸ்தானத்தைப் பரிபாலித்தருளினா

இவா சரம ச்லோகம —[3] 'ஸ்ரீமாந்வயோமாத்ரி யோகீ ஸவிதரிச துலாம் ஸாதரம் ஸேவமாநே நக்ஷத்ரேஸோம தேவே ஸகலஜநஸுஹ்ருச் சந்த்ரவாரே மஹீயாந்||
க்ருஷ்ணே பக்ஷே சதுர்த்யா மதிநிபுணமதிர் பாஷ்யமுக்ய ப்ரபந்தே ப்ராப்தேஸ்மிந விக்ரமாபதே பரமபதமகாத் தேவநாதோ முநீந்த்ர ||"

ஜீயா திருவடிகளே சரணம

அநந்தரம பதினைகாவது கூரததாழவான் ஸவாமி —

இவா ஸ்தாநத்தில் அபிஷிக்தரான க்ரமம் பின்வரு

---

[1] मङ्गळाशासनं कुर्वं न्श्रीमत्कारिजयोगिनः ।
पूर्णस्य लोकनाथस्य लक्ष्मी मार्पय दादरात् ॥

[2] कुरुङ्केशस्य पूर्णस्य कृत्वा रुक्ममयीमपि ।
श्रीवक्षस्थललक्ष्मींच सादरन्त्वसमर्पयत् ॥

[3] श्रीमान्व्योमाद्रियोगी सवितरिच तुलां सादरं
सेवमाने नक्षत्रे सोमदेवे सकलजनसुहृ चन्द्रवारे महीयान् ।
कृष्णे पक्षे चतुर्थ्यां मतिनिपुणमतिर्भाष्य मुख्यप्रबन्धे
प्राप्ते ऽस्मिन्विक्रमाब्दे परमपद मगा द्देवनाथो मुनीन्द्रः ॥

மாறு—[1]"ஸது கூரேச யோகீந்த்ரம் ஸ்தாநரத்நே நிவேச்யச|" என்கிறபடியே சின்னத் திருவேங்கடஸ்வாமி திருவடிகளில் ஆச்ரயித்து சின்ன தெய்வநாயக ஸ்வாமி திருவடிகளில் அந்தரங்கராயிருந்த இவரை சின்ன தெய்வநாயக ஸ்வாமி ஸ்வஸ்தாநத்தில் அபிஷிக்தராக்கியருளினார்.

இவர் திருநக்ஷத்ரத் தனியன் —[2]'ச்ராவணே மாஸி பரணீஸம்பவம் ஜயவத்ஸரே| வியத்கிரிமுநிம் வந்தே ஸ்ரீவத்ஸாங்கம் குணாம்புதிம்|| ஸிம்ஹே பரண்யா முத்பூதம் ஸ்ரீவத்ஸாங்க ஸமாஹவயம்| ககநாசலயோகீந்த்ரம் குணார்ணவ மஹம்பஜே''||

வைபவத் தனியன் ;—[3]'' ஸ்ரீமத்வயோமாத்ரி யோகீந்த்ர பாதபத்ம மதுவ்ரதம்| வேதாந்தயுகநிஷ்ணாதம் ராமானுஜ முநிம் பஜே''||

வாழித திருநாமம்

பூவலர்தென் பொழிலமங்கைபோற்றவந்தோன் வாழியே
புகழ்திருவேங்கட முனிதாள புகழ்ந்துயந்தோன் வாழியே
பாவலரும் பாடியத்தைப பரிந்துரைததோன் வாழியே
பராங்குசனார் சொற்பொருளைப் பகருமவன் வாழியே
தேவனெனப் பகரவந்த தேசிகனார் வாழியே
தெய்வநாயகமுனியைச் சிந்தைசெயவோன் வாழியே

---

[1] सतु कूरेशयोगीन्द्रं स्थानरत्ने निवेश्यच ।

[2] श्रावणे मासि भरणीसम्भवं जयवत्सरे ।
वियद्गिरिमुनिं वन्दे श्रीवत्साङ्कं गुणाम्बुधिम् ॥
सिंहे भरण्यामुद्भूतं श्रीवत्साङ्क समाह्वयः ।
गगनाचलयोगीन्द्रं गुणार्णव महंभजे ॥

[3] श्रीमद्व्योमाद्रि योगीन्द्रपाद पद्म मधुव्रतम् ।
वेदान्तद्वयनिष्णातं रामानुजमुनिं भजे ॥

மூவுலகும் போற்றிடமுக் கோல்தரித்தான் வாழியே
முனிகூரத் தாழ்வான்தன் மொய்கழல்கள வாழியே.

வாழியவே கூரேச மாமுனிவன் செவ்வடிகள்
வாழி அவனுரைக்கும் வாய்மொழிகள்—வாழியே
எந்தை திருவேங் கடனருளால் மாறன்தன்
செநதமிழி னீடுரைக்குஞ் சீர்.

இவா செயதருளிய கைஙகாய வைபவங்கள —[1] 'ஹிரண்மயம் ககேசாக்யம் வாஹநம் ப்ரதமெள ததா| தேவநாதாய தீர்த்தேச பங்கதாமரஸாபிதே|| மதயே யதீந்த்ர ஸரஸ. சிலாபிர் பஹுபிஸ் ததா||ஸோபாந மகரோத் ஹ்ருஷ்ட: சதுரச்ரதயா சுபம்"|| என்கிறபடியே உத்ஸவங்களில் தெய்வ நாயகனேறி உலாவியருளும்படி அழகிய லக்ஷணத்தோடு பெரிய திருவடியை வாஹநமாய ஸுவர்ணத்தாலே செய்து ப்ரதிஷ்டிப்பிததருளினுர் அநநதரம் சேற்றுத்தாமரையில் ஜீயர் தீர்ததத்திற்குச் சுற்றிலும் நிரந்தரமாயப் படிக் கட்டுகள திருடமாகக் கட்டியருளினுர். அநநதரம் பதேபதே (அடிக்கடி) திருநகரிக்கு ஆழவார் மங்களாசாஸநார்த்த மாக எழுந்தருளி உதஸவங்களில் ததீயாராதநங்களை விம ரிசையாக நடத்தியருளி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாலே கொண டாடப்பட்டவராய நிதய ததீயாராதனங்களையும் சிஷ்யாபி விருத்திகளையும் செயதுகொண்டு ஸதா காலக்ஷேபபரராய் முன்னோ மொழிந்த முறை தப்பாமல தர்சனத்தை வாழ் வித்துககொண்டு பன்னிரண்டு ஸம்வத்ஸரம் வாழ்ந் தருளினுர்

---

[1] हिरण्मयं खगेशाख्यं वाहनं प्रददौ तदा ।
देवनाथाय, तीर्थेच पङ्कतामरसाभिधे ।"
मध्ये यतीन्द्रसरस श्शिलाभि र्बहुभि स्तदा ।
सोपानमकरोद्धृष्ट श्चतुरश्रतया शुभम् ॥

இவர் சரம ச்லோகம்

[1]"அப்தே நந்தநாமகே ரவிதிநே புஷ்யே ச தாரே சுபே சைத்ரே மாஸி வளாக்ஷ பக்ஷ ஸஹிதே புண்யே நவம்யாம் திதௌ| ஸ்ரீமாந் நைகமயுக்ம தத்வநிபுணோ வாநாத்ரியோகீ யயௌ ஸ்ரீதேவோத்தம யோகி-பாதயுகளம் ஸ்ரீ வத்ஸசிஹ்நாபித:||"

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம

அநந்தரம் பதினைந்தாவது ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நஸ்வாமி —

[2]"ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்ந யோகீந்த்ரம் ஸ்வஸ்தாநே விநிவேச்யச" என்கிறபடியே கூரத்தாழ்வானஸ்வாமியாலே இவர் ஸம்ஸ்தானத்தில் அபிஷிக்தராய் எழுந்தருளி யிருந் தார்.

இவர் திருநக்ஷத்ரத் தனியன — [3]"துர்முக்யப்தே வ்ருச்சிகாக்ய மாஸே புஷ்யர்க்ஷஸம்பவம்| சாந்தம் ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நாக்யம் வியத்கிரிமுநிம் பஜே|| [4]கார்த்திகே புஷ்யபே ஜாதம் சமாதிகுணஸாகரம்| ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்ந நாமாநம் ககநாத்ரி முநிம்பஜே"||

---

[1] अब्दे नन्दननामके रविदिने पुष्येच तारे शुभे चैत्रे
मासि वळक्षपक्षसहिते पुण्ये नवम्यां तिथौ ।
श्रीमा न्नैगमयुग्म तत्वनिपुणो वानाद्रियोगी ययौ
श्रीदेवोत्तम योगिपादयुगळं श्रीवत्सचिह्नाभिधः ॥

[2] श्रीवत्सचिह्न योगीन्द्रं स्वस्थाने विनिवेश्यच ॥

[3] दुर्मुख्यब्दे वृश्चिकाख्यमासे पुष्यर्क्ष संभवम् ।
शान्तं श्रीवत्सचिह्नाख्यं वियद्गिरिमुनिं भजे ॥

[4] कार्त्तिके पुष्यभेजातं शमादिगुणसागरम् ।
श्रीवत्स चिह्ननामानं गगनाद्रिमुनिं भजे ॥

இவா வைபவத் தனியன்.—[1]"ஸ்ரீ வெங்கடேச கருணுபத ஸமஸ்தவித்யம் வாநாத்ரியோகி பதபங்கஜ ப்ருங்கராஜம்| வேதாந்தயுக்ம விசதீகரண ப்ரவீணம் ராமானுஜம் முநி வரம் சிரஸா நமாமி||"

வாழித் திருநாமம

பூமாதினருள் மருவப் புரிந்திடுவோன் வாழியே
புகழ்திரு வேங்கடத்தானைப் போற்றுமவன் வாழியே
மாமாது மங்கைநகர் வாழவந்தோன் வாழியே
வரமுனி கூரத்தாழ்வான் மலர்ப்பதத்தோன் வாழியே
பாமருவின் பாடியத்தைப் பரிந்துரைப்போன் வாழியே
பராங்குசனுர் சொற்பொருளைப் பரிந்தளிப்போன்வாழியே
தேமொழி சேரெட்டெழுத்தைச் செப்பவல்லோன் வாழியே
சிரீவதஸ சின்னமுனி சேவடிகள் வாழியே.

வாழியவே சீவத்ஸ சின்னமுனி மாமலர்த்தாள்
வாழியவன் பேரும் பெரும் புகழும்—வாழியே
கூரேச மாமுனிவன் கூரருளால மாறன்தொல்
சீாத்தமிழி னீடுரைகருஞ் சீர்

இவர் செயதருளிய கைங்காய வைபவங்கள் —[2]"ஸ்ரீரங் காதி மஹாக்ஷேத்ர வாயேஷு நிகிலேஷு ச| மங்களாசாஸநம் க்ருத்வா விதவத்பி ரபிபூஜித| ஸ்ரீசைலேசம் ப்ரணம்

---

[1] श्रीवेङ्कटेश करुणाप्त समस्तविद्यं
वानाद्रियोगि पदपङ्कज भृङ्गराजम् ।
वेदान्तयुग्म विशदीकरण प्रवीणं
रामानुजं मुनिवरं शिरसा नमामि ॥

[2] श्रीरङ्गादिमहाक्षेत्र वर्येषु निखिलेषु च ।
मङ्गलाशासनं कृत्वा विद्वद्भि रभिपूजितः ॥
श्रीशैलेशं प्रणम्याथ श्रीनिवासंच सादरम् ।
तस्मा द्देशादपाक्रम्य श्रीकूर्मंच जगाम सः ॥

யாத ஸ்ரீநிவாஸம்ச ஸாதரம்| தஸ்மாத் தேசாதபாக்ரம்ய ஸ்ரீ கூர்மம்ச ஜகாமஸ ||" என்கிறபடியே ஸ்ரீரங்காதி திவ்ய தேச மங்களாசாஸநார்த்தமாக யாத்திரை எழுந்தருளிப் பெரிய பெருமாளை மங்களாசாஸநம் செய்து மற்று முண்டான திவ்ய தேசங்களையும் மங்களாசாஸநம் செய்து ஆங்காங்குள்ள ஜ்ஞாதாக்களாலே ஸம்மாநிதராய்ப் புறப் பட்டுத் திருமலையேற எழுந்தருளி அப்பனை மங்களா சாஸநம் பண்ணியருளி அங்குநின்றும் வடமுகமாய் எழுந் தருளி ஸ்ரீகூர்மம் மங்களாசாஸநம் செய்தருளி அநந்தரம் [1]"ராமதீர்த்தம்ச கத்வாது வெங்கடாசார்ய ஸேவித | ராஜ் ஞாபி ஜயராமேண ப்ரஸித்தேந ஸுபூஜித | கஜாச்வை ர்விவிதை ரதனை தநேநச ததாத்ருத |" என்கிறபடியே ராமதீர்த்தத்திற்கு எழுந்தருளி அங்குள்ள மஹாஜ்ஞாதா வான வெங்கடாசார்யராலே ஸுபூஜிதராயிருக்க அத்தேசத் துக்கு ராஜாவான ஜயராமனும் இதைக்கேட்டு ஸ்வாமி ஸந்நிதியைக் கிட்டி தண்டம் ஸமர்ப்பித்து பஹு வித்தரா யிருந்து கஜாச்வங்களையும் பின்னும் அனேகம் ச்ரேஷ்டமான ரத்நாபரணங்களையும் பஹு தநங்களையும் பட்டுபீதாம்பரங் களையும் ஸ்வாமி திருவடிகளிலே பஹுப்ரீதிபுரஸ்ஸரமாக ஸமர்பபிக்க, ஸ்வாமியும் அவைகளையெல்லாம் க்ருபையாலே பெற்றுக்கொண்டு அந்த ராஜாவையும் கடாக்ஷிததருளி அவனாலே ஆத்ருதராய்ப் புறப்பட்டு வதரி சாளக்கிராமம் வைகுநதம் துவரை அயோத்தி முதலாக எல்லாவற்றையும் மங்களாசாஸநம் செயதருளி [2]"ஜகந்நாதாக்ய மோக்ஷைக

---

[1] रामतीर्थंच गत्वातु वेङ्कटाचार्यसेवितः।
राज्ञापि जयरामेण प्रसिद्धेन सुपूजितः।
गजाश्वैर्विविधै रत्नै र्धनेनच सुपूजितः॥

[2] जगन्नाथाख्यमोक्षैकक्षेत्रं गत्वा महायशाः।
तत्र श्रीवैष्णवेभ्यश्च त्रय्यन्तार्थान्प्रसाद्य सः॥

க்ஷேத்ரம் கத்வா மஹாயசா | தத்ர ஸ்ரீ வைஷ்ணவேப்யச்ச த்ரய்யந்தார்த்தாந் ப்ரஸாத்ய ஸ ||'' என்கிறபடியே ஜகந்நாதமேற எழுந்தருளி தோதாத்ரி ராமானுஜ ஸ்வாமி என்று திகந்த விச்ராந்த நாமாவாய் அங்கே சிலகால மெழுந்தருளி யிருந்து அங்கு வந்து ஆசரயித்தவர்களுக்கெல்லாம் ஹிதத்தைச் செய்தருளி அங்குள்ள ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு வேதாந்தார்த்தங்களை ப்ரஸாதித்துக்கொண்டு எழுந்தருளி யிருந்தார், அப்போது வானமாமலையில் சீவரமங்கை நாய்ச்சியார் விஷயமாய ஒரு ஸந்தேசகங்கண்டு உடனே ஜகந்நாதத்தை விட்டு விடைபெற்றுப புறப்பட்டு [1] ' தஸ்மாத் தேசாதபக்ரம்ய ஸ்ரீ வெங்கடகிரிம் புந | ஆகதய தம் ஹரிம் நத்வா ப்ரதஸ்தே தக்ஷிணாமுக ||'' என்கிறபடியே மறுபடியும் திருவேங்கடமுடையானை மங்களாசாஸநம செய்தருளிப் புறப்பட்டு, உடையவா பார்த்தஸாரதி பெரிய பெருமாள புல்லாணி எம்பெருமான், என்றிப்படியாக க்ரமேண பயண கதிகளிலே மங்களாசாஸநம் செய்தருளி வானமாமலை ஏற எழுந்தருளினார்

அநந்தரம் [2]'' ஜடிபந்தநமுக்யாநி கர்மாணி விவிதாநிச| க்ருத்வாத வரமங்காயா சாஸ்த்ரத்ருஷ்டேந கர்மணா| வித்வதப்யோ நிகிலேப்யோயம் க்ருத்வா ஸம்மாந மாதராத||'' என்கிறபடியே சிதிலமாயிருநத சீவரமங்கை ஜடிபந்தங்களை எல்லாம் புதுப்பித்து தேசதேசங்களிலுள்ள ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களை யெல்லாம் அழைப்பித்து வெகுவிமரிசையாக ஸம்ப்ரோக்ஷண மஹோத்ஸவம் கொண்டருளப் பண்ணி அங்கே எழுந்தருளியிருந்த விதவான்களையெல்

---

[1] तस्माद्देशादपक्रम्य श्रीवेङ्कट गिरिं पुनः ।
आगत्य तं हरिं नत्वा प्रथस्थे दक्षिणामुखः ॥

[2] जडिबन्धन मुख्यानि कर्माणि विविधानिच ।
कृत्वाथ वरमङ्गाया श्शास्त्रदृष्टेन कर्मणा ।
विद्वद्भ्यो निखिलेभ्योयं कृत्वा सम्मान मादरात् ॥

லாம் அத்யாதரத்துடன் பஹுத்ரவ்யங்களாலே ஸம்மா நித்து அவர்களாலே பூஜிக்கபபட்டவராய எழுந்தருளி யிருநது தெயவநாயகனுக்கு கஜங்களையும் அச்வங்களையும் அநேக ரத்நாபரணங்களையும் பட்டுப் பீதாம்பரஙகளையும் ஸமர்ப்பித்தருளி அநேகம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடன் ஸர்வதா காலக்ஷேபபரராய பூருவாசாரியர்கள போதமநுட்டா னங்கள கூறுவாராய பஹுசிஷ்யாபிவ்ருத்தியுடன் எதிராச னினனருளுக்கிலக்காகி சதிராக தர்சநததை வாழவிததருளி பத்து ஸமவத்ஸரம ஸம்ஸ்தானத்தையும் வாழவித் தருளினா.

இவா சரம ச்லோகம் —

[1]"ஆஷாடே மாஸி பக்ஷே சுபக்ருதி தவளே பௌமவாரெ பராஹநே ஹஸ்தர்க்ஷேசாபி ஷஷ்ட்யாம் க்ஷிதிவித தயசா ஸர்வசாஸ்த்ரார்த்தவக்தா| நிக்ஷிப்ய ஸ்தாநரத்நம் ஸமுசிதவிஷயே வாநபூப்ருத் யதீநத்ர ஸ்ரீ வத்ஸாங்க: ஸுபோக்யம் சடமதநமுநே பாதபதமம் ப்ரபேதே||"

ஜீயா திருவடிகளே சரணம

அநந்தரம பதினுருவது திருநகரி திருவேஙகட ஸ்வாமி —

இவர் [2]"கதாசித் குருகாபுர்யாம் ஆலோக்யாதரதஸ் ததா| ஸ்ரீமத்வேங்கடயோகீந்த்ரம் பஹுமாந புரஸ்ஸரம்|

---

[1] आषाढे मासि पक्षे शुभकृति धवळे भौमवारे पराह्ने
हस्तर्क्षेचापि षष्ठ्यां क्षितिविततयशा स्सर्वशास्त्रार्थवक्ता ।
निक्षिप्य स्थानरत्नं समुचितविषये वानभूभृद्यतीन्द्रः
श्रीवत्साङ्क स्सुभोग्यं शठमथनमुनेः पादपद्मं प्रपेदे ॥

[2] कदाचि त्कुरुकापुर्या मालोक्यादरत स्तदा ।
श्रीमद्वेङ्कट योगीन्द्रं बहुमानपुरस्सरम् ॥
तमानीय मठे स्वस्य स्थानरत्ने निवेश्यच ।
आन्दोलिकायां संस्थाप्य गच्छन्नग्रे मुनिस्तदा ॥

தமாநீய மடே ஸ்வஸ்ய ஸ்தாநரத்நே நிவேசயச| ஆந்தோளிகாயாம் ஸம்ஸ்தாப்ய கசசநநக்ரே முநிஸ் ததா||" என்கிற படி ஆசாரயரான ஸ்ரீவத்ஸஹிநஸ்வாமி ஒருநாள் திருநகரிக்கு எழுந்தருளியிருக்கையில அங்கே திருவேங்கட ஜீயரைக் கண்டு இவருடைய ஜ்ஞான பக்தி வைராக்யாதி குணகணங்களால் மிகவுகநது அவரை ஸ்வஸ்தாநத்தில் அபிஷிக்தராக்கித் தனியே ஒரு பல்லக்கிலே அவரை வைத்து தம்முடன்கூட அழைததுக்கொணடு வானமாமலை ஏற எழுந்தருளி அவருக்குப் பெருமாள மங்களாசாஸநம் மர்யாதை முதலியன செய்வித்து ஸம்ஸ்தானத்தில் ஸ்தாபித்தருளினார். இவர் வானமாமலை சின்னத் திருவேஙகட ஸ்வாமி திருவடிகளில் ஆசரயித்தவா

இவர் திருநக்ஷதரத் தனியன் —

[1]"க்ருத்திகா ஸம்பவம் சாபே ப்ரமாதீசாக்ய வத்ஸரே| சடாரிபக்தம் வாநாத்ரி வெங்கடாக்ய முநிம் பஜே| சாபே ஸ்ரீக்ருத்திகாஜாதம ஸ்ரீ வெஙகடஸமாஹ்வயம்| சடாரி கருணா பாத்ர மம்பராத்ரி முநிம் பஜே|| "

வைபவததனியன் —

" ஸ்ரீமத் சடாரி சரணாம்புஜ ராஜ ஹம்ஸம் ஸ்ரீ வாநசைலமுநிவர்ய பதாப்ஜப்ருங்கம்| ஆம்நாயசீர்ஷ யுகபோதந ஸம்ப்ரவீணம் ராமானுஜம் யதிவரம் சிரஸா நமாமி|| "

---

1 कृत्तिकासंभवं चापे प्रमाथीचाख्यवत्सरे।
शठारिभक्तं वानाद्रि-वेङ्कटाख्यमुनिं भजे॥
चापे श्रीकृत्तिकाजातं श्रीवेङ्कटसमाह्वयः।
शठारिकरुणापात्र मम्बराद्रिमुनिं भजे॥

2 श्रीमच्छठारि चरणाम्बज राजहंसं,
श्रीवानशैलमुनिवर्यपदाब्ज भृङ्गम्।
आम्नायशीर्ष-युगबोधन संप्रवीण
रामानुजं यतिवरं शिरसा नमामि॥

வாழித் திருநாமம் :—

வரமங்கை நகர்வாழ வந்துதித்தோன் வாழியே
வாழ்திரு வேங்கடவன் மலரடியோன் வாழியே
மருள்கடியும் பெரியோர்கள் வாழ்த்துமவன் வாழியே
மகிழ்மாற னடியிணையை மருவுமவன் வாழியே
அருள்புரியு மெதிராச ரடிதொழுவோன் வாழியே
ஆழ்வார்கள் பதின்மர்கலை ஆய்ந்துரைப்போன் வாழியே
திருமகள்தன் சீரருளாற் சிறந்தசெல்வன் வாழியே
திருவேங்கட மாமுனிவன் திருவடிகள் வாழியே

வாழி திருவேங்கட முனிவன் பங்கயத்தாள்
வாழி குருகையெனும் மாநகரம்—வாழியே
எந்தை திருவேங்கட முனிவ னின்னருளால்
செந்தமிழை யாய்ந்துரைக்குஞ் சீர்.

இவர் செய்தருளிய கைங்கர்ய வைபவங்கள்—

ஸ்வாசார்யரான ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நஸ்வாமி சரமகைங்கர்யங்களை யெல்லாம் வெகு விமரிசையாகச் செய்தருளி பெருக்கத் திருவத்யயனமும் செய்தருளி ஸம்ஸ்தானத்தில் எழுந்தருளியிருந்து தெய்வநாயகப்பெருமாள் ஸ்ரீகார்யங்களையுமாராய்ந்து கொண்டு நித்யததீயாராதன காலக்ஷேபாதிகளையும் பஹு சிஷ்யஸம்ஸேவி தராய நடத்திப்போருகிற காலத்திலே [1] "தத கதாசித்ப்ரஸ்தாய ராமராஜாபிதோ மஹாந்|| கேரளாதிபதி ஸ்ரீமான ஸேதுஸ்நாநாப

---

[1] ततः कदाचित्प्रस्थाय रामराजाभिधो महान् ।
केरळाधिपति श्श्रीमा न्सेतुस्नानापदेशत ॥
तोताद्रिं प्राप्य राजा तु वानाचलमुनिं तथा ।
नत्वा तोताद्रिनाथं च बहुमानपुरस्सरम् ॥

3தசத | தோதாத்ரிம் ப்ராப்ய ராஜா து வாநாசலமுநிம் ததா|நத்வா தோதாத்ரி நாதம்ச பஹுமான புரஸ்ஸரம்" என்கிறபடியே கேரளாதிபனுன ராமராஜா ஸேது ஸ்நாநம் செய்து திரும்பியவன், வானமாமலை ஏறவந்து ஸ்வாமியை தண்டம் ஸமர்பபித்து தெயவநாயகனையும் ஸேவிக்க, ஸ்வாமியும் ராஜாவைப பார்த்து தெய்வநாயகனுக்கு ரத்னகசித மான கவசம் பண்ணி ஸமர்ப்பிக்கவேணுமென்று நியமிக்க ராஜாவும் அப்படியே ஸம்மதிதது ஸ்வாமி பத்மநாபனை மங்களாசாஸநம் செயய எழுநதருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திததுக்கொணடு ஊரேறப போய்ச்சேர்நதான

ஸ்வாமியும சிலகாலம் கழிநதவாறே பத்மநாபன் மங்களா சாஸநார்த்தமாக திருவநநதபுரமேற வெழுந்தருள ராஜாவும் பஹுஸம்பரமததுடன் ஸ்வாமியை எதிர்கொணடு அழைத்து ஸ்நிதி மர்யாதைகளை யெல்லாம் வெகு விமரிசையாக நடத்திவைத்து பஹுமானிக்க, ஸ்வாமியும் பெற்றுக் கொண்டு பத்மநாபனை மங்களாசாஸநம் செயது மீளும் காலத்திலே ராஜாவும உததமமான ஜாம்பூநதமெனகிற ஸுவர்ணத்தாலே செயததாயும் ரத்னகசிதமாயும் விசித்தமாய்ச் செயதுவைத்திருநத அபேத்ய கவசத்தை தெயவநாயகனுக்குச சாததும்படி ஸமாப்பிக்க ஸ்வாமியும் பெற்றுக் கொணடு ஊரேற வெழுந்தருளி ஸகலவாத்ய வேதகோஷ ஸமந்விதராக வீதி வலம்வநது ஜ்யேஷ்டாபிஷேகம் செய்வித்து அதைத் தெய்வநாயகப் பெருமாளுக்குச சாத்தியருளினார்

அநந்தரம் [1]"ஸ்ரீவைசாகோதஸவே ப்ராப்தே சடாராதேஸ ஸிஷேவயா| ஸ்ரீநகாயபிதாநம்ஹி திவ்யதேசம் மஹாயசா || கதவா வாநாத்ரியோகீநத்ர ஸ்தாநரத்நம் ச்ரீ

[1] श्रीवैशाखोत्सवे प्राप्ते शठाराते स्सिषेवया ।
श्रीनगर्यभिधानं हि दिव्यदेशं महायशाः ॥
गत्वा वानाद्रियोगीन्द्र स्स्थानरत्नं श्रियांनिधिः ।

யாம்நிதி | ஸப்தமோத்ஸவ ஸாயாஹ்நே த்வர்ஜுநோத்யாந மாயயௌ| எனகிறபடியே ஆழ்வார் திருவைசாகோத்ஸவம் ப்ராப்தமானவாறே ஸ்வாமியும் ஸேவார்த்தமாகப் புறப்பட்டு ஏழாம் உத்ஸவம் ஸாயங்காலத்திலே அர்ஜுநோத்யாநத்தருகே எழுந்தருளினவாறே அங்கே ஆழ்வாரும் பஹுமாந புரஸ்ஸரமாய் எதிர்கொண்டு ப்ரஸாதம் முதலாக அனுப்பி அழைத்துவிட ஸ்வாமியும் மர்யாதைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு இருவகை வாதயங்கள் விருதுகளுடன் தந்தமயமான திருப்பல்லக்கிலே எழுந்தருளி வீதிவலம்வந்து க்ரமப்படி மடமேற வெழுந்தருளி மறுநாள் காலையில் ஆழ்வார் வேத்ரபாணியை இடுவித்து அழைத்தருளி ஸம்மாநிக்க மங்களாசாஸநம் செய்தருளினார். இப்படி உதஸவ ஸமாப்தி பர்யந்தம் ஆழ்வார் ஸம்மாநிக்க திருத்தேர் ஸம்மாநத்தையும் பெற்று விடைபெற்றுக்கொண்டு வானமாமலை ஏற எழுந்தருளி தெய்வநாயகப் பெருமாள் க்ருபையாலே ஸம்மானிக்கப் பட்டவராய காலக்ஷேபபரராய் தர்சந ஸாம்ராஜ்யத்தை வளர்த்துக்கொண்டு அடிக்கடி வைசாகோத்ஸவத்திற்கெழுந்தருளி மங்களாசாஸநம் பண்ணிவருகையில் ஜீயரும் [1]“வஜ்ரவைடூர்யமாணிக்ய முக்யரத்நவிபூஷிதம்| கிரீடம் திவ்யமாச்சர்யம் கோடிஸூர்யப்ரபாந்விதம்| ப்ருஹத்வீதயாம ஸுரம்யாயாம் வாத்ய கோஷைஸ்ஸமந்வித || கஜஸ்கந்தே முநிவர ஸ்தாபயித்வா மஹாமதி | ப்ரதக்ஷிணேந கதவாஸௌ சடகோபமஹாகுரோ | அர்ப்பயாமாஸ

सप्तमोत्सव सायाह्ने त्वर्जुनोद्यान माययौ ॥

[1] वज्रवैडूर्यमाणिक्य मुख्य रत्नविभूषितम् ।
किरीटं दिव्यमाश्चर्यं कोटिसूर्यप्रभान्वितम् ॥
बृहद्वीथ्यां सुरम्यायां वाद्यघोषै स्समन्वितः ।
गजस्कन्धे मुनिवरः स्थापयित्वा महामतिः ॥
प्रदक्षिणेन गत्वासौ शठकोपमहागुरोः ।

தத்ரத்ய ப்ரபுணாபி ஸமாத்ருத| மங்களாசாஸநம் க்ருத்வா மடமேவஸமாகத| என்கிறபடியே ஒருஸமயம் வைசாகோத்ஸவத திருதேரிலே ஆழ்வார் எழுந்தருளியிருக்கையில ஸ்வாமியும் வஜ்ரவைடூர்ய மாணிக்ய கசிதமாய மேரு சிகரதுங்கமான ஒரு கிரீடம் பண்ணுவித்து அதை யானையிலேத்தி ஸகலவாதய கோஷத்துடன பெரிய திருவீதி வலம் வந்து திருதேரிலே எழுநதருளியிருக்கிற ஆழ்வாருக்கு ஸமர்ப்பித்து அஙகுள்ள ஸ்வாமி ஸம்பந்திகளான ஆததான திருவம்சஸ்தர்களாலே சூழநது ஸேவிக்கபபட்டவராய ஆழ்வாராலே ஸம்மாநிக்கபபடடு மஙகளாசாஸநம் செயதருளி அங்கு வநதிருநத பரபுவாலே பூஜிக்கபபட்டு யதாக்ரமமாக மடமேற வெழுநதருளினார்.

பின்பு ஒருக்கால் [1]"ஸ்ரீதநவிபுர மாஸாதய நதவா கோதாம்ச மாதரம்||" எனகிறபடியே ஸ்ரீவிலலிபுத்தூரில ஆண்டாளை மஙகளாசாஸநம் பண்ணத் திருவுளளமாய்ப புறப்பபட்டுச சென்று விலலிபுததூரருகே க்ருஷ்ணன் ஸநநிதி யேற எழுநதருள, ஆணடாளும் அடியாரகளை இடுவிதது ப்ரஸாதஙகளை ஸகல விருதுகளுடன அனுபபி எதிர் கொணடழைத்தருளி க்ரமமாக ஸம்மாநித்து க்ருபை செயதருள ஸ்வாமியும மஙகளாசாஸநம் செயதருளி ஆநநத பரிதராய அஙகுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையும் க்ருபாகடாக்ஷததாலே ஸம்மாநித்துக் கொணடாடி மூன்று தினங்கள் ஆண்டாள மர்யாதையுடன் மங்களாசாஸநம் செயதருளி ஆணடாள் நியமனம் பெற்று வானமாமலை ஏற எழுந தருளினா.

அநநதரம் ஒருக்கால் பெரிய பெருமாள் மஙகளாசாஸநததிலே திருவுளளமாயப் புறபபட்டு அநேகம் ஸ்ரீவைஷ்ண

अर्पयामास तत्रत्य प्रभुणापि समादृतः ॥
मङ्गलाशासनं कृत्वा मठमेव समागतः ॥

1 श्रीधन्विपुर मासाद्य नत्वा गोदांच मातरम् ।

வர்களுடனும் ஸகல விருதுகளுடனும் பஹு ஸம்ப்ரமத் துடனும் திருப்புலலாணி எழுந்தருளி புல்லாணி எம்பெரு மானை மங்களாசாஸநம் செயதருளிப புறப்பட்டுச் சென்று ராஜமனனுரை மங்களாசாஸநம் செயதருளி மன்ன ஞா மர்யாதைகளையும் க்ரமமாய்ப பெற்றுககொண்டு அங் குளள அடியார்களாலும் பரபுக்களாலும் அநேகம் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களாலும ஸம்மாநிக்கப்பட்டவராய்ப் புறப் படடு தஞ்சைமாமணிக்கோவில் முதலாக மங்களாசாஸநம் செயதருளி தஞசை மஹாராஜாவாலே ஸம்மாநிதராயப் புறப்படடு குடந்தையுட் கிடநதமாலையும் நாதன் ஸநநிதியில் நாதனையும் மங்களாசாஸநம் செய்தருளி மற்றும் சோள தேசத்திலுளள எமபெருமான்களை யெல்லாம் மங்களாசாஸ நமசெயது தில்லைநகர்த திருச்சித்திரகூடமேற எழுந்தருளி கூததாடும் கொன்றைச்சடையானுலே வநதிதராய சயனித் திருக்கும் கோவிநதராஜனையும் மங்களாசாஸநம் செய் தருளிப பின்பு சிஙகபபெருமாளகோவில் ஏற எழுந்தருளி மங்களாசாஸநம்செயது புறப்படடு "பார்த்தன் தன்தேர் முன்னுனைத திருவல்லிக்கேணிக்கணடு" மங்களாசாஸநம் செயதருளி அங்கு மூன்று மாஸ மெழுந்தருளியிருந்து அங் குள்ள ஸ்ரீவைஷணவாகளாலும் அநேகம் வைச்ய பரபுக்க ளாலும் மற்றைய ப்ரபுக்களாலும் அனபுடனும் ஆதரத்துட னும் தநங்களாலும் ரதனங்களாலும் ஸம்மாநிக்கபபட்டு அவர்களாலே ஸம்மானமாகக் கொடுக்கப்பட்ட ஆந்தோ ளிகா (பல்லக்கு) தரயததையும் பெற்றுக்கொண்டு புறப் பட்டுத் திருவேஙகடமுடையான், தேவப்பெருமாள, எம் பெருமானுர் முதலியோரை க்ரமேண மங்களாசாஸநம் செய் தருளி கோயிலேற எழுந்தருளிப் பெரிய பெருமாளையும மங் களாசாஸநம் செயதருளி அங்குள்ள படடர் முதலானோர் களாலே ஸம்மாநிதராயப் புறபபட்டு மீளவும தஞ்சை மாமணிக்கோயிலேற எழுநதருளி பரபுபூஜிதராய சம்ப காரணயம மீண்டுமெழுநதருளி மஙகளாசாஸநம் செயதருளி

மன்னனாராலே ஸம்மாநிதராயப் புறப்பட்டு வானமாமலே ஏறஎழுந்தருளினார்

அநந்தரம் ஆழ்வார்திருநகரியில் ஆழ்வாரை மங்களா சாஸநம் செய்தருளி[1] "அநத ப்ரவிச்ய யோகீந்தர க்ருத்வா ஸேவாம் சடதவிஷ| ச்வேதசசத்ரே உபேசாபி சாம ரௌசா ஸமர்பபயத்| ருக்மதண்டஸமாயுக்தௌ பீத மம்பர மேவச||" எனகிறபடியே ஆழ்வாருக்கு இரண்டு ச்வேதச்சத் ரங்களும் ஸ்வாணதண்டயுக்தமான இரண்டு சாமரங் களும பட்டுபீதாம்பரங்களும் ஸமர்ப்பித்து வெகுவிமரிசை யுடன ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளுக்குத் ததீயாராதனங்களும் செயதருளி வானமாமலைஏற எழுந்தருளினார்

அநநதரம் வானமாமலையில்[2] "ததோ வாநாசலேசஸ்ய கைஙகர்யம் காத்துமுத்ஸுக | ஸந்நிதௌ தேவநாதஸ்ய மணடபம் க்ருதவாம்ஸ் ததா || எனகிறபடியே தெய்வநாயக கைங்காயத்திலே நிரதராய ஸநநிதி ஸமீபத்திலே உதஸ வாரததமாக ஒரு திருமணடபம் கட்டியருளி பின்பு ஆக்நே யததில பெரியதிருவடிக்கு திருவாராதநார்ததமாக சுற்றும் மதிளகட்டுவிதது உத்ஸவங்களை செயதருளியிருக்கும் காலத் திலே[3] "ஸ்வாத்மஸம்பநதிநம் ஜ்ஞாதவா ப்ராப்தம் கஞ்

---

[1] अन्तः प्रविश्य योगीन्द्रः कृत्वा सेवां शठद्विषः ।
श्वेतच्छत्रे उभेचापि चामरौ चासमर्पयत् ।
रुक्मदण्डसमायुक्तौ पीत मम्बरमेवच ॥

[2] ततो वानाचलेशस्य कैङ्कर्ये कर्तुमुत्सुकः ।
सन्निधौ देवनाथस्य मण्डपं कृतवां स्तदा ॥

[3] स्वात्मसबन्धिनं ज्ञात्वा प्राप्तं कञ्चिद्यतिं तदा ।
स्थानर.ोचितद्गति मतिरस्य व्यजायत ॥

சித் யதிம் ததா| ஸ்தாநரத்நோசிதஇதி மதிரஸ்ய வ்யஜா யத ||'' என்கிறபடியே தம்முடைய திருவடிகளில் ஸம்பந்த முடையராய ஜ்ஞாநாதிகராயிருக்கிற ஒரு ஜீயரைக் கண்டு ஸ்வாமியும் இவா தம் ஸ்தாநத்திற்கு ஆஹரென்று திரு வுள்ளம் பற்றி அவருடைய திருநாமமும் திருவேங்கடஜீயர் என்றிருக்கக் கண்டு உகந்து தம் ஸ்தாநத்தில அபிஷிக்த ராக்கி யருளினா்

அநந்தரம் தாம் புறப்பட்டு பெரியபெருமாள் ஸேவார்த் தமாக எழுநதருளி க்ரமேண திவ்யதேசங்களை யெலலாம் மங்களாசாஸநம் செய்து மீணடும் வானமாமலை ஏற எழுந் தருளி தெய்வநாயகனுக்கும் சீவாமங்கைக்கும் அநேகம் திரு வாபரணங்களைப் பண்ணி ஸமாபபித்தருளினா், இவவாறாக கைங்கர்ய சரீயுடன் பூருவர்களுடைய அநுஷடாநங்களை எலலாம் தம்முடைய அநுஷடானங்களாலே ப்ரகாசிப்பித் துக்கொணடு பஹு சிஷ்யாபிவருத்தியுடன் பத்தொன்பது ஸம்வதஸரம் எழுந்தருளியிருந்து ஸம்ஸ்தாநத்தை வாழ் வித்தருளினா,

இவா சரம ச்லோகம்—[1]துர்மதயப்தே மாஸி யுக்மே சதர்க்ஷே க்ருஷ்ணே பக்ஷே பஞ்சமீபௌமவாரே | ஸ்ரீவா நாதரி ஸ்ரீநிவாஸோ யதீந்த்ரஸ் ஸ்வாசார்யாங்க்ரி தவநத்வ மத்வந்த்வ மாகாத் ||

அநநதரம பதினேழாவது திருவேங்கடராமாநுஜஸவாமி (கோயில்):—இவர் ஸம்ஸ்தானத்திற்கு எழுநதருளிய க்ரமம் முன்னமே சொல்லப்பட்டது,

---

[1] दुर्मत्यब्दे मासि युग्मेशतर्क्षे कृष्णे पक्षे पञ्चमी भौमवारे । श्रीवानाद्रि श्रीनिवासो यतीन्द्र स्स्वाचार्याङ्घ्रि द्वन्द्व मद्वन्द्वमागात् ॥

இவர் திருநக்ஷத்ரத் தனியன் :—[1] "துலாச்ரவணஸம்பூதம் ப்ரபவே ஸத்குணர்ணவம்‖ வியதத்ரி யதீசாநம் வேங்கடாக்ய மஹம் பஜே ‖ துலாச்ரவண ஸஞ்ஜாதம் ஸ்ரீவெங்கடஸமாபிதம்| வேதசீர்ஷ யுகார்த்த ஜ்ஞம் வியதத்ரிமுநிம் ச்ரயே ‖

வைபவத் தனியன:—[2] "ஸ்ரீவாநாத்ரிமுநீந்த்ர பாதஜலஜ த்வநத்வாசரயா துல்லஸத திபக்த் யாதி குணாம்புராசி மநகம் தீநாத்ம ஸஞ்ஜீவநம்| ஸ்ரீவாக்பூஷண கூடபாவ விசதீகார ப்ரவீணம் ஸதா ஸ்ரீராமாநுஜயோகிவர்ய மதுலோதாரஸ்வபாவம் பஜே ‖

வாழித் திருநாமம :

தார்புரிந்த தாமரையாள் தாள்தொழுவோன வாழியே
 தமிழ்மறையினுட பொருளைத தந்தருள்வோன் வாழியே
மார்புதனில் புரிநூலும் மணிவடமும் வாழியே
 வளாதிருவேங கடமுனிவன் மலரடியோன் வாழியே
பார்புகழ சீபாடியத்தைப பகருமவன் வாழியே
 பற்றியவர்க்கினி தமரும் பதமருள்வோன் வாழியே
சீரபுனையும வரமஙகை சிறக்கவநதோன் வாழியே
 திருவேங்கடமாமுனிவன திருவடிகள் வாழியே.

---

[1] तुलाश्रवणसम्भूतं प्रभवे सद्गुणार्णवम् ।
वियदद्रि-यतीशानं वेङ्कटाख्य महं भजे ॥
तुलाश्रवण सञ्जातं श्रीवेङ्कटसमाभिधम् ।
वेदशीर्ष युगार्थज्ञं वियदद्रिमुनिं भजे ॥

[2] श्रीवानाद्रिमुनीन्द्र पादजलज द्वन्द्वाश्रया दुल्लस-
द्धीभक्त्यादि गुणाम्बुराशि मनघं दीनात्मसञ्जीवनम् ।
श्रीवाग्भूषणगूढभाव विशदीकार प्रवीणं सदा
श्रीरामानुज योगिराज मतुलोदारस्वभावं भजे ॥

வாழி திருவேங் கடமுனிவன் தாளிணைகள்
வாழி அவனமுத வாய்மொழிகள்—வாழியே
எந்தை திருவேங் கடமுனிவ னின்னருளால
செந்தமிழி ்னீடுரைக்கும் சீர்,

இவர் செயதருளின கைங்கர்ய வைபவஙகள் :

இவா ஸமஸ்தாநததி லெழுநதருளியிருந்து தெய்வநாய கன் சீவரமங்கை திருவுளளத்திற்குப் பாங்காக ஸந்நிதி ஸ்ரீகார்யஙகளை நிர்வஹித்துக்கொண்டு ஸதா காலக்ஷேபபர ராய் ஸ்ரீவைஷணவர்களை ஆநந்திப்பித்துக்கொண்டு தர்ச னம் நிர்வஹித்துப்போரும் காலததிலே ஆழ்வாா வைசா கோத்ஸவம் ப்ராபதமாகப் புறப்பட்டருளி ஸப்தமோத்ஸவ ஸாயாஹ்நததிலே திருநகரி எழுந்தருளி யதாபூர்வம் ஆழ்வா ராலே ஸம்மாநிதராயிருக்கையில[1] "நவமேசோத்ஸவே ப்ராபதே சடாரே ஸ்யந்தநோததமே|| தசப்ரஸ்தமிதம் ஸூப சாக்கரா க்ருதஸம்யுதம்| அந்நம் நிவேதயித்வாத ஸாவேப்ய பரததௌ முநி || ஸஹி தேஷு ப்ரஸாதேஷு துர்யபாகம் முநீச்வர || க்ருஹீத்வா பரிவாரை ஸ்வை மட மேவமுதா யயௌ| என்கிறபடியே நவமோத்ஸவதினத்திலே ஆழவார் திருத்தேரில் எழுநதருளியிருக்கும் காலததிலே ஸம்ஸ்தானததில வழக்கமாக நடத்திவருகிறபடியே தசப் ரஸ்தஸம்மிதமாயும் சர்க்கராக்ருதஸம்யுதமாயும் ஸூபாந் நம் தளிகை ஸமர்ப்பித்தருளி க்ரமப்படியே ஸ்ரீவைஷ்ணவ கோஷ்டியிலே விநியோகித்தருளி தளிகையில பரிகரப்ர ஸாதத்தையும் ஸம்ஸ்தாநமர்யாதை வழக்கப்படி பெற்றுக் கொண்டு ஆழ்வார் நியமனத்தின்பேரில மடமேற வெழுந்

---

[1] नवमचोत्सवे प्राप्ते शठारे स्स्यन्दनोत्तमे। दशप्रस्थमितं सूप शर्कराघृतसंयुतं। अन्नं निवेदयित्वाथ सर्वेभ्यः प्रददौ मुनिः॥ सहि तेषु प्रसादेषु तुर्यभाग म्मुनीश्वरः॥ गृहीत्वा परिवारै स्स्वै र्मठमेव मुदा ययौ॥

தருளினர். அநந்தரம் தசமோத்ஸவத்திலே ஆழ்வார் அவப்ருதம கொண்டருளினவாறே ஆழ்வாராலே ஸம்மாநிதராய் நியமனம் பெற்று வானமாமலைஏற எழுந்தருளினர்.

பின்பு சிலகாலம் சென்றவாறே ஆண்டாளை மங்களாசாஸநம் செயயத் திருவுள்ளமாயப் புறப்பட்டு நாய்ச்சியார் திருமாளிகை ஏற எழுந்தருளி ஆண்டாளாலே யதாபூர்வம் ஸம்யக் ஸம்மாநிதராய மங்களாசாஸநம் செயதருளி பின்பு ஸ்ரீரங்க மங்களநிதியான பெரியபெருமாளை மங்களாசாஸநம் பண்ண எழுநதருளி அரஙகேசா ப்ரஸாதாத்யாபிமுக்யத்தாலே ஸம்மானித்து அழைத்து க்ருபைசெயதருள எழுந்தருளி பெரிய பெருமாளை மங்களாசாஸநம் செய்து அங்கு நின்றும் புறபபட்டு மத்யே திவ்யதேசங்களை யெல்லாம் மங்களாசாஸநம் செய்தருளி பரனசென்றுசேர் திருவேங்கடத்தையுந தொழுது அப்பனாலே ஸமமாநிதராயப் புறப்பட்டு ஸ்ரீபூதபுரி ஏற எழுநதருளி ராமானுஜனாலே அபிமானபூர்வகமாய ஸம்மாநிக்கபபட்டவராய எம்பெருமானாரை மஙகளாசாஸநம் செய்தருளிப புறப்பட்டு திருக்கோவலூர் முதலாக ஸேவித்துக்கொணடு மார்க்கமததியில் நாதமுனி மன்னனர் ஸந்நிதி ஏற எழுநதருளி நாதமுனிகளையும் ஆளவந்தாரையும் மனனனரையும் மங்களாசாஸநம் செய்தருளி [1] "கோபாலநகராத்யக்ஷம் ராமாநுஜயதிம் த்ருசா| நிரீக்ஷ்ய தஸ்மை யதயே ப்ராஹ வேதசிரோயுகம் ||" என்கிறபடியே நாதமுனி ராமானுஜஜீயராலே ப்ராத்திதராய அவருக்கு பகவத்விஷயம் ஸ்ரீபாஷ்யங்களும் காலக்ஷேபம் ஸாதித்தருளிப் புறப்பட்டுச் சித்திரகூடத்தை மங்களாசாஸநம்செயது மத்யேமார்க்கம் திவயதேசங்களெல்லாம் மங்களாசாஸநம் செய்தருளி நந்திபுரவிணணகரம்

---

[1] गोपालनगराध्यक्ष रामानुजयतिं दृशा ।
निरीक्ष्य तस्मै यतये प्राह वेदशिरोयुगम् ॥

நண்ணி நந்திபுரநாதனை மங்களாசாஸநம் செய்தருளி அங்கே ஜீர்ணமாயிருந்த மடத்தையும் புதுப்பித்து த்ருடமாகக் கட்டியருளிப் புறப்பட்டு ராஜமன்னனாரையும் மங்களாசாஸநம் செய்தருளி அங்கே திருவடிகளில் அந்தரங்கர்களான அடியார்களாலே ப்ரார்த்திதராய் [1] "தக்ஷிணத்வாரகாநாத கோபுரத்வாரபார்சவத |கல்பயாமாஸ யோகீந்த்ர. மடம் தஸ்ய ப்ரியம் பரம்| பால்குநாஷ்டாதசதிந மஹோத்ஸவசதுர்த்தகே| யஸ்மிந நாகத்ய யோ ராஜகோபாலோ மோததே ப்ருசம்'|| என்றும் [2] "சம்பகாரண்யநாதஸ்ய கோபாலஸ்ய யமீச்வர | சகார பஹுபிர த்ரவ்யைஸ் ஸ்யந்தநம் லோகமண்டநம்''| என்றும் சொலலுகிறபடியே சம்பகாரணய க்ஷேத்ரத்திலே கோபாலன் கொணடருளும் பங்குனித திருநாளில நான்காவது திருநாளன்று கோவர்த்தநோத்தரணம் பணணி ஆச்ரிதாகளுக்கு அபயப்ரதாநம் பண்ணியருளிய அபதாநததுடன எழுந்தருளியிருக்கும்படி விசாலமாய மடததைக் கட்டியருளிப பின்னும் அந்த மஹோத்ஸவத்திலே கடைசி தினமான ரோகிணி அன்று கொணடருளும்படி பஹுத்ரவ்யததாலே ஒரு மஹாரதமும் செய்தருளி ப்ரதிஷ்டிப்பித்து மன்னனாராலே உகந்து ஸம்மாநிக்கப்பட்டுப புறப்படடு வானமாமலையேற எழுந்தருளினா

---

[1] दक्षिणद्वारकानाथ गोपुरद्वारपार्श्वतः ।
कल्पयामास योगीन्द्रो मठं तस्य प्रियं परम् ॥
फाल्गुनाष्टादशदिन महोत्सवचतुर्थके ।
यस्मिन्नागत्य यो राजगोपालो मोदते भृशम् ॥

[2] चंपकारण्यनाथस्य गोपालस्य यमीश्वरः ।
चकार बहुभिर्द्रव्यै स्स्यन्दनं लोकमण्डनम् ॥

அநந்தரம் [1] "தத ஸ்ரீவரமங்காயை சிபிகாம் கநகாத்மிகாம்| அர்ப்பயாமாஸ யோகீந்த்ர ஸ்ஸக்ருதம்ச குளோதநம்‖ சடாராதி முநீந்தராய கோதாயை. சமஹாயசா‖ அர்ப்பயாமாஸ சிபிகாம் ப்ருதக் கநகபாஸ்வராம்" என்கிற படியே வானமாமலையில் சீவரமங்கை நாய்ச்சியாருக்கும் ஆழ்வாருக்கும் ஆண்டாளுக்கும் தனித்தனியே ஒரொரு திருப்பல்லக்கு ஸுவர்ணத்தாலே செய்தருளி ப்ரதிஷ்டிப்பித்து ஸமர்ப்பித்தருளி விசேஷமாக "நூறுதடாநிறைந்த வக்காரவடிசில" எனனும்படி தளிகையும் ஸமாப்பித்தருளினார். பின்னர் [2] "தேவநாதாய திவயாபம துரகஞ் சாஸமர்ப்பயத்‖ தப்தஹேமாநுலிப்தஞ்ச முக்தாவைடூர்யமணடிதம்" எனகிறபடியே தெயவநாயகனுக்கு ஸ்வாணுநுலிப்தமாயும் முக்தாவைடூர்யாலஙக்ருதமாயும ஒரு குதிரை நம்பிரான் பணணி பரதிஷடிப்பிததருளினார் அநநதரம் [3] "தத ஸ்ரீரங்க முததிசய ரஙகநாதஸி ஷேவயா‖ சிலா தடாகமார்கேணகத்வா ஸ்ரீரங்கமாயயௌ"| எனகிறபடியே மறுபடியும் கோயிலுககு யாத்ரையாய எழுநதருளின காலத்திலே [4] "தஸ்மிந மடம்ச ஜீரணம்து க்ருத்வா நூதநமத்

---

[1] तत श्श्रीवरमङ्गायै शिबिकां कनकात्मिकां ।
अर्पयामास योगीन्द्र स्सघृतंच गुळोदनम् ॥
शठाराति मुनीन्द्राय गोदायैच महायशाः ।
अर्पयामास शिबिकां पृथ क्कनकभास्वराम् ॥

[2] देवनाथाय दिव्याभं तुरगञ्चा समर्पयत् ।
तप्तहेमानुलिप्तंच मुक्तावैडूर्यं मण्डितम् ॥

[3] तत श्श्रीरङ्ग मुद्दिश्य रङ्गनाथसिषेवया ।
शिलातडाकमार्गेण गत्वा श्रीरङ्गमाययौ ॥

[4] तस्मिन्मठञ्च जीर्णन्तु कृत्वा नूतनमद्भुतम् ।

புதம் ||" என்கிறபடியே கோயிலிலே ஜீர்ணமாக இருந்த மடத்தை முற்றிலும் புதுப்பித்து பஹுவிசாலமாயக் கட்டியருளினார். அநந்தரம் [1] "ஆமோதஸ்தம்பயுகளம் கநகேந விராஜிதம் || கவாக்ஷவத் கவாடஞ்ச கோடிஸூர்யஸமப்ரபம்|| விதாய தஸ்மை யோகீசோ தாபயாமாஸ ஸாதரம்|" என்கிறபடியே பெரியபெருமாள் ஸந்நிதியில திருமணத்தூணுக்கு ஸுவாணத்தாலே கவசம் பண்ணிச்சாத்தியருளி அந்தவாசலில் ஸுவாணத்தகடுகளாலே பதிக்கப்பட்டதாய் பலகணிக்கதவும் ஸமர்ப்பிதது அழகிய மணவாளனுக்கு விசேஷமாகத தளிகைகளும் ஸமர்ப்பித்தருளினா

அநந்தரம் வானமாமலைகது எழுந்தருளி [2] "கநகாங்கித ஸர்வாங்கம் நூபுராதிஸமந்விதம் | ஸர்வாபரணஸம்வீதம் ஸர்வரத்நவிபூஷிதம் | மராளவாஹநம் தேவ்யா அர்ப்பயாமாஸ ஸாதரம் ||" என்கிறபடியே சீவரமங்கை நாய்சசியாருக்கு ஸ்வர்ணத்தாலே ஹம்ஸவாஹநம் பண்ணி பாதச்சிலம்புகளாலும் பல ஆபரணங்களாலும் மேலும் சில அவயவ விசேஷங்களில ரத்னஙகளாலும் அலஙகரிதது ஸமர்ப்பித்தருளினார்

அநந்தரம் [3] "ஹிரண்மயீம் சடஜிதே ஸ்ரீமநமஜஜந வேதிகாம்| திநே ஸமர்ப்பயாமாஸ வைசாகோத்ஸவஸப

---

1 आमोदस्तम्भयुगळं कनकेन विराजितम् ।
गवाक्षवत्कवाटञ्च कोटिसूर्यसमप्रभम् ।
विधाय तस्मै योगीशो दापयामास सादरम् ॥

2 कनकाङ्कितसर्वाङ्गं नूपुरादिसमन्वितम् ।
सर्वाभरणसंवीतं सर्वरत्नविभूषितम् ।
मराळवाहनं देव्या अर्पयामास सादरम् ॥

3 हिरण्मयीं शठजिते श्रीमन्मज्जनवेदिकाम् ।
दिने समर्पयामास वैशाखोत्सवसप्तमे ॥

தமே''| என்கிறபடியே திருநகரியில ஆழ்வாருக்கு வைசாக ஸப்தமோத்ஸவததிலே ஸ்வர்ணததாலே திருமஞ்ஜன வேதிகை பண்ணி ஸமர்பபிததருளினார். இபபடி மஹா ஸாதவிகாக்ரேஸராய பஹு கைங்காயங்களேயும் செய்தருளி பஹு சிஷ்யாபிவ்ருத்திகளேயும் செய்துகொண்டு ஸதா ஸத்க்ரந்த காலக்ஷேபபரராய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை ஆநநதிபபித்துககொணடு பூர்வசாராயாகளின உக்தயநுஷ்டானங்களை தம்முடைய உக்தயநுஷ்டானங்களாலே எல்லாருமறிநது அநுஷ்டிக்குமபடி ப்ரகாசிப்பித்துக்கொண்டு சீவரமஙகை தெயவநாயகன ஸந்நிதி ஸ்ரீகார்யங்களையும் குறைவற நடததிக்கொணடு போருகிற காலததில் திருமேனி தளர்ந்திருக்க "[1]கிஞ்சித்காலமுஷித்வாஸ ஸ்தாநரத்நோசிதம் ததா| விசார்யைநம ஸ்வபுதயாச ஸதவரம்வீக்ஷய ஸாதரம் || சடகோபமுநீசாநம் ஸ்தாநே ஸ்வஸ்ய நிவேச்யச|| க்ருதக்ருத்யஸ் ததா யோகீ விஜவர ப்ரமுமோதஹ||'' என்கிறபடியே ஸ்தாநத்திற்குத தகுந்தவர் ஆர் எனறு பார்த்து திருவடிகளிலந்தரஙகராய் எழுநதருளியிருநத சடகோப ராமானுஜ ஜீயரை அவருடைய குணகணஙகளாலே ஸ்தாநார்ஹராகச சிந்திதது அவரை ஸ்மஸ்தாநத்திலபிஷிக்தராக்கியருளி தம்மாசார்ய விஷயததில் க்ருதக்ருதயராய நிர்ப்பரராக எழுநதருளியிருநது "[2]ஸ்வேநாபிஷிக்தம் ஸ்வஸ்தாநே நிரீக்ஷய முமுத ஸதா'' என்கிற படியே தம்முடைய பாரத்தை வஹிக்கும்படி தம்மாலே அபிஷிகதரான சடகோபராமனுஜ ஜீயரைக் கடாக்ஷித்துக்

---

1 किञ्चित्कालमुषित्वा स स्थानरत्नोचितं तदाः ।
विचार्यैनं स्वबुध्याच सत्वरं वीक्ष्य सादरम् ॥
शठकोपमुनीशानं स्थाने स्वस्य निवेश्यच ।
कृतकृत्य स्तदा योगी विज्वरः प्रमुमोदह ॥

2 स्वेनाभिषिक्तं स्वस्थाने निरीक्ष्य मुमुदे सदा ।

கொண்டு ஹ்ருஷ்டராய் எழுந்தருளியிருந்து "[1]ஸ்ரீதந்வி நகரேசாநாம் கோதா முத்திச்ய வாஹநம்‖ ஹம்ஸம் கநக சார்வங்கம் ஸர்வாபரணபூஷிதம்‖ க்ருத்வா யோகீச! பக்த்யாஹி தாபயெத்யப்ரவீத ஸுதீ,| ஏவம ஸ்த்விதி தம் ப்ராஹ சடகோபமஹாமுநி ‖" என்கிறபடியே ஜீயரே! ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில ஆண்டாளுக்கு ஸர்வாபர்ண ஸமப்ருதமாய ஸ்வர்ணத்தாலே ஹமஸவாஹநம பண்ணி ஸமர்ப்பியுமென்று நியமித்தருளினார்.

பிறகு "[2]ஆந்தோளிகாம் தந்தமயீம் ஸ்வாணலங்கார சோபிதாம்| விதாய தஸயா மாருஹ்ய ஸதயோ வேஙகட ஸம்யமீ| தத்வா துஷடேந மநஸா சடகோபாயயோகிநே" எனகிறபடியே சுதத தநதமயமாய திருப்பல்லாக்குச் செய தருளி ஸ்வாணஙகளாலே அலங்கரிதது அதிலே தாமேறியருளி தம்முடைய ப்ரஸாதமாக சிஷ்யரான சடகோப ராமாநுஜ ஜீயருக்கு ஸாதிததருளினா. பின்னும் மடத்திலே கிணற்றுக்கு உததர பார்சவததிலே அழகிய மணவாளன் திருமணடபம் எனறு ஒரு திருமண்டபததைக் கட்டியருளி அதிலே அழகிய மணவாளனையும் பரதிஷ்டிபபித்து நிதயமாக ஸேவிததுககொணடு வேதாநத த்வய காலக்ஷேப பரராய ஸம்ஸ்தாநததில பன்னிரண்டு ஸம்வத்ஸரம் எழுந் தருளியிருநது வாழவித்தருளினார்

---

1 श्रीधन्विनगरेशानां गोदामुद्दिश्य वाहनम् ।
हंसं कनकचार्वङ्गं सर्वाभरणभूषितम् ॥
कृत्वा योगीश ! भक्त्याहि दापयेत्यब्रवी त्सुधीः ।
एवमस्त्विति तं प्राह शठकोपमहामुनिः ॥

2 आन्दोलिकां दन्तमयीं स्वर्णालङ्कारशोभिताम् ।
विधाय तस्या मारुह्य सद्यो वेङ्कटसंयमी ।
दत्त्वा तुष्टेन मनसा शठकोपाययोगिने ॥

இவரது சரம ச்லோகம் இருக்குமபடி —" [1]ஸ்ரீ ஸ்ரீமுகா ப்தே மகராக்யமாஸே பக்ஷே த்விதீயாஸஹிதே வளர்க்ஷே| ஸ்ரீ வேங்கடாக்யோ ககநாத்ரியோகீ ஸ்வாசார்யபாதௌ ஸமகாத் யதீந்த்ர ||"

ஜீயா திருவடிகளே சரணம

அநந்தரம பதினெட்டாவது பெரிய சடகோபராமானுஜ ஸவாமி — இவர் ஸம்ஸ்தானததிற்கு எழுநதருளிய க்ரமம் கீழே சொலலப்பட்டது. இவரது திருநக்ஷத்ரத் தனியன்- " [2]கந்யாமாஸி லஸத் ப்ரமாதிசரதி ப்ராபதாசவிநீஸம்பவம் சுத்தம் ஸ்ரீ சடகோப ஸம்யமிகுரும் வேதாந்த யுக்மார்த்த தம் || ஸ்ரீலோகார்ய ரஹஸ்யதத்வ நிபுணம் ஸேவே ஸதா த்யுஜ்வலம தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம் ஸுமநஸம் ஸ்ரீவாந பூப்ருந்முநிம் ||

வைபவத தனியன — ' [3]வித்யாஜ்ஞாந ஸுப்ருக்த மங்களகுணை பூர்ணஸ்ய கோப்து ஸ்ஸதாம் பாதாப்ஜே ஸுதராம் நிவிஷ்டஹ்ருதயம் வாநாத்ரியோகீசிது |வேதாந் தத்வய பாரகம் சுபகுணைர் ஜுஷ்டம் ஸுசீலாந்விதம் வந்தே லக்ஷ்மணயோகிவர்ய மமலம் வாநாசலேச ப்ரியம் ||

---

1 श्रीश्रीमुखाब्दे मकराख्यमासे पक्षे द्वितीयासहिते वळर्क्षे ।
श्रीवेङ्कटाख्यो गगनाद्रियोगी स्वाचार्यपादौ समगा द्यतीन्द्रः

2 कन्यामासि लस-प्रमाथिशरदि प्राप्ताश्विनीसंभवं,
शुद्धं श्रीशठकोप संयमिगुरुं वेदान्त युग्मार्थदम् ।
श्रीलोकार्य रहस्यतत्व निपुणं सेवे सदा त्युज्वलं,
धीभक्त्यादि गुणार्णवं सुमनसं श्रीवान भूभृन्मुनिम् ॥

3 विद्याज्ञान सुपृक्त मङ्गळगुणैः पूर्णस्य गोप्तु स्सतां,
पादाब्जे सुतरां निविष्टहृदयं वानाद्रियोगीशितुः ।
वेदान्तद्वयपारगं शुभगुणै र्जुष्टं सुशीलान्वितं
वन्दे लक्ष्मणयोगिवर्य ममलं वानाचलेश प्रियम् ॥

வாழித் திருநாமம்

வரமங்கை மாநகரில வநதுதிததோன் வாழியே
வாழ திருவேஙகடமுனிவன் மலரடியோன் வாழியே
சிரமங்கை வைத்தவர் தாம்சேர்பததோன் வாழியே
தெயவநாயகன் செலவம திருத்திவைபபோன் வாழியே
கருணையிஞ லுபதேசக கதியளிப்போன் வாழியே,
காரிமாறன் தமிழின கருத்துரைபபோன் வாழியே
சரணுகதிதன்னைத் தநதருளவோன் வாழியே
சடகோப மாமுனிவன் தாளிணைகள வாழியே.

மங்குலதவழ பொழிலமஙகை வாழவநதோன் வாழியே
மாலகூரத் தாழ்வான்தன மலரடியோன் வாழியே
பொங்கிய செநதமிழமறையின பொருளுரைபபோன
வாழியே
புரட்டாசி அசுவினியிற் பொலிநதுதித்தான வாழியே
செஙகமல மாமாதின சீர்தழைத்தோன வாழியே
திருவேங்கட முனியைச சிந்தைசெயவோன் வாழிவே
தங்குமடியாரககாழி சஙகருள்வோன் வாழியே
சடகோபவரமுனிவன தாளிணைகள் வாழியே.

சீர்மருவும் செங்கமலச சேவடிகள வாழியே
செம்பொனெழில சேலையமா திருவரையும் வாழியே
ஏமருவுந திருமார்பும் புரிநூலும் வாழியே
எழிறகையமர் முக்கோலு மிருதோளும் வாழியே
பார்புகழும் பாடியததைப பகாபவளம் வாழியே
பஙகயக் கணணிணையழகும் பலலாணடு வாழியே
தார்புனையுந் திருமுடியுந திருமுகமும் வாழியே
சடகோப மாமுனிவன தாளிணைகள வாழியே

வாழி சடகோப மாமுனிவன தாமரைத்தாள
வாழியவன் செம்பவள வாய்மொழிகள—வாழியே

திருவேஙகடமுனி சீரருளால மாறன
திருவாய மொழி உரைககும சீர
இவர் செய்தருளிய கைங்கர்ய வைபவங்கள்—

[1]" ஸவாசாரயஸய கரியாம ஸாவாம யதாவிதி சகார ஸ:" எனகிறபடியே சடகோப ராமானுஜ ஜீயரும ஸவாசாரயரான திருவேஙகட ராமானுஜ ஜீயருககுச சரம கைஙகாயஙகளை எல்லாம நனருகச செயதருளி, பெருககத திருவதயயனமும நடததி, கருதகருதயராய எபபொழுதும ஸததரநத காலக்ஷேபபரராய சீவரமஙகை தெயவநாயகன கைஙகாயஙகளை மிகுநத பரீதியுடன செயது கொணடு அநேகம சிஷயாகளாலும ஸேவயமானராய எழுநதருளியிருநதார. அபபோது திருநகரியில ஆழவாருடைய வைசாகோத்ஸவம அணிததாக, ஸவாமியும

"[2] ஸ்ரீ வைசாகோதஸவே பராபதே காரிஸூநோ:
ஸிஷேவயா। ஆருஹய சிபிகாம யோகி பரிவாரை:
ஸமநவித:"

எனகிறபடியே ஆழவாரை ஸேவிகக விருமபியவராய பஹுசிஷய பரிவாரஙகளுடனும கஜதுரகோஷடரஙகளுடனும வாதயஙகள முழஙகத் தநதமயமான திருபபலலககிலே புறபபடடுத திருநகரி ஏற எழுநதருளினா அபபொழுது அஙகுளளாா ஸவாமி எழுநதருளுவதைக கேடடு ஆழவாா திருமுனபே விணணபபம செயது நியமனமும பெறறு திருமாலை திருபபரிவடடம அபயஹஸதஙகள பரஸாதஙகளை பொறதடடில அமைபபிதது ஸநநிதியைச சோநத ஸகல விருதுகளுடனும ஸவாமியை எதிர்கொணடு ஊரருகேயுளள ஆஜஞ வருக்ஷததடியளவும

1 स्वाचार्यस्य क्रियां सर्वां यथाविधि चकार सः ।
2 श्री वैशाखोत्सवे प्राप्ते कारिसूनो स्सिषेवया ।
आरुह्य शिबिकां योगी परिवारै स्समन्वितः ॥

எழுநதருளினா. முனனரே அஙகு எழுநதருளியிருககும வானமாமலை சடகோப ராமானுஜ ஜீயரும ஆழவாா பரஸாத மெனறு ஸாஷடாஙகமாக தணடனிடடு நிறக, சடகோபன அடியாாகளும திருமாலை திருபபரிவடடம பரஸாதஙகள அபயஹஸதஙகளைத தோளிணை மேலும சூடாமுடி மேலும திருககைகளிலும கரமேண ஸமமான பூாவமாய பரஸாதிககப பெறறுக கொணடாா பிறகு ஸவாமியும திருபபலலககிலே இருவகையான ஸகல வாததியஙகளும முழஙகப புறபபடடு எழுநதருள இருவகை விருதுகளும முன செலல திருவடிககு அநதரஙகாகளான ஸ்ரீவைஷணவாகள, "பாஷணடதருமஷணட" இதயாதி பதயஙகளையும "சிஷயாசாாய தநுதவயீம" இதயாதி பதயஙகளையும ஸேவிததது விருது கூற பல திருசசினனங கள பணிமாற ஆழவாா பெரிய திருவீதி முதலாக வலம வநது ராததிரி மடமேற எழுநதருளினா,

[1] "தத பரதயுஷஸி ஸநாதவா கருதவா பௌா வாஹணிகீ: கரியா·"

எனகிறபடியே ஸவாமியும உஷ காலததில எழுநது நீராடி அநுஷடானஙகளைச செயது முடிததுககொணடு எழுநதருளியிருநதவளவிலே ஆழவாா திருவடிவாரததில நினறும வேததரபாணிகள வநது ஸமயம விணணபபம செயதனா. உடனே ஸவாமியும ஆழவாா ஸேவாாதத மாக அஷடாதச வாததியஙகளும முழஙக ஸகல விருது களுடனும புறபபடடு எழுநதருளி, கோபுரவாசலில இனவாயாதலைவனைத தணடனிடடு உளளே புககு மததயம கோபுரவாசலில "சடகோபா தேமலாததாளேநதிய பாது கமா மெநதைதயிராமானுசன" எதிரகொணடு திருககை ததலததிலே எழுநதருளககணடு ஸாஷடாஙகமாக தணட னிடடு ராமானுசனையும சிரஸா வஹிததது இரடடைத

1 ततः प्रत्युषसि स्नात्वा कृत्वा पौर्वाह्णिकीः क्रियाः ।

திருமாலைகளாலும திருபபரிவடடததாலும அலஙகரிககப பெறற திருமேனியை உடையராய ஆழவார திருமுனபே தணடன ஸமாபபிதது ஆழவாரை மஙகளா ்ாஸநம செயதருளினா ஆழவாரும மிகவும உகநதருளி "நம வானமாமலை ராமானுஜஜீயா" என அருளப பாடிடடு தீாததம மாலைகள பரிவடடம அபயஹஸ தஙகள இவைகளையும ஸ்ரீராமானுஜனையும பரஸாதித தருளி ஸவாமியை பஹுமாநிததருளினா ஸவாமியும விடைபெறறுககொணடு அடைவே மறறுமுளள ஸந நிதிகளிலும மஙகளாசாஸநம செயது சனமானிககப பெறறவராய அறுதித திருபபரிவடடததுடன மடமேற எழுநதருளினா அநநதரம கரமமாக ஆழவார உதஸவ மாயாதைகளையும பெறறுககொணடு உதஸவம கழிநத வாறே வானமாமலைககு எழுநதருளினா அஙகு தெயவ நாயகனுடைய சதரசாமரஙகள ஜீாணமாயிருநததைக கணடு,

² "சதரஞச ராஜதம கருதவா ருகமதணடஸமந் விதம । சாமர தவிதயம நூதநமாபபயாமாஸ யோகிராட॥"

எனகிறபடியே ஸுவாணதணடததுடன கூடிய ரஜதசசதரததையும புதிய சிறநத இரணடு சாமரங களையும ஸமாபபிததருளினா அநநதரம ரஜதபடடங களாலும ஸதமபஙகளாலும அலஙகரிககபபெறறு உததம மான ஸுவாண ஸுநதர பரிஷகருதமான விதாநதததுடன கூடிய திருமஞசன வேதிகையையும, நிதயமாய எழுந தருளியிருககுமபடி ஸுவாணமயமாய மேலே சிறநத விதாநதததுடன கூடியதாய பூபாலராயன எனனும திரு நாமததுடன கூடிய ஸிஹமாஸநததையும செயவிதது தெயவ நாயகனும சீவரமஙகையும இருவரும எழுநதருளி

---

2 छत्रञ्च राजतं कृत्वा रुक्मदण्डसमन्वितम् ।
चामरद्वितयं नूतनमर्पयामास योगिराट् ॥

யிருககுமபடி ஸமாபபிததருளினா. சிவரமஙகை நாயசசி யாருககு வெளளியாலே ஒரு தோளுககினியான பணணி ஸமாபபிததார தெயவநாயகன எழுநதருளுமபடி கஜ லக்ஷமீ வாஹநம ஒனறு ஸமாபபிததார இபபடிச சிறிது காலம சென றவளவிலே தொலபாவை பாடியருள வலலாளான சூடிககொடுதத சுடாககொடியை மஙகளா சாஸநம செயயததிருவுளளமாய

[1] "ஸ்ரீதநவிநவயநகரம பரஸதித ஸமயமீசவர । ததபுரஸய ஸமீபேது நயவஸத கருஷணஸநநிதௌ । பரே ஷிதம கோதயா பரேமணா பரஸாதம சிரஸா கரஹீத ॥ மாலாதவயேந ஸஹிதாம சேஷாமபயஹஸதயோ । யுகமம கருஹீதவா சிபிகா மாருஹய பரவிவேச ஸ ॥"

எனகிறபடியே ஸவாமியும ஸகல பரிவாரஙகளுடனும பிருதஙகளுடனும புறபபடடு அடைவே விலலிபுததூரேற எழுநதருளி ஊரருகேயுளள கணணன ஸநநிதியில எழுந தருளியிருநதார. அபபொழுது ஆணடாள அடியார களும ஸவாமி எழுநதருளியிருபபதைக கேடடு ஆணடாள திருமுனபே விணணபபம செயது அவள நியமனததாலே திருமாலை அபயஹஸதஙகள முதலிய பரஸாதஙகளைக கொணடு ஸநநிதியின ஸகல வாதயஙகளுடனும விருது களுடனும அனைததுககொததுப பரிகரஙகளும ஸ்ரீவைஷ ணவாகளுமாய எதிரகொணடு கணணன ஸநநிதி ஸமீப மாய எழுநதருளினார. அபபொழுது ஸ்ரீசடகோபராமானுஜ ஜீயரும இவை ஆணடாள ஸமபரமமெனறு ஸாஷடாஙக

---

1 श्रीधन्विनव्यनगरं प्रस्थित स्संयमीश्वरः । तत्पुरस्य समीपेतु न्यवस त्कृष्णसन्निधौ ॥ प्रेषितं गोदया प्रेम्णा प्रसादं शिरसाऽग्रहीत् । मालाद्वयेन सहितां शेषामभयहस्तयोः ॥ युग्मं गृहीत्वा-शिविका मारुह्य प्रविवेश सः ॥

மாக பரஞமம செயது நிறக, நாயசசியாா பரிகரஙகளும திருமாலே திருபபரிவடடம அபயஹஸதஙகள பரஸாதங களை பஹுமான பூாவமாய ஸவாமிககு ஸமாபபிததனா- ஜீயரும அவைகளைப பெறறுக கொணடு இருவகை வாததியஙகள முழஙக இருவகை விருதுகளுடனும யதா காமமாக எழுநதருளித திருவீதி வலம வநது ஆணடாளை மஙகளாசாஸநம செயய உளளே தவஜஸதமபம ஸமீபமாக எழுநதருளினா அபபொழுது ஆணடாளும எதிா கொளளாத திருவுளளமாய அடியாாகளை நியமனமசெயய, அவாகளும ஸ்ரீசடகோபனைத திருககைத தலததிலே எழுநதருளப பணணிக கொணடு தவஜஸதமபததடிககு வநது சோநதவளவிலே ஜீயரும அதயநதம விஸமிதராய ஸாஷடாஙகமாக தணடனிடடு ஸ்ரீசடகோபனைச சிரஸா வஹிதது ஸமமானிதராய உளளே எழுநதருளினா பிறகு ஆணடாளையும ரஙகமனனாரையும நனறாய ஸேவிதது ஸநதுஷடராய வாயார வாழததி மஙகளாசாஸநம செயதருள ஆணடாளும போரவுகநது அருளிப பாடிடடு தீாததம திருமாலே திருபபரிவடடம அபயஹஸதஙகளை யும ஸ்ரீசடகோபனையும பரஸாதிததருளினா ஜீயரும விடை பெறறுப புறபபடடு வடபெருங கோயிலுடையா னையும பெரியாழவாரையும மஙகளாசாஸநம செயது ஆதர பூாவமாக ஸமமானிககப பெறறவராய விடைபெற றுககொணடு மடமேற எழுநதருளினா. இபபடிச சில நாடகள அஙகே எழுநதருளியிருநது மஙகளாசாஸநம செயது, ஆணடாள நியமனம பெறறு வடமுகம நோக கிப புறபபடடு ராஜமனனாரை ஸேவிககத திருவுளள மாய நேராக அவவிடம எழுநதருளி திருககாவேரியின பிரி வாய ஹரிதராநதிககு ஸகியாய பரவஹியாநினற காவே ரிககாலிலே நீராடி யதோசிதம அநுஷடானஙகளையும செயதருளி ராஜமனனா கொணடருளும புனனைவாஹநத திருமணடபததடியை ஸவாமி அடைநதருளினா அஙகே யுளள மனனாரடியாாகளும ஜீயா எழுநதருளுவதைக

கேடடு மனனனா திருமுனபே விணணபபம செயது நிய மனம பெறறு அவன மாரபணிநத இரு வனமாலைகளையும உடுததுககளைநத பீதகவாடையையும அபயஹஸதஙகளையும பொறதடடிலே ஏநதி ஸநநிதி அாசசகாகள பரிசாரகாகள முதலான அனைததுப பரிகரஙகளுடனும ஸ்ரீவைஷணவா குழாததுடன பெருஙகூடடமாய சததரசாமராதிகளான ஸகல ஸநநிதி விருதுகளுடனும அனைநது வாதயஙகளுடனும எதிாகொணடு திருமணடபததருகே எழுநதருளினா

ஜீயரும அதுகணடு மனனனா அருளெனறு, ஸாஷடாஙகபரணுமம செயது நிறக, மனனனா அாசசகாகளும, இரடடைத திருமாலைகளைத தோளிணைமேல ஸமாபபிதது திருபபரிவடடம முடிசூடடி அபயஹஸதஙகளையும பரசாதஙகளையும ஸமமான பூாவமாக பரஸாதிததனா ஸவாமியும அவைகளைப பெறறுககொணடு தநதமயமான திருபபலலககிலே அமாநது இருவகுபபு வாதயஙகளும முழஙக இருவகை விருதுகளுடன ராஜ வீதியோடே எழுநதருளி ஸநநிதிவாசலையடைநது பினபு நானகு பெரிய திருவீதிகளையும வலம வநது உளளே புகுப பெரிய பலிபீடததருகே எழுநதருளினா அவவளவிலே ராஜமனனரும "குடியடியாரிவா கோவிநதன தனககெனறு" உகநது எதிாகொளளுமபடி அடியாாகளை நியமிததருள, அவாகளும ஸ்ரீசடகோபனைத திருககைத தலததிலே எழுநதருளப பணணிககொணடு "முடியுடை வானவா முறைமுறை எதிாகொளள" எனகிறபடியே எதிாகொணடு பெரிய பலிபீடததருகே செலல, ஜீயரும மனனருடைய ஸமபரமததைக கணடு உகநது ஸாஷடாஙகமாகத தணடனிடடு சடகோபனையும சிரஸா வஹிதது உளளே புகுநது நாயசசியாா ஸநநிதிககு எழுநதருளினா அஙகு செஙகமலவலலி நாயசசியாரை தணடனிடடு ஸவாமி மஙகளாசாஸநம செயதருள நாயசசியாரும மிகவும உகநதருளி அருளிபபாடிடடுத தீாததம திருமாலை அபய

ஹஸ தஙகள பரஸாதஙகள பரஸாதிககப பெறறுக கொணடு பிராடடி புருஷகாரமாக மனனஞரை மஙகளாசா ஸநம செயய எழுநதருளிஞா பிறகு மனனஞா ஸநநிதியில தணடனிடடு உளளே புகுநது ஸவாமியும பெருமாளை மங களாசாஸநம பணணிககொணடு நிறகிறவளவிலே மனன ஞரும மிகவும உகநது "வானமாமலை ராமானுஜ ஜீயா" எனறு அருளிபபாடு இடடருளித தீாததம திருமாலை திருபபரிவடடஙகளும பரஸாதஙகளும பரஸாதிககப பெறறுககொணடு ஹருஷடராய விடைபெறறு வெளியே எழுநதருளி மணவாளமாமுனிகள ஆழவாா உடையவா முதலானேரகளையும மஙகளாசாஸநம செயது ஸமமாநித ராய மடமேற எழுநதருளிஞா. பிறகு அஙகு கூடாமாஸநத தில எழுநதருளியிருநது ஸநநிதியைச சோநத அனைததுப பரிகரஙகளுககும சாததுபபடி அடைககாய முதலியன பரஸாதிதது பஹுமாநிதது விடை கொடுததருளிஞா

அநநதரம ஸவாமி திருவடிகளில வநது ஆசரயிகக விருமபிய அடியாாகளுககுப பஞச ஸமஸகாரஙகளை பரஸா திததும, ரஹஸயாாததஙகளைக கேழகக விருமபும அடி யாாகளுககு ரஹஸயாாததஙகளை அருளிசசெயதும நெடு மாலடியாா எனனுமபடி அததலைககு மஙகளாசாஸநபர ராக கருபை செயதருளிஞா அநநதரம ஸ்ரீவைஷணவா குழுவுககுத ததீயாராதனததையும சிறபபாகச செயதருளி ஹிதாபேக்ஷிகளான திருவடி ஸமபநத மிலலாதாருககும ஹிதஙகளை உபதேசிததருளிஞா பிறகு ஸாயஙகால மானவாறே அநுஷடாநஙகளைச செயது முடிததுக கொணடு ஸவாமி ஸநநததராய இருநதவளவிலே மனன ஞரும வேதரபாணிகளை நியமிகக அவாகளும ஸவாமி ஸநநிதிககு திருமுனபநதஙகளுடன வநது ஸமயம விண ணபபம செயது கொணடனா

வானமாமலை ஜீயரும அவாகள வழிகொணடு முனனே செலல ஸகல வாதயஙகளும முழஙக சதர சாமர தாளவருநதாதி உபசாரஙகளுடன உளளே எழுநதருளி

நாயசசியாரை மஙகளாசாஸநம செயது ஸமமாநிதராய் அவள புருஷகாரமாய மனனனாரையும மஙகளாசாஸநம செயது யதாகரமம ஸமமாநிதராய விடைபெறறு மட மேற எழுநதருளினா இவவாறு மூனறு தினஙகள மனனனாலே ஸமமாநிககபபடடவராய ஸவாமி எழுநதருளியிருநதவளவிலே அஙகுளள மிகுநத அனபு பூணட அடியாாகள அநத மனனனா ஸநநிதிமடததில நிதய ததீயாராதனம நடததிவருவதறகுப பூரணவருமானம வரககூடிய சில பூமிகளை மருதூா எனனும கராமததிலுளளவறறை தாநசாஸந பூரவமாக ஸவாமி திருவடிகளில ஸமாபபிததனா. மேலும வெகு தரவயஙகளையும ஸவாமிககு ஸமமானமாக ஸமாபபிததனா. ஸவாமியும உகபபோடு அவைகளைப பெறறுககொணடு அவாகளை விசேஷமாகக கடாக்ஷிதது கருபை செயதருளி சில நாடகள எழுநதருளியிருநது மனனனா நியமனம பெறறுககொணடு வானமாமலை ஏற எழுநதருளினா. ஆஙகாஙகுளள ஸவாமியின அடியாாகள யாவரும இபபடி ராஜ மனனா ஸநநிதிககு ஸவாமி நேரே எழுநதருளி யாதரை செயதருளியது சமபகாரணய வாஸிகளான அடியாாகள செயத பாகயபலமே எனககொணடாடினாாகள.

பிறகு ஸவாமி.

[1] "ஹேமபடடஸமாயுகதம தாநதம பரமமாஸநம ।
அாபபயாமாஸ யோகிநதரோ கோதாயைதுஙக மதபுதம॥"

எனகிறபடியே நடு நடுவே தஙகததகடுகள பதிககபபெறறு மிகவும அழகிய தநதமயமான ஸிஹமாஸநம ஒனறு செயவிதது விலலிபுததூரில ஆணடாளுககு ஸமாபபிததருளினா. திருநகரியில ஆழவார் ஸநநிதியில

1 हेमपट्टसमायुक्तं दान्तं परममासनम् ।
अर्पयामास योगीन्द्रो गोदायै तुङ्गमद्भुतम् ॥

மணிவாசலில ஸ்வாணததகடுகள பதிதது வாதாயந சதயுகதமாய பலகணிககதவுகள செயது ஸமாபபித தருளினா மேலும தெயவநாயகன பாதுகையில ஆழ வாரை ஏறியருளபபணணி பரதிஷடிபபிததருளினா தெயவநாயகனுககும சிவரமஙகைககும தனிததனியே கஜ தநதமயமான திருபபலலககுகள செயது ஸமாபபித தருளினா பினனும

² "ஹேமபடடஸமாயுகதம தாநதம ஸிஹமாஸநம ததா । ராஜதமச மஹாபீடம ஸிஹமாநநயுதம யமீ ॥"

எனகிறபடியே

தஙகததகடுகள பதிதது அலஙகரிககபபெறற தநத மயமான ஸிஹமாஸநம ஒனறையும ரஜதததால செயயப பெறறு ஸிஹமலலாடததோடு கூடிய ஒரு தோளுககினி யானையும ஸவாமி தெயவநாயகனுககு ஸமாபபித தருளினா ராமானுஜமபூதூரில விசாலமாயும உநநத மாயும ஒரு மடம கடடியருளினா தெயவநாயகன ஸநநிதி பலகணிககதவுகளையும தஙகததகடுகள பதிதது அலஙகரிதது ஸமாபபிததருளினா. பினனா அததாழ நலலூரில கஜேநதர வரதருககு ஒரு ஸநநிதி தருடமா யிருககுபடி கடடுவிதது அவவிடததிலே ஒரு மடமும கடடுவிததருளினா மேலும தெயவநாயகன வஸநத ருதுவில கொணடருளும உதஸவததில அவா எழுந தருளுமபடி ஸிஹமம, பெரியதிருவடி, திருவநதாழவான, சநதரபரபை, கஜேநதரன, சிறிய திருவடி, கிளி, கமலம, இநத வாஹநஙகளை யெலலாம ஸ்வாணமயமாயச செயது தெயவநாயகனுககு ஸமாபபிததருளினா அநத உதஸவததிறகாகச சிறநத மரஙகளாலே வஸநதமணடப

---

2 हेमपट्टसमायुक्तं दान्तं सिह्मासनं तथा ।
राजतं च महापीठं सिह्माननयुतं यमी ॥

மெனற திருநாமம வாயநத மணடபம ஒனறையும கட்டி யருளினா ஸ்ரீவிலலிபுததூரிலே ரஙகமனனருககு ஸ்வாணததாலே ஒரு ஸிஹம வாஹநம செயது ஸமாப பிததா திருநகரியில ஆழவாருககுத தஙகமயமாயச சிறநத ஹமஸ வாஹநம ஒனறு செயது ஸமாபபித தருளினா அநநதரம ஸவாமி திவயதேசஙகளை மஙகளா சாஸநம செயய விருபபமுறறு திருமலை வரையிலுளள திவயதேசஙகள எலலாவறறையும மஙகளாசாஸநமசெயது எழுநதருளுகையில ஆஙகாஙகு வநது ஆசரயிதத அடி யாாகள ஸமாபபிதத திருவாபரணஙகளை எலலாம வர மஙகை நாயசசியாருககு ஸமாபபிததருளினா இவவாறு அநேக கைஙகாயஙகளைச செயதுகொணடு சிஷய ஸம பததிகளால குறைவினறி ஸதா வேதாநத காநத கால க்ஷேப பராாய ஸாதவிகசரேஷடராய பூருவாகளின உகதய நுஷடானஙகளைப பேணுமவராய ஆஸதிகாகரேஸராாய அபேகைஷயுடையவாகளுககு தாசந தாதபாயஙகளை உப தேசிதது தாசநததை வளாததுககொணடு போரும வராய வெகு காலம எழுநதருளியிருநதாா.

அநநதரம ஸவாமியும தம திருமேனி தளாநது நிதய விபூதியில கைஙகாயம செயயத திருவுளளம சென்ற வளவிலே தமது ஆசாாயாகள விஷயததில கருதஜ ஞதையாலே தம ஸதாநததிறகுத தகுதிவாயநதவரான ஒருவரை நியமனம செயயததிருவுளளமாய ஆராயநது,

1 "ஸ்ரீரஙகேசபுரே வஸநதமதுலம ஸ்ரீவிஷணு சிததாஹவயம யோகீநதரம தவரயா ஸமாஹவயதஸௌ ஜஞாநாதி பூாணம முநி. ॥"

---

1 श्रीरङ्गेशपुरे वसन्तमतुलं श्रीविष्णुचित्ताह्वयं,
योगीन्द्रं त्वरया समाह्वयदसौ ज्ञानादिपूर्णं मुनिः ॥

எனகிறபடியே அபபொழுது கோயிலில பெரிய பெருமாள திருவடிகளில அநதரஙக கைஙகாயஙகளை நிதயமாயச செயது கொணடு ஸ்ரீரஙகநாராயண ஜீயராய எழுநதருளியிருககும படடாபிரான ஜீயரை மிகுநத தவரை யுடன அழைபபிததருளினா அநத ஜீயா பூாவம ஸவாமி திருவடிகளில ஆசரயிதது அநதரஙகராயும பெரிய பெருமாள கருபைககுப பாதரராயுமிருநதும, இநத ஸதாநததில எழுநதருளியிருநது ஸமஸதாநததையும தாசநததையும நிாவஹிதது நடததவேணடுமே எனறு இவா விஷயததில ஸநதேஹாகராநதராய ஸவாமி சிநதிததுககொணடே எழுநதருளியிருநதாா.

அனறு ராதரி ஸவபநததிலே ஆணடாள சடகோப ராமானுஜ ஜீயரைககடாக்ஷிதது "நாமனறோ இவராக வநதோமெனறு படடா பிரான ஜீயரைத தொடடுககாடடி இவா நனறுக தாசநம நிாவஹிதது ஸமஸதானததையும வாழவிததருளுவா இவரை உமது ஸதாநததில அபிஷிக தராககி வையும" எனறு நியமிததவளவிலே, சடகோப ராமானுஜ ஜீயரும விழிதடுதெழுநது ஸவபநததைச சிநதிதது விஸமிதராய, படடாபிரான ஜீயரை ஆணடாள அவதாரமெனத திருவுளளம பறறி அவரைத்தம ஸமஸ தானததில அபிஷிகதராககி யருளினா இவவாறு இநத ஸவாமி அபிஷிகதராகியது விகாரிஸமவதஸரம் வருசசிக மாஸததிலேயாகும இநதப படடாபிரான ஸவாமியும பெரிய ஸவாமி திருவடிகளில அதயநதம பராவணய முடையவராய ராஜயததில அபிஷேகம செயவிககபபெறற பெருமாளை இளவரசான பரதாழவான அநுவாததிததாப போலே ஸவாசாாயரான சடகோப ராமானுஜ ஜீயரைப பினசெனறு எழுநதருளியிருநதாா

இவவாறு நானகு ஸமவதஸரஙகள கழிநதவளவிலே பெரிய சடகோப ராமானுஜஸவாமியும திருமேனி மிகவும தளாநது ஆாததிவிஞசி ஸவாசாாயா திருவடிகளை தயா

ளிததுககொணடு தநேக சிததராய எழுநதருளியிருகக ஸுஷுமநாநாடி மாாககததாலே சிர கபாலம பேதிததுத திருநாடடுககு எழுநதருளிஞா இநத ஸவாமி ஸமஸ தானததை அலஙகரிதது அடியாாகளை வாழவிததருளி யது முபபது ஸமவதஸரஙகளாகும. இவா தீாதத திவ ஸம இருககுமபடி—

(1) " அபதே சோபகருதாஹவயே சசிதிநே கருஷ ணதவிதீயாநவிதே ஜயேஷடாபே வருஷபமகதே திந கரே வாதஸலய வாராம நிதி । வேதாநத தவயபாரக சடரிபுா வாநாதரி யோகீசவர சரீமாந ஸவாாய பதார விநத யுகளம பராபயம பரபேதே முதா ॥ ॥ 18 ॥

ஜீயா திருவடிகளே சரணம

அநநதரம பததொனபதாவது பெரிய படடாபிரான ஸவாமி.

இவா ஸம்ஸதானததிறகு எழுநதருளின பரகாரம கீழே சொலலபபடடது. இவா ஸவாசாாய விஷயததில மிகுநத பரீதியை யுடையராய அவா சரம கைஙகாயஙகளை நனறுயசசெயது பெருககத திருவதயயநததையும நடததி யருளிஞா.

---

(1) अब्दे शोभकृदाह्वये शशिदिने कृष्णद्वितीयान्विते
ज्येष्ठाभे वृषभङ्गते दिनकरे वात्सल्यवारां निधिः ।
वेदान्तद्वयपारग श्शठरिपु र्वानाद्रियोगीश्वरः
श्श्रीमान्स्वार्य-पदारविन्दयुगलं प्राप्यं प्रपेदे मुदा ॥

இவா திருநக்ஷதரத தனியன—

(1) "கடகே பூாவபலகுநயாம விரோதிகருதி வத்ஸரே । ஜாதம ஸ்ரீவிஷ்ணுசிததாகய வியதகிரிமுநிம பஜே ॥"

(2) "காககடே பூாவபலகுநயாம ஜாதம ஸதகுண ஸாகரம । ஸ்ரீவிஷ்ணுசிதத வாநாதரி ராமாநுஜமுநிம பஜே ॥"

வைபவத தனியன—

(3) ஸ்ரீவாநசைல முநிவாய கடாக்ஷலபத வேதாநத யுகம விசதீகரணபரவீணம । ஸ்ரீரஙகராஜ பதபஙகஜ பருங கராஜம ராமாநுஜம குணநிதிம குருமாசரயாம ॥

வாழித திருநாமம—

அரஙகேச ரடியிணையை அடைநதுயநதோன வாழியே
ஆடிதனில பூரததி லவதரிததோன வாழியே

---

(1) कटके पूर्वफल्गुन्यां विरोधिकृति वत्सरे ।
जातं श्रीविष्णुचित्ताख्य-वियद्गिरिमुनि भजे ॥

(2) कर्कटे पूर्वफलगुन्यां जातं सद्गुणसागरम् ।
श्रीविष्णुचिन्त-वानाद्रि-रामानुजमुनिं भजे ॥

(3) श्रीवानशैल-मुनिवर्य-कटाक्षलब्ध,
वेदान्तयुग्म-विशदीकरणप्रवीणम् ।
श्रीरङ्गराज-पदपङ्कजभृङ्गराजं
रामानुजं गुणनिधिं गुरुमाश्रयामः ॥

வரமஙகை நகா தழைகக வநதுதிததோன வாழியே
சடகோப மாமுனியை வணஙகுமவன வாழியே
சுருதியநதபபொருள தனனைச சொலலுமவன வாழியே
தொணடாகளுக குபதேசம தொகுததுரைபபோன [வாழியே

பரமனெதிராசனடி பணியுமவன வாழியே
படடாபிரான மாமுனிவன பதமலாகள வாழியே

வாழிய படடாபிரான மாமுனிவன சேவடிகள
வாழியவன செஙகமலக கணணிணைகள—வாழியே
எநதைசடகோபமுனி இனனருளால மாறநதன
செநதமிழைத தோநதுரைககும சீா

இவர் செய்தருளிய கைங்காய வைபவங்கள்.

அநநதரம ஸ்ரீஸவாமி வானமாமலையில வரமஙகை மணாளனது கைஙகாயஙகளை மேலமேலென அபிவருததி செயதுகொணடும, அருளிசசெயலகளின சீரியபொருள களை அழகியதாக உபநயஸிதது அடியாாகளை இனபக கடலில ஆழததியும ததீயாகளை ஆராதிததுககொண டும ஸவாசாாயரான சடகோபராமாநுஜ ஸவாமியின ஸம வதஸர தீாததம முடியுமவரை அஙகு எழுநதருளியிருந தாா தமது ஆசாாயனின தீாதத மஹோதஸவததை அரஙகநகரபபன ஸநநிதி திருமுனபே தொடஙகியருளி பதது தினஙகளிலும செவிககினிய செஞசொறகளான திவயபரபநதஙகளை அடியாாகள ஒருமிடராக ஸேவிகக அமுதமனன திவயததீயாராதனஙகளாலும விசேஷ ஸம பாவனைகளாலும அவவடியாாகளைக களிபபெயதச செயது விசேஷ விபவததுடன நனருகசசெயது முடிததருளினா,

பிறகு ஸவாமி திவயதேசஙகளை யெலலாம மஙகளா சாஸநம செயயவேணு மெனறு சிநதிததுககொணடிருநத வளவிலே தேசாநதரஙகளிலிருநது சில சிஷயவாககஙகள விணணபபபபததிரிகைகள மூலமும நேரிலும "ஆஸேது

ஹிமாசலம உளள அடியாாகள உஜஜீவிககுமபடி யாததையாக எழுநதருளிக கடாக்ஷிதது ஸ்ரீபாததீாததததால எஙகளைப பரிசுததராககவேணும்" என பராாததிததனா- ஸவாமியும அடியாாகளின பராாததனை தமது மநோரதாநுகுணமாக அமைநததைக குறிதது மிகவும ஸநதுஷடராகி அதை அஙகீகரிதது யாததைககு வேணடிய ஸமவிதாநஙகளைச செயயுமபடி அடியாாகளை நியமிததருளினா

பிறகு சீவரமஙகையை முனனிடடு தெயவநாயகனை ஸேவிததுத தமது மநோரதததை விணணபபம செயயப பெருமாளும இவருககு விசேஷமாயாாதைகளைச செயது விடை கொடுததருளினா - ஸவாமியும ஸபரிவாரராய வடககு திககை நோககிபபுறபபடடு,

(1) "தநவிநவய புரேசாநாம மாதரம ஜகதாம முநி । பரணமய ததகருபாம லபதவா பரதஸதே ரஙகதாம ஸ ।"

எனகிறபடியே முநதுற ஸ்ரீவிலலிபுததூா ஏற எழுநதருளி ஆணடாளை மஙகளாசாஸநம செயது அவள அநுமதி கொணடு கோயிலில ஸ்ரீரஙகநாதனை மஙகளாசாஸநம செயயததிருவுளளமாய எழுநதருளுகையில மாாகக மததியில திருமாலிருஞசோலையில அழகரையும திருமோகூரில காளமேகததையும கோடடியூரில அரியையும மெயய மலையாளையும திருவடிதொழுது மிகுநத தவரையுடன ஆராமஞ சூழநத அரஙகததுககு எழுநதருளினா

அஙகு கஙகையில புனிதமாய திருபபொனனியிலே நீராடி அநுஷடானஙகளைச செயது முடிததவளவிலே அரஙகன மெயயடியாாகளான ஸ்ரீவைஷணவாகள—

(1) घन्विनव्यपुरेशाना म्मातरं जगतां मुनि. ।
प्रणम्य तत्कृपां लब्ध्वा प्रतस्थे रङ्गधाम सः ॥

ஸ்ரீஸவாமி எழுநதருளியிருபபதைப பெரிய பெருமா ளிடம விணணபபம செயது பெருமாள நியமநபபடி உடுததுக களைநத பீதகவாடை சூடிககளைநத துழாய மலாமாலைகள அபய ஹஸதஙகள பரஸாதஙகளை பொற தட்டிலே அமைதது அரசசக பரிசாரகாதிகளும மறறும அரையா உததமநமபிகள முதலிய ஸ்ரீவைஷணவாகளும சதரசாமராதி விருதுகளுடன அஷடாதச வாதயஙகளும முழஙக ஸவாமியை எதிாகொணடனா ஸவாமியும இவவளவு ஸமபரமஙகளும பெரியபெருமாளுடைய கருணை யனறோ வெனறு ஸாஷடாஙகமாக தணடனிடடாா அபபொழுது ஸ்ரீரஙகநாதன அடியாாகள திருமாலை திருப பரிவடடம அபயஹஸதஙகள பரஸாதஙகளை கரமேண தோளிணை மேலும சுடா முடிமேலும மலாககரஙகளிலும ஸமாபபிககப பெறறு கருதாாததரானா பிறகு தநதப பலலககிலே ஏறியருளி அநேகவாதயவிருதுகளுடன திரு வீதி வலம வநது ஸநநிதி கோபுரவாசலில இறஙகித தணடனிடடு "தேவீகோதாயதிபதி" எனற சலோகத தின அடைவிலே ஆணடாள உடையவா முதலியோரை மஙகளாசாஸநம செயது ஸ்ரீரஙகநாதன ஸநநிதிககு எழுந தருளினா பிறகு பெருமாள நியமனபபடி அரசசகா திருக கைததலததிலே ஸ்ரீசடகோபனை எழுநதருளபபணணி கொணடு வர ஸவாமியும ஸாஷடாஙகமாக பரணாமம செயது ஸ்ரீசடகோபனை சிரஸாவஹிதது "திருபபொலிநத சேவடி என சென்னியில மேற பொறிததாய" எனறு அநுஸநதிதது ஸமமானிககபபெறறு உளளே எழுந தருளினா அஙகு கடியரஙகததரவணையிற பளளி கொளளும காயாம பூமலாபபிறஙகலனனமாலை மணத தூணே பறறி நினறு வாயார வாழததி மலகு நீா ககணணினராய அமலனாதிபபிரானிறபடியே ஆபாத சூட மநுபவிதது மஙகளாசாஸநபரராய ஸவாமி எழுநதருளி யிருநத வளவிலே பெருமாளும போரபரீதராய "வானமா மலை ராமாநுஜ ஜீயா" எனறு அருளிபபாடிடடு பரிவட டம திருமாலை அபயஹஸதஙகளை பரஸாதிககப பெறறுக

கொணடு, ஸமமாநிதராய விடைபெறறுககொணடு மட மேற வெழுநதருளிஞா

பினனா இரணடு மூனறு தினஙகள அஙகே எழுநத ருளியிருநது பெரிய பெருமாள நியமநம பெறறுககொணடு கிழககு நோககிப புறபபடடு சோளதேசததில உளள திவயதேசஙகளை எலலாம மஙகளாசாஸநம செயதருளி ஆஙகாஙகுவிசேஷமாக ஸமமாநிககப பெறறு வடககுநோக கிப புறபபடடு திருவலலிககேணி ஏற எழுநதருளிஞா. அஙகு "பாாததன தன தேரமுன நினருனே" மஙகளா சாஸநம செயதருளி அஙகுளள ஸ்ரீவைஷணவபரபுககளா லும தரைவாணிகபரபுககளாலும விசேஷமாக ஆராதிக கபபடடு எழுநதருளியிருநதாா அஙகு பரபு ஒருவா ஸ்ரீ ஸவாமியை ஸேவிததது அவரது திவய தேஜஸஸையும பாஷணஸாமாதயததையும கணடு வியநது பஹுபரீதி யையுடையனுய திருவடிகளில தணடன ஸமாபபிதது பராாததிதது ஸலலக்ஷணஙகள பொருநதிய ஒரு யானே யை ஸவாமி ஸநநிதிககு அலஙகாரமாயிருககுமபடி ஸமா பபிததாா ஸவாமியும அதை கருபையுடன அஙகீகரித தருளிஞா

அநநதரம ஸவாமி திருவலலிககேணியில எழுநதருளி யிருபபதை அறிநத ஸ்ரீ பெருமபூதூரிலுளள ஸ்ரீவைஷண வாகள ஸவாமி ஸநநிதிககு எழுநதருளித தணடனிடடு ஸ்ரீ பெருமபூதூரில எமபெருமானுருககு தததகாலததில நடககபபோவதாயிருககிற திருபரதிஷடை மஹோதஸவ ததை ஸவாமி எழுநதருளியிருநது நடததிவைககவேணு மெனறு பராாததிததனா ஸவாமியும "விசிஷடாதவைத மதததை ஸதாபனம செயது உலகமெலலாம பரததவம இனனதெனறு அறிநது உஜஜீவிககுமபடி உபகரித தருளிய எமபெருமானுா விஷயததில இபபடி ஒரு கைங காயம செயயுமபடி நியமிககபபெறுவதே எனன பாகயம" எனறு ஸநதுஷடராய ஸ்ரீ பூதபுரிககு எழுநதருளிஞா. பிறகு

[1] "ததோ பூதபுரீம் ப்ராப்ய நத்வா லக்ஷ்மணயோகிநம் |
ப்ரதிஷ்டாம் பஹுபிர் த்ரவ்யை: காரயாமாஸ யோகிராட் ||

என்கிறபடியே ஸ்வாமியும் எம்பெருமானாரை மங்களாசாஸநம் செய்து பெரும்பூதூர் மாமுனிவன் ஜடிபந்தப்ரதிஷ்டையை மந்த்ரதந்த்ர லோபமின்றி மிகவும் சிறப்பாய்ச் செய்விக்கத் திருவுள்ளம் பற்றி வடமொழி தென்மொழி மறைகளை ஓதி உணர்ந்த நான்மறையாளரின் வேதகோஷங்கள் பரவைத்திரை போல் முழங்க இதிஹாஸ புராணங்கள் ஸ்ரீபாஷ்யம் பகவத்விஷயம் ரஹஸ்ய க்ரந்தங்கள் இவைகளை ஸாத்விகாக்ரேஸரர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பாராயணஞ்செய்ய, மந்த்ரதந்த்ரவைகல்யம் ஒன்றுமில்லாது, ஏழு தினங்கள் ப்ரதிஷ்டையைச் செய்வித்து அடியார்களை அறுசுவை அடிசிலால் மகிழ்வித்து ஸ்ரீபாஷ்யம் பகவத்விஷயாத்யதிகாரிகளான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் வேதம் ப்ரபந்தங்கள் பாராயணம் செய்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் தக்கபடி த்ரவ்யங்களாலும் வஸ்த்ரங்களாலும் ஸம்மாநித்து அவர்களை ஸந்துஷ்டராக்கியருளினார். பரமஹம்ஸாசார்யரான உடையவருக்கு ரத்நமயமான ஹம்ஸவாஹநமும் ஒன்று செய்வித்து ஸமர்ப்பித்தருளினார். இப்படி உடையவர் திருப்ரதிஷ்டையை எல்லாரும் கொண்டாடும்படி செய்வித்துத் திகழ்ந்த க்ருதியரான பட்டாபிராம ஸ்வாமியை உத்தரதேசங்களிலிருந்து வந்திருந்த அடியார் குழாங்கள் வடதேசங்களுக்கு எழுந்தருளி திக்விஜயம் செய்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தனர். ஸ்வாமியும் அவர்களின் ப்ரார்த்தனையைச் செவிசாற்றி ஸந்துஷ்டராய் "வடதிசை மதுரை ஸாளக்கிராமம் துவரை அயோத்தி" முதலிய திவ்ய தேசங்களை மங்களா

---

(1) ततो भूतपुरीं प्राप्य नत्वा लक्ष्मणयोगिनम् ।
प्रतिष्ठां बहुभिर्द्रव्यैः कारयामास योगिराट् ॥

சாஸநம் செய்யத் திருவுள்ளமாய் உடனே திருமலை ஏறப் புறப்பட்டருளினர். அங்கு கீழ்த்திருப்பதியில் கோவிந்த ராஜனை மங்களாசாஸநம் செய்து திருமலை ஏறியருளி வேங்கடத்துறையும் அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பனையும் மங்களாசாஸநம் செய்து அங்கு வழக்கம்போல் ஸம்ஸ்தான மர்யாதையாக ப்ரஸாதிக்கப்பெற்ற குடையையும் பெற்றுக்கொண்டு மற்றும் அங்குள்ள பெரிய ஜீயர் சின்ன ஜீயர் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ப்ரபுக்கள் முதலியோரால் ஸமமாநிக்கப் பெற்றவராய் தேவரையுடன் நேரே பாக்யபுரம் (ஹைதராபாத்) ஏற எழுந்தருளினர்.

அங்கு பூர்ணன் என்ற ப்ரபு கஜாச்வ பதாதிகள் புடைசூழ ஸ்வாமியை எதிர்கொண்டு எழுந்தருளப் பண்ணிக் கொண்டுபோய் ஆராதிக்க, அங்குள்ள மற்ற வைச்ய ப்ரபுக்களும், அநேக ரத்னங்களாலும் தனதான்யாதிகளாலும் சிறந்த பீதாம்பரங்களாலும் ஸ்வாமியை ஆராதித்தனர். இப்படிச்சிலநாள் அங்கு எழுந்தருளியிருந்த காலத்தில் அவர்கள் ப்ரார்த்தனைக்கிணங்க உஜ்ஜீவநோபாயங்களான சாஸ்த்ர தாத்பர்யங்களை ஸுலபமாகவும் அழகாகவும் தெளிவுற அருளிச் செய்வதைக்கேட்டு மிகுந்த ஸந்துஷ்டர்களாய் அவர்கள் ஸ்வாமியை விட்டுப்பிரிய மனமில்லாதிருந்தனர். முற்கூறிய பூர்ணன் ஸுவர்ண தண்டங்களால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற சந்த்ரமண்டலம் போன்ற இரு வெண்குடைகளையும் சிறந்த இரு சாமரங்களையும் மற்றும் அநர்க்கமான ரத்னங்களையும் ஸமர்ப்பித்து பஹுமானித்தான். பிறகு ஸ்வாமியும் வடதிசையில் கண்ணன் அவதரித்து லீலைகள் புரிந்த வடமதுரை கோவர்த்தனம் ப்ருந்தாவனம் முதலிய இடங்களை ஸேவிக்க வேணுமென்கிற அவா மீதூர்ந்து அவர்களுக்கு தம் மநோரதத்தை அறிவித்தருளினர். அப்பொழுது பூர்ணன் என்ற ப்ரபுவும், ஸ்வாமியின் ஸஹாயார்த்தமாகவும் திருமேனி காவலாகவும் சக்திவாய்ந்த நூறு படர்களை ஸ்வாமியோடு கூட அனுப்பலானன். ஸ்வாமியும் விச்லேஷ பீருக்களான அங்

தப பூாணன முதலியவாகளை ஒருவாறு தேறறுவிததுப புறபபடடு எழுநதருளுகையில ஆஙகாஙகு மாாகக மததியில விசேஷிதது ராஜாககளாலும பரபுககளா லும ஸ்ரீவைஷணவாகளாலும ஆசரயிதது ஆராதிக கபபெறறு உபதேசிததபடி பருநதாவனம எழுநதருள லானா. அபபொழுது ஸவாமி அஙகு எழுநதருள பபோவதைக கேளவியுறறு பருநதாவனததில ஆண டாளையும ரஙகமனனாரையும பரதிஷடிபபிதத கோவாத தன பீடாதிபதியான ஸ்ரீ ரஙகாசாாய ஸவாமியும அவா திருவடிகளான ஸ்ரீராதாகருஷணன எனற சரேஷடியும நேரில ஸவாமியின ஞாநாநுஷடானஙகள பாணடித யம உததுஙகமான ஆசரமம இவைகளை நனகறிநதவா களாகையாலே பருநதாவநததில நூதநமாய பரதிஷடை செயவிககபபடட ஸநநிதியில ஸவாமியின தீாதத பரிகர ஹததால விசேஷவைபவமும மஹாஜநபரிகரஹமுமஏ ற படும என நிசசயிதது நூறு கரோசதூரததிறகு முனனரே எதிாகொணடு ஸவாமிஸநநிதிககு வநது தணடனிடடுப பராாததிததனா. மேலும அவாகள அவவிடததிலிருநதே மடததின நிதயததீயாராதனம யாததிரை முதலியவறறின செலவையும ஏறறு கொணடு ஸவாமியை பருநதாவனததி றகு எழுநதருளபபணணிக கொணடு போனாாகள-ஸவாமி யும கடுக பருநதாவநததிறகுஎழுநதருளி இவைகளெலலாம ஆணடாளின திருவருளே எனச சிநதிதது ஆணடாளுக கும ரஙகமனனாருககும தகுமபடி படடுபீதாமபராபரணதயு பஹாரஙகளுடன ஸநநிதிககு எழுநதருளி இருவரையும மஙகளாசாஸநம செயது மகிழநதாா. அபபொழுது அவா களால திருமாலை பீதாமபரம அபயஹஸதஙகள முதலிய வறறால விசேஷமாக ஸமமாநிககபபெறற ஸவாமியும கோவாததன பீடாதிபதியான ஸ்ரீரஙகாசாாயராலும ராதா கருஷண சரேஷடியாலும பராாததிககபபெறறு ஆறுமா ஸஙகள அஙகு எழுநதருளியிருநதாா அபபொழுது ஸநநி தியில ஸகல கோஷடிகளிலும தீாததம திருமாலை திருப புரிவடடம ஸ்ரீ சடகோபன முதலிய முதல மாயாதை

களால ஸவாமி புரஸகரிககபபடடு எழுநதருளியிருநதார. பரதிதினமும ஸவாமி ஸநநிதிககு எழுநதருளும பகதசிகா மணிகளுககு அருளிச செயலகளின அாதத விசேஷங களை ஸரஸமாயும மதுரமாயும ஸுகமாக கரஹிககும படியும அருளிசசெயயும ஸவாமியின ஆறறலைககணடு ராதாகருஷண பரபுவும மறறுமுளளோரும பரவசரானா கள இபபடி அஙகு எழுநதருளியிருககும போது

1 "கோவாத்தனோ கிரிவரோ யமுநாநதீஸா
பருநதாவநஞச மதுராச புரீபுராணீ ||
அதயாபி ஹநத ஸுலபா கருதிநாம ஜநாநாம
ஏதே பவசசரணசாரஜுஷ: பரதேசா ||"

என்ற ஆழவான ஸ்ரீ ஸூகதிபபடியே பருநதாவனத தோடு ஸஹபடிதஙகளான கணணன உலாவிய அடிச சுவடோடு கூடிய இடஙகளெலலாம ஸவாமி சென்று ஸேவிதது கருதாாததராய எழுநதருளியிருநதார

இவவாறு ஆறு மாஸஙகள கழிநத பினனா புஷக ரததுககு எழுநதருளி தீாதத ரூபியான எமபெருமானை ஸேவிகக ஸவாமி விருபபமுறறு பரபு ராதாகருஷணன முதலியோருககு தமது யாததரையை அறிவிததருளினா ராதாகருஷணனும தன பகதயதிசயததாலே ஸவாமி திரு வடிகளில எணணிறநத தரவயஙகளையும சரேஷடமான ரதனஙகள படடுபீதாமபரஙகள முதலியவறறையும ஸமாபபிததான ஸவாமியும அவைகளை கருபையுடன

---

(1) गोवर्धनो गिरिवरो यमुना नदी सा,
बृन्दावनं च मधुरा च पुरी पुराणी ।
अद्यापि हन्त सुलभा' कृतिना जनाना-
मेते भवच्चरणचारजुषः प्रदेशाः ॥

பெறறுககொணடு அநுகரஹிததுப புஷகரததிறகுப புறபபடடருளினா. மாரகக மததியில ஜயபுரம ராஜா இதைககேடடு கஜதுரக பதாதிகளுடன எதிரகொண டழைதது தன நகரததில ஸவாமியை வெகுவாக ஸமமா நிததான ஆனால அவன ஸவாமியோடு ஸமமாக ஏக ஆஸநததில உடகார விருமபினன அதை அறிநத ஸவாமியும இவன துராவருததனும அஹஙகாரியுமா வான இவன நகரததில ஜலபானமும பணணலாகாது என்று ராஜாவை தருணீகரிதது வெளியே புறபபட டருளினா இநத வருததாநததைக கேடட ஸாதவிகை யான ராஜமாதா மிகவும பீதையாய மஹாபசாரம விளைநதுவிடடதே என்று வருநதித தானே நேரில புறப படடு ஸவாமி திருவடிகளில வநது விழுநது தணடனிடடு புதராபராததைப பொறுததருள வேணுமென்றுபராரத திதது கஜாசவஙகளையும பஹுதரவயஙகளையும ரதனங களையும ஸமாபபிததாள ஸவாமியும தம சீலகுணததை பரகாசிபபிதது க்ஷமிததருளி புஷகரததிறகு எழுநதரு ளினா

அஙகுளள பூாண மலலு என்னும வைசய பரபு ஸவாமியை செவவனே ஆதரிததுப பூஜிததான ஸவாமி யும இரணடொரு தினஙகள தஙகியிருநது புஷகரததை ஸேவிததருளிப புறபபடடு அயோததயைககு எழுநதருளி ஸேவிததுக கொணடு மாரகக மதயததில அநேக இடங களையும ஸேவிததுக கொணடு கஙகைககரை வழியே வாராணஸிககு எழுநதருளலானா இதையறிநத காசிநகர வாஸிகளான விததவானகள எலலோரும ஸவாமி விருதுக ளோடும வாதயஙகளோடும எழுநதருளுவதைக கணடு பொறாமையாலே தடுதது வாதம பணணவர ஸவாமியும வெகுவாக விசிஷடாதவைத மததததை உபநயஸிதது அவாகளை வாயமாளச செயதவளவிலே காசி ராஜாவும ஸவாமியின பாணடிததயததை மிகவும மெசசிப பூஜிகக லானன அஙகு மஹாராஜாவின ஆதரததோடு இரண

டொரு தினங்கள் தங்கியிருந்து அந்த வித்வான்களுக்கும் விசேஷமாக ஸம்மானம் செய்தருளி அவ்விடம் விட்டுப் புறப்பட்டுச் சித்ரகூடமேற எழுந்தருளினார்.

> 1"ஸுபக சித்ரகூடோஸௌ கிரிராஜோபமோ கிரி |
> யஸ்மிந் வஸதி காகுஸ்த குபேர இவ நந்தநே ||"

என்கிறபடியே பெருமாள் எழுந்தருளியிருந்த விடமான அந்தச் சித்ரகூடத்திலே இரண்டுமாஸங்கள் எழுந்தருளியிருந்து சாதுர்மாஸ்ய ஸங்கல்பத்தை அங்கே நடத்தியருளினார். அது முடிந்தவாறே புறப்பட்டு ஜகந்நாத க்ஷேத்ர மெழுந்தருளி புருஷோத்தமமுடையானை மங்களாசாஸநம் செய்தருளி அங்கு நின்றும் புறப்பட்டு மார்க்கமத்தியில் அநேகம் ராஜாக்களும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களும் திருவடிகளில் ஆச்ரயித்து பூஜிக்க அவர்களைக் கடாக்ஷித்து க்ருபைசெய்து க்ரமேண க்ருஷ்ணவேணீ கோதாவரீ மத்ய தேசத்திற்கு எழுந்தருளினார். அப்பொழுது அந்த தேசாதிபதி ஸ்வாமியின் ப்ரபாவங்களைக் கேட்டு ஸ்வாமியின் திருவடிகளில் பரிவாரனாய் ஆச்ரயித்து பஹுவாக ஸம்மானித்தான். பிறகு ஸ்வாமி ஜ்ரீபரிவாரபேட்டைக்கு எழுந்தருள, அந்த தேசத்தின் அரசனும் ஸ்வாமியின் வைபவங்கேட்டு குடும்பஸஹிதனாய் ஆச்ரயித்து ஸ்வாமிக்கு ஒரு க்ராமத்தையும் ஸமர்ப்பித்தான். ஸ்வாமியும் அவனைவிசேஷமாகக் கடாக்ஷித்து ஆசி கூறிப்புறப்பட்டு க்ரமேண ஹஸ்திகிரிக்கு எழுந்தருளி பெருந்தேவித் தாயாரையும் தேவப்பெருமாளையும் மங்களாசாஸநம் செய்து ஸம்மானிதராய் விடைபெற்று நேராகச் சோளதேசமேற எழுந்தருளினார். அங்கு முதலில் திருநகரியில் கலியனை மங்களாசாஸநம் செய்தருளி அவர் மங்க

---

(1) सुभग श्चित्रकूटोसौ गिरिराजोपमो गिरिः ।
यस्मिन्वसति काकुस्थः कुबेर इव नन्दने ॥

ளாசாஸநம செயத மறறும பல திவய தேசஙகளையும மங்க ளாசாஸநம செயது, நநதிபுரவிணணகரம நணணி, நாதனை மஙகளாசாஸநம செயது சிலநாள அஙகு எழுநதருளி யிருநதார பிறகு சமபகாரணயததிறகு எழுநதருளி ராஜ மனனுரை மஙகளாசாஸநம செயய, அஙகுளள அடியார கள ஸாதரமாக ஸமமாநிகக, மறறுளள ஸ்ரீவைஷணவர களும பரீதிபுரஸஸரமாக ஸதகரிகக, அவாகளைக கடாக்ஷி ததருளி மனனனாலே ஸமமாநிதராய விடைபெறறு புலலாணி ஏற எழுநதருளினா அஙகு ஆதி ஜகநநாதனை யும தாபபசாயியான சகரவாததிததிருமகனையும ஸேவி தது ஸமமாநிதராயப புறபபடடுத திருநகரிககு எழுநதரு ளினா அஙகு நதியிற சிறநத தாமரபாணியில நீராடி அநுஷடானஙகளை முடிததுக கொணடு ஆழவாரையும பொலிநதுநினற பிரானையும மஙகளாசாஸநம செயதருளிப புறபபடடு ராமாநுஜமபூதூா மாாககமாக வானமாமலை யருகே ஸவாமி எழுநதருளாநிறக, வரமஙகை நாயசசியா ரும தெயவநாயகனும தேசாநதர கதநான புதரனுடைய வரவைககேடட மாதா பிதாககளைப போலே உளளடங காத ஹாஷததைையுடையராய அடியாாகளை யிடுவிதது தம மாாபணிநத வனமாலை, களைநத பீதகவாடை, அபய ஹஸதஙகள பரஸாதஙகளுடன எதிாகொளளுமபடி நிய மிததருளினா. அவவடியாாகளும அவைகளை பொறதடடு களிலே அமைதது அததடடுகளை சிரஸாவஹிததுக கொணடு சதரசாமரதாளவருநதஙகள முதலிய விருதுக ளுடன அஷடாதசவாதயஙகளும முழஙக வைஷணவா குழாஙகள புடைசூழ எதிாகொணட வளவிலே ஸவாமி யும இநத ஸமபரமஙகளைககணடு தெயவநாயகனினனருள எனறு மிகிழநது தணடனஸமாபபிததுக கைகுவிதது நிறக, தெயவநாயகனடியாாகளும திருமாலை திருபபரிவட டம அபயஹஸதஙகளை பரஸாதிததனா. அவைகளைப பெறறுககொணடு ஸவாமியும தநதபபலலககில எழுநத ருளி அபபேரோலககததோடு திரு வீதிகள வலம வந்து மடததுககு எழுந்தருளி அரஙகநகரபபன் அடிவணஙகி

ஆசார்யர்களின் திருவடிநிலைகள் எழுந்தருளியிருக்கும் அழகியவரதன் என்ற ஆஸ்தான மண்டபத்திற்கு எழுந்தருளி தண்டனிட்டு அங்குள்ள கூர்மாஸநத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார். பிறகு அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் கோஷ்டிக்குச் சுருள் சாத்துப்படி விநியோகம் செய்வித்தருளினார்.

பிறகு தமது யாத்திரையில் ஆசரிதர்கள் ஸமர்ப்பித்த விலையுயர்ந்த ஆபரணங்கள் பீதாம்பரங்கள் முதலியவற்றை ரஜதமயமான தட்டுகளிலே வைத்து அடியார்கள் எடுத்து வர சங்கபேரிகாஹளாதி வாத்யங்கள் முழங்க அடியார்கள் புடைசூழ தெய்வநாயகன் ஸந்நிதிக்கு மங்களாசாஸநார்த்தமாக எழுந்தருளினார். அங்கு தாம் கொண்டு வந்த உபாயனங்களை ஸமர்ப்பித்து சிவா மங்கை நாய்ச்சியாரையும் தெய்வநாயகனையும் கண்களாரக் கண்டு கைகளாரத் தொழுது மங்களா சாஸநம் செய்து ஆநந்தாச்ருபூரிதராய் ஸ்தப்தராய் ஸ்வாமி நிற்கிற வளவிலே பெருமாளும் அருளப்பாடிட்டு தீர்த்தம் திருப்பரிவட்டம் திருமாலை ஸ்ரீசடகோபன் அபயஹஸ்தங்கள் ப்ரஸாதங்களை ப்ரஸாதிக்கப் பெற்று க்ருதார்த்தரானார். பிறகு மடத்திற்கு எழுந்தருளி முன்போலவே தெய்வநாயகன் அரங்கநகரப்பன் கைங்கர்யங்களில் குறைவின்றி நித்யத்தீயாராதனாலகேஷபாதிகளையும் நடத்தியருளினார்.

அநந்தரம் தெய்வநாயகனுடைய த்வஜஸ்தம்பம் ஜீர்ணமாயிருந்ததை அறிந்த ஜீயர் ஸ்வாமி தருடமாய நூதனமான மரத்தைக் கொண்டு த்வஜஸ்தம்பத்தைச் செய்வித்து முழுதும் தங்கமுலாம் பூசிய தகடுகளால் கவசமும் செய்வித்து ஜீர்ணோத்தாரணம் செய்து ப்ரதிஷ்டையை மிகவும் சிறப்பாகச் செய்வித்தருளினார்.

பின்னும் வானமாமலைப் பெருமாள் திவ்ய விமானம் ஜீர்ணமாயிருந்தமையால் அதைப் பரிஷ்கரித்து ஸுதா லேபனம் செய்து ஸுவர்ணமயமான ஸ்தூபியையும் ஸமர்ப்

பிததும. அவவாறே சீவரமஙகைநாயசசியார ஆணடாள எமபெருமானார ஸந்நிதி விமானஙகளும ஜீரணமாயிருநதமையால அவைகளையும பரமுஷித பிமபஸதாபந பூரவமாய ஸுதாலேபனம செயது வாணவிசிதரிதமாககி ஸதூபிகளும ஸமாபபிததும பரிஷகரிதது விமாநபரதிஷடா மஹோதஸவததை சிறநத முறையிலே செயவிததருளினார

பினனர ஒரு நாள ஸவாமியின ஸவபநததிலே சீவரமஙகையும தெயவநாயகனும எழுநதருளி "ஜீயரே தேவர பல கைஙகாயஙகளைச செயதிருககிறீர. தேவரீர திருமகளாரான வரமஙகைககும நமககும பஞசபாவம முதலான மாஹோதஸவஙகளில மழை வெயயிலால ஏறபடும விகநமினறி அவவுதஸவஙகள நடைபெறுமபடியும வாஹநாதிகளுடன உலலாஸமாய நாம உலவிவருமபடியும பெரிய திருமதிளை அடுதது வனபபுமிகக மணடபம ஒனறை நிரமாணம செயயககடவீர" எனறு நியமிததருளினார. ஸவாமியும உடனே பரபுததராய "கரியதாமிதி மாமவத" "முகபபே கூவிபபணி கொளளாய" எனறு இளைய பெருமாளும நமமாழவாரும பராரததிததுப பெறறது, நமககுப பெருமாளுடைய அவயாஜகருபயா லபிககப பெறறதே" எனறு ஈடுபாடுடையராய அபபொழுதே நூறறுககணககான சிலபிகளை வரவழைதது சிறநத கறகளை யாதரையில தமககு சில ராஜாககள ஸமாபபிதத யானைகளைக கொணடு கொணடுவரச செயது இருநூறறைமபது ஸதமபஙகள கொணடதாய வேலைபபாடுகளுடன குலைகளோடு கூடிய கதலீஸதமபஙகளும ஸிஹமஙகளும குதிரைகளும படாகளுமான பரதிமைகளால அலஙகரிககபபடடதாய தருடமாய மிகுநத விசாலமான மணடபம ஒனறை நாறபுறமும அமைததருளினார. மிகுநத வேலைபபாடுகளோடு அமமணடபததைச சீககிரம முடித்துததநத சிறபிகளுககும ஸநமானஙகளை வழஙகி ஸநதுஷடராககியருளினார.

அநந்தரம் வானமாமாலை ஸந்நிதியில் எழுந்தருளியிருந்த திருவேங்கடமுடையானுக்குத் தனியே ஒரு கோயில் கட்டிவைத்து ப்ரதிஷ்டிப்பித்தருளினார். இவ்வாறிருக்க ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரில் ஆண்டாளும் ரங்கமன்னாரும் திருமணக்கோலத்துடன் ஸ்வாமியின் ஸ்வப்நத்தில் ஸேவை ஸாதித்து "ஜீயரே நம்முடைய வைபவத்துக்குத் தகும்படி பெரிய திருத்தேர் ஒன்று செய்வித்து நாமும் நாச்சியாரும் வீதியார வரும்படி செய்யக் கடவீர்" என்று நியமிக்க உடனே ஸ்வாமியும் திருவநந்தபுரம் மஹாராஜாவுக்கு ஸ்ரீமுகம் அனுப்பிச் சிறந்த தருடமான மரங்களைப் பெற்று யானைகளைக்கொண்டு ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூருக்கு அனுப்பித் தகுதிவாய்ந்த பல தக்ஷர்களைக் கொண்டு சாஸ்த்ரோக்தமான ப்ரகாரத்தாலே பெரிய மஹாரதத்தைச் செய்வித்து ஸமர்ப்பித்தருளினார். வில்லிபுத்தூரில் பட்டர்பிரானுக்கு ஸ்வர்ணமயமான பாமாஸநம் ஒன்று ஸமர்ப்பித்தருளினார். திருநாராயணபுரத்திலே செல்வப்பிள்ளைக்கு ஸ்வர்ணத்தாலே செய்யப்பட்டதாய் விசாலமான திருப்பல்லக்கு ஒன்று செய்தருளி அதில் ஒருபுறத்தில் அரங்கநகரப்பனுடைய பிம்பத்தையும் மற்றைப் பக்கத்தில் பிம்பரூபமாக அஞ்ஜலிஹஸ்தராய் தம்மையும் அமைப்பித்து ஸமர்ப்பித்தருளினார். மேலும் காஞ்சீபுரத்திலும் திருவல்லிக்கேணியிலும் மடங்களைக் கட்டுவித்தருளினார். திருநெல்வேலியில் சக்ரவர்த்தித் திருமகனும் பிராட்டியுமாய் எழுந்தருளியிருக்கும் ஒரு மடத்தை ஸம்பாதித்தருளினார். அரங்கநகரப்பனுக்கு ரஜதமயமாய் பஹுசித்ர சித்ரிதமாய் டோலை ஒன்று செய்து ஸமர்ப்பித்தருளினார். கோயிலில் பெரிய பெருமாளுக்கு ஒரு மஹாகஜம் ஸமர்ப்பித்தருளினார்.

• பிறகு சில நாட்கள் கழிந்தவாறே திருநாராயணபுரம் செல்வப்பிள்ளையைத் திருவடி தொழுதுகொண்டு சில நாட்கள் அங்கே வாழவேணுமென்ற குதூஹலமுடையராய ஸ்வாமி யாத்ராஸந்நாஹங்களை இரண்டொரு தினங்

க்ளிலே செய்து முடித்துக்கொண்டு ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர் கோயில் முதலிய திவ்ய ஸ்தலங்களை மங்களாசாஸநம் செய்து கொண்டு மிகுந்த த்வரையுடன் திருநாராயண புரமேற எழுந்தருளினார். அங்கு ஸ்வாமி திருக்கல்யாணியிலே நீராடி அநுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு ஸந்நிதியை நோக்கிப் புறப்பட்டாநிற்க செல்வப்பிள்ளையும் தமது பரிகரங்களைக்கொண்டு திருமாலை திருப்பரிவட்டம் அபயஹஸ்தங்கள் ப்ரஸாதங்களை ப்ரஸாதித்து ஸம்மானிக்க ஸ்வாமியும் ஸந்நிதிக்கு எழுந்தருளி மங்களாசாஸந க்ரமத்திலே பெருவிலையுள்ள பீதாம்பராதி உபஹாரங்களுடன் திருநாராயணனையும் நாய்ச்சிமார்களுடன் செல்வப்பிள்ளையையும் திருவடி தொழுது மங்களாசாஸநம் செய்து நிற்கப் பெருமாளும் தீர்த்தம் பரிவட்டம் ஸ்ரீசடகோபன் முதலியவை ப்ரஸாதித்து ஸத்கரிக்க அவைகளைப்பெற்று யதிராஜன் மணவாளமாமுனிகள் மற்றுமுள்ள ஆசார்யர்களையும் திருவடிதொழுது தமது மடத்துக்கு எழுந்தருளி அறுசுவை அடிசிலால் ததீயர்களை அமுது செய்வித்தருளினார்.

இப்படிச் சில நாள் அங்கு எழுந்தருளியிருக்குங்கால் நியதமான அநுஷ்டானங்கள் முடிந்ததும் ஆர்த்திக்கும் அடியார்களுக்கு பாவநமான ஸ்ரீபாத தீர்த்தமும் ஆச்ரயிக்க விரும்பும் அடியார்களுக்கு பஞ்சஸம்ஸ்காரமும் ப்ரஸாதித்துக்கொண்டும் அருளிச்செயல்களின் வ்யாக்யானங்களை விசதமாக அருளிச்செய்துகொண்டும் ததீயாராதனம் முடிந்தபிறகு ஸ்ரீபாஷ்ய ச்ருதப்ரகாசிகாதி க்ரந்தங்களை ப்ரவசனம் செய்துகொண்டும் செல்வப்பிள்ளையின் மங்களாசாஸந பரராய் எழுந்தருளியிருந்தார். இப்படி இருக்கும்பொழுது ஸ்வாமியின் சமதமாதி ஆத்மகுணங்களையும் வித்யாப்ரகர்ஷத்தையும் ப்ரவசன ஸாமர்த்யத்தையும் செவியுற்ற காருடகராஜா ஸ்வாமியைத் தம்முடைய ராஜதானிக்கு எழுந்தருளுவித்து ஸ்ரீபாத தீர்த்தம் பெற்று உஜ்ஜீவநோபாயங்களான தத்வஹித புருஷார்

ர்த்தங்களை ப்ரதிபாதிக்கும் அருளிச் செயல்களின் அர்த்த விசேஷங்களைக் கேட்கவேண்டுமென்று நினைத்து ஸ்வாமியை ப்ரார்த்திக்கும்படி தன் மந்திரியை அனுப்பி வைத்தான். அம்மந்திரியும் வந்து ப்ரார்த்தித்தவளவிலே பரமவைராக்யநிதியான ஸ்வாமி சேதநலாபம் ஸ்வலாப மென்றுக் கருதித் திருநாராயணனிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு ஸ்ரீரங்கபட்டணம் வழியாய் மஹிசூரபுரம் ஏற எழுந்தருளினார்

அங்கு ஸ்வாமி நகரின் ஸமீபமாக எழுந்தருளும் போதே பூர்ணகும்ப ஹஸ்தர்களான பூஸுரர்களை முன்னிட்டு ராஜா எதிர் கொண்டழைத்து விவிக்தமான ஒரு ஸ்தலத்திலே ஸகல ஸாதநங்களுடனும் ஸ்வாமி பரிகரங்களுடனும் எழுந்தருளியிருக்கும்படி சில க்ருஹங்களையும், ஏற்பாடு செய்து தானும் பத்நீஸஹிதனாய் ஸ்வாமி ஸந்நிதிக்கு வந்து ஸாஷ்டாங்க ப்ரணாமம் செய்து நிற்க அவனுக்கு ஸ்ரீபாத தீர்த்தம் ஸாதித்தருளினார். பிறகு அவன் இந்தச் சேதநனை ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும் உத்தீர்ணனாம்படி ஹிதம் அருளச் செய்ய வேணுமென்று ப்ரார்த்திக்க ஸ்வாமியும் மிக உகந்து அர்த்த பஞ்சகஸ்வரூபத்தை இதிஹாஸ புராணப்ரக்ரியையாலும் ஆழ்வார்களின் பாசுரங்களாலும் ஸாரதமமாயும் ஸரஸமாயும் கம்பீரமாகவும் ஐந்தாறு தினங்களில் உபந்யஸிக்க அம்ருதப்ரவாஹம் போன்ற ஸ்வாமியின் உபந்யாஸ ப்ரகாரத்தைக் கேட்டு ஆநந்த பரிதனாய் எனது ஜன்மம் ஸபலமாயிற்று என்று கூறி தண்டனிட்டு தன் பத்நியை நோக்கியவளவில் அவளும் இங்கிதத்தை அறிந்தவளாய் கையாலே வஜ்ரமயமாய் அநர்க்கமான ஒரு மகரகண்டிகையை தன் கழுத்திலிருந்து கழற்றி அரசன் கையிலே கொடுக்க அவன் விலையுயர்ந்த ஒரு முக்தாஹாரத்தையும் சேர்த்து ஸமர்ப்பித்து ஸ்வாமி திருமேனியை அலங்கரிக்கச் செய்து மேலும் அநேக ரத்னங்களையும் தநங்களையும் ஸ்வர்ணங்களையும் ஸமர்ப்பித்து ஸந்துஷ்டனானான். ஸ்வாமியும் ப்ரீதியுடன் ஸமர்ப்பித்த அவை

களைப பெறறு ராஜாவை ஆசீரவதிததது பஹுமானித்து ராஜகரததிலிருககும வித்வானகளை அழைததது யதாா ஹம ஸமமாநிததருளினா. பிறகு யாததிரைககு ஸவாமி ஸநநாஹம செயது அரசனுககு அறிவிததவாறே அவ னும ஸவாமியுடன சிறிது தூரம வநது தணடனிட்டு விடைபெறறுச சென்றுன.

பிறகு ஸவாமியின வைபவஙகளை நேரில அறிநது கொணட வனபபருததி ஸமஸதானததுககு அதிபனை ராமேசவரன என்ற அரசன ஸவாமி திருவடிகளில ஸகுடுமபமாக ஆசரயிகக விருபபமுறறு மாாகக மதத யில ஸவாமியைத தணடனிட்டு பராாத்திததான ஸவாமியும கருணையுடன அவனுடைய பராாததனையை ஏறறு ஸமாசரயணம செயது ஸகுடுமபனுக அவனை, தம திருவடிகளுககு அநதரஙகனுக ஆககிக கொணடாா அவனும திருவடிகளில ஆசரயித்ததுத தநயனுய தனங களையும பீதாமபரஙகளையும ரதனஙகளையும விசேஷமாக ஸமாபபிதது ஸதகாரம செயததோடு ஒனறிரணடு கிராமங களையும ஸவாமிககு ஸமாபபிதது கருதாாததனுனை.

அநநதரம பாகயநகர (ஹைதராபாத்) ததிலிருககும கோடயதிபாகளாய ஸவாமியின திருவடி ஸமபநதிகளான கிருஷணசரேஷடி முதலானோா தஙகள நகரததுககு ஸமீபமான வனபபருததியில ஸவாமி எழுநதருளியிருப பதை அறிநது தஙகள நகருககு அழைததது ஸவாமியை ஆராதிகக விருமபி ஸவாமியின திருவடிகளில வணஙகித தஙகள அபிமததததை விணணபபம செயதனாா ஆசரித பரதநதரரான ஸவாமியும சீவரமஙகைததாயாரைத தொழ வேணடுமென்று தவரை மிககிருநதும அவாகளுடைய விருபபபபடியே பாகயநகரமெழுநதருளி அஙகு சில நாளெ ழுநதருளியிருநது ஸதகரிககபபெறறவராய தவரையுடன சீரீவர மஙகல நகரை நோககிப புறபபட்டருளினா.

மாாகக மத்தியில வடமாமலை உசசியில காளமேகத தையும பூதூரில அவதரிதத புணணியனையும திருவடி

தொழுது சோள தேசததிலுள்ள திருபபதிகளையும அரஙகததுமாமணியையும் ஸேவிதது கருதாாததராய மைதெழுநத காாமுகிலே பாாதது உருவிககிடககும் பைஙகூழகளபோலத தமமையே பாதீக்ஷிததுக கொண டிருககும சீரீவரமஙகலததவாகளான அடியாாகளின ஆாததியைத தீாததருளத திருவுளளஙகொணடு வான மாமலைககு எழுநதருளினாா.

அஙகு ஸவாமி தமது யாததிரையில ஆசரிதாகள ஸமாபபிதத திருவாபரணஙகள பீதாமபரஙகள முதலிய வறறை நாயசசியாாருககும பெருமாளுககும ஸமாபபிதது மஙகளாசாஸநம செயதருளி கருதகருதயராய ஸாதவிக ஸ்ரீவைஷணவாகளுடன உபயவேதாநத காலக்ஷே பததபரராயச சிலநாள எழுநதருளியிருநதாா பிறகு பாகய புரததிலிருந்து கருஷணசரேஷடி எனபவன க்ஷேத ராடனம செயதுகொணடு ஸகுடுமபனாய ஸவாமி திருவடி களில் ஆசரயிதது பஹுதநஙகளையும ரதநஙகளையும ஸமாபபிதது ஸவாமி ஸமபநதம பெறறு அதிஸந்துஷட னாயத தன நகரம சென்றான

பிறகு பட்டாபிரானஸவாமி தமககுத திருநாடு அணிததாவதறகு முனனரே மறறு மோா முறை வட தேச யாததிரை செயயவேணடு மென்று திருவுளளம கொணடிருநதாா அபபொழுது வனபபருதத அரசன தனது பரதான அதிகாரியின மூலமாக ஸ்ரீ ஸவாமியிடம தேச க்ஷேமாாததமாகவும ஆதமோஜஜீவனாாததமாகவும தனது ஊரில ரஙகநாதன ஸநநிதி ஒனறு புதிதாகக கடடி அதில பளளி கொணட பெருமாளை பரதிஷடை செயய விருமபுவதாகவும ஸவாமி எழுநதருளி பரதிஷடையை நடததிவைதது தீாததபரிகரஹம பணணி ஸாவோப காரமாகச செய்யவேணுமெனறும ஸவாமி அஙகு எழுந தருளி மீணடும வானமாமலை எழுநதருளுமளவும ஏறபடக கூடிய யாததிரைச சிலவைத தானே ஏறறுக கொள வதாகவும அவசியம எழுநதருளித் தனது பராாத

த்தனையை ஸபலமாக்க வேணுமென்வும் ப்ரார்த்தித்தார். ஸ்வாமியும் அவனது ப்ரார்த்தனை தம் திருவுள்ளக் கருத்தோடு ஒத்திருந்ததைக்கண்டு அதை அங்கீகரித்தருளி யாத்ராஸந்நாஹமும் செய்யும்படி கைங்கர்ய பரர்களை நியமநம் செய்தார்.

அநந்தரம் அநேகம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் புடைசூழ ஸகல பரிகரங்களுடனும் புறப்பட்டருளி, ஆழ்வார் திருநகரி எழுந்தருளி ஆழ்வாரையும் நவ திருப்பதிகளில் எம் பெருமான்களையும் திருவடி தொழுது வில்லிபுத்தூரில் ஆண்டாளையும் ரங்கமன்னாரையும் மாலிருஞ்சோலை நின்ற சுந்தரனையும் திருவரங்கப் பெருநகருள் கருமணியையும் கண்குளிரக் கண்டு களித்து மார்க்கத்திலுள்ள மற்றைத் திருப்பதிகளையும் கைகளாரத் தொழுது மதுரமங்கலம் எழுந்தருளி எம்பாரையும் ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் எம்பெருமானாரையும் மங்களாசாஸநம் செய்து திருமலை வேங்கடத் துறைவனையும் இணையடி தொழுது இறைஞ்சி கரமேண வனப்பருந்திக்கு எழுந்தருளினார். அங்கு நூதனமான அந்தஸந்நிதி கட்டப்பட்டிருக்கும் இடத்திற்கு ஸ்ரீரங்கபுரம் என்று திருநாமம் சாத்தித் திருப்ரதிஷ்டையை மிகுந்த விஸ்தரணையுடன் செய்வித்து நித்யோத்ஸவ மாஸோத்ஸவாதிகளை நன்கு நடைபெறும்படி ஏற்பாடு செய்து தாமும் சிலநாள் எழுந்தருளியிருந்து பின்பு பாக்யநகரத்திய ப்ரபுக்களின் ப்ரார்த்தனையை அங்கீகரித்து அங்கேற எழுந்தருளினார்.

அங்குள்ளார்க்கு ஹிதம் அருளிச்செய்து கொண்டு ஸ்வாமி சிலநாள் ஸீதாராம புரத்திலே எழுந்தருளி யிருக்கும்போது திருமேனியில் நோவுசாத்தி யிருந்து திருமேனி மிகத் தளர்வெய்தியது. அப்பொழுது பட்டர்பிரான் ஸ்வாமி தமது ஸ்தாநத்துக்கு உரியார் யார்? எனச் சிந்தை செய்து ஸ்வாமி ஸம்பந்திகளிலே ஒருவராய் மஹாஸாத்விகராய் வைராக்யாதி குணபூஷிதராய் ஜ்ஞாநாதிகராய் துரீயாச்ரமத்தை முன்னமே பெற்றவராய் யாத்ரையில்

கூடவே எழுநதருளுகிற கலியன ராமானுஜஸவாமி இநத ஸதானததிறகுத தகுதிவாயநதவா என நிாதா ரணம செயது கொணடு அநத ஸவாமியை அழைபபிதது ஸவஸதாநததில அபிஷிகதராககியருளினா. இபபடிப படடாபிரான ஜீயா ஸவாமி பதது ஸமவதஸரம ஸமஸ தாநததில எழுநதருளியிருநது ஒருவராலும மநோரதிக்க வும முடியாத பல பெருதத கைஙகாயஙகளைச செயதருளி நிதய கைஙகாயததைப பெற ஸஙகலபிதது ஸீதாராம புரததிலேயே திருநாடடுக கெழுநதருளினா

பிறகு அஙகுளள ஸ்ரீவைஷணவாகளும பரபுககளும ஸவாமியின கலயாண குணஙகளில ஈடுபடடவாகளாதலி னால ஸவாமியைப பிரிநது வேரறற மரமபோல விழுநது புரலாபிதது கலேசிதது கரமேண தனனிலே தேறலுற றாா. பிறகு கலியன ராமானுஜ ஸவாமியும பரமதுக்கி யாய சோகிகக அஙகுளளவாகள தேறறத தேறியவராய தம ஆசாரயரான படடாபிரான ஸவாமியின சரமகைஙகாய ஙகளை யெலலாம வெகு விதரணையுடன செயதருளித திரு வதயயநததையும பெருகக நடததியருளினா. கைஙகாயங கள முடிநதவாறே வானமாமலை ஏற எழுநதருளினா.

படடா பிரான ஸவாமியின சரமாநுஸநதானம—

(1) ஆதிதயே வருசசிகஸதே திநமணிதிவஸே ஸ்ரீபரமா திசவாஷே சுகலே பக்ஷே சதுாத்யாம சுபகுணஜலதி ஹயுததராஷாடதாரே। ஸ்ரீமத வேதாநதயுகம பரவசந நிபுண ஸ்ரீசகைஙகாயபுதயா ஸ்ரீமதவாநாதரி யோகீ பரம பதமகாத படடநதோ முநீநதர:॥

ஜீயா திருவடிகளே சரணம

(१) आदित्ये वृच्छिकस्थे दिनमणिदिवसे श्रीप्रमादीचवर्षे
शुक्ले पक्षे चतुर्थ्यां शुभगुणजलधि र्ह्युत्तराषाढतारे ।
श्रीमद्वेदान्त युग्म प्रवचननिपुण श्श्रीशकैङ्कर्यबुध्द्या
श्रीमद्वानाद्रियोगी परमपद मगाद्भट्टनाथो मुनीन्द्रः ॥

அநந்தரம இருபதாவது கலியன ராமாநுஜ ஸவாமி

இவா ஸதாநததுககு எழுநதருளிய க்ரமம முனனமே சொலலபபடடது.

இவா திருநக்ஷத்ர தனியன —

(2) ஸ்ரீதேவேச கடாக்ஷ பாத்ர மமலஜ்ஞாநாதிபி ஸத்
குணை ஸமபூரணம வருஷபோஜவலத ச்தபிஷங நக்ஷத்ர
ஜாதம குரும। வாஷே ஸ்ரீபஹுதாநயநாமநி விலஸத
வேதாநத யுகமாதுல பராசஸதயம ககநாத்ரி ஸமயமிவரம
வநதே கலிதவமஸிநம ॥

வைபவத தனியன:—

சடரிபு யதிராட ஸ்ரீரமயஜாமாதரு யோகிபரவர ககந
பூபருத யோகி ஸஞஜாத பகதிம। சமதமகுண பூரணம
நௌமி ராமாநுஜாகயம பரிசித நிகமாநத தவநதவ மாரயம
யதீநதரம ॥

---

(२) श्रीदेवेश कटाक्षपात्र ममलज्ज्ञानादिभि स्सद्गुणै-
स्संपूर्णं वृषभोज्ज्वलच्छतभिषङ्नक्षत्रजातं गुरुम् ।
वर्षे श्रीबहुधान्यनाम्नि विलसद्वेदान्त युग्मातुल-
प्राशस्त्यं गगनाद्रि संयमिवरं वन्दे कलिध्वंसिनम् ॥

(३) शठरिपु यतिराट्छ्रीरम्यजामातृ योगि-
प्रवर गगनभूभृद्योगि सञ्जातभक्तिम् ।
शमदम गुणपूर्णं नौमि रामानुजाख्यं
परिचितनिगमान्तद्वन्द्वमार्यं यतीन्द्रम् ॥

வாழித திருநாமம —

வரமஙகை மாநகரில வநதுதிததோன வாழியே
வைகாசிச சதயமதை வாழவிததான வாழியே
பரனுமபா பிரானடியைப பறறுமவன வாழியே
படடாபிரானமாமுனியைப பணிநதெழுவோன வாழியே
தருமமுறைப பொருளுலகில தழைகக வநதோன வாழியே
சடகோபயோகி யிருதாள தொழுவோன வாழியே
மருவியனபாக கெடடெழுததின வகையுரைபபோன
வாழியே
வாளககலிய னிராமானுச முனிவன வாழியே

அனபாகளுக கினபளிககு மமபுயததாள வாழியே
அழகுலவு கணை முழநதாளரையுடையும வாழியே
பொன புரிநூல மணிவடமும புணைமாாபும வாழியே
புகராழி சஙகளிககும புயமுககோல வாழியே
நன பெரிய வீராறு நாம மெழில வாழியே
நளிா மதியை வெலவன நகைமுறுவல வாழியே
இன புருவ விழியிணை கடகோ மௌலி வாழியே
எநதைமுனி கலிகனறி இணையடிகள வாழியே

வாழி கலிகனறி மாமுனிவன மாமலாததாள
வாழியவன செஙகமல வாய விழிகள—வாழியே
எநதை முனிபடடாபிரானி னனருளால மாறனுரைச
செநதமிழைத தோநதுரைககும சீா.

இவா செயதருளிய கைஙகாய வைபவஙகள:—

(1) தத: கலிரிபுா யோகீ புரம வாநாதரிநாமகம। ப்ராபய வாநாசலேசஸய பரஸாதம முதம பயகாத ॥ ததோ மடம பரவிசயாசு ரஙகநாதம பரணமய ஸ.। பரவிசய ஸௌமய

---

(१) ततः कलिरिपु योंगी पुरं वानाद्रिनामकम् ।
प्राप्य वानाचलेशस्य प्रसाद म्मुद मभ्यगात् ।

வரதம நதவா ஸநமுபாகமத ||" எனகிறபடியே ஸெமஸ தாநததிலே அபிஷிகதரான கலியன ராமாநுஜ ஸவாமி ஸவாசாரய கைககாயஙகளை நனறுயச செயதருளி ஸீ தாராம புரததிலிருநது வானமாமலைககு எழுநதருளி வானமாமலைப பெருமாள பரஸாதஙகளையும பெறறு ஸநதுஷடராய மடத திறகு எழுநதருளினா. அஙகு உளளேபுககு அரஙகநகரப பனை மஙகளாசாஸநம செயதருளி அழகிய வரதனையும தணடனிடடு அஙகு கூாமாஸநததில எழுநதருளி அடியா ாகளின குழுவை யதோசிதம ஆலாபநாவலோகநாதிகளா லே ஸதகரிததுப பிறகு அககுழாததுடன வானமாமலைப பெருமாளை மஙகளாசாஸநம செயய எழுநதருளினா.

தெயவநாயகனும கலிகனறி மாமுனிவன எழுந தருளுவதை அறிநது சதர சாமராதி ஸகல விருதுச ருடன ஸ்ரீ சடகோபனையும எழுநதருளுவிததுககொணடு போய ஸகல மாயாதைகளையும செயது நம ராமாநுஜ முனிவரை அழைததது வாருஙகோள எனறு தம அடியா களுககு நியமிகக அவாகளும அவவாறே செயய ஸவாமி யும அமமாயாதைகளைப பெறறுககொணடு தாம உபா யநமாயக கொணடுவநத படடு பீதாமபரஙகளை ஸமாப பிதது "எனமாய நிலஙகீணட எனனபபனே கணணு எனறு மெனனையாளுடை வானநாயகனே !" எனறு வயார வாழததி மஙகளாசாஸநம செயது பரவச ராய ஸேவிதது நிறகப பெருமாளும அருளபுரிநது "நம வானமாமலை ராமாநுஜ ஜீயா" எனறு அருளப பாடு இடடு தீாததம சடகோபன திருமாலை பரிவடடம பரஸாதஙகளை பரஸாதிககப பெறறு விடைபெறறுக கொணடு மறறுமுளள ஸநநிதிகளையும மஙகளாசாஸநம செயது மடமேற எழுநதருளி தெயவநாயகன ஸநநிதி

ततो मठं प्रविश्याशु रङ्गनाथं प्रणम्य सः ।
प्रविश्य सौम्यवरदं नत्वा सनम्रुपागमत् ॥

கைங்கர்யங்களிலும் அரங்கநகரப்பன் கைங்கர்யங்களி லும் குறைவின்றி நடத்தியருளினார்.

[1]" வேதாந்தயுக மந்த்ரார்த்தாந் ப்ரணதாநாம் ப்ரஸாத்யஸ.
ஸ்ரீ வைஷ்ணவௌகா நாராத்ய ச்ரியாவிருருசே மஹாந் ||"

என்கிறபடியே ஸ்வாமி தம் திருவடிகளில் ஆச்ரயித்து அந்தரங்கர்களாய அபேக்ஷிப்பவர்களுக்கு உபய வேதாந்தங்களையும் மந்த்ரார்த்தங்களையும் அருளிச்செய்து கொண் டும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களை ஆராதித்துக் கொண்டும் அநுஷ்டாநங்களால் குறைவின்றி பூர்வாசார்யர் களோடு துல்யராய ஸ்ரீயாபிவ்ருத்தியையும் செய்து கொண்டு தர்சனத்தை வளர்த்தருளினார்

சில நாட்கள் கழிந்தவாறே ஸ்ரீ ஸ்வாமி, கைங்கர்ய ருசியாலே திருநாராயணபுரத்தில் செல்வப்பிள்ளை உத் ஸவங்களில் ஏறி உலாவும்படி தங்கமயமான குதிரை வாஹநம் ஒன்று செய்வித்து ஸமர்ப்பித்தருளினார் அநந் தரம்

[2]" கஞ்சித்காலமதீத்யாஸௌ திவ்யதேசாடநோத்ஸுக: |
ப்ரயயௌ சோள மார்க்கேண ப்ரபுஸங்கை ஸ்ஸபாஜித: ||"

என்கிறபடியே சிறிது காலம் சென்றபிறகு ஸ்வாமி திவ்ய தேசங்களை எல்லாம் மங்களாசாஸநம் செய்யவேண்டு மென்று அவர் உடையவராய ஸபரிவாரராய அநேக ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் புடைசூழ யாத்ரையாய் எழுந்தருளி பாண்டியநாடு சோழவளநாடு தொண்டநாடு இவைகளி லுள்ள திவ்யதேசங்கள் எல்லாவற்றையும் மங்களாசாஸ

(१) वेदान्तयुगमन्त्रार्थान्प्रणतानां प्रसाद्यस·
श्रीवैष्णवौघानाराध्य श्रियाविरुरुचे महान् ।
(२) कञ्चित्कालमतीत्यासौ दिव्यदेशाटनोत्सुक.
प्रययौ चोलमार्गेण प्रभुसङ्घै स्सभाजित ॥

நம செயது கொணடு ஆஙகாஙகு இருககும அநேகம பரபுககளாலும ஸ்ரீ வைஷணவாகளாலும ஆராதிககப படடு ஸமமாநிககபபடடவராய அவாகள உபாயநமாக ஸமாபபிதத பல பொருளகளோடும ஸுவாண ரதநஙகளோடும மீணடும வானமாமலை ஏற எழுநதருளிஞா. அஙகு தமககு யாதரையில கிடைதத அநாககமான ஆபரணஙகளையும படடு பீதாமபரஙகளையும தெயவநாயகனுககும சீவரமஙகை நாயசசியாருககும ஸமாபபிதது கருதகருதயராய மஙகளாசாஸநபரராய தாசநம நிவஹிததுக கொணடு எழுநதருளியிருநதாா. சில நாடகள சென்ற பிறகு உததமமான ஸுவாணததாலே செயயப படடு சிறநத ரதனஙகள பதிதத திருயஜஞோபவீதம செயது பரதிஷடிபபிதது தெயவநாயகனுககுச சாததி ஸேவிதது உகநதருளிஞா. திருநகரியில நம்மாழவாருககு ஸுவாணததாலே சிறநததும பெரியதுமான பாமாஸநம ஒனறு செயது ஸமாபபிததருளிஞா. பிறகு அவவாழ வாருககு ஸுவாணததாலே அபேதயகவசம செயவ தறகு பஹுதரவயஙகள பரஸாதிததாா. அவவாழவாா திருபபலலககுககு ஸவாணலஙகிருதமாய பஹுமூல்யமான பநநாஙகு ஸமாபபிததருளிஞா. மேலும திருககுறுஙகுடியில விசாலமாயும உனனதமாயும தருடமாயும ஒரு மடததைக கடடியருளிஞா.

ஸ்ரீ பெருமபூதூரிலும விசாலமாய மஹோநநதமான மடம ஒனறைக கடடுவிததருளிஞா. சோளதேசததில பரகாலன சநநிதி பராகாரஙகள மதிளசுவரெடுகக விசேஷமாக தரவயஙகளை ஸஹகரிததருளிஞா. மேலும வானமாமலையில

"வரமஙகாபதே தேவநாதஸய யதிபுஙகவ
பலவோதஸவம காரயிதவா முமுதே ஸஹ ஸஜஜநை"

---

(१) वरमङ्गापते र्देवनाथस्य यतिपुङ्गवः ।
प्लवोत्सवं कारयित्वा मुमुदे सह सज्जनैः ॥

எனகிறபடியே வரமஙகாவல்லபனுன தெயவனுயகனுககுச சிறபபாகத தெபபோதஸவம செயவிதது ஸாதவிகா ளோடு தாமும மகிழசசியை யடைநதாா. மேலும ஸவாமி படடாபிரான ராமானுஜஜீயா ஸவாமி திருவடிகளிலாசர யிதது அவருடைய கடாக்ஷம பெறறவராய ஸகல சாஸத ரஙகளையும அறிநதவராய தமமுடைய திருவடிகளுககு அநதரஙகராய மநதராாததஙகளையும பாஷய பகவத விஷ யஙகளையும தமமிடம காலக்ஷேபம செயது சிறநத ஞாநவா நுமாய எழுநதருளியிருநத ஸ்ரீ வைஷணவா ஒருவா ஸம ஸார கநதததையும ஸஹியாது வைராகய சாலியாய கைங காயபரராய இருகக அவரைக கடாக்ஷிதது துரீயாசரம ஸவீகாரம செயவிதது நாதனஜீயா எனறு திருநாமம சாறறி நாதன ஸநநிதி கைஙகாயஙகளை எலலாம நனகு ஆராயநது நடததி வருமபடி அவரை நியமிததருளினுா. அவரும ஸவாமி நியமித்தபடியே நாதன ஸநநிதிககு எழுநதருளி கைஙகாயஙகளைக குறைவினறி நடத்தி யருளினுா.

இபபடிப பல கைஙகாயஙகளையும செயது கொணடு மநதர மநதராாததஙகளினுலும அருளிசசெயல வியாகயா னஙகளினுலும காலக்ஷேபஙகளும நடததியருளும காலத தில ஸவாமிககு தனது ஆசாரியரான படடாபிரான ஸவாமியின சரமஸதலததை ஸேவிதது மததியிலுளள மறறைய திவய தேசஙகளையும ஸேவிதது மஙகளாசாஸ நம செயயவேணும எனற மனேரதம மேலிடடது

பிறகு கலியன ராமானுஜ ஸவாமியும ஸபரிகரராய ஸ்ரீ வைஷணவாகள புடைசூழ திவய தேசஙகளை மஙகளா சாஸநம செயது கொணடு பாகயபுரமேற எழுநதருளி ஸீதாராமபுரததில தமது ஆசாாயனுடைய சரம ஸதா னததை ஸேவிதது ஸவாமியின ஞாநாநுஷடானஙகள ஸமருதி விஷயமாக போர கலேசிதது தனனிலே தேறி எழுநதருளியிருநதாா அஙகுளள திருவடி ஸமபநதிகள

சிறிது காலம் அங்கே எழுந்தருளி யிருக்கும்படி பரார்த்திக்க ஸ்வாமியும் அதற்கு இசைந்தருளினார். அங்கு எழுந்தருளியிருக்கச் செய்தே ஆச்ரயணருசியோடு வரும் அடியார்களுக்குப் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களும் பாவனமாய் ஸ்ரீபாத தீர்த்தமும் ஸாதித்தும் ஸாபேக்ஷராய் வரும் அடியார்களுக்கு ஹிதங்களை உபதேசித்தும் அருளிச் செயலி லமுதங்களைப் பருகுவித்தும் லோகோஜ்ஜீவந பரராய் எழுந்தருளியிருந்தார். அங்குள்ள அடியார்களும் ப்ரபுக்களும் ஸ்வாமியிடம் மிகுந்த பக்தியுடையராய் ஆர்த்த விசேஷங்களைக் கேட்டு மகிழ்ந்து ஸ்வர்ணரத்ந பீதாம்பராதிகளால் வெகுவாக ஸம்மானித்தனர். சில மாஸங்கள் அங்கு எழுந்தருளியிருந்து விச்லேஷ பீருக்களான அவர்களை ஆச்வஸிப்பித்துப் பிறகு வானமாமலைக்கு யாத்திரையாகப் புறப்பட்டருளினார். பிறகு மார்க்கமத்தியில் க்ருஷ்ணவேணீ கோதாவரீ மத்தியில் அநேக ப்ரபுக்களாலும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களாலும் ஸேவிக்கப்பட்டு எழுந்தருளுகையில் வீரபத்தனமென்கிற தோட்டவல்லூர் எழுந்தருளாநிற்க அவ்வூருக்கு அதிபதியான ப்ரபு ஸ்வாமி திருவடிகளிலாச்ரயித்து அநேகம் ரத்னங்களையும் பட்டு பீதாம்பரங்களையும் தனங்களையும் ஸ்வாமிக்கு ஸமர்ப்பித்து ஸந்மானம் செய்தான் பிறகு சனிவாரப் பேட்டைக்கு ஸ்வாமி எழுந்தருளின வளவிலே இரண்டு வருஷ காலமாய் ஸ்வாமியை விட்டுப்பிரிந்த நாதன் ஜீயரும் அவ்விடம் வந்து சேர்ந்து ஸ்வாமியைத் தண்டனிட்டு ஆர்த்திதீரச் சில நாட்கள் ஸ்வாமியுடன் கூட இருந்து பிறகு பாகயபுரத்திற்கு எழுந்தருளி பட்டர்பிரானஜீயர் ஸ்வாமியின் சரமஸ்தலத்தை ஸேவித்துவிட்டுத் திரும்பப் போவதாகச் சொல்லி ஸ்வாமியினிடம் நியமனம் பெற்றுக் கொண்டு பாகயபுரம் எழுந்தருளினார். அதன் பிறகு கலியன் ராமானுஜஸ்வாமியும் மார்க்கமத்தியில் ஆங்காங்குள்ள ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களின் ப்ரார்த்தநாநுகுணமாகத் தங்கி க்ரமேண திருமலையில் வேங்கடவனை மங்களாசாஸநம் செய்ய எழுந்தருளினார்

இவ்வளவிலே நாதனை ஜீயரும் பாகயபுரம் எழுந்தருளி ஸீதாராமபுரத்திலே ஆசார்யனுடைய சரமஸ்தலத்தை ஸேவித்து க்ருதக்ருத்யராய் அங்குச் சில் நாள் தங்கியிருந்து மீண்டும் நாதன் ஸந்நிதிக்கு எழுந்தருளும்வராய் மார்க்கமத்தியில் மின்னி மழைத்தவழும் வேங்கடத்து வித்தகனை" மங்களாசாஸனம் செய்ய நினைத்து திருமலைக்கு எழுந்தருளலானார். அப்பொழுது ஸ்ரீ கலியன் ராமானுஜ ஸ்வாமியும் யாத்திரை செய்தருளித் திருமலை மங்களாசாஸநார்த்தமாக அங்கு எழுந்தருளி யிருப்பதைக் கண்ட நாதனஜீயர் அசிந்திதமாக ஸ்வாமியின் ஸமாகமமும் வாய்த்து, "ஸ்வாமி புருஷகாரமாக அலர்மேல்மங்கை உறை மார்பன் அடிபணியும் பாக்யமும் கிட்டப்பெற்றதே என்று மிகவும் விஸ்மிதராய் ஸ்வாமி திருவடிகளில் ஸாஷ்டாங்கமாய் தண்டனிட்டு தமக்கு நேர்ந்த பாக்ய பரிபாகத்"தையும் விண்ணப்பம் செய்து கொண்டார்.

கலியன் ஸ்வாமியும் சிஷ்யரான நாதன் ஜீயரைக் கண்டு தேசாந்தரத்தில் நின்றும் வந்த புத்ரனைக் கண்ட பிதாவைப் போல் மிகவும் ஸந்தோஷித்து தம கருபா கடாக்ஷ விஷயமாக்கி அவரையும் கூட்டிக் கொண்டு அடிவாரத்தில் கோவிந்தராஜனையும் அலர்மேல் மங்கையையும் மங்களாசாஸனம் செய்து திருமலையேறியருளி திருவேங்கடவனாலே புரஸ்கரித்து அழைக்கப்பட்டவராய் திருக்கோபுரம் முதலாக எல்லாவற்றையும் க்ரமேண ஸேவித்துக் கொண்டு உள்ளே எழுந்தருளி ஸசிஷ்யராய் மங்களாசாஸனம் செய்தருளினார். அப்பொது திருவேங்கடமுடையானும் அருளப்பாடு இட்டருளி "ஜீயரே ' பெரியஜீயரையும் வானமாமலை ஜீயரையும் சேர்த்துக் கண்டாப்போலே காணும் உங்களிருவரையு மின்று கண்டது" என்று அருளிச் செய்து திருப்பரிவட்டம் தீர்த்தம் ஸ்ரீசடகோபன் முதலியவை ப்ரஸாதிக்கப் பெற்று க்ருதார்த்தராய் விடை பெற்று எழுந்தருளினார் பிறகு ஸ்ரீபூதபுரி எழுந்தருளி யதிராஜனை மங்களாசாஸனம் செய்து புறப்பட்டு அத்திகிரி

அருளாளன அடி-வணஙகி மறறுளள திவய தேசஙகளை யும ஸேவிததுக கொணடு கரமேண சோளதேசம எழுந தருளிஞர். அஙகு "காராாபுயறகைக கலீகனறியை"க கைதொழுது மறறுளள திவய தேசஙகளிலும எமபெரு மானகளைத திருவடிதொழுது வருமபோது திருமேனி மிக வும தளாவெயத, ஸவாமியும நாதன ஸநநிதியில சிலநாட கள எழுநதருளியிருநது சரமபரிஹாரம செயது திரு மேனியின இளைபபைப பரிஹரிததுக கொளள நினைத தருளிஞர். ஆனல

"ததோ நநதிபுரம பராபய பரணமய கமலாபதிம।
ஸவசரீரஸதிதிம புதவா சிநதா பரவசோ பவத॥"

எனகிறபடியே அஙகு சிலநாள எழுநதருளியிருநதும தம சரீரததில கரமேண அதிகமாக ஏறிவரும அஸவாஸத யததை உணாந்து சிநதாகராநதராஞர். பிறகு அங கிருககும ஸ்ரீ வைஷணவாகள ஸவாமியின திருமேனியின நிலையை யறிநது இனி அடியாாகளுககு ஒரு அபாசரயம கலபிககவேணடுமே எனறு பராாததிகக ஸவாமியும நன ருயச சிநதிதது

"ததரதய தேவநாதாகய யதிவாயம மஹாமுநி:।
ஸவஸதாநே ஸதாபயாமாஸ சிஷயை ஸமபராாத
தித: ததா[1] சகார நாம மதுரகவிரிதயஸய யோகிந॥

(१) ततो नन्दिपुरं प्राप्य प्रणम्य कमलापतिम् ।
स्वशरीरस्थितिं बुध्द्वा चिन्तापरवशो ऽभवत् ॥

(२) तत्रत्यदेवनाथाख्य-यतिवर्यं महामुनिः ।
स्वस्थाने स्थापयामास शिष्यैः स्सप्रार्थित स्तदा ।
चकार नाम मधुरकविरित्यस्य योगिन ॥

எனகிறபடியே அங்கு நாதனஸந்நிதியில ஸ்ரீகாரயஙகளை நமமால நியமிககபபடடு நிரவஹிதது வருமவரும, தம மிடம உபயவேதாநதஙகளையும-அதிகரிததுப பாரஙகதரு மான நாதன ஜீயரைத தம ஸதானததிறகுத தகுதிவாயந தவராக நிரததாரணம செயது அவரை அழைதது தம ஸதானததிலே அபிஷிகதராககி அவருககு **"மதுரகவி ராமாநுஜ ஜீயா"** எனத திருநாமமும சாததியருளி கருத கருதயராய நிரபபரராய எழுநதருளி யிருநதாா பிறகு சில தினஙகளிலே திருமேனியில ஆரததி விஞசினவளவில கலியன ராமனுஜ ஸவாமியும ஆஸதிகய மிகுதியால மதுர கவி ஸவாமியையும மறறுமுளள ஸ்ரீவைஷணவாகளையும கருபை செயது ஸ்ரீபாததீரததம ஸாதிகக வேணுமென பராாததிகக ஜகத ஸவாமியான தேவரீருககோ அடியாா களான அடியோஙகள அபபடிச செயவது. ஆகையால அவவாறு நியமிததருள வேணடாமென்று அவாகள் பராாததிதது நினறனா அபபொழுது கலியன ஸவாமியும மேலமேலென ஆரததி விஞசிப பட்டாபிரான ஸவாமி திருவடிகளையே கணகளிலும நெஞசிலும தேககிக கொணடு ஸதபதராயத திருநாட்டுக கெழுநதருளினா.

இவா பல கைஙகாயஙகளையும சிஷயாபிவருததியையும செயது கொணடும உபயவேதாநதஙகளையும பரவசனம செயது கொணடும தாசனபரவாததகராய ஸமஸதானத தைத வாழவிததருளியது பதினனகு ஸமவதஸரஙகளாகும். மதுரகவி ராமானுஜ ஸவாமியும ஆசாாயவிசலேஷததைப பொறுககாது துககாகராநதராய அடியாாகள தேறறுவிக கததேறி ஸவாமியின சரம கைஙகாயஙகளை அடியாாகளு டன கூடிச செவவனே நடததியருளி திருவதயயனததை யும சரததாபகதியுடன விபவாநுகுணமாக நடததியருளி னா.

கலியன ராமானுஜ ஸவாமியின சரமாநுஸநதானம —

(1) அபதேஸமிந பரபவாஹவயே திநகரே யுகமம கதே சயாமளே, பக்ஷே ஸௌமயதிநே ஜலோடுநி சுபே பராதா தவிதீயாதிதௌ | ஸ்ரீமதவயோமகிரீச ஸமயமிவர ஸ்ரீமாந கலிதவமஸக ஸவாசாாயஸய பததவயம ஸமகமத பதமம யதா ஷடபத || 20

ஜீயா திருவடிகளே சரணம

அநநதரம-இருபததொனறுவது - மதுரகவி ராமானுஜ ஸவாமி

இவா பாலயததிலேயே சாஸதரஙகளை நனருயக கறறு அபிஜ்ஞராயப படடாபிரான ஸவாமி திருவடிகளில ஆசர யிதது அவா கடாக்ஷததிறகுப பாததிரராய இருநதாா. பினனா கலியனராமானுஜ ஸவாமி திருவடிகளுககு அநத ரஙகராய அவரிடம மநதராாதத பாஷய பகவதவிஷயங களைக காலக்ஷேபம செயது வைராகயசாலியாயத தம இருபததொனபதாவது திருநக்ஷததிரததிலேயே ஸநய ஸிததுக கலியன ஸவாமியால நாதனஜீயா எனத திரு நாமம சாறறபபெறறு, நநதிபுர விணணகரததில நாதன ஸநநிதியின கைஙகாயஙகளை நிாவஹிககுமபடி நியமனம பெறறு அககைஙகாயஙகளை நனகு செயது நாதன கைங காயஙகளைத திருததிப பணிகொணடவா ஆவாா. பிறகு யாதரையில கலியன ஸவாமியோடு இவா ஸநதிததது முதலியன கீழேயே கூறபபடடன. இவா திருநக்ஷதரத தனியன—

---

(१) अब्देऽस्मिन्प्रभवाह्वये दिनकरे युग्मं गते श्यामले,
पक्षे सौम्यदिने जलोडुनि शुभे प्रात र्द्वितीयातिथौ ।
श्रीमद्व्योमगिरीश-संयमिवर-श्श्रीमान्कलिध्वंसक-
स्स्वाचार्यस्य पदद्वयं समगमत्पद्मं यथा षट्पदः ॥

(1) மநமதாபதே தநுாமாஸே கருததிகாயாம் கருதோத பவம । வநதே வாநாதரியோகேசம கவிம மதுர பூாவகம ॥

வைபவத தனியன

(2) "காநதோபயநதரு முநிவாய கருபாநிவாஸ ஸ்ரீவாந சைல யதிராட பதபதம ஹமஸம । தரயயநதயுகம விசதீ கரண பரவீணம ராமாநுஜம யதிபதிம சிரஸா நமாமி ॥

வாழித திருநாமம —

ஏவரமங கைபபதியில சிறககவநதோன வாழியே
 தெயவ நாயகாக கடிமை செயயுமவன வாழியே
மாவருள நஙகலியமுனி மலாபபததோன வாழியே
 மாாகழியில காாததிகை நாள வநதுிததான வாழியே
பாவையாகள தருமிருஙப பழிததிடடான வாழியே
 படடாபிரான யதிபததைப பணியுமவன வாழியே
மாவளரும நநதிபுர மாலருளோன வாழியே
 மதுரகவி மாமுனிவன மலரடிகள வாழியே
வாழி மதுரகவி மாமுனிவன தாளிரணடும
வாழியவன முககோலும வாயமுறுவல—வாழியே

---

(१) मन्मथाब्दे धनुर्मासे कृत्तिकायां कृतोद्भवम् ।
वन्देवानाद्रियोगीशं कवि म्मधुरपूर्वकम् ॥

(२) कान्तोपयन्तृमुनिवर्य-दयानिवास-
श्रीवानशैलयतिराट्-पदपद्महंसम् ।
त्रय्यन्तयुग्म-विशदीकरण प्रवीणं
रामानुजं यतिपतिं शिरसा नमामि ॥

எநதை கலிகனறிமுனி இனனருளால மாறனதன
செநதமிழசசெந நாவுரைககும சீா.

இவா செயதருளிய கைஙகாய வைபவஙகள —

இவா நாதன ஸநநிதியில திருநாடடுககு எழுநதரு ளின ஸவாசாாயனுககுச சரம கைஙகாயததைச செவ வனே செயதருளிப பெருககத திருவதயயனமும செயது முடிததுப பின வானமாமலைககு தவரையுடன எழுநதருளி னாா அஙகு தெயவநாயகன, மதுரகவி ராமானுஜ ஜீயா எழுநதருளுவதை அறிநது தமமடியாாகளுககுத திருமாலை திருபபரிவடடம அபயஹஸதம திருததுழாய பரஸாதஙக ளோடு ஜீயரை எதிாகொணடு அழைககுமபடி நியமிகக, அவாகளும அநேகம விருதுகளுடனும ஸ்ரீவைஷணவாக ளுடனும வாதய கோஷஙகள கோஷிகக ஸவாமியை எதிா கொணடவாறே ஸவாமியும தெயவநாயகனினனருள இவை எனறு தணடனிடடாா. அவாகளும திருமாலை திருபபரிவடடம முதலிய பரஸாதஙகளை ஸமாபபிககப பெறறுககொணடு மதுரகவி ஸவாமியும நேரே மடததிறகு எழுநதருளி அரஙக நகரபபனை மஙகளாசாஸநம செயது அழகிய வரதனைத தணடனிடடு கூாமாஸநததிலே அமாநதாா அஙகு எழுநதருளியிருநத பெரியோாகளான அடியாாகளைக குசலபரசநம செயது கோஷடிககு சாததுப படி அடைககாய முதலியன விநியோகம செயவிததுப பிறகு சீவரமஙகை தெயவநாயகன இருவரையும மஙகளா சாஸநம செயய எழுநதருளினாா. அபபொழுது தம ஆசாா யன யாதரையில ஆாஜிதமான திருபபீதாமபரஙகள திரு வாபரணஙகள முதலியவறறைப பெருமாளுககும பிராட டிககும ஸமாபபிததுப பெருமாளை ஸேவிததுப பலலாணடு பாடி நிறகப பெருமாளும இனனருள சுரநது "நம வானமா மலை ராமானுஜஜீயா" எனறு அருளபபாடிடடுத திருமாலை திருபபரிவடடம தீாததம ஸ்ரீ சடகோபன முதலியன பர ஸாதிககப பெறறு கருதாாததராய மற்றைய ஸநநிதிகளை யும மஙகளாசாஸநம செயது கொணடு மடமேற எழுந

ந்ருளி அடியாாகளை வழககம போல பஹுமானிதது இன்னடிசிலாலும அவாகளை உகபபிததருளினா.

பின தம முனனோாகளான ஆசாாயாகளை அடியொறறி தெயவநாயகன சீவரமஙகை ஸநநிதி ஸ்ரீ காாயஙகளை நிாவஹிததது வநததுடன மடததில நிதயததீயாரா தனததையும உபய வேதாநத காலக்ஷேபாதிகளையும குறைவறச செயது சிஷயாபிவருததியையும தந தானயாபிவருததியையும மேல மேலெனச செயவிதது மஹா வைராகயசாலியாய ஜஞாநாநுஷடானஙகளால பூாணராய தாசனம நிாவஹிததுக கொணடு எழுநதருளியிருநதாா.

அபபொழுது தெயவநாயகனுககு ஸ்வாணபடட பூஷிதமான வஹநதணடஙகளை (வாரை) உடையதான ஸ்வாண மயமான தோளுககினியான ஒனறு செயது அதை நாறபுரஙகளிலும சடகோப ராமானுஜ ஸவாமி படடாபிரான ஸவாமி கலியன ஸவாமி இவாகளுடைய திருவுருவுகளால பொலிவுபெறச செயது ஸமாபபிததருளினா ஆழவாா திருநகரியில ஜீாணமாயிருநத மடததை விசாலமாகவும உநநதமாகவும கடடிப புதுபபிததருளினா. அநநதரம கோயிலில திருவேஙகட ராமானுஜஸவாமி செயதருளிய கைஙகாயமான திருமணத தூணகள நீணடகால மாகியதால ஸ்வாணம அழிநது போக, அதை பஹுதரவயம செலவு செயது மறுபடியும புதுபபிதது ஸ்வாணத்தால பரகாசிககச செயதாா.

அநநதரம மதுரகவிஸவாமியும திவயதேசஙகளை மஙகளாசாஸநம செயயத திருவுளளமாய யாததரையாகப புறப படடருளி ஆணடாளை மஙகளாசாஸநம செயது ஸமமாநிதராய ஸமஸதானததிறகுரிய பரிகரஙகளுடன எழுநதருளாாாகக மததியிலுளள ஸ்ரீ வைஷணவாகளாலும பரபுககளாலும ஆராதிககபபடடு சமபகாரணயம ஏற எழுநதருளினா. அஙகு யதாகரமமாக மனனனாால ஸமமாநிககப் பெறறு மனனனா பஙகுனிமாஸததில கொணடருளும

பதினெடடு நாடகள கொணட மஹோதஸவம முழுவதும அஙகெழுநதருளியிருநது மனனருரை மஙகளாசாஸநம செயதருளினா. அவவுதஸவததில கடைசி நாளான ரோஹிணி நகஷததிரததில வானமாமலை திருவேஙகட ராமானுஜ ஜியா கைஙகாயமாய ஸமாபபிதத மஹாரதத திலே ராஜமனனா எழுநதருளிப பெரிய திருவீதிகளை எலலாம ஒரேதினததில வலம வநது திருததோ நிலைககு எழுநதருளினவளவிலே ஸவாமியை எழுநதருளபபணணி "நம வானமாமலை ராமானுஜஜீயா" என்று அருளபபாடிட டருளி தீாததம திருமாலை பரிவடடம சடகோபன அபய ஹஸதம முதலியன பரஸாதிததருளினா மேலும கருபை கூாநது தமமடியாாகளுககு அருளபபாடிடடு "நம வானமா மலை ஜீயரை நமமுடைய ஸகலவிருதுகளுடன மடததிலே விடடு வாருஙகோள" என்றும நியமிததருளினா. அவா களுமபபடியே ஸகலவாததியஙகளும கோஷிகக வெண கொறறக கொடைகள ஏநதி திருவெணசாமரைவீச ஆல வடடம பணிமாற வேதரபாணிகள கடடியம கூற மிகுநத ஸமபரமததுடன ஸவாமியை மடத்திலே கொணடு விடடு, "கருணைமேவு மிராமாநுசமுனி கனகமௌலி கலநதூழி வாழியே" என வாழததலானாாகள ஜீயாஸவாமியும ஸநநிதி பரிகரஙகளை யதோசிதமாக ஸமமாநிதது சாததுப படி அடைககாயகளும விநியோகம செயவிககச செயய அவாகள ஸநதுஷடாகளாய யதாகதம சென்றாாகள

பினபு மனனா உதஸவம பூாணமானவாறே விடைபெறறுப புறபபடடருளி சோளதேசததிலுளள திவயதேசஙகளை மஙகளாசாஸநம செயதருளினா. நடுவே "நநதிபணி செயதநகரா"ன நநதிபுரவிணணகரை நணணி நாதனை வழுததி மஙகளாசாஸநம செயது தாம முனபு பணி செயது போநதவிடமாகையால சில தினஙகள எழுநதருளியிருநது பிறகு வடககு நோககிப புறபபடடருளி கரமேண பூதபுரிககு எழுநதருளி "திககுறறகீாததி ராமா னுசனை" மஙகளாசாஸநம செயதருளினா. அஙகு முனபு

பட்டாபிரான ராமானுஜஜீயா ஸவாமி உடையவருககுச செயது ஸமாபபித தருளிய ரஜதமயமான ஹமஸவாஹநம ஜீரணமாயிருநததைதக கணடு அதை ஸ்வாணததாலே செயது புதுபபிததது பரதிஷ்டிபபிததது உடையவா நியமநம பெறறுக கொணடு கரமேண தொணடைநாடடுததிருபபதிகளை மஙகளாசாஸநம செயது கொணடு பாகயபுரமேற எழுநதருளினா அஙகுளள அனபாாநத அடியாாகள வேணடுகோளுககிணஙகச சில மாஸஙகள அஙகே எழுநதருளியிருநது பரபுககளாலும மறறுமுளள அடியாாகளாலும விசேஷமாக ஸதகரிககப பெறறு மீணடும திருமபி எழுநதருளுகையில கருஷ்ணகோதாவரீநதிகளின மதய தேசததிறகு எழுநதருளினா. அஙகு மீடாபுரததிறகதிபதியாய புவனமெஙகும பரஸிதத்ஞன கஙகாதர ராமராஜா என்னும அரசன ஸவாமியை ஸதகார பூாவமாய எதிாகொணடு ஸவாமி திருவடிகளில தணடனிடடுத தனது ஆசரயணருசியைத தெரிவிகக ஸவாமியும கருணையுடன அவனுககுத தாபாதி பஞசஸமஸகாரஙகளை பரஸாதிததாா. அவனும ஸ்வாணஙகளையும ரதனஙகளையும படடு பீதாமபரஙகளையும ஸமாபபிதது ஸவாமிககு ஒரு கராமததையும ஸமாபபிததான ஸவாமியின பெருமைககுத தகுமபடி ஒரு சிறநத யானையையும ஸமாபபிததான. ஸவாமியும அவைகளைப பெறறுக கொணடு அவனை அநுகரஹிதது அஙகு ஸமீபததிலுளள மறற அரசாகளாலும பரபுககளாலும நனகு ஸமமானிககப பெறறுப புறபபடடருளித திருமலைககு எழுநதருளினா. அஙகு "சீராா திருவேஙகடமாமலைமேய ஆராவமுதை"க கணகளாரப பருகிக களிதது விடை பெறறு நேராககோயிலுககு எழுநதருளி அரஙகநகா எமபிரானைத திருவடி தொழுது வாயார வாழததிப பரவசராய மெயசிலிாதது கணணீா கொணடு திருமுறறம சேறு செயது நிறகப பெருமாளும அனபுடன கடாக்ஷிதது அருளபபாடு இடடு ஸகல மாயாதைகளையும செயயப பெறறுக கொணடு விடை பெறறு தவரையுடன வானமாமலைககு எழுநதருளினா.

அஙகு தெயவநாயகனும தமமடியாரகளையிடடுத திருமாலை திருபபரிவடடம அபயஹஸதம பரஸாதஙகளை ஸமாப பிதது ஸவாமியை ஸமமாநிகக 'ஸவாமியும அவைகளைப பெறறுக கொணடு நேரே மடததிறகு எழுநதருளி அரஙக நகரபபனை மஙகளாசாஸநம செயது ஸஞசாரகாலததில தமககுக கிடைதத திவயாபரணஙகளையும படடு பீதாம பரஙகளையும உபஹாரமாக எடுபபிததுக கொணடு எழுந தருளி நாயசசியாருககும பெருமாளுககும ஸமாபபிதது மஙகளாசாஸநம செயதருளினர. பிறகு பெருமாள நாயச சியார இருவராலும ஸமமாநிககப பெறறு மடமேற எழுந தருளினர ஸஞசாரகாலததில தமககு ஸமாபபிககபபடட யானைகளில ஒனறை ஸ்ரீ பெருமபூதூரில உடையவருககும மறறொனறை விலலிபுததூரில ஆணடாளுககும வேறொன றைத திருநகரியில நமமாழவாருககும ஸமாபபிதது ஸ்ரீவைகுணடம எமபெருமானுககும ஒரு யானையை ஸமாப பிததருளினர பிறகு எபபோதும போலவே தெயவ நாயகன ஸநநிதியிலும மடததுககைஙகரயஙகளிலும குறை வினறி உபயவேதாநத காலகேஷப கைஙகரயஙகளையும நடததிவநத காலததிலே ஸவாமி—

(1) தத ஸ்ரீதேவநாதஸய ரதம ரமயம மஹாதநம
விதாது மைசசத யோகீநதர ஸாவலக்ஷணலக்ஷிதம ||

எனகிறபடியே தெயவநாயகனுககு அழகியதும மிகுநத விலையுளளதும எலலாலக்ஷணஙகளுமமையப பெறறது மான ரதம ஒனறைச செயது ஸமாபபிககவேணும எனறு விருமபியருளினர. அபபொழுது பெரியதான இபபணியை முடிபபதறகு ஸஹாயபூதராய நிரவஹிககக கூடியவர யார? எனறு ஆராயாநிறக, சடகோபராமானுஜ ஸவாமி

---

(१) तत श्श्रीदेवनाथस्य रथं रम्यम्महाधनम् ।
विधातु मैच्छद्योगीन्द्र स्सर्वलक्षणलक्षितम् ॥

யின திருவடிகளில ஆசரயிததது அது முதல பரம வைராக யசாலியாய நைஷடிக பரஹமசாயததோடு இருககுமவராய திருவடிகளுககு மிகவும அநதரஙகருமாயிருககிற திருக குறுஙகுடி திருவேஙகடாசாரியாா எனபவா ஸமருதி விஷயமாக உடனே அவரை அழைபபிததுத திருததோக கைஙகாயததின நிாவாஹததை அவரிடம ஒபபடைததுச சீககிரமாகக கைஙகாயததை முடிககும படியும நியமித தருளினா. அநத திருவேஙகடாசாாயரும ஸமபநநராயும லெளகிக ஸாமாதயம வாயநதவவராயுமிருநதபடியால சீககிரமே மிக அழகிய திருததேரைச செயது முடிததாா. ஸவாமியும மிகவும திருவுளள முகநதருளினா.

திருககுறுஙகுடி திருவேஙகடாசாரியரும மதுரகவி ராமா னுஜ ஜீயரின கைஙகாய விஷயமான அபிருசியைக கணடு மகிழநது ஜீயரிடம பராவணயம மிகுநது தாம வைராகய நிதியாகையாலே தமமுடைய ஸாவ சொததுககளையும ஸவாமி திருவுளளததிறகு உகபபாகக கைஙகாயஙகளிலே விநியோகிககுமபடி செயய வேணு மெனறு தமமனதில முதலில தருடமாக நிசசயித்துக கொணடாா பிறகு அவா ஸவாமியை அணுகி ஸநநிதியில தணடனிடடு தமமபிஸந தியையும விணணபபம செயதருளினா ஸவாமியும உகநது உமது அபிபபிராயபபடியே செயயும என நியமித தருளினா பினபு அநதத திருவேஙகடாசாரியரும தனககு பரதிவாஷமும வருமபடியைக கொடுககும திருக குறுஙகுடி மலைமேலுளள தோடடததை ஸவாமி நியமிதத கைஙகாயஙகளைக குறிபபிடடு அததோடடததின வருஷ வாரி வருமபடியைக கொணடு அககைஙகாயஙகளை நடததிவர வேணடுமாக தாநசாஸந பூாவமாக ஸவாமி யிடமே ஸமாபபிததாா அநத சாஸநததில வருஷவாரி யாக நடததிவருமபடி கணடுளள கைஙகாயஙகளாவன —

(1) தெயவநாயகனுககுப பஙகுனி உதஸவததைப பூாணமாய தனததைச செலவு செயது நனருய நடை பெறச செயவது.

(2) வானமாமலை மணவாள மாமுனிகளின ஐபபசியில திருமூலத திருநக்ஷத்திர உதஸவததை சாசவதமாய பதது தினஙகளிலும நனகு செலவு செயது நடததுவது.

(3) தை மாஸம தெபபோதஸவததில தாம ஏறகனவே செயதுவநத ஒருநாள உதஸவததை சாசவதமாய நனறுயச செயது வருவது

(4) அநதத தோடடம இருககுமிடமான திருககுறுஙகுடி மலையில, மலைமேல நமபிககுப புரடடாசி மாஸம தான நடததிவநத திருமஞசனம தளிகை ததீயாராதனம இவைகளைக குறையாமல சாசவதமாயச செயவது.

(5) வானமாமலையில தெயவநாயகனுககு திருநநவன கைஙகாயமும நிதயாாசசனையும தளிகையும சாசவதமாய நடைபெறச செயவது

(6) நாதன ஸநநிதியில நிதய திருவாராதனததிறகும பருஹமோதஸவததிறகும உபயோகபபடுமபடி ஸவாமி திருவுளளப பிரகாரம தனவயயம செயது அவறறை நடததுவது.

(7) தம ஆசாாயரான சடகோப ராமானுஜ ஸவாமி தீாததம திருநக்ஷதரஙகளில திருபபணியாரததுடன ததீயாராதனம தொடககம ஸமபாவனைகளை சாசவதமாக நடததுவது.

(8) மாாகழி மாஸம பெரிய திருவதயயனோதஸவம ஏகாதசி தினததனறு சயனோதஸவ ஸமயததிலும, அநத உதஸவததில ஐநதாவது தினமான நோறற நோனபு உதஸவதினததிலும "செநநெலரிசி சிறுபருபபுச செயத வககாரம நறுநெய பாலாலா"கிய வடிசல அமுது செயயும படி தெயவநாயகனுககு ஸமாபபிபபது

(9) கோயிலில் பெரிய பெருமாளுககுத திருததுழாய நநதவனம ஏறபடுததி பெருமாளுககு நிதயாாசசனைநடத

துமபடியும அவவாசசனே காலததில அணியரஙகன "கோவலனுய வெணணெயுணட வாயனு"கையாலே நவ நீதம அமுது செயயுமபடி ஸமாபபிபபது இவைகளாகும.

இவைகளே சாசவதமாய ஆசநதராககம நடததிவர வேணுமாயும அநத சாஸநனததில கணடு அதை ஸவாமி திருவடிகளில ஸமாபபிததாா. இபபடி வருஷாவருஷம ஆயிரககணககில வருமானமுளள தம சொததுககள முழுவதையும கைஙகாயததில விநியோகம செயத திரு வேஙகடாசாரியரின ஔதாாய விசேஷததையும மநோ நிலேயையும கணடு ஸவாமியும உளளமுருகினா. எலலே கடநத பரேமததையும அவாபால வைககலானா. அது கணடு போல சீவரமஙகையும தெயவநாயகனும கைஙகாய ரஸிகரான அநதத திருவேஙகடாசாாயா விஷயததில உவநத உளளததினராய நிதய விபூதியில நிதய கைஙகா யைகரஸராய வாழுமபடி அவரைக கடாக்ஷிததருளினா.

அநநதரம மதுரகவி ராமானுஜ ஜீயா ஸவாமியும இபபடிச சிறநத கைஙகாயஙகளிலே தம ஸாவ ஸவததை யும விநியோகிதத பெருமை வாயநத அநதத திருவேஙக டாசாாயருடைய விரலேஷததாலே துககததையுடைய ராய அவருடைய சரம கைஙகாயஙகளே அடியாாகளே இடு விதது தரவயததைப பூாணமாக வயயம செயது நனகு நடைபெறுமபடி செயதருளினா.

பினனா சிறிது காலம சென றவாறே ஸ்ரீ ஸவாமி யும திருமேனியிலே நோவுசாததியிருநது அதன அநிதயதையையும திருவுளளம பறறி அநத ஸமவத ஸரததில பஙகுனிமாஸததில உதஸவததை நனகுய நடததத திருவுளளஙகொணடு புரமெஙகும தோரணம நாடடிப பாளேகமுகு பரிசுடைபபநதலகள எஙகும திகழத திருவீதிகளே அலஙகரிததுப பலவகை வாதயஙகள கோஷிகக தவஜாரோஹண பூாவமாய உதஸவததை உபகரமிததருளினா மிகுநத ஸமபரமததுடன ஒனறிலும

குறைவின்றி சிறப்பாய் எட்டு உத்ஸவங்கள் முடிந்தன. ஒன்பதாவது திருநாளன்று ஸ்வாமியின் திருமேனியில் ஆர்த்தி விஞ்சியிருந்தது அதையறிந்த அடியார்கள் ஸ்வாமி திருமுன்பே கூடிநின்றனர். ஸ்வாமியும் நீங்கள் வந்த கார்யம் என்ன? என வினவினார். அவர்களும் ஸ்வாமி திருமேனியில் ஆர்த்தி மிகாநின்றது அடியோங்களுக்கு கதியாது' எனக்கேழ்க்க' ஸ்வாமியும் அவர்களுக்கு ஸமாதானம் சொல்லி அனுப்பிவிட்டார் ஆனால் ஸ்வாமியும் தம் ஸ்தானத்திற்குத் தகுதியுள்ளார் ஆர்? என முற்கூட்டியே சிந்தித்து ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் மண வாள மாமுனிகள் ஸந்நிதியில் ஜீயராய் எழுந்தருளியிருந்த ராமானுஜஜீயரை அழைப்பித்துத் தம்தண்டையிலே வைத்திருந்தமையால் பத்தாம் திருநாளன்று ராத்திரி திருமேனியில் ஆர்த்தி அதிகரிக்கவே அந்த ஸ்வாமியை அழைத்து அப்போதே அவரைத் தம் ஸ்தானத்திலே அபிஷிக்தராக்கியருளினார். அப்போது அவருக்கு நியமித்ததாவது "நாம் இங்கிருந்த காலத்தில் தெய்வநாயகனும் சிவரமங்கையும் கொண்டருளிய கைங்கர்யங்களெல்லாம் நம் ஆசார்யரான கலியன் ராமானுஜஸ்வாமி செய்த கைங்கர்யங்களென்றே அத்யவஸித்து இருந்தோம் இனி தேவரீர்காலத்தில் பண்ணப்போகிற கைங்கர்யங்களை எல்லாம் நம்முடைய கைங்கர்யங்களாகவே அத்யவஸித்திரும் செய்யும் விசேஷகைங்கர்யங்களைச் சிவரமங்கை தெய்வநாயகன் இவர்கள் திருவுள்ளமுகக்குமாறு செய்ய வேண்டும், தற்பொழுது ஏற்பட்ட பங்குனி உத்ஸவம் மணவாளமாமுனிகள் ஸமவத்ஸரோத்ஸவம் முதலியவற்றையும் மிகச் சிறப்பாக நடத்தவேணும்" என்பதாம்.

இவ்வாறு ராமானுஜஜீயருக்கு அருளிச்செய்து அங்கே குழுமியிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக் குறித்து அருளிச்செயல்களை ஒருமுறை கேழ்க்க வேண்டுமென்று அவர் மேலிடாநின்றது அதை நீங்கள் பூர்த்தி செய்ய வேணுமென அருளிச்செய்தார்.

அவர்களும் ஸ்வாமியின் நியமனப்படி தொடங்கி ஸேவித்துச் சாற்றினவாறே ஸ்வாமி அவர்களை அழைத்து உங்கள் கார்யம் தலைக்கட்டிற்று. அடியேன் கார்யம் தலைக்கட்டப்பெறுவது தெய்வநாயகன் ஸ்ரீவரமங்கையின் திருவருளாலே என்று அருளிச்செய்து ஸ்தப்தராய் த்யானபரராய் இளைப்போடு எழுந்தருளியிருந்தார் சிறிது நேரம் கழிந்தவாறே "ஆதிமூலமே" என்றழைத்த கஜேந்த்ரனைப்போலே ஆர்த்தராய் உயர்ந்த குரலோடு ஸ்ரீவரமங்கையே! என்றழைக்க அவளும் இவர் ஆர்த்தியை ஸஹிக்கமாட்டாதவளாய் தெய்வநாயகனுடன் ஏராகருடன் மேல்வந்து முகங்காட்ட ஸேவித்து ஹார்த்தன் வழி நடத்த ஸுஷும்நா நாடிவழியே புறப்பட்டு சிர கபாலம் பேதித்து பருஹ்மரந்த்ரத்தாலே ஜீயர் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார். இந்த ஸ்வாமி ஸமஸ்தாநத்தில் எழுந்தருளியிருந்து அதை வாழ்வித்தருளிய காலம் ஏழு ஸம்வத்ஸரங்களாகும்,

இந்த ஸ்வாமியின் சரமாநுஸந்தானம்

(1) மீநம் பானௌ பவாப்தே கதவதி திவஸே ஸௌரிண பல்குநீபே, பூர்வெ பக்ஷெ வளர்க்ஷெ மநுகணநதிதௌ ஸஜ்ஜநச்லாகநீய। வேதாந்தத்வந்த்வேத்தா பரமதவிஜயீ ஸத்குணாநாம பயோதி ஸ்வாசார்யஸ்யாங்க்ரியுக்மம் மதுரகவி ரராகாத வாநபூபருத் யதீந்த்ர.॥ 21

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

---

(१) मीनं भानौ भवाब्दे गतवति दिवसे सौरिणः फल्गुनीभे,
पूर्वे पक्षे वळर्क्षे मनुगणनतिथौ सज्जनश्लाघनीयः ।
वेदान्तद्वन्द्ववेत्ता परमतविजयी सद्गुणानां पयोधि
स्स्वाचार्यस्याङ्घ्रियुग्मं मधुरकवि रगा द्वानभूभृद्यतीन्द्रः

அநந்தரம் இருபத்திரண்டாவது-யோகி ராமாநுஜஸ்வாமி

இவர் பூர்வம் வானமாமலை பட்டர்பிரான் ராமாநுஜஜீயர்ஸ்வாமி திருவடிகளில் ஆச்ரயித்தவர் இவர் ஸமஸ்தானத்துக்கு எழுந்தருளியவிதம் கீழே சொல்லப்பட்டது

இவர் திருநக்ஷத்ர தனியன்

(1) 'கடகே திஷ்ய நக்ஷத்ரே துர்முக்யப்தே க்ருதோத்பவம் । நௌமி வாநாத்ரியோகீந்த்ரம் ராமாநுஜ மஹாகுரும் ॥

வைபவத் தனியன்—

(2) ஸ்ரீமத்வ்யோம மஹாத்ரியோகி சரணத்வந்த்வாரவிந்தாச்ரயம், ஸ்ரீகோதாபதபத்மயுகம விலஸத்பக்திப்ரகர்ஷோஜ்வலம் ।

(3) த்ரய்யந்தத்வய கூட பாவ விசதீகார ப்ரவீணம் ஸதா
ஸ்ரீ ராமாநுஜயோகி ராஜமதுலம் சீலாதிபூர்ணம் பஜே ॥

வாழித் திருநாமம் —

வரமங்கை நகர் சிறக்க வந்தசெல்வன் வாழியே
வாழ்தெய்வ நாயகனை வழிபடுவோன் வாழியே
அரியமுனி பட்டர்பிரானடி பணிந்தோன் வாழியே
ஆடிதனில் பூரத்தில் அவதரித்தான் வாழியே

---

(१) कटके तिष्यनक्षत्रे दुर्मुख्यब्दे कृतोद्भवम् ।
नौमि वानाद्रियोगीन्द्रं रामानुजमहागुरुम् ॥

(२) श्रीमद्व्योममहाद्रियोगि-चरणद्वन्द्वारविन्दाश्रयं,
श्रीगोदापदपद्मयुग्म-विलसद्भक्तिप्रकर्षोज्ज्वलम् ।

(३) त्रय्यन्तद्वयगूढभाव विशदीकारप्रवीणं सदा ।
श्रीरामानुजयोगिराजमतुलं शीलादिपूर्णं भजे ॥

திருமதுர கவியோகி சீரருளோன வாழியே
தினமடியாராக கிதமுரைக்கும் செவ்விதமோன வாழி
உரியமலா சூடியருளுகந்துவந்தான வாழியே [யே
யோகியி ராமானுசன தாள யுகமலாகள வாழியே

வாழியே யோகியிரா மானுசன தாள வணமலா
வாழிஅவன பாாவைதரும வாழகருணை—வாழி
மதுரகவி யோகிமனத தருளால மாறன
மதுரமொழி ாடுரைக்கும சீா.

இவா செயதருளிய கைஙகாய வைபவஙகள :

இவா ஸவாசாாயரான மதுரகவி ராமானுஜ ஜீய ருககுச சரம கைஙகாயஙகளை யெலலாம யதிஸமஸகார விதிபபடி பகதி புரஸஸரமாகச செயதருளி அவபருதம கொணடாடி மடமேற எழுநதருள

[1] " யஸயோதஸவாந்தே லோகாநாம
மாதா சோகஸமநவிதா ।
பாததரா நிஜேநா வபருதம
சகார ஸவோதஸவசசலாத ॥ "

எனகிறபடியே லோகமாதாவான ஸ்ரீவரமஙகையும தெயவ நாயகனுடனகூட ஜீயா திருநாடடுக கெழுநதருளினபடி யால அவா வியோகததுககுத துககிதது உதஸவாபருத மெனகிற வயாஜததாலே தானும அவபருதம கொண டருளினுள

அநநதரம ராமானுஜ ஜீயா ஸவாமியும, மறறு முணடான ஸவாசாாய கைஙகாயஙகளை நனறுயச செயது திருவதயயனததையும யதாவிபவம செவவனே செய தருளினா. பினபு ஸ்ரீவரமஙகையையும தெயவநாயகனை

(१) यस्योत्सवान्ते लोकाना माता शोकसमन्विता ।
भर्त्रा निजेनावभृथं चकार स्वोत्सवत्छलात् ॥

யும மஙகளாசாஸநம செயதருளி ஸமமாநிககபபடடவராய மடமேற வெழுநதருளித தெயவநாயகனுடைய கைஙகாயங களிலும அரஙக நகரபபனுடைய கைஙகாயஙகளிலும யாதொரு குறையுமினறிப பரிபாலிததது வநதார மேலும ஸவாசாாயரான மதுரகவி ஸவாமி நியமிததருளிய பஙகுனி உதஸவம முதலியவைகளை நனருயச செலவு செயது, சிறபபாக நடததியருளி, நிதய காலக்ஷேப ததீ யாராதனுதிகளையும குறைவறச செயது கொணடு சிஷயா பிவருததி தநதானயாதயபிவருததிகளைச செயது கொணடு எழுநதருளியிருநதார அபபொழுது

[1] " ஸூாயாயுத-பரதீகாசாம ரமயாம மகரகணடிகாம।
ஸமாபபயாமாஸ ததா தேவநாதாய ஸமயமீ॥ "

எனகிறபடியே தெயவநாயகனுககு ஆயிரக கணககான ஸூாயனின பரகாசததோடு கூடியதாய அழகு பொருநதியதான மகரகணடிகையை ஸவாமி ஸமாபபிததருளிஞா. பினனரும அநேக ரதனஙகளிழைததததாய அதயுஜ வலமாய உபயவிபூதிநாதன எனனுமதை ஸூசிபபிகக வறருன உநநதமான கிரீடமொனறைத தெயவநாயகனுககு ஸமாபபிததருளிஞா. அவவாறே

[2] " ஸௌமயஜாமாதருயமிநே
ஹைமம ஹேமாத்ரி ஸநநிபம ।
அாபபயாமாஸ யோகீநதர :
பீடம பரமபாஸுரம॥ "

எனகிறபடியே மணவாளமாமுனிகளுககுத தஙகமயமாய மேருமலைபோல துஙகமாயப பெரியதான ஒரு பீடம ஸமாப

(१) सूर्यायुतप्रतीकाशां रम्याम्मकरकण्ठिकाम् ।
समर्पयामास तदा देवनाथाय संयमी ॥
(२) सौम्यजामातृयमिने हैमं हेमाद्रिसन्निभम् ।
अर्पयामास योगीन्द्रः पीठं परमभासुरम् ॥

பித்தருளினா. மேலும் அவருக்கு ரத்னங்கள் இழைத்த யஜ்ஞோபவீதமும் தரித்தண்டமும் ஸமர்ப்பித்தருளினார். பின்னும் முதலாவது (ஒன்றான) வானமாமலை ராமானுஜ ஜீயா ஸ்வாமிக்கு அஷ்டதிக்கஜங்களாலே அலங்க்ருத மாய ரஜதமயமான வாரையோடு கூடியதும் சுத்தரஜத மயமுமான தோளுக்கினியானும், அதன்மேல் எழுந்தருளி யிருந்து எடுப்பாக ஸேவைஸாதிக்க வேண்டி சுத்த ஸ்வர்ண மயமான திக்கஜங்களால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற திவ்யமான பீடம் ஒன்றும் செய்து ஸமர்ப்பித்தருளினா. அதனுடன் பெரிய வானமாமலை ஸ்வாமிக்கு ரத்னமயமான கிரீடமும் உத்தமமான மகர கண்டிகையும் சிறந்த முக்தா ஹாரமும் செய்து ஸமர்ப்பித்தருளினா முன்னம் மடத்தில அரங்கநகரப்பன ஸந்நிதி மேற்குமுகமாய இருந்ததும பழையதாய மடத்துக்கு மேற்புறம் இருள் சூழ்ந்திருந்தது மான மண்டபத்தையும் பெரிய ரங்கப்பஸ்வாமி கைங்கர்ய மான கல்யாண மண்டபத்தையும் சேர்த்து ஒன்றாக்கி உன்னதமாக எடுத்துக்கட்டித் தெற்குமுகமாய ஸந்நிதியும வாசலும் அமையும்படி செய்துவித்தருளினா. இவ்வாறு இந்த்ரஸபைபோலே அலங்காரத்தோடு விசாலமான மண்டபத்தைக் கட்டியருளி அதில கொல்லம ஆண்டு ஆயிரத்து ஐம்பத்தைந்தாவதான விக்ரம ஸம்வத்ஸரத் திலே மேஷ மாஸத்தில் சுக்ரவாஸரத்துடன கூடிய சுக்ல பக்ஷ ஸப்தமீ திதியில சுபமுஹூர்த்தத்திலே அரங்கநகரப் பனை எழுந்தருளச் செய்து ப்ரதிஷ்டையும செய்வித்தருளி னா. அந்த சுபதினத்திலேயே அம்மண்டபத்தில் சீவர மங்கையையும் தெய்வநாயகனையும் எருந்தருளப்பண்ணி அரங்கநகரப்பனையும ஏகாஸநத்தில எழுந்தருளப்பண்ணி பக்ஷ்யாதிகளுடன் சிறந்த தளிகைகளையும ஆதரபூர்வமாக ஸமர்ப்பித்து ஆராதித்தருளினா. சீவரமங்கை நாய்ச்சி யாருக்கு ஜடாலங்காரமாய ரத்ந கசிதமான ஜடைநாகம் ஒன்று ஸமர்ப்பித்தருளினா. பிறகு மரத்தாலே ஏற்க னவே கட்டப்பட்டிருந்து ஜீர்ணமாகிய அழகியவரதன ஸ்தானத்தை சிறந்த கருங்கற்களாலே அதயுந்நதமாக

எடுத்துக்கட்டியருளி அதன் கிழக்கு பாகத்தில் உயர முள்ள சிலைகளாலே தாங்கப்பட்டதும் த்ருடமாயும் படிக் கட்டிகளுடன் கூடியதுமான மண்டபங்களையும் கட்டிய ருளி சித்ரபாநு ஸம்வத்ஸரம் ஸிம்ஹம் மாஸத்தில் சுப முஹூர்த்தத்துடன் கூடிய சுபதினத்தில் குருபரம் பரையை முன்னிட்டு அந்த மண்டபத்தில் ப்ரவேசித்தருளி னார் அநந்தரம் ஸ்நாந சாலையையும் காலக்ஷேபார்த்தமாக ராமாநுஜ விலாஸத்தையும் கோசக்ருஹத்தையும் கட்டிய ருளினார் மேலும் தெய்வநாயகன் ஸந்நிதி முற்றிலும் ஸ்வர்ணப்ரலேபநம் செய்வித்து ப்ரகாசிக்கச் செய்தருளினார். ஒரு பத்தியாயிருந்த அழகியமணவாளன் திருமண்ட பத்தை விஸ்தாரமாகக் கட்டியருளினார். மணவாளமாமுனி களுக்கு ஸ்வர்ணத்தாலே கண்டபூஷணமும் ரத்நங்கள் இழைத்த அஞ்ஜலியும் ஸ்வர்ணகவசமும் செய்து ஸமர்ப்பித்தருளினார். மடத்திற்குப் பின்புறத்திலும் சுற்றி லும் மதிள் சுவரெழுப்பி மடத்திற்கு ஆவரண முண்டாக்கி யருளினார். தாமும் தமக்குப் பின்பு இந்த ஸ்தானத்திற்கு எழுந்தருளக்கூடிய ஸ்வாமிகளும் காலக்ஷேப காலங்களில் எழுந்தருளியிருந்து அருளிச்செயவதற்கு அநுகூலமாய்த் தங்கத்திலும் வெள்ளியிலும் இரு பீடங்கள் செய்வித்தரு ளினார். திருநகரியில் நம்மாழ்வாருக்குத் தங்கமயமான திரு மஞ்சன வேதிகை செய்து ஸமர்ப்பித்தருளினார். அவ்வாழ் வாருக்கு மகர கண்டிகைக்காக பஹு த்ரவ்யங்களை அளித் தார். திருவாலி திருநகரியில் திருமங்கை மன்னனுக்கு ஸ்வர்ணமயமான ப்ரமாஸநம் ஒன்று செய்து ஸமர்ப் பித்தருளினார். திருவல்லிக்கேணியில் பார்த்தஸாரதிக் குத் தங்கப்பல்லக்கு ஒன்று செய்து ஸமர்ப்பித்தருளினார் காஞ்சீபுரத்தில் மணவாளமாமுனிகள் விஷயத்தில் தா சன ஸ்தாபனார்த்தமாகத் த்ரவ்யமூலமாய மிகுந்த ஸஹா யம் செய்தருளினார். திருநெல்வேலியில் கரியமாணிக்கப் பெருமாள் ஸந்நிதி ப்ரதிஷ்டை செய்வித்தருளினார். நாதன் ஸந்நிதியில் ஜீர்ணமாயிருந்த திருமதிள்களை எல்லாம் இடித்துப் புதுப்பித்து ஜீர்ணோத்தாரணம் செய்வித்த

ருளினார். மேலும் மடத்துக்கு நந்தாவனயாபிவருத்தி களை ஏற்படச்செய்தத்துடன் வானமாமலைக்கு மேல் திசையி லுள்ளதும் பூரணமான தான்யம் வரக்கூடியதுமான மஞ சங்குளம் என்னும் கிராமத்தைக் க்ரயத்துக்கு வாங்கி க்ஷேத் ராபிவருத்தியும் செய்தருளினார். பருந்தாவனத்திலே ஒரு மடம் ஸம்பாதித்தருளினார். வானமாமலையில் மணவாள மாமுனிகளுக்கு தம்மாசார்யன் மதுரகவி ஸ்வாமி ஏற் படுத்திய திருமூலம் பத்து தினங்களில் உத்ஸவங்களை யும் அதிக த்ரவ்யம் செலவழித்து மிகவும் சிறப்பாகச் செய்வித்தருளினார். இப்படி அநேக கைங்கர்யங்களைச் சிறப்பாகச் செய்து வந்தத்துடன் சிஷ்யோஜ்ஜீவனார்த்த மாக மந்த்ர மந்த்ரார்த்தங்களையும் உபய வேதாந்தங் களையும் அருளிச்செய்துகொண்டு காலக்ஷேப பரராய் ததீ யாகளை ஆராதிப்பதிலும் தத்பரராய் ஸமஸ்தானத்தில் எழுந்தருளியிருந்து உலகை வாழ்வித்தருளினார் இவ் வாறு ஒன்பது ஸம்வத்ஸரம் கழிந்தவளவிலே ஸ்வாமி திருமேனியில் நோவு சாத்தியிருந்து ஆர்த்தி மிகுந்தவள விலே தம் ஸ்தானத்திற்குத் தகுதியுள்ளார் யார் என்ச் சிந்தித்துத் திருவடிகளுக்கு அந்தரங்கராய அணை டையிலே யிருந்த சடகோபஜீயரை ஸ்வஸ்தானத்தில் அபி ஷிக்தராக்கி க்ருதக்ருத்யராய் ஸ்வாசார்யன் திருவடிகளைத் த்யானித்துக் கொண்டே திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார்.

இவர் சரமானுஸந்தானம்

[1] "சாபே மாஸே ஹிமகரதிநே க்ருஷ்ணபக்ஷே ஸுமாநா வேகாதச்யாம் சரதி விமலே ஜ்ஞாநவைராக்யராசி: ।

---

(१) चापे मासे हिमकरदिने कृष्णपक्षे सुमाना-
वेकादश्यां शरदि विमले ज्ञानवैराग्यराशिः ।

1 ஸவாதீதாரே ஸவகுருசரணௌ வேதசீாஷதவயாாதத
ஜ்ஞாதா வயோமாசலமுநிவர பராப ராமாநுஜாாய ||

ஜீயா திருவடிகளே சரணம

அநநதரம இருபத்து மூனருவது சினன சடகோப ராமாநுஜ ஸவாமி

இவா பாலயததிலேயே ஸகல சாஸதரஙகளையும அபயஸிதது ஸாவஜஞராய மஹா வைராகய சாலியாய ஸமஸார கநததைதயும ஸஹியாதவராய, "யதநாதரஸம வரீஎம" எனகிறபடி நடுவிலுளள இரணடு ஆசரமங களையும உபேக்ஷிதது, பருஹமசாயததில இருநதவாறே ஸநயஸிததுக கலியன ஸவாமி திருவடிகளில ஆசரயிதத வராயிருநது ராமாநுஜ ஸவாமியாலே ஸவஸதானததில அபிஷிகதராஞா.

இவா திருநக்ஷதரத தனியன.—

2 "பரமாதீசாபதமிதுநே ஜயேஷடாதார ஸமுத பவம | சடகோப வயோமசைல ராமாநுஜமுநிம சரயே ||

---

(१) स्वातीतारे स्वगुरुचरणौ वेदशीर्षद्वयार्थ-
ज्ञाता व्योमाचलमुनिवरः प्राप रामानुजार्यः ॥

(२) प्रमाथीचाब्दमिथुने ज्येष्ठातारसमुद्भवम् ।
शठकोपव्योमशैल रामानुजमुनि श्रये ॥

வைபவததனியன—

1 " ஸ்ரீமதவாநமஹாதரிஸமயமி பததவநத்வாபஜ பருஙகாதிபம, ஸ்ரீமத விஷ்ணு ஹருதாதமஜா பத யுகே விநயஸத பகதயுஜவலம। சருதயநததவய கூடபாவ விசதீகாரபரவீணம ஸதா ஸ்ரீ ராமானுஜயோகிவாயமந கம ஸேவே குணமபோநிதிம ॥

வாழித திருநாமம

சீ ாதிகழும வரமஙகைத திருபபதியோன வாழியே
  திருவாணிக கேடடைதனில சிறநதுதிததான
  வாழியே
ஏ ாதிகழும கலிகனறி யதிபததோன வாழியே
  இராமானுச முனியை யேததுமவன வாழியே
பாாபுகழும பாஷியததைப பரிநதுரைததான வாழியே
  பராஙகுசனதன பாவுரையைப பகாநாவன வாழியே
நாாபுகழும வரமஙகைத தகவுடையோன வாழியே
  சடகோப மாமுனிதாள சநததமும வாழியே

வாழி சடகோப மாமுனிதாள சந்ததமும
வாழியவன மாாபும மதிமுகமும—வாழியே
எநதையிராமானுசநதன னினனருளால மாறவ
செநதமிழ் னீடுரைககும சீா

இவா செயதருளிய கைஙகாய வைபவஙகள—

இவா ஸ்வாசாாயனுடைய கைஙகாயஙகளை விப வததை யநுஸரிதது சிறபபாகச செயதருளி, தெயவ

(१) श्रीमद्वानमहाद्रि संयमिपदद्वन्द्वाब्जभृङ्गाधिपं,
श्रीमद्विष्णुहृदात्मजा पदयुगे विन्यस्तभक्त्युज्वलम् ।
श्रुत्यन्तद्वय गूढभाव विशदीकार प्रवीणं सदा,
श्रीरामानुजयोगिवर्यं मनघं सेवे गुणाम्भोनिधिम् ॥

நாயகன சீவரமஙகை இவாகளாலே ஸமமாநிதராய எப பொழுதும அருளிசசெயல ரஹஸ்ய வயாகயானஙகளி லேயே பொழுது போககுமவராய சிஷயாபிவருததியை யும செயதுகொணடு எழுநதருளியிருநதார. மேலும தெயவநாயகன ஸநநிதி கைஙகாயஙகளைத தம முனனோா களைப போலவே ஆராயநதருளி குறைவினறி நடதநி யருளினா. இககாலததில இநத ஸவாமி ஸ்ரீ விலலிபுத தூரில ஆணடாள ஸநநிதி வாசலில வெகு விசாலமாயும மிக உநநதமாயும அழகு வாயநததாயும ஒரு மடததை வெகு தநம செலவுசெயது தருடமாய இருககுமபடி கட்டு விததருளினா ஆழவாா, ஆணடாள திருவடிகளில பரா வணயம மிகுநதவராய அடிககடி எழுநதருளி மஙகளா சாஸநம செயது வநதாா. பிறகு திவய தேசஙகள எலலாவறறையும மஙகளாசாஸநம செயய வேணுமெனறு திருவுளளததிலே கருதி வடககு நோககிப புறபபட்டு ஆணடாளை மஙகளாசாஸநம செயது விடைபெறறுப புறபபட்டு, திருமோகூரில காளமேகததையும மாலிருஞ சோலை நினற சுநதரனையும திருவடி தொழுது புறபபட்டு சமபகாரணயம ஏற எழுநதருளி அஙகு "மனனபபடுமு மறைவாணனை வணதுவராதி மனனனை ஏததுமின" என கிறபடியே ஏததி மனனனாலே யதாபூாவம ஸமமாநித ராய மடமேற எழுநதருளினா.

அபபொழுது அஙகுளள அடியாாகள சாதுாமாஸய ஸஙகலபததை அஙகேயே செயதருள வேணுமெனறு பராா்ததிகக ஸவாமியும இசைநது அஙகேயே இரணடு மாஸஙகள எழுநதருளியிருநது சாதுாமாஸய ஸஙகல பததை நடததியருளினா. அது முடிநதவாறே அடியாா களையும பஹுமாநிதது மனனனை ஸேவிதது நியமனம பெறறு, நநதிபுர விணணகரில் நாதனை மங்களாசாஸநம செயது இரணடொரு தினஙகள எழுநதருளியிருநது பின "கோலமாடநீடு தணகுடநதைமேய கோவலனை" யும திருவடி தொழுது மறறும சோள தேசததில உளள

திவய தேசஙகள எலலாவறறுககும எழுநதருளி மஙகளா சாஸநம செயது திருநகரியில "மாடமாளிகைசூழ திரு மஙகை மனனனைத்" தொழுது "அணைதத வேலும" எனனும மாமுனிகளின பாசுரபபடியே அநுஸநிதது, ஆழவாரால ஸமமாநிதராயப புறபபடடு மததியிலுளள திவய தேசஙகளையும மஙகளாசாஸநம செயது கொணடு திருககோவலூர ஏற எழுநதருளினா. அஙகு ஆயனா ராலே ஸமமாநிககபபட்டவராய மஙகளாசாஸநம செய தருளி அஙகே ஒரு மடம கட்டி பரதிஷடிபபிததருளினா. பிறகு எமபெருமானுர் மந்தரோபதேசம பெறற மதுராநத கததையும மதுரமஙகலததில எமபாரையும ஸ்ரீ பெரும பூதூரில எமபெருமானாரையும மஙகளாசாஸநம செயது புறபபடடுத திருமலைஏற எழுநதருளினா. அஙகு மலை அடிவாரததில கோவிநதராஜனைத திருவடி தொழுது திருமலை ஏறியருளி ஸமமாநிககப பெறறு உளளே எழுந தருளி "வடதிருவேஙகடம்மேய மைநதனை" அடிபணிநது "அகலகிலலேன" எனறு ஆரமபித்து "அடிககீழமாநது புகுநதேனே" எனறு அநுஸநிததது ஜீயா ஸதபதராய நினறவளவிலே அபபனும உகநது அருளபபாடிடடு ஸ்ரீ சடகோபன தீாததம முதலியன பரஸாதிககப பெற றுககொணடு விடைபெறறு எழுநதருளினா.

பினனா சோளஸிமஹபுரததிற கெழுநதருளி "கடிகைததடஙகுனறினமிசையிருந்த அககாரககனியை" அடைநது அடிபணிநது, பசசை வாரணபபெருமாள ஸநநிதி, திருமழிசை, பூவிருநதமல்லி, மயிலை முதலிய இடஙகளை மஙகளாசாஸநம செயதருளித திருவலலிக கேணிககு எழுந்தருளினா.

அஙகு "பறறலா வீயக கோலகையிறகொணடு பாாததனதனதோ முனனினறானை"த திருவடிதொழுது சில நாடகளெழுநதருளியிருந்து ஸ்ரீ பாாததஸாரதி யின பருஹமோதஸவததை ஸேவிததருளிப பினபு

ஸ்ரீபெருமபூதூருககு எழுநதருளி உடையவா உதஸ
வததையும பூாணமாக ஸேவிததருளினா. பிறகு
உதஸவம ஸமீபிததவாறே காஞசீபுரததிற கெழுநதருளி
தேவப பெருமாளுடைய உதஸவமும ஸேவிததுப புறப
பட்டருளித திருபபுடகுழியில விஜயராகவனை ஸேவிதது,
திருநாராயணனைத திருவடிதொழுத திருவுளளமாய மேறகு
நோககி எழுநதருளினா. மாாககமததியில அநேக பரபுக
களாலும ஸ்ரீவைஷணவாகளாலும ஸதகரிககபபெறறு
மஹீசூரபுரியைச சோநத பஙகளூா நகருககு எழுநதருளி
னா. அஙகு அசசமயம தறசெயலாய வநதிருநத காண
டக தேசாதிபதியான ராஜா ஸவாமி எழுநதருளியிருப
பதைக கேடடு கஜதுரகபதாதிகளுடனும அநேகம
விருதுகளுடனும ஸவாமியை எதிாகொணடழைதது, அர
சாஙக வழககபபடியே ஆதரபூாவமாய ஸமமானிகக ஸவா
மியும ஸமமானஙகளைப பெறறுககொணடு ஆசீாவதிதத
ருளினா பிறகு அஙகுளள பரபுககளில சிலரும ஸ்ரீவைஷ
ணவாகளும ஸவாமியைச சிறிதுகால மெழுநதருளியிருநது
ஸ்ரீபாததீாததததாலும ஹிதோபதேசஙகளாலும எஙகளை
உஜஜீவிபபிகக வேணுமெனறு பராாததிககச சிறிதுகாலம
அஙகேயே எழுநதருளியிருநதாா. பிறகு செலவப பிள
ளையை ஸேவிககத திருவுளளமானவாறே, ராஜாவும ஆத
ரிகக அவனுடைய ஆதரவாலே ராஜயம முறறிலும
செலவாககுடையராய ஆஙகாஙகு பரபுககளாலே ஸம
மானிதராய ஸ்ரீரஙகபபட்டணம முதலான இடஙகள ஸேவித
துககொண்டு அடைவிலே திருநாராயணபுரம மேற எழுந
தருளினா. அஙகு ஸவாமி திருககல்யாணியிலே நீராட
அநுஷடானஙகளும முடிநது மஙகளாசாஸநததுககு உத
யுகதராய இருகக, திருநாராயணனும அடியார்களைக
கொணடு சததரசாமராதி விருதுகளுடன திருமாலை திருப
பரிவட்டம அபயஹஸதம பரஸாதஙகளை யனுபபி ஸம
மானிகக, அவைகளைப பெறறுககொணடு ஸவாமி ஸநநி
திககு எழுநதருளினா. அஙகு செலவபபிளளையையும திரு
நாராயணனையும யதுகிரி நாசசியாரையும மஙகளாசாஸந

செயது பிறகு யதிராஜனையும மாமுனிகளையும ஸேவித்து ஸமமாநிதராய தம மடமேற எழுநதருளினர். அப பொழுது இரண்டு மூனறு தினஙகளில திருவாடிப பூரம கிடட, அவவுதஸவததிலே உபய நாயசசிமாரோடு செலவபபிளளை, ஆணடாள, உடையவா இவாகள எல லாரும மடததிலே எழுநதருளித திருமஞசனங கண டருளி திவயபரபநத கோஷடியும நடநது விசேஷமாகத தளிகைகள திருபபணியாரஙகளுடன வழககமான சிறப புத தளிகைகளும அமுதுசெயது சாறறுமுறையும நடந்து ஸவாமியை ஸமமாநிதது திருவீதிபபுறபபாடும கணடருளி ஸநநிதிககு எழுநதருளினாகள. அநநதரம ஸவாமியும பெருமாள நியமனம பெறறு வடககு நோககிப புறபபடட வளவிலே ராஜபடாகள பினசெலல ராஜாவினுடைய ஆதரவினால மிகுநத செலவாககுடையவராய, ராஜய எலலையான பெலலாரி வரையில எழுநதருளினா. அதன பினனா மாலயவான பரிஸரஙகளையும துஙகபததரையை யும கருஷணவேணியையும கடநது வனபபருததி ராஜ யததிறகு எழுநதருளி ஸ்ரீரஙகராஜபுரததிறகு எழுநதருளி னா. அஙகே ஸ்ரீ ரஙகராஜரையும ஆணடாளையும பெரி யாழவாரையும படடாபிரான ஸவாமியையும ஸேவிதது எழுநதருளியிருநத வளவிலே, அததேசததின அதிபதி சாதுாமாஸய ஸஙகலபததை அஙகேயே முடிததுக கொணடு எழுநதருள வேணுமென பராாததிகக ஸவாமி யும ஸமமதிதது ஸஙகலபததையும உபகரமிதது இரணடு மாஸஙக்ள எழுநதருளியிருநது பூாததி செயதாா. இந நாடகளில ஸ்ரீ விசிஷடாதவைத மததழில உளள பல விஷயஙகளை மநதமதிகளும தெரிநதுகொளளுமபடி உப தேசிததருளினா. ஸஙகலபம பூாததியானவாறே வனப பருததி ராஜாவும வனபபருததி ஸமஸதானததிறகு •எழுநதருளப பணணிக கொணடுபோய ராஜகரதது மாயாதைகளை மிகுநத பகதி சரததையுடன செயது ஸம மானிகக ஸவாமியும அவனை கருபையுடன கடாக்ஷித்து ஆசீாவதிததருளினா. பிறகு புறபபடடருளி மாாகக

மத்தியில ஆதமககூா ராஜா ஸவாமியை தணடனிடடு பராாததிதது எழுநதருளப பணணிக கொணடுபோய விசேஷ மாயாதைகளைச செயது ஸமமானிககவே அதைப பெறறுககொணடு பாகயபுரததிறகு எழுநதருளினா. அஙகு தேவபபெருமாளையும படடாபிரான ஸவாமி சரம ஸதலததையும ஸேவிதது அஙகுளள பரபுககளாலே விசேஷமாக ஆராதிககபபடடுச சிலகாலம எழுநதருளி யிருநது கிழககு நோககிப புறபபடடருளினா. பினபு அறு மன கொணடா மடடவாடா மாாககமாய எழுநதருளி அநேக சிஷயாகளால ஸமமானிககப பெறறு நூஜவேடு ஸமஸதானததைச சோநத சோபநாதரி மாாககமாய எழுந தருளுகையில அஙகுளள அடியவாகள ஆராதிகக அவா களுககு அருள சுரநது நூஜவேடு ராஜயததிறகு எழுந தருளினா அநத ஸமஸதாநாதிபதி ஸவாமியை ஆதர பூாவமாய ஸதகரிதது ஸமமானஙகள செயய, அவறறைப பெறறுககொணடு அவனைக கடாக்ஷிததுப புறபபடடு சனிவாரபபேடடை நகரததிறகு எழுநதருளினா. அஙகு ராஜ ஸமஸதாந மாயாதைகளை அபபொழுதிருநத ராஜா முனனோா செயதபடியே விசேஷமாயச செயது, ஸவாமியை யும சிறிதுகாலம எழுநதருளியிருககுமபடி பராாததிதது ஆராதிதது வநதான. ஸவாமியும சிலகாலம அஙகு எழுநதருளியிருநது அவவரசனின வமசததினரான பூாவ ராஜாககளாலே மடததுககு ஆசாாய ஸமபாவனையாய விடபபடடு மடததின ஸவாதீனததிறகு வராமலிருநத கிரா மஙகளையும ஸவாதீனபபடுததிக கொணடாா. பிறகு அவ விடமிருநது புறபபடடருளி கோதாவரியைக கடந்து பீடா புரததிற கெழுநதருளின வளவிலே அதன அரசன ஸவா மியை எதிாகொணடழைதது ஆதரததுடன ஸமமானிதது வெகு தரவயஙகளையும இரணடு மதத கஜஙகளையும ஸவாமிககு ஸமாபபித்தான. ஸவாமியும அவறறைப பெறறுககொணடு அவனை ஆசிாவதிதது நெலலூா மாாக்கமாய திருவலலிககேணிககு எழுநதருளினா. அங்கு பாாததஸாரதியை மஙகளாசாஸநம செயதுகொண்டு இட

வெநதை எநதைபிரானையும கடனமலலையில தலசயநத துறைவாரையும மஙகளாசாஸநம் செயதருளிப புறபபடடு அடியாாகள பலரால பராாததிககபபடடு புதுவை என கிற புதுசசேரிககு எழுநதருளினா. அஙகு சிலநாடகள எழுநதருளியிருநது தருடமாயும விசாலமாயுமுளள ஒரு மடததையும ஏறபடுததியருளினா. அங்கு நினறும புறப படடருளி கரமேண ஸ்ரீமுஷணம, நாதமுனி மனனா ஸநநிதி, நாதனஸநநிதி, ராஜமனனாஸநநிதி இவைகளை ஸேவித்துககொணடு தவரையுடன கோயிலேற எழுந தருளினா. அஙகு பெரிய பெருமாளை மஙகளாசாஸநம செயது ஸமமா நிதராயப புறபபடடு நேரே சிரீவரமஙகல நகா எழுநதருளி, தெயவநாயகன நியமநபபடி அவனை பரிகரஙகள பகவத பரஸாதத்துடன எதிாகொணடு ஸத கரிகக, ஸவாமியும பெறறுக கொணடு யாததையில தாம ஸமபாதிதத படடு பீதாமபரஙகள முதலிய உபாய நஙகளுடன மஙகளாசாஸநாததமாக ஸநநிதிககு எழுந தருளினா. அஙகு தெயவநாயகனையும சிவரமஙகை நாயசசியாரையும நெடுநாள ஸேவியாமையாலே தரு வையினால (தாஹம) பீடிககபபடடவன தணணீா பருகு மாபோலே ஸவாமி நிாநிமேஷராய நினறு ஸேவித்து கணணீாமலகி நிறகப பெருமாளும உகநது அருளபபாடிட டடு தீாத்தம ஸ்ரீ சடகோபன முதலியன பரஸாதிககப பெறறுககொணடு மடததுககு எழுநதருளினா. அஙகு அரஙகநகரபபனை மஙகளாசாஸநம செயது உளளே எழுநதருளி அழகியவரதனைத தணடனிடடு அஙகு எழுந தருளியிருநது அஙகு கூடியிருநத அடியாா குழுவை பஹுமானிதது, உபலாலனம செயதருளினா, பினபு தமககு யாத்ரையில கிடைத்த யானைகளில ஒனறை ஸ்ரீ வைகுணடததில எழுநதருளியிருககும சோரநாதனு ககு ஸமர்மபிததருளினா, யாத்ரையில் கிடைதது சேமித தத பொருளைககொணடு மலையடிபபுததூா கோயிலமமாள புரம எனற இரணடு கராமஙகளை கரயத்திறகு வாஙகிய ருளினா. சிலநாடகள செனறபின ஸ்ரீவரமஙகையும

தெயவநாயகனும உதஸவததில எழுநதருளுமபடி தஙகத் தாலேயே ஒரு ரதம செயவிககத தீாமானிதது நலல தேகக மரஙகளைக கொணடு மரவேலைகளைப பூாத்தி செயது முடிதது தாமிரத தகடுகளையும வேலைபபாட்டுடன கூடியதாககசசெயது மரததுடன இசைவிதது அநத வேலைகளும பூாததியாயவிட்டன. மேலே தஙகமுலாம பூச ரேககுகள அடிககவேணடியதறகாகத தஙகம அதிகம வேணடியிருநதபடியால அதை ஸமபாதிககத தகுநத மனுஷயாகளைககொணடு ஏறபாடும செயதருளினா. இதனமததியில கோயிலில விமாந பரதிஷடை நடககு அதறகாக பஹுதரவயஙகளை ஸமாபபிததருளினா. ஆனால ரத கைஙகாயம பூாத்தியாகு முனனரே ஸவாமி திருமேனியில நோவுசாததி எழுநதருளியிருநதாா.

இவவாறு மஹாபரபாவததை யுடையராய பரதிவாதி வாரண பீஷண பஞசாநநராய ராமானுஜ ஸிததாநத நிாவஹண துரநதரராய மஹாவைராகய சாலியாயப பெரிய ஜீயரோ, பெரியவானமாமலை ஜீயரோ, எனனுமபடி ஜஞாநாநுஷடாந பூாணராய சிஷயா பிவருததியையும செயதருளி தெயவநாயகன சீவரமஙகை அரஙகநகரபபனா இவாகளுடைய கைஙகாயஙகள மேனமேலும அபிவருததமாமபடி நடககத தமது பரபாவாதிசயததாலே மஹாநிதியையும சேமித்து வைததுப பதினமூனறு ஸமவத்ஸரஙகள தாசனம நிாவஹிததுவநது ஸமஸதானத்தையும வாழவிததருளினா.

பிறகு சினனசடகோப ராமானுஜஸவாமியும திருமேனியில ஆாததி அதிகரித்தவாறே தமது ஸதாநத்திறகுத தகுதிவாயநதவா யாா எனத தமமனததுளளே சிநதிததவளவிலே வானமாமலையில விதவத வமசததிலே அவதரிதது விதயாபாரஙகதராய மதுரகவி ஸவாமி திருவடிகளிலாசரயிதது தமககும அநதரஙகராய உபய வேதாநதஙகளிலும நிபுணராய ஸமஸதான பரிபாலனாஹரான விலகஷண ஸ்ரீ வைஷணவயகதி ஸமருதிவிஷயா

மானவளவிலே அவரை அழைததது தமமனோரததலை அறிவிகக அவரும ஆசாரய நியமனமெனறு இசையவே அவரை ஸவஸதானததிலே அபிஷிகதராககிப படடா பிரான ராமானுஜஜீயா எனறு திருநாமமும சாததியருளி னா. பிறகு சடகோப ராமானுஜ ஸவாமியும ஆாததி மேலும மிகுநதவாறே ஸவாசாரயரான ராமானுஜஸவாமி யின திருவடிகளை தயானிததுக கொணடிருநது திருநாட டுககெழுநதருளினா.

இநத ஸவாமியின சரமாநுஸநதானம :

(1) அபதே துாமுகிநாமகே குஜதிநே மாஸே வருஷே பூாணிமாஸமஞாயாம ச திதௌ திவா சுபகரே தாரேஹய நூராதகே । தரயயநததவய பாரக: சுபகுணமபோதி ஸ-தீசலாகித:, ஸ்ரீவாநாதரி சடாரிநாமயதிராட ஸவாா யாஙகரி பத்மம யயௌ ॥

ஜீயா திருவடிகளே சரணம

அநநதரம் இருபத்து நான்காவது சின்னபபட்டர் பிரான ஸவாமி.

இவா ஸமஸதானததுக கெழுநதருளிய கரமம கீழே சொல்லபபட்டது.

---

(१) अब्दे दुर्मुखिनामके कुजदिने मासे वृषे पूर्णिमा
संज्ञायां च तिथौ दिवा शुभकरे तारेह्यनूराधके ।।
त्र्यन्तद्वयपारग श्शुभगुणाम्भोधि स्सुधीश्लाघित
श्श्रीवानाद्रि शठारि नाम यतिराट् स्वार्याङ्घ्रिपद्मंययौ ।।

இவா திருநக்ஷத்ரத தனியன

(1) " மீநே ச கருததிகாதாரே ருதிரோதகாரி வத ஸரே । கருதாவதாரம வாநாதரௌ விஷ்ணு சிததமு நிம பஜே ॥

வைபவத தனியன

(2) " வாநாத்ரியோகி - பதபஙகஜபகதி - ததவஜ்ஞா நாதி - ஸதகுண - கணாமருத - வாரிராசிம । சருதயநதயுகம ஸுகபோதன-ஸமபரவீணம ராமாநுஜம யதிபதிம பரண மாமி நிதயம ॥

வாழித் திருநாமம—

திருவளரும வரமஙகைத திருநகரோன வாழியே
சீவரம ஙகைபபதியைசசிநதை செயவோனவாழியே
அருளமதுர கவிமுனிவன டிபணிவோன வாழியே
ஆசிலசட கோபமுனி அருளுடையோன வாழியே
பரிவுடையார ககாழி சஙகு பகாநதளிபபோன வாழியே
பஙகுனியில காரததிகைநாள பாருதிததான வாழியே
இருமறையி னுடபொருளை யியமபுமவன வாழியே
எநதைபடடா பிரான முனிவ னிணையடிகள வாழியே.

---

(१) मीने च कृत्तिकातारे रुधिरोद्गारि-वत्सरे।
कृतावतारं वानाद्रौ विष्णुचित्तमुनिं भजे ॥

(२) वानाद्रियोगिपदपङ्कज-भक्ति-तत्त्व-
ज्ञानादि-सद्गुण-गणामृत-वारिराशिम् ।
श्रुत्यन्तयुग्मसुखबोधन-संप्रवीणं
रामानुजं यतिपतिं प्रणमामि नित्यम् ॥

வாழிய பட்டர்பிரான் மாமுனிவன் பாதமலர்
வாழியவன் கண்ணிணையும் வாய்மொழியும்—வாழி
சடகோப மாமுனிவன் தன்னருளால் மாறன்
திடமொழி யீடுரைக்கும் சீர்.

இவர் செய்தருளிய கைங்கர்ய வைபவங்கள் :—

இந்த ஸ்வாமி ஸ்வாசார்யரான சடகோப ராமாநுஜ ஸ்வாமிக்கு யதிஸம்ஸ்கார விதிப்படி செய்யவேண்டிய சடங்குகளை யெல்லாம் மடத்தின் விபவத்திற்கும் ஸ்வாமி யின் பெருமைக்கும் தகும்படி நன்றாய்ச் செய்தருளி திரு வத்யயனத்தையும் பெருக்க நடத்தியருளினார். பிறகு சிவரமங்கையையும் தெய்வநாயகனையும் மங்களாசாஸனம் செய்து ஸம்மாநிதராய் மடத்திற்கு எழுந்தருளி தெய்வ நாயகன் ஸந்நிதி அரங்கநகரப்பன் ஸந்நிதி கைங்கர்யங்களை ஆராய்ந்து ஒரு குறையுமின்றி சீரும் சிறப்பும் பெற நடத் தியருளினார். ஸ்வாமி நாடோறும் உபயவேதாந்தங் களையும் அபேக்ஷிக்கும் அடியார்களின் ஞான பரிபாகாநு குணமாக அருளிச்செய்யும் ஆற்றல் மிகவும் போற்றற் குரியது பகவத் விஷயத்தைப் பதார்த்த வாக்யார்த்த ஸ்வாபதேச அந்யாபதேசார்த்தங்களுடன் தெளிவுற ரஸகனமாக அருளிச் செய்வதைக் கேட்டு ஆச்சர்யப் படாதாரில்லை ஸ்வாமி ஆஸ்தானத்தை அலங்கரித்த அந்நாட்களில் பாகவத ததீயாராதனத்தில் மிக ஊற்ற முடையராய் ஷட்ரஸோபேதமான அடிசிலளித்து அவர் கள் ஆநந்திக்குமதைக் கண்டும் கேட்டும் மகிழ்வுறுவார். யார் யார் எப்பொழுது வரினும் சலியாமல் அன்புடன் அவர்களுக்கு அன்னம் அளித்து வந்த பெருமை பேசச் சக்கு நிலமன்று. இந்த ஸ்வாமி ஸம்ஸ்தானத்தில் எழுந் தருளி யிருந்த ஒன்பது வருஷங்களிலும் ஒருவருஷமாவது துர்பிக்ஷம் நேர்ந்ததில்லை. தீங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்கள் மும்மாரி பெய்தது. சேற்றுத் தாமரைக் கயம் எப்பொழு தும் தண்ணீர் நிறைந்து திருமதிள்களில் அலைகள்

மோதும ஒலியும திரை நீாத திவலேயும மேகபததத தளவும எட்டுமபடியான தீாதத ஸமருததி ஒருநாளும இருநத திலலே எனப பெரியோா பகருவாராயினா.

நிறக ஸவாசாாயரான சினன சடகோப ராமானுஜ ஸவாமி வெகுகாலமாகப பாரிதது, வேணடிய ஸநநாஹங களேயும செயது மரவேலேகளும செபபுததகடு வேலே களும பூாததியாகிப, பாதியில நினறிருநத கோரத கைங காயததையும, தஙகம வாஙகி ரேககுகளடிககச செயது முலாம பூசசசெயது பூாததிசெயது மேருசிகரம போல ஒளிவீசுவதும வனபபு மிககதுமான அநத திவய ரதத தில வரமஙகை மணுளனே எழுநதருளுவிததுத தாமும ஸேவிதது அடியாாகளேயும மகிழவிதது தமது ஆசாா யனின மநோரததததைப பூாததி செயதருளினா

மேலும ஆழவாா திருநகரியில நமமாழவாருடைய திவய விமான ஸதூபி மலினமாய ஜீாணமாயிருபபதை யறிநது ஸவாமி மிகுநத தனம செலவுசெயது அதை ஆசநதராாககம அழியாமலிருககுமபடி தஙகமுலாம கொடுதது திககுற பரகாசிககச செயது பரதிஷடையும செயவிததருளினா அநத பரதிஷடை மஹோதஸவத தில பதிஞயிரததுககும மேலான பகத வாககஙகளுககு நெயயாறு பாலாருயப பெருகுமபடி அநேகவித பக்ஷயஙக ளுடன கூடிய அறுசுவையடிசிலே அனபுடன அளிததுக களிதத பெருமை வாசாமகோசரம

பிறகு வானமாமலேயில திருவடிநிலே வடிவமுடைய ஸ்ரீ சடகோபனின திவயமஙகள விகரஹம ஜீாணமாயி ருநதமையால அதை ஸேவிதது அவவிகரஹததை ஸுவாணமயமாய ஏறியருளப பணணி சாஸதர முறைபபடி பரதிஷடையும செயவிததருளினா.

அநத பரதிஷடையில முன தினஙகளில அடியாா களுககு சிறபபாகத ததீயாராதனம செயவிததது டன பரதிஷடைதினம ஏகாதசியா யமைநதமையாலே ஒரு

கோட்டை அமுதுபடி "கூட்டுநெய் பெய்து முழங்கை வழி வாரும்" படி க்ஷீராந்நம் செய்வித்துப் பெருமாளும் கொண்டருளிப் பின் அடியார்களுக்கும் ஆநந்தனையுங் கைகாட்டி அவர்களை உகப்பித்துத் தாமும் ஆநந்தஸாகர மக்நராய் எழுந்தருளியிருந்தார்.

மேலும் ஓராண்டில் இந்த ஸ்வாமி சாதுர்மாஸ்ய ஸங்கல்பம் இந்த மடத்தின் நிர்வாஹத்திற்குட்பட்டதும் கஜேந்த்ர வரத க்ஷேத்ரமென்று புராண ப்ரஸித்தி பெற்றதும் தாம்ரபர்ணீ நதீ தீரத்தில் இருப்பதுமான அத்தாழநல்லூர் (அத்தியாளநல்லூர்) என்னுமிடத்தில் செய்வதாய்த் திருவுள்ளம் பற்றி அடியார்கள் பலர் புடைசூழ அங்கு எழுந்தருளினார். அங்கு எழுந்தருளியிருந்த இரண்டு மாஸங்களிலும் நித்ய காலக்ஷேபங்களும் நித்ய ததீயாராதனமும் வானமாமலையில் போலவே மிகுந்த ஸம்ப்ரமத்துடன் நடந்து உத்தானமும் வெகு சிறப்பாய் நடைபெற்றது. பிறகு இந்த ஸ்வாமி எழுந்தருளியிருந்த நல்லடிக்காலத்தில் வைதிக, கைங்கர்யங்களிலும் லௌகிக நிர்வாஹத் துறைகளிலும் அநுபவ சாலிகளான அடியார்களை அடிக்கடி மாற்றாமல் தம் சாதுர்யத்தால் அவர்களுடன் ஐகரஸ்யத்தை யுடையராய் நிர்வாஹத்தைச் செவ்வி பெற நடத்திய வைபவம் மிகவும் ப்ரசம்ஸைக்குரியது. இவ்வாறு மடத்திலும் ஸந்நிதியிலும் கைங்கர்யங்களைக் குறைவின்றி நடத்தி வைத்ததுடன் வானமாமலைக்குப் பக்கத்தில் சுமார் ரூபாய் இரண்டு லக்ஷம் விலைகொடுத்து நிலங்களை வாங்கி வைத்து கைங்கர்யங்கள் மேலும் குறைவின்றி நடைபெற வகை செய்தருளினார்.

மேலும் இந்நாளில் ஸ்வாமி தெய்வநாயகனுக்குப் பெரியதான தங்கக் குடங்களிரண்டையும் தங்கமயமான நவ கலசங்களையும் செய்து ஸமர்ப்பித்தருளினார் சங்கநிதி பதுமநிதிகளையும் ஒரு பெரிய வெள்ளிக் கொப்பரையையும் பண்ணி ஸமர்ப்பித்தருளினார். கண்டார் கண்களைக்

கவரும வணணம மிக அழகுவாயநத கணணுடிச சபபரம ஒனறும, கணணுடி ஊஞசல ஒனறும செயவிததுத தெயவநாயகனை எழுந்தருளச செயது, கணடு களிபபுற றருளினா

கடைசியாகத தம திருமேனி தளாவுறுவதை அறிந தருளிய ஸவாமியும சேறறுத தாமரையின மேறகுக கரை யில திருவேஙகடமுடையானுககு ஒரு ஸநநிதி கட்டி ஸேவிகக வேணுமெனறு திருவுளளம பறறினா உடனே சிறபிகளை அழைபபிதது நூறறுககணககான அடியாா களும நெருககமினறியே வீறறிருககுமபடி மஹா மணட பமும அாதத மணடபமும மணிமணடபமும வாயநத ஓா ஸநநிதியைக கட்டியருளினா. ஏககாலததில பெரிய திருப பாவாடைத தளிகையையும செயவதறகு அநுகூலமாய விசாலமான மடைபபளளி ஒனறையும அதில கடடுவித தருளினா பினனால எழுநதருளும ஸவாமிகள சிறிது நாடகள ஏகாநதமாக எழுநதருளியிருககத திருவுளளம பறறினால அவாகள எழுநதருளியிருககுமபடி சிறிய மடம ஒனறையும கடடுவிததாா. இநத ஸநநிதி சோலை சூழநதிருககுமபடி நாறபுறஙகளிலும தெனனை, வாழை, பலா, மா, நெலலி முதலிய பலநதரும வருகஷஙகளையும வைதது ஸநநிதியின ஸமீபததில செணபகம, பாதிரி, புனனை, குருககததி, இருவாடசி முதலிய பூததரும வருகஷஙகளை யும, மலலிகை, ஜாதி, முலலை முதலிய புஷபசசெடிகளையும, சிறிய நீரோடைகளில தாமரை, செஙகழுநீா, ஆமபல, நெயதல முதலியவறறையும வருததி செயயுமபடி ஏறபாடு செயதருளி, மிகவும சிறபபாகத திரு பரதிஷடையையும செயவிததருளினா. அதில அநவயிதத வேதம வலலாாக ளான ஸ்ரீ வைஷணவாகளுககு அவவவாகளுடைய யோகயதாநு குணமாக ஸமபாவனைகளையும அடியாாகள குழாங கள கொணடாடுமபடி ததீயாராதனததையும நடததி யருளினா. மேலும அநத ஸந்நிதிககு விஜயதசமி, சைதரோதஸவததில விடாயாறறி, முதலிய சில உதஸவங

களில் தெய்வநாயகன் அங்கு எழுந்தருளி மண்டகப்படி கோஷ்டி முதலியன நடைபெறும்படியும் ஏற்பாடுகளைச் செய்தருளினார்.

இவ்வாறாக இந்த ஸ்வாமி ஸந்நிதியில் உத்ஸவாதிகளிலும் மடத்தில் நித்ய ததீயாராதன காலக்ஷேபாதிகளிலும் ஒன்றிலும் குறைவின்றி நடத்தியருளியதோடு தாம் எழுந்தருளியிருந்த ஒன்பது ஸம்வத்ஸரங்களில் எண்ணிறந்தனவும் வெகு த்ரவ்யங்கள் செலவு கொண்டதுமான பல சிறந்த கைங்கர்யங்களையும் குறையின்றிச் செய்து தலைக்கட்டியருளினார்.

இவ்வாறு நிரவதிக கைங்கர்ய ஸ்ரீயுடன் வாழ்ந்தருளுகையில் திருமேனி மெலிவெய்தித் திருநாடு அணித்தாகியது என அறிந்தவாறே பட்டர்பிரான் ஜீயர் ஸ்வாமியும் தம் ஸ்தானத்துக்கு உரியார் ஆரெனச் சிந்தித்து எம்பெருமானாருக்கு ஆழ்வான் ஆண்டான் எம்பார் முதலியவர்களைப் போலே மிகவும் அந்தரங்கராய ஞானவைராக்ய நிதியாய கலைகளஞ்சியமாய கல்யாணகுண பூர்ணரான விலக்ஷண வ்யக்தியைத் தேர்ந்தெடுத்தார் அந்த ஸ்வாமியின் வைபவம் மேலே விஸ்தரிக்கப்படுவதைக் காணலாம். உடனே அந்த மஹானுபாவரை அழைப்பித்துத் தன் திருவுள்ளத்தை அறிவித்து மாசி மாஸம் மணவாள மாமுனிகளின் தீர்த்த தினமான க்ருஷ்ண த்வாதசியன்று வரமங்கை வல்லபனுடையவும் அரங்க நகரப்பனுடையவும் கைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்யத்தில் அவருக்குப் பட்டங்கட்டியருளினார். சாஸ்த்ர முறைப்படி ஸந்யாஸாச்ரமத்தையும் ஸ்வீகரிக்கச் செய்து பஞ்ச ஸம்ஸ்காரங்களையும் "**கலியன் ராமானுஜன்**" என்ற திருநாமத்தையும் ப்ரஸாதித்தருளினார். பிறகு இங்குப் போலவே விண்ணுட்டிலும் நித்ய கைங்கர்யத்தை மநோரதித்து ஸ்வாசார்யன் திருவடிகளிலே ந்யஸ்தபரராய் அவர் திருவடிகளையே த்யானித்துக்கொண்டு மாசி மாஸம் க்ருஷ்ண சதுர்த்தசியன்று பட்டர்பிரான் ஸ்வாமி திருநாடலங்கரித்தருளினார்.

இநத ஸவாமியின சரமாநு ஸநதானம :—

1 " அபதே கரோதிஸமாஹவயே சநிதிநே பக்ஷே
வளாக்ஷதரே,
கும்பம யாதி திவாகரே மநுதிதௌ தாரே சரவிஷ
டாஹவயே |
வேதாநததவய பாரகோ குணநிதி : ஸ்ரீ விஷணு
சிததாபித .
ஸவாசாரயஸய பதாரவிநத மகமத வாநாதரி
யோகீசவர ||

ஜீயா திருவடிகளே சரணம.

அநந்தரம் இருபத்து ஐநதாவது ஸ்ரீ கலியன ராமாநுஜ ஸவாமி

இவா தெளளியாா திருநானமறைகள வலலாரான தேறுஞானததா மலிதண சிரீவரமஙகையிலே ஏழாட காலும பழிபபிலாது தணடுழாயமாலை மாாபன தமாக ளாயத தொணடு பூணடொழுகும ஸ்ரீ வைஷணவ குலத திலே ஈசவர வருஷம சிததிரை மாஸம அசவிநீ நக்ஷததி ரததிலே அவதரிததருளினா.

எமபெருமானுடைய ஜாயமாந கடாக்ஷததாலே உதத ரோததரம பரவருதத தேஜோவிசேஷததை உடையராய ஸகலகலா பரிபூரணராய அககாலததில மடதது ஆஸ தானததை அலஙகரிததருளிய ஸ்ரீ சடகோப ராமாநுஜ ஸவாமியால " ஆம முதலவன " என்று கடாக்ஷிககப

---

(१) अब्दे क्रोधिसमाह्वये शनिदिने पक्षे वलर्क्षेतरे,
कुम्भं याति दिवाकरे मनुतिथौ तारे श्रविष्ठाह्वये ।
वेदान्तद्वयपारगो गुणनिधि श्श्रीविष्णुचित्ताभिध
स्स्वाचार्यस्य पदारविन्द मगम द्वानाद्रियोगीश्वरः ॥

பெறறு அவா திருவடிகளில ஆசரயிதது அநதரஙக சிஷயராய எழுநதருளியிருநதாா. அது ஸமயம வேத வேதாஙகஙகளை குருமுகமாய அதிகரிதது ஒபபுயாவறற பாணடிதயததைப பெறறாா. ஸ்ரீ படடாபிரான ஸவாமி ஸநநிதியில உபய வேதாநதஙகளையும அதிகரிதது ஸவரூபாநுரூபமான ஆசாாய நிஷடையி லூாறறமுடையராய அவரது கைஙகாயததிலே நிரதராய எழுநதருளியிருநதாா.

இபபடி எழுநதருளியிருககும நாளிலே ஸ்ரீ படடாபிரான ஸவாமி திருமேனி தளாநது ஆாததி மிககிருபபதை நினைதது தம ஸதானததை நிாவஹிதது தாசநாபி வருததியைச செயயக கூடியவா யாா ? என விசாரிதது ஞான வைராகய நிதியாய தம திருவடிகளில அநதரஙகராய பாரதநத்ரய காஷடாநிஷடரான இநத ஸவாமியை அழைதது இனி நீரே நமது ஸதானததை அலஙகரித்து ஸ்ரீ ராமாநுஜ ஸிததாநதததைத தழைககுமபடி செயயக கடவீா என அநுகரஹிதது உததமாசரம ஸவீகாரததையும செயவிததருளினாா. இவா தம 28-வது திருநகஷததிரததில உததமாசரமததை ஸவீகரிததருளி ஸதானததில அபிஷிகதராணாா.

இவா திரு நகஷதரத்தனியன

1 ஈசவராபதே சவினீதாரே சைதரே மாஸி கருதோத்பவ ।
ஜீயாத வாநமஹாசைல கலிஜித யோகிராட ஸதா ॥

---

(१) ईश्वराब्दे ऽश्विनीतारे चैत्रे मासि कृतोद्भवः ।
जीयाद्वान महा शैल कलिजिद्योगिराट् सदा ॥

நித்யத் தனியன

[1] *ஸ்ரீமதயதீாநதர வரயோகி பதாபஜயுகம*
பரேமாபதி வாநகிரியோகி தயைகபாதரம ।
வேதாந்தயுகம விசதீகரண பரவீணம
ராமானுஜம முநிவரம ஸததம நமாமி ॥

வாழித் திருநாமம

திஙகளுலா மாடமஙகைத திருபபதியோன வாழியே
சிததிரையில அசவிநிநாள சிறகக வநதோன வாழியே
சஙகதமாம ஞானபகதி தகவுடையோன வாழியே
சடகோப மாமுனிவன தாளிணையோன வாழியே
பஙகமிலா விருமறைநூல பகாநதளிபபோன வாழியே
படடாபிரான யோகிபதம பணிநதுயநதோன வாழியே
எஙகுமுளள அடியாாகட கிதமுரைபபோன வாழியே
எழிலகலியன மாமுனி தாளினிநூழி வாழியே.

வாழி கலிகலினறி மாமுனிதாள கஞசமலா
வாழியவன வணபுயமும முககோலும—வாழியே
படடாபிரான மாமுனிதன பாஙகருளால மாறனபா
தெடடபுக ழீடுரைககும சீா.

---

(१) श्रीमद्यतीन्द्र-वरयोगि-पदाब्ज युग्म-
प्रेमाब्धि वानगिरियोगि दयैकपात्रम् ।
वेदान्तयुग्म विशदीकरण प्रवीणं
रामानुजं मुनिवरं सततं नमामि ॥

இவா செய்தருளிய கைஙகர்யங்கள் முதலியன

ஸ்ரீகலியன ராமானுஜஸ்வாமி தமது ஆசாரயரான படடாபிரான ஸ்வாமிககு யதிஸமஸ்கார விதிபபடி தமது பராவணயததிறகும மடததது விபவததிறகும அநுகுண மாக வெகுவிமரிசையாயக கைஙகாயஙகளைச செயது திரு வதயயனததையும சிறபபாக நடத்தி அருளினா. பிறகு ஸ்ரீ தெயவநாயகனுடையவும வரமஙகைத தாயாருடைய வும நித்யகைஙகாயஙகளிலும பக்ஷோதஸவ மாஸோதஸ வாதிகளிலும குறைவு நேராவணணம செயது மடததி லும நிதயததீயாராதன உபயவேதாநத கரநதகால க்ஷேபஙகளையும குறைவற நடததியருளினா.

இபபடி ஒருவருஷம கழிநதவாறே "ராமானுஜாாய திவயாஜஞா .. .வாதததாம" எனகிறபடியே எஙகும ராமானுஜ தாசனம தழைததோஙகுமபடி தாசன ஸதா பனம செயயவேணடு மெனறும, உகநதருளின நிலஙகளை யும மங்களாசாஸநம செயயவேணடுமெனறும, திருவுள ளம் பறறி வைகாசிமாஸததில் திகவிஜய யாதரையை உபகரமிததாா. கோயில திருமலை பெருமாள கோயில முதலிய திவயதேசஙகளை மஙகளாசாஸநம செயதருளி ஆஙகாஙகு ஸமபரதாயாாததஙகளை ஸரஸ மதுரஙகளான தம உகதிகளாலே ஸகல சேதனாகளுககும ஸுகபோத மாமபடி அருளிசசெயதுகொணடு ஸ்ரீ (பூரி) ஜகநநாதம வரையில எழுநதருளி மூனறுவருஷஙகள யாதரைசெயது அதை மஹோதஸவமாகவே கழிதது மீணடும சிரீவரமங கலநகா வீறறிருககலானா.

அநநதரம சிறிதுகாலம மடத்தில உபயவேதாநதங களையும ஸாஙகோபாஙகமாக அருளிசசெயது கொணடு எழுநதருளியிருகக, ஸ்ரீ ஸ்வாமியின யோகததிலே ஸ்ரீவர மஙகைததாயாா எழுநதருளி "இவவிபூதியிலும" வட திசை மதுரை சாளககிராமம வைகுநதம துவரை அயோ ததி இடமுடைவதரி" எனறு ஸ்ரீவைகுணடததோடு

ஸமமாகப படிககலாமபடியான மேனமையையுடைய உததர தேசததிலுளள திவய தேசஙகளையும மஙகளாசாஸநம செயதுகொணடு எஙகுமுளள வடியாாககு இதமளிகக உமககு இதுவே தகக தருணமெனறு நியமிகக ஸ்ரீ ஸவாமியும

“ பூமகளதன நியமனததை தாமதமினறித தமாகாள
காவலனதனனுதவியோடும பூவலம வநதாறறிடுவேன”

எனறு அடியாாகளைககூட்டி அருளிசசெயத வளவிலே அவாகளும உகநது ஆஙகாஙகு யாததிரைககு வேணடிய ஸெளகாயஙகளைச செயதுகொடுககுமபடி அரசாங கததாரை அணுகி உததரவும பெறறுத தாஙகளும யாததரா மஹோதஸவததை அநுபவிகக ஸநநததராஞாகள.

ஸவாமியும அவவணணமே அடியாாகள புடை சூழத திருவணபரிசாரம, திருவாட்டாறு, வழியாகத “தட முடைவயல நநதபுரநகா புககு, படமுடையரவில பளளி பயினறவன பாதஙகணடு, நெறிமையால மலாகள தூவிப பூசனைசெயது நிறக, அஙகு மூலததிருநாளெனனும மஹா ராஜாவினால ஸாதரமாக ஆராதிககபபெறறு, மூனறு தினஙகள எழுநதருளியிருநதாா. அபபோது அவவரசன நேராகவே ஸவாமி ஸநநிதியைக கிட்டி தணடன ஸமாபபிதது ஸவாமியின திருககலயாண குணஙகளால வசீகருதனாய நிதயபபடி பிக்ஷைககு தமது படிததனததைத திருவுளளம பறறவேணுமெனறு பராாததிகக, ஸவாமியும உவநது அஙகீகரிகக இபபொழுதும அவவாறே நடநது வருகிறது. பிறகு அஙகுளள மலைநாட்டுத திருபபதிகள எலலாவறறையும மஙகளாசாஸநம செயது கொணடு யதுகிரி எழுநதருளித திருநாராயணனையும செலவபபிளளை யையும மஙகளாசாஸநம செயது ஸமமாநிதராயப புறப பட்டு, சகரவாததித திருமகனாா இஷ்டஸ-ஹருலலாபத தாலே ஹருஷ்டாராய எழுநதளிருயிருநத கிஷகிநதை

மாலயவான மலைகளுககு எழுநதருளி அஙகு பெருமாள எழுநதருளியிருநத விடஙகளையெலலாம ஸேவிததுக களிபபெயதி பாகயநகரம (ஹைதராபாத) எழுநதருளி அநத மாாககமாய (நாஸிக) பஞசவடிககு எழுநதருளினா.

அஙகு "ஜலராமணயகம யதர ஸதல ராமணயகம ததா" எனகிறபடியே நீாநிழல் வாயபபையுடையதாய பெருமாளும பிராடடியு முலாவியருளிக கரீடா ரஸமநுப விததுப போநத கோதாவரீ நதீதீரஙகளைககணடு களிதது அஙகுளள ஆயிரககணககான யோகிகளின நடுவே யோகீநதரரான ஸவாமியும "சோபயந தணடகாரணயம" எனனுமாபோலே அததேசததை விளஙகசசெயது கொணடு சிலநாள எழுநதருளியிருநதாா அபபொழுது ஸவாமியின வைபவஙகளைக கணடும கேடடும பரவண ரான அநேகா, பமபாய முதலியவிடஙகளுககு எழுநதருளி அஙகுளளாரையும உஜஜீவிககச செயயவேணுமென பராாததிககலானா. ஸவாமியும அதைதத தன பேருகவே நினைதது அஙகீகரிதது பமபாயககு எழுநதருளி, பமபாய நகருககு சமீபததிலுளள காடகோபா எனனும இடத திலே எழுநதருளியிருநதாா. அஙகு சாதுா மாஸய ஸங■லபம பராபத காலமாக அதனை அஙகுளளாரின பராாததனைககு இணஙக அஙகேயே முடிததருளினா.

பிறகு புறபபடடருளி இநதுா உஜஜயினீ ரீவா முதலிய ஸமஸதானஙகளில அஙகுளள அரசாகளால உதஸாஹததுடன ஸதகரிககப பெறறவராய புஷகரம எழுநதருளினா.

அஙகு எமபெருமான ஜலரூபியாய எழுநதருளியிருக கும தடாகததில நீராடிப பின பரதபூருககு எழுநதருளி ஸவாமியின சமதமாதி குணைகருஷடசிததனை அரசனை ஸகலவிததததாலும உபசரிககபபெறறு அஙகுளளாரையும ஸமாசரயணஙகளாலே உஜஜீவிபபிதது "பகவதா சுபேந மநஸா தயாதமான" பருநதாவனததிறகு எழுநதருளினா.

அங்கு கோயில்கொண்டிருக்கும் ஆண்டாளையும் ரங்கமன்னாரையும் மங்களாசாஸநம் செய்து கண்ணன் கழலிணைகளால் அலங்கரிக்கப்பெற்று அவனும் கோவியரும் திளைத்த யமுனைத் துறைகளையும் அவனவதரித்த மதுரை, வளர்ந்தருளிய கோகுலம், குன்றெடுத்து மழை தடுத்த கோவர்த்தனம், பலதேவன் வென்ற பாண்டிவடம், உண்ணும்போதில் நெடுநோக்குக் கொள்ளும் பக்தவிலோசநம், முதலியவிடங்களை அந்நாள் அநுபவிக்கப் பெறாத குறைதீரும்படி அடியார்கள் குழாங்களுடன் "ஆஹ்லாத சீதநேத்ராம்பு." என்கிற க்ரமத்திலே தமது பரமபக்தி ப்ரகாசிக்கும்படி ஸேவித்துக்கொண்டு அந்த திவ்யதேசங்களை தமது திருவடிகளாலேயே வலம் வந்து ஸேவித்து அருளினார். பிறகு அங்கு நின்றும் புறப்பட்டு "வெறிகொள் வண்டு பண்கள்பாடும் வதரிவணங்க"த் திருவுள்ளமாய ஹரித்வாரம் ருஷீகேசம், கண்டமென்னும் கடிநகர், ப்ரீதி, முதலிய திவ்யக்ஷேத்ரங்களின் மார்க்கமாக எழுந்தருளி ஆங்காங்குள்ள அளகநந்தை, பாகீரதி, நந்தப்ரயாகை முதலிய புண்யநதிகளிலும் அவகாஹித்து" வானவர் வணங்கும் கங்கையின் கரைமேல்தான் வதரியாச்ரமத்தை அடைந்தருளினார்.

அங்கு நரனுக்கு நாராயணன் அந்நாளுரைத்த திருவஷ்டாக்ஷரப் பொருளை இந்நாளில் அடியார்களும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும் வண்ணம் உபந்யஸித்தருளினார். வதரியாச்ரமத்துள்ளானை, மேலும் கலியன் வாயொலி செய்த பனுவல்களைக் கேட்டருளும்படி பேரோலக்கமாக விருந்து நித்யஸூரிகள் ஸாமகானம் செய்யுமாப்போலே பத்து தினங்கள் அவன் திருச்செவிப் படுத்தியருளினார். அந்தப் பாசுரரத்னங்களை நன்றாக உபந்யஸித்தருளியும் போந்தார், அந்த வதரியாச்ரமத்தின் பரிசுத்தியைக் கண்டு அங்குச் சிலகாலமாவது எழுந்தருளியிருக்க வேணுமென்று அவர் இருந்தும் ஆங்காங்கு ஸ்வாமியைக் கண்ணாரக்கண்டு களிக்கும் நாளைக் காதலிக்கின்ற அடியார்களின் துயரை

யும நீககத திருவுளளமாய அதிக விளமபமினறியே அஙகு நினறும புறபபடடு ராமநகா மாாககமாய எழுநத ருளிக கௌசிகியில நீராடி, நைமிசாரணய மெழுநதருளினா. அஙகு வனரூபியாய எழுநதருளியிருககும ஸாவேசவர ஊத தொழுது திருவடிததாமரைகளாலே வலமவநது "நைமிசாரணியத தெநதைதயைச சிநதையுள வைததுக காதலே மிகுதத" யோகிச்ரேஷடர்களால வணஙகப பெறறு லக்ஷமணபுரி (லகனௌ) காணபுரீ (கானபூா) மாாககமாய "ஸு-பக சிதரகூடோஸௌ" எனறு, படை வீடடிலும ஸௌபாககயமுடையதாயக கொணடாடபபட்ட சிததிரகூட பாவதததிறகு எழுநதருளினா.

அஙகு பெருமாளும பிராடடியும நீராடிப புனிதமான மநதாகினீ நதியில தாமும நீராடி பெருமாள எழுநதருளி யிருநத விடமெனறு சிலநாள அஙகு எழுநதருளியிருநது, பிறகு புறபபடடருளி ரீவா ஸமஸதானததிறகு எழுந தருளினா. அஙகு மனனனும மஹா ஸமபரமததுடன எதிாகொணடுஅழைதது தணடனிடடு ஸவாமியின குண பூாததியையும பாணடிதயததையும கணடு விஸமிதனுய தஙகத திருபபலலககில ஸவாமியை எழுநதருளிவிததுத தானும தோளில தாஙகி எழுநதருளப பணணி னை ஆபரணஙகளாலும படடு பீதாமபரஙகளாலும ஸதகரிதது ஸாவாலஙகாராலஙகருதமாய ஸவாண ரஜத பூஷிதமான அமபாரியுடனகூடிய கஜேநத்ரன ஒனறையும உபாயநமாக ஸமாபபிததான. ஸவாமியும பகவத கைங காயததிறகு உறுபபாகையாலே அவைகளை ஏறறுக கொணடு பரமாணயுகதி புரஸஸரமாக ஸ்ரீ ராமானுஜ ஸித தாநத ஸு-க்ஷமாாத்தஙகளை அவவரசனுககு உபதே சிதது அவனை கருதாாததனுககி யருளினுர். பிறகு கர மேண பரயாகைககு (அலஹாபாத) எழுநதருளி தரி வேணியில் நீராடிப பின வாரணஸீ (காசி) க்ஷேத்ரததிற கும எழுநதருளி தாசநஸதாபநம செயது பிறகு திரு அயோதயைககு எழுநதருளினா.

அங்கு சகரவாததியின திருமகனா அவதரிதத ஜநம ஸதானம, அவனும பிராட்டியும எழுநதருளியிருநத கனகபவனம, முதலிய ஸநநிவேசஙகளை கணகளாரககணடு களிதது மிதிலையை (ஜநகபுரம) ஸேவிததுககொணடு ஹறதவா எனனும ஸமஸதானததிற கெழுநதருளினா. அங்கு அதன அரசனால ஸாவ விததத்தாலும பூஜிககப பட்டவராய கணடகீ நதியில ஸாளகராம தீாததததில நீராடி ஆஙகாஙகுள்ள சேதனாகளை உஜஜீவிபபிததுக கொணடு எழுநதருளலானா அபபொழுது அததேசததி லுள்ள அநேகம சதுஸஸமபரதாய ஆசாாயாகளாலும அநேகம ராஜாககளாலும பராாததிககபபட்டு பாடலீபுரம (பாடனா) எழுநதருளி அங்கு நடபபதாயிருநத சதுஸ ஸமபரதாய மஹா ஸபையில நாநா தேசஙகளிலிருநதும வநதிருநத அநேகம மஹா விதவானகளாலும காசிராஜா ஹறதவா ராஜா முதலிய அரசாகளாலும வநதித சரணா விநதகளை யுடையராய அவாகளுடைய பிராாததனையை அஙகீகரிததருளி அநத ஸபையில அகராஸனாதிபத யததை வஹிததருளினா. அபபொழுது யாவரும அறி யும்படி ஹிநதி பாஷையில சருதிஸமருதிகளின விசே ஷாாததஙகளை லலிதமாயும மநோஹரமாயும உபநய ஸிதது அவாகளை இனபக கடலிலாழுமபடி செயதரு ளினா

பிறகு அஙகு ஸவாமியின பெருமையை நனகுணாநத பல அரசாகள தஙகளதஙகள ஸதானஙகளுககு ஸவா மியை எழுநதருளபபணணி அவாகளால விசேஷமாக ஸததரிககப பெறறவராய ராணிகளுசம மாாககமாய ஸ்ரீஜகநநாதம (பூரி) எழுநதருளினா அஙகு புருஷோத தமனை மஙகளாசாஸநம செயது பொபபிலி விஜயநகரம பிததாபுரம முதலிய ஸமஸதானதது மனனாகளால அவ் வவ ஸமஸதானஙகளுககு எழுநதருளப பணணபபட்டு விசேஷ ஸதகாரஙகளைப பெறறுககொணடு அவாகளைக கடாக்ஷிதது பிறகு ஸ்ரீ கூாமம ஸிமஹாசலம முதலிய

க்ஷேதரஙகளையும மஙகளாசாஸநம செயது கொணடு காககிடா மாரககமாகப புறபபடடு அடைவே திருமலை ஏற எழுநதருளிஞர்.

அஙகு திருவேஙகடததவனும தேசாநதரகதஞன புதரனிடததில பிதருஹருதயம கிடககுமாபோலே இவரிடம நயஸத மநஸகஞகையாலே தமகோவில பரிகரமனைததையும ஆரசசகமுகேந தம ஸநநிதியிலிருநது அபயஹஸதம ஸ்ரீ சடகோபன முதலிய மாயாதைகளோடு ஸ்ரீ ஸவாமியை அழைததுவருமபடி நியமிததருள, ஸவாமியும பெரிய ஜீயா மடததேற வெழுநதருளி அவரால வெகுவாக ஸதகரிககபபெறறு ஸகல பரிவாரஙகளுடனும ஸநநிதிககு எழுநதருளிஞா அஙகு திருவேஙகடமுடையான திருவடிகளில அலாமேலமஙகை புருஷகாரமாகச சரணம புககு அவனுடைய திவயத திருமேனி ஸௌநதாயாதிகளை கணணுரபபருகி நெஞசிலே தேககிககொணடு அவஞல ஸாதரமாக பரஸாதிககபபடட பரிவடடம ஸ்ரீ சடகோபன ஸ்ரீ பாதரேணு முதலிய பரஸாதஙகளை சிரஸா தரிதது ஸவீகரிதது பரதக்ஷிணமாக எழுநதருளி எமபெருமாஞரையும திருவடி தொழுதா பிறகு வராஹநயிஞரையும மஙகளாசாஸநம செயதருளி திருவேஙகடமுடையானது அநதரஙக பகதரும ஸதாநாதிபதியுமான மஹநதுவிஞல பலவிதமாக உபசரிககபபடடு எழுநதருளியிருநதார். இபபடி இரணடு மூனறு தினஙகள அஙகு எழுநதருளியிருநத வளவிலே ஸ்ரீ வரமஙகை நாயசசியாா தமது ஜநமஸதானமான திருமலைககு எழுநதருளி பூபரதக்ஷிண யாததரை நாம ஸங்கலபிததபடியே பூாததியாயிறறு சிககிரமே நம ஸநநிதிககு வரவேணும எனறு ஸவபநமுகேந நியமிகக ஸவாமியும மறுதினமே அஙகு நினறும விடைபெறறு பெருமபூதூா மாமுனியைத தொழுது தவரையுடன திருவரஙகததிறகெழுநதருளிஞா.

அஙகு ஸ்ரீ ஸவாமியைத திருவடிதொழ " எனறு கொலோ கணகுளிரககாணும நாளே " எனறு பரதீக்ஷித

துககொணடிருநத அரையா உததமநமபி முதலானோ எதிரகொணடு திருவடி தொழுது வாயாரவழுததி ஹருஷடாகளாய அழைகக மிகவும உகநது தமது மடமேற வெழுநதருளினா. பினபு அரஙகனது நீணடவபபெரிய வாயகணகளின கருணைமருததரஙகததால தளளுணடு அலமருகினற அடியவாகளுக காலமபநஸதமபம போனறதும தமாகளில தலைவரான தமமாலே ஸவாணலேபனம செயயபபடடு புதுபபிககபபடடதுமான மணததூணை பறறி நினறு அரஙகததரவினைமாயோனை கணணாரக கணடுகநது வாயாரவாழததுகைககுப பாரிததுக கொணடிருநத வளவிலே ஸ்ரீரஙகநாதனும நெடுஙகாலம பிரிநத பிதா தம புதரனைக காண விரையுமாபோலே ஜீயரைக காண பபேரவாககொணடு தமது பரிகரஙகளுககு அருளபபாடிடடு தமது திருமாலை திருபபரிவடடம அபயஹஸதம பரஸாதஙகளைககொணடு ஸகலவாதயகோஷஙகளுடன ஜீயரை எதிரகொணடழைககுமபடி நியமிததருளினா. அவாகளும அநதநத ஸதலஙகளில யதாகரமமாக ஸ்ரீ சடகோபாதிகளை பரஸாதிதது ஸமமானிதது வரவேறக ஸவாமியும விததஹருதயராய "தேவிகோதாயதிபதி" எனகிற சலோகததினபடியே மஙகளாசாஸநம செயது போய அரஙகததமமானை அமலனாதி பிரானிலபடியே பாதாதி கேசாநதமாய ஸேவிததநுபவிதது அவனுடைய கருபாபரீவாஹரூபமான திருமாலை பரிவடடம ஸ்ரீ சடகோபன முதலிய பரஸாதஙகளைப பெறறு தலைமேல புனைநது மணவாளமாமுனிவன பொனனடியாம செஙகமலப போதுகளையும உனனிசசிரததாலே தீணடி மடததிறகு எழுநதருளினா. பினனா ஆசரிதாகளுககு ஸமாசரயணாதிகளை ஸாதித்து ததீயாராதனததை நெயயாறு பாலாறுக நடபபிததுககொணடு இரணடு மூனறு தினஙகள அஙகு எழுநதருளியிருநது அரஙகனடியாாகளைப பீதாமபராதிகளால ஸமமானிதது தாமும விடைபெறறு திருமாலிருஞசோலைககு எழுநதருளினா

அங்கு எழுந்தருளியவுடன் அழகரை மங்களாசாஸனம் செய்து "நூறுதடாநிறைந்த அக்காரவடிசில் சொன்னேன்" என்ற ஆண்டாளின் மனப்பாரிப்பை அநுஷ்டான பர்யந்தமாக்கிய எம்பெருமானாரைப்போலவே அவரம்சம் பெற்ற ஸ்ரீ ஸ்வாமியும் இன்றுள்ளாரும் கண்டு களிக்கும்படி மாலிருஞ்சோலை நம்பிக்கு நூறுதடா நிறைந்த அக்காரவடிசிலையும் ஸமர்ப்பிக்க, அழகரும் ப்ரீதராய்க் கடாக்ஷித்தனுப்ப ஸ்வாமியும் இந்த விஷயத்தை ஆண்டாள் ஸந்நிதியில் விண்ணப்பம் செய்ய நினைத்து ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூருக்கு எழுந்தருளினார்.

ஆண்டாளும் இத்தையறிந்து மிகவும் ப்ரீதையாய்ப் பரிவுடன் பாவத் ஸத்ருசமான திருத்தேர் அமைத்து ஸமர்ப்பித்த ஸ்ரீபெரிய பட்டர் பிரான் ஸ்வாமி விஷயத்தில் தாம் ப்ரத்யுபகாரமாகச் ப்ரதிபத்தி பண்ணியதைப் ப்ரகாசமாகச் செய்யவிரும்பி அங்குள்ள ஆசார்ய புருஷர்கள் கோவில் பரிகரங்கள் அனைவருடையவும் திருவுள்ளத்திலே புகுந்து தம் ஸர்வகோஷ்டியிலும் ஸ்வாமியை ப்ரதம ஸ்தானத்தில் எழுந்தருளச் செய்து ப்ரதமதீர்த்தம் பரிவட்டம் மாலை முதலான ஸகல மர்யாதைகளையும் பஹுதினங்கள் ஸாதிக்கச் செய்து, அவ்வண்ணமே ஆசந்த்ரார்க்கம் நடக்க வேணுமென்று ஒரு சாஸநமும் எழுதுவித்தாள். அதில் ஸகல ஆசார்ய புருஷர்களும் கோயில் அனைத்துப் பரிகரங்களும் தாங்கள் உவப்புடன் திருவெழுத்திட்டு ஆண்டாள் திருமுன்பே ஸமர்ப்பிக்க அவளும் அதை ஆச்சக்முகேந ஸ்வாமிக்கு ப்ரஸாதித்தாள் அத்துடன் ஸந்நிதியிலும் அப்படியே ஒருப்ரதி யிருக்கச் செய்து என்றும் இவ்வாறே நடைபெற்று வரும்படி நியமித்தருளினாள். ஆண்டாளும் பட்டர்பிரான் கோதையாய் ஸ்ரீஸ்வாமியும் பட்டர்பிரான் ஞான ஸந்ததியாகையாலும் நூறு தடா நிறைந்த அக்காரவடிசில் ஸமர்ப்பித்து ஆண்டாள் மநோரதத்தை அநுஷ்டாநபர்யந்த மாக்கின மையாலும் அவளுடைய ப்ரதிஷ்டா ததீயாராதனங்களை

எலலோரும புகழுமபடி நடததி வைததபடியாலும இனனும படடு பீதாமபரஙகள முதலியன ஆணடாளுககு ஸமாபபிதத படியாலும ஆணடாளுககு ஸ்ரீ ஸவாமியிடம ஸௌபராதரம உணடாகக குறையிலலை இவவாறு ஆணடாளாலே ஸவிசேஷமாக ஸதகாரததைப பெறற ஸவாமி ஆணடாளுடைய நிரவதிக கருபையை அடிககடி சிநதிததுப போர வித்தராயிருககச செயதேயும வரமஙகை நாயசசியாரின சாஸநததை நினைதது ஆணடாளிடம விடை பெறறு மதயேமாராககம ஆரததாகளாய அஹமஹமிகயா தமமை ஸேவிகக வரும அடியாா குழாஙகளையும குளிரக கடாக்ஷிதது ஸாதரோகதிகளாலே ஆசவஸிபபிததுக கொணடு ஸ்ரீ வரமஙகல நகருககு எழுநதருளினா.

அஙகு சேறறுததாமரையில நீராடி நிதயகாமாநுஷடாநஙகளை முடிததுககொணடவுடன ஸ்ரீஸவாமியை ஐநது வருஷஙகளாகப பிரிநதிருநது ஒருபகலாயிர மூழியாயக கழிதத ஸ்ரீவைஷணவாகள மேகததைககணட சாதகம போலே ஹாஷ பரகாஷததாலே எழுநத வேததொலி நினறோஙகப பூாணகுமப ஹஸதாகளாய வநது தணடன ஸமாபபிததனா. ஸவாமியும பரேமபூாவகாலாபஙகளாலே ஆசவஸிபபிதது ஸ்ரீவரமஙகா ஸேவையிலே செலகினற சிநதையராய எழுநதருள வரமஙகைததாயாரும ஸவாமியிடம தமககு உணடான பிதருதவ பரதிபததி தோனறத 'திருமாலை அபயஹஸதம முதலிய பரஸாதஙகளை யனுபபி' மஙகளவாதய கோஷஙகளுடனஸவாகதம செயதருளினாள். ஸவாமியும அநத பரஸாதஙகளைச சென்னிமேல சூடி நிரதிசயாநநத யுகதராய அடியாாகள புடை சூழ மடததுக கெழுநதருளிச சீரிய சிஙகாசநததிலே வீறறிருந்தருளினா. பிறகு அஙகிருநது ஸவாமி தம யாததரையில தெயவநாயகனுககும ஸ்ரீவரமஙகைககும உரியனவாகத தாம ஆதரித்துக கொணடுவநத திருவாபரணம படடு பீதாமபரஙகள முதலிய உபஹாரஙகளுடன வரமஙகையை அவள மணாளனுடன மஙகளாசாஸநம செயய எழுநதருளி, ஆபரணாதி

களைச சாதஇ ஸேவிததுப புளகீகருத காதரராய நிறகலா ஞா. பெருமாளும அருளபபாடிடடு ஸகலமாயாதைகளையும செயய அவைகளை ஸாதரமாய ஸவீகரிததுக கொணடு அடைவிலே அரஙகநகரபபனையும மஙகளா சாஸநம செயது அடிபணிநத அடியாாகள அனைவருககும ஸ்ரீபாத தீாததம ஸாதிததுத ததீயாராதனமும செயது புரபரவே சாதிகளாலே அவாகளை மகிழவுறச செயது வாழவித தருளிஞா.

இநத பூபாதகக்ஷிணயாததரையில, ரீவா, இநதூா, ஹதவா முதலிய அரசாகளின ஸமஸதானஙகளில ஸவாமியின ஞானவைராகயாதி குணஙகளில ஈடுபடடு "குணோ தாஸ்ய முபாகத." எனகிறபடியே தாஸபாவததை யடைநத அரசாகளால ஸதகரிககபபடட விஷயமும பாடனு, கானபூா, ஹைதராபாத முதலிய நகரஙகளில நடததபபெறற படடணபரவேசம முதலிய மஹோதஸவங களும ஆஙகாஙகு எணணிறநத சேதநாகள பரவசராய ஆடபடடதும பேசசுககு நிலமலலாதவை.

அநநதரம வானமாமலையில வரமஙகை நாயகனும அரஙக நகரபபனும மனமகிழுமபடி நிதயோதஸவம முதலி யவைகளை மேனமேலும சிறபபாக நடததிககொண்டு எழுநதருளியிருநதாா. பிறகு தாம யாததரையில மகிழ மாறனடிபணியாத குறைதீர வைசாகோதஸவததை வயாஜீகரிததுத திருநகரிக்கு எழுந்தருளிஞா. ப்ரணவம போலே உபய பராதானயம பரகாசிககும உறைகோயிலில் ஆழவாரையும ஆதிபபிரானையும அடிதொழுது அவ விருவராலும பரேமத்துடன பரஸாதிககப பெறற பாதம தீாத்தம முதலிய ஸகல மாயாதைகளையும முதல உதஸவம முதல, பதது உதஸவங்களிலும ஸாதரமாகப பெறறுக கொணடு, இரணடொரு மாஸம ஆழவாா ஆதிபபிரா னுடைய எலலா கோஷடிகளையும அலஙகரிதது, பகவத் விஷயாதிகளையும பரஸாதிததுககொணடு அவவிடததில்

எழுநதருளியிருநதார. இவவாறு பலதடவை மஙகளா சாஸநம செயதருளினார.

பிறகு வானமாமலைககு எழுநதருளி அஙகு உபய வேதாநதஙகளையும கறறறிய ஆசைகொணட ஆசரிதாகள அநேகருககு உபயவேதாநதஙகளையும தெளிவுற அருளிச செயது கொணடு உபய நாயசசிமாா பரதிஷடையைச செயவிததருளினாா முதல ஸவாமி உதஸவததில (கயா புனாவஸு) தாம ஆஸதாநததிறகு எழுநதருளியது முதல விடாது நடநதுவநத ஸ்ரீராமாநுஜஸிததாநத ஸமபரதாயா பிவர்த்தினீ ஸபையை சதுசாஸதர பாரஙகதாகளான பணடிதாகளைககூடடி வெகு வைபவததுடன பரதிஸம வதஸரம நடததியருளினார. இபபடிப பதது ஸமவதஸரம வானமாமலையில எழுநதருளியிருநதார.

இநத ஸமயததில ஊததுமலை ஜமீனைசசோநத வீர கேரளமபூதூரில எழுநதருளியிருககும ஸ்ரீநவநீதகருஷண னுககு நடததபபடவிருநத ஸவாண தவஜஸதமப பர திஷடா மஹோதஸவததை ஸ்ரீஸவாமி எழுநதருளி நடததி வைககவேணும என்று அவவூரில பரதானையான ஜமீந தாரிணி பராாததிகக ஸகல பரிவாரஙகளுடனும அஙகு எழுநதருளி ஐநது தினஙகள வரை கோஷடி முதலிய வறறை நிாவஹிதது பரதிஷடா மஹோதஸவததை மஹோதஸாஹததுடன நடததியருளினார. தக்ஷிணாததம ஸமாபபிதத தரவயததை தமது திருககைகளாலே யதோ சிதம விநியோகிதது எழுநதருளியிருநத ஸ்ரீவைஷணவா களை அநுகரஹிததாா. பிறகு அநத அரசி, ஸவாமியைத தன அரணமனைககு எழுநதருளுவிதது ரஙகவிலாஸததில ஸிஙகாசனமிடடு ஸுவாண ரஜதஙகளாலே திருவடிகளை ஆராசிதது வானமாமலை ஸநநிதியோடொகக இநத ஸநநிதியையும அபிமானிததருளவேணும என்று பராாத தித்தாள. அரஙக நகரபபனது நிதயப படிததனததுக்கு த்ன தரவயததை விநியோகிககுமபடி பராாததிதது ஒரு பண முடிபபையும ஸமாபபிததும ஸகலோபசாரங

களுடன் ஸ்வாமியை வானமாமலைக்கு எழுந்தருளுவித்த தும் போற்றற்குரிய விசேஷங்களாகும்.

சில நாட்கள் கழித்து ஸ்ரீஸ்வாமியை நேரில் கண்டு களித்தவர்களும் அவர் கல்யாண குணமருந்தங்களைச் செவி களால் பருகியவர்களுமான பலரால் நேரிலும் விஜ்ஞாபந பத்திரிகைகள் மூலமாகவும் பல தடவைகள் ப்ரார்த்திக்கப் பட்டபடியாலும் ப்ரார்த்தநா பத்திரிகைகள் பாவதாகார மாகக் குவிந்தபடியாலும் க்ருபாமாத்ர ப்ரஸந்நாசார்யரான ஸ்வாமி, இதற்குமுன் தாம் எழுந்தருளாத ஜநபதங்கள், நகரங்கள், க்ராமங்கள் முதலிய விடங்களுக்கு எழுந்தருளி, ஆங்காங்குள்ள ஆச்ரிதர்களை உஜ்ஜீவிக்கச் செய்தருள வேணுமென்று திருவுள்ளங்கொண்டு வரமங்கை மணாள னிடத்தும் அரங்க நகரப்பனிடத்தும் விடைபெற்றுக் கொண்டு மூன்றாவது தடவையும் விஜய யாத்ரையை உபக்ரமித்தருளினார்.

ஸ்ரீஸ்வாமி நல்ல முஹூர்த்தத்திலே மடத்தில் நின்றும் புறப்பட்டருளி, நாயச்சியார் திருமாளிகை, கூடல், மாலிருஞ்சோலைகளை ஸேவித்துக்கொண்டு திருப்புல்லா ணிக்கு எழுந்தருளி தெய்வச்சிலையாரைத் திருவடிதொழுது "ஸேதும் த்ருஷ்ட்வா ஸமுத்ரஸ்ய" என்கிறபடியே திரு வணையை ஸேவித்துக்கொண்டு அங்கு நின்றும் புறப் பட்டு தனவணிகர்களான நகரத்தார்களின் ப்ரார்த் தனைக்கு இணங்கி தமது ஸ்ரீபாதரேணுக்களால் அத் தேசங்களைப் பரிசுத்தமாக்கியருளினார் அங்குள்ள குபேர ஸத்ருசர்களான தனிகர்களால் ஸாதரமாய் ஸத்கரிக்கப் பெற்று திருக்கோட்டியூர் திருமெய்யம் திவ்யதேசங்களை யும் மங்களாசாஸநம் செய்தருளினார். புதுக்கோட்டை ஸமஸ்தானத்திலும் ஸகலவிருதுகளுடன் ஸர்வப்ரகாரத் தாலும் ஸத்கரிக்கப்பட்டு, ஆசார்யசரண நளினங்களில் ப்ராவண்யமுடைய சேரங்குளவாஸிகளான ஸ்ரீவைஷ்ணவ சிஷ்யர்களால் சாதுர்மாஸ்யஸங்கல்ப மஹோத்ஸவத்தைத் தங்கள் க்ராமத்திலேயே நடத்தியருள வேணுமென்று

பராாததிககபபடடவராய அவவிடததிறகு எழுநதருளி ஸஙகலபததை பராரமபிததாா. அஙகு ஸபரிகரரான பரதாழவானுககு பரதவாஜமுனி அளிதத விருநதைப போலே இரணடு மாஸஙகளிலும குதூஹலததுடன மஹநீயாகளால நடததபபடடத ததீயாராதனஙகளைக கணடுகளிதது உததான மஹோதஸவததையும செவவனே நடததியருளிஞா.

அநநதரம அவவிடம விடடுப புறபபடடு மனனஞரை மஙகளாசாஸநம செயது கொணடு நநதிபுரவிணணகரம, நறையூா, சேறை, குடநதை, விணணகா, வெளளியஙகுடி, எனனும திவய தேசஙகளை மஙகளாசாஸநம செயதருளி ஞா திருவாவடுதுறை, திருபபனநதாள மடாதிபதிகளால சரததா பகதிகளுடன உபசரிககப பெறறூா உடையாா பாளையம சென்று அநத ஜமீனதாரராலும ஸாதரம உப சரிககபபடடு, குருகை காவலபபன ஸநநிதி மாாககமாய ஸ்ரீமுஷணமேற எழுநதருளி, "ஞானபபிரானை யலலா லிலலை நான கணட நலலது" என்று திருவடிதொழுது, வீரநாராயணபுரததிறகு எழுநதருளிஞா. அஙகு நாத முனிகள ஆளவநதாா இவாகளை முனனிடடு மனனஞரை யும மலரடி வணஙகி, புதுவை (புதுசசேரி)நகா எழுநதருளி அவவரசாஙகததவாகளால் செயயபபெறற அளவிலாவுப சாரஙகளையும பெறறுக களிபபெயதிஞா. திருககோவ லூரில நாயஞரையும முதலவாழவாாகளையும முடியால வணஙகி, முனனோாகள நடநதுபோன மாாககமாகத திரு மலைககெழுநதருளி, அலாமேல மஙகையுறை மாாபனை அடிபணிநது அகமகிழநது, நீாமலையில நீாவணணனையு மடி தொழுது இறைஞசி, மாடமாமயிலைத திருவலலிக கேணி ஏற எழுநதருளிஞா.

அஙகு பாாததஸாரதியின பதும மலாபபாதம பணிநது அவன பாத நிழலில் பலமாதஙகள எழுநதருளி யிருநது பலலாயிரககணககான பகதாகளுககு பகவத விஷயம முதலிய கரநதஙகளையும சஙககசகராஙகனஙகளை

யும ஸாதிததுககொணடு எழுநதருளியிருநதார. மததியில ஸ்ரீபெருமபூதூருககு எழுநதருளி எமபெருமானாா இணையடி தொழுது மறுபடியும திருவலலிககேணிககு எழுநதருளி முதலாவது ராமானுஜ ஜீயா ஸவாமி மஹோதஸவததை எபபொழுதும போலே பல பணடித சரேஷடாககளைக கொணடு உபய வேதாநதஙகளையும உபநயஸிககச செயது தாமும இடையிடையே ரஸகனமாக விஷயஙகளை அருளிச செயது கேடபோா மனததைக கவாநததருளினாா. பணடிதாகளுககும அவவவாகளுககுத தககவாறு ஸந மானஙகளைச செயதருளி ததீயாராதனம டோலோதஸவம முதலிய வைபவஙகளாலே பகவதபாகவதாகளை ஆரா திதது அருளினாா. சாதுாமாஸய ஸஙகலப மஹோத ஸவததையும ஆசரிதாகளின பராாததனைபபடி அவ விடததிலேயே முடிததுககொணடு அஙகு நினறும புறப படடு கூடூா நெலலூரா மார்ககமாய நூஜவீடு ஸமஸதான ததிறகெழுநதருளினாா. அவ்விடததில ஸவாமி திருவடி ஸமபநதிகளாய பராவணயாதிசய முளளவாகளான ராஜ வமசததவாகளால இரணடுமாஸகாலம அதயநதம உபசரிககப பெறறவராய அவாகளுககு விசேஷமாக ஸ்ரீ ராமானுஜ ஸிததாநதததில பராவணயம உணடாகும படி தெளிவாகவும யுகதி புரஸஸரமாகவும தெலுஙகு பாஷையில ஸமபரதாயாாததஙகளை பரஸாதிதது அவா களை உயவிததருளினார். பினனா ராஜமஹேநதரம வரையில எழுநதருளி பாலககோல நாஸாபுரம பெஜவாடா மாாககமாய பாகய நகரததிறகு (ஹைதராபாத) எழுந தருளினவாறே, அஙகுளள நிஜாம மனனராலே விருது களாலும பீதாமபராதிகளாலும ததீயாராதன ஸாமக ரீகளாலும உபசரிககபபடடு புரபரவேசம செயவிககப படடவ்ராய ஸீதாராமபாக எனனும வரதராஜன ஸந நிதிககு எழுநதருளலானாா.

பினபு அவவிடததில சாதுாமாஸயததை ஆரம பிதது ஸ்ரீ கருஷணஸேட எனற மஹாதனிகன அநநய

ஸாதாரணமாக இரணடு மாஸததளவும ததீயாரா தனம முதலியவைகளை நடததி ஆரிகக ஸவாமி யினுடைய பாணடிதயததையும குணகணஙகளையும கணடு மறறுளளாரும விசேஷமாக ஸதகரிகக, அஙகு நினறும புறபபடடு சிரணபலலி முதலிய விடஙகளில ஜமீனதாரகளால உபசரிககபபடடு அடைவே நாநதேடு எழுநதருளினா அஙகு சுதத கோதாவரியைத தமது சீர ஸபாசததாலே பரிசுததமாககி யருளினா அபபொழுது நெடு நாள அததேசததில மழையே யிலலாதிருநது ஸவாமியின திருவடி அததேசததில படட மாதரத் தாலே யதேஷடமாக மழை வாஷிதது ஸுபிகஷ மேற படடதைக கணடு அஙகுளளார விஸமிதாகளாய ஸவாமி யின பரபாவததைப புகழலானார்கள். இபபடியிருககும கால ஸெகெநதராபாத நகரவாஸியாய பல லகஷஙகளுககு அதிபதியாய ஸவாமியின திருவடி ஸமபநதியாகிய தாமி கோததமன லக்ஷமீநாராயணசரேஷடி தமமால நூதன மாகக கடடப பட்ட ஸநநிதியின பரதிஷடா மஹோத் ஸவததை ஸவாமி எழுநதருளியிருநது நடததிவைகக வேணும எனறு பராாததிகக, அவனுடைய மநோரதத தைப பூாததி செயயத திருவுளளம பறறி நாநதேடு நினறும புறபபடடு லாததூா மாாககமாய ஹைதரா பாததுக கடுதத ஸெகெநதராபாத மஹா நகரததிறகு எழுநதருளினா

அஙகு அநத சரேஷடியால லக்ஷககணககில செலவு செயது கடடபபடட லக்ஷமீ நாராயணன ஸநநிதி மஹாபர திஷடையை அதிக வைபவததுடன நடததிவைதது அநுகரஹிததருளினா அவனால ஸாதரமாய ஸமாபபிக கபபடட ஸம்மானஙகளையும பெறறுககொணடு அவனு டைய பராாததனைககிணஙக அநத ஸநநிதியின ஸகல வைதிக நிாவாஹஙகளையும அஙகீகரித தருளி அஙகு சில நாள எழுநதருளியிருநதார் பிறகு அவவிடமிருநது வனபபருததி ஆதமககூா ராஜாககளின பராாததநாநு

குணமாக முதலில வனபபருததிககு எழுநதருளி சாதுா மாஸய ஸஙகலப மஹோதஸவததையும அவாகளி னுடைய மநோரதாநுகுணமாக அஙகேயே பூாததி செய தருளிஞா. அநத ராஜாககளும ஸ்ரீ ஸவாமியின கலயாண குணஙகளில ஈடுபடடவராய ஸவாமி எபபொழுது எழுந தருளிஞலும இமமாதிரி மஹாவைபவஙகளுடன ஸம ஸதாநததிலிருநதே சாதுாமாஸய ஸஙகலப மஹோத ஸவததை சாசவதமாக நடததிவைககுமபடி சாஸநமும செயது வைததாாகள.

அதனபின அஙகுக காாததிகை மாஸததில நடக கினற மஹாவிதவத ஸபையில ஸ்ரீஸவாமி அதயக்ஷராய எழுநதருளியிருநது நாநா தேசஙகளில நினறும வந திருநத விதவானகளுககு அவரவா யோகயதாநு குணமாக ஸமமானஙகளைப பணணி தமமுடைய கீாவாண பாஷாமயமான உபநயாஸாமருதஙகளாலே ஸகல சேதநா களையும ஆநநதாமருத ஸாகர மக்நராக ஆககுவிததாா பிறகு ஆதமககூடா எழுநதருளி அநத ஸமஸதானததரச ஞல இஙகுச'சில காலம எழுநதருளியிருநது காலக்ஷேபாதி களால உஜஜீவிபபிககவேணு மெனறு பராாததிககப படடவராய அஙகு கொஞசகால மெழுநதருளியிருநதாா.

அபபொழுது ஸ்ரீஸவாமியை ஸேவிககவேணுமெனறு பரம ஆர்த்தியுடன கூடிய பல பெரிய மஹானகளும தநிகாகளும பமபாய முதலிய தேசஙகளில நினறும புறபபடடுவநது உததர தேசஙகளையும பொனனடிசசாதத வேணுமெனறு நேரில பராாததிததனா விஞஞாபநப திரிகைகள மூலமும பராாததிததனா. அவாகளுடைய பராாததனையை யநுஸரிதது ஸவாமியினுடைய திருவுளள மும வடதிசையை நோககியது. ஆயினும, ஸ்ரீவரமஙகை தாயாரும அவள கைஙகாயபராகளாய வாததிததுப போரும பல அடியவாகளும ஸவபந முகததாலும விஜ ஞாபந பதரிகைகள மூலமாகவும ஸவாமியின பிரிவாறறு மையைத தெரிவிகக ஸ்ரீஸவாமியும தாயாா திருவுள

ளததை யநுஸரிததுத தெறகு நோககிப புறபபடடு அருளினா. கரமேண பஙகளூா நகரம எழுநதருளி மைஸூா ஸமஸதானததவாகளால விசேஷமாக ஸதகரிக கப பெறறு அஙகு ஒரு வாரம எழுநதருளியிருநதாா பிறகு சேலம நாமககல மாாககமாய அதிதவரையுடன கோயிலேற எழுநதருளிப பெரிய பெருமாளை யதாகரம மாகவும யதாபூாவமாகவும மஙகளாசாஸநம செயதருளி விசேஷ ததீயாராதனுதி வைபவஙகளுடன ஒனபது தினங கள அஙகு எழுநதருளியிருநது பிறகு வானமாமலைககு எழுநதருளினா இநத யாததரையில ஸ்ரீஸவாமி வெளியில எழுநதருளியிருநத வருஷஙகள நானகாகும.

பிறகு தாம சிரகாலமாய மனோரதிததபடி புஷபக விமானம போனற பசும பொனனிழைதத ஒரு புணய கோடி விமானததைக கணகளையும மனதையும கவரும வணணம வனபபு மிககதாயச செயவிதது அதில ஆங கிரஸ வருஷம சைதரோதஸவம மஞசநீாத திருநாளில வரமஙகைச செலவியை மணாளனுடன எழுநதருளப பணணி ஸேவிததுத தாம கருதகருதயராய பரமோதத தையடைநதாா பிறகு ஒரு ஸமவதஸரம வரமஙகை நாதனுககு நிதயோதஸவாதிகளை மேனமேலும சிறபபாக நடததியருளி அடுதத பஙகுனி உதஸவததிலும அநத விமானததில பெருமாளையும தாயாரையும எழுநதருளச செயது பெரியதோா பவுனமாலையையும சிறநத பீதாம பரஙகளையும சாததியருளிக கணகளால ஆரபபருகி ஆநநத நிாபபராானா

அநநதரம அடுதத ஸ்ரீமுக வாஷததில சைதர மாஸத தில பெரியதோா ஸநாதன தாமஸபையை வானமாமலை யில நடததியருளத திருவுளளம பறறினா. அதறகேறற காாயஙகளையும செயதருளுங காலததில தெனதிருபபே ரெயிலிலுளளாா மகரநெடுஙகுழைககாதன மஹோதஸவத திறகு எழுநதருள வேணுமெனறு பராாததிததனா. அதை வயாஜமாககக கொணடு ஆழவாரடிபபணிய இது ஸமயம

நோபடுவதே எனப போர மகிழநது திருநகரிக்கு எழுந தருளினா. அஙகுளள ஆழவாா பரிகரஙகள திரு மாலே பரிவடடம முதலிய பரஸாதஙகளுடன திருசசஙகணி துறையில எதிரகொளளத தணடனிடடு அவைகளேப பெறறுககொணடு ஸகல ஸநநிதி விருதுகளுடன நேரே ஸநநிதிககு எழுநதருளி ஆழவாரையும ஆதிபபிரானேயும மஙகளாசாஸநம செயது ஸநநிதி ஸகல மாயாதைகளேயும பெறறுககொணடு பரீதராய மடமேற எழுநதருளினா. மறுநாள ஸவாமியின மநோரததிறகு ஏறப திருவிசாகத திருநக்ஷதர உதஸவததில ஆழவாா திருமஞசனம முதலிய ஸாவ கோஷடிகளிலும ஆழவாருடைய ஸாவவித ஸேவைகளேயும நெடுநாளாக ஸேவியாத குறை எலலாம தீருமபடி ஸேவிதது மகிழ மாறனும அவனடியாாகளும மகிழவுடன பரஸாதிததருளின பரதம தீாததம பரிவடடம திருமாலே பரஸாதம முதலியவைகளேப பெறறுககொணடு அனறு ததீயாராதனததையும சிறபபாக நடததியருளித தெனதிருபபேரைககு எழுநதருளினா.

அஙகு மகர நெடுஙகுழைக காதன மஹோத்ஸவததை அவபருதாநதமாக நடததிவைதது ஸேவிதது தருபதராய வானமாமலேககு எழுநதருள உதயுகதராய இருககச செயதே ஸ்ரீவைகுணடத தெமபெருமானும அடிககீழ குற றேவல செயவாரை அனுபபி ஸ்ரீஸவாமியை தம பதிககு எழுந்தருளுமபடி செயது ஆழவாரையும தம ஜநதாம உதஸவம எனகிற வயாஜததாலே அவவிடம எழுந தருளச செயது ஆழவாா புருஷகாரமாக ஸ்ரீஸவாமிககு ஸாவஸவ தானம செயது ஸகல மாயாதைகளேயும செய விததருள ஹருஷராய தமது சரமபாவ நிஷடைககு இசைய மறுபடியும ஆழவாரைத திருவடிதொழுது மஹாவைபவததுடன வானமாமலேககு எழுநதருளினா.

பிறகு வானமாமலேயில தாம் முன நிசசயித்தபடியே எமபெருமானேப போலவே ஆசாாயாகளும தாமஸமஸதா பனம பணணப பிறநதவாகளாகையாலே அது தோறற

ஸ்ரீஸவாமியும ஸ்ரீமுகவருஷம சித்திரை மாதத்தில் வெகு தனஙகளைச செலவு செயது வைதிக லௌகிக பணடிதா கள எலலோரையும வரவழைததுவைதிக ஸநாதன தாம மஹா ஸபையை அனைவரும அகமகிழுமபடி நடததி யருளி ஸநாதன தாமபரதிஷடாபஞசாயா என்று உல கெலாம புகழுமபடி எழுநதருளியிருநதாா.

ஸ்ரீ ஸவாமி வெளியிலுள்ள திவயதேசஙகளில செயதுளள கைஙகாயஙகள.

(1) ஸ்ரீ ரஙகததில திருமணததூண ஜீாணோத தாரணம மூலாம பூசுதல.

(2) ஸ்ரீரஙகம வானமாமலை மடததை ரூபாய ஏழாயிரம செலவில பரிஷகரிததருளியது.

(3) ஆழவாா திருநகரியில பழைய மடததை ரூ. ஆறுயிரம செலவில ஜீாணோததாரணம செயதது.

(4) படடா மடததை ரூபாய ஐயாயிரததுககுப புதியதாக வாஙகியது.

(5) திருநெலவேலி மடம ஜீாணோததாரணமும பரிஷகாரமும ரூபாய பனனீராயிரம செலவில.

(6) வடகரை மடம ஜீாணோததாரணம

(7) ஸ்ரீவிலலிபுததூா ஆணடாள ஸநநிதிககு யானை ஸமாபபிததது.

(8) அநத ஊா பரதிஷடையில ஏழு நாடகள முடிய ததீயாராதனம நடததியது.

(9) நாதன ஸநநிதியில திருவாபரணஙகள் வெளளி பபாதரஙகள நிதயோதஸவ ததீயாராதனங் கள, ஸநநிதி மடம ஜீாணோததாரணஙகள.

(10) டை ஸநநிதியில ரூ. 8000 செலவில, மஹாபரதிஷடை சிறபபாகச செயவிததது.

(11) நாயசசியார கோவில திருவாபரணததிறகு உதவியது ரூ 2000

(12) ராஜமனனா ஸநநிதி மடம ஜீரணோததாரணம ரூ. 2000.

(13) பருஹமதேச மனனா கோவில பரதிஷடைககு விசேஷ உதவி.

(14) அததாழ நலலூா மஹாபரதிஷடை பூராச செலவு ரூ 5000

(15) தூததுககுடி வைகுணடபதி ஸநநிதி பரதிஷடை ததீயாராதனம முதலியன.

(16) திருககுறுஙகுடியில வானமாமலைமடம ஜீரணோததாரணம.

(17) ஸ்ரீ பெருமபூதூா மடம ஜீரணோததாரணம.

(18) திருவலலிககேணி மடம புதிதாகக கட்டியதில ரூபாய 17000 செலவு.

(19) நெலலூா மடம ஜீரணோததாரணம ரூ. 1500.

(20) நூறஜ வீடு மடம ஜீரணோததாரணம.

(21) கோயில திருமலை பெருமாள கோவில தாசநஸதாபநாததமாக உபகரிததருளியது ரூ. 12000

(22) அாகுல (நைஸாம) ஸநநிதி பரதிஷடை.

(23) குனறி (ஆராஜிலலா) ஸநநிதிககு ரூ 5000 உபகரிதது ஸநநிதியின ஸகல நிாவாஹததையும ஏறறு நடததிவருவது.

(24) நைமிசாரணயம பரதிஷடை பூராசசெலவுடன.

(25) மாலயவான கிஷகிநதையில் கோவில முதலியா வைகளை ரூ. 2000 உபகரிதது நிரவஹித் தருளியது.

(26) திருநாராயணபுரம மடம ஜீரணோததாரணம.

(27) பமபாயில ஒரு தோதாதரிஸதானம ஏற படுததியது.

(28) தவாரகையில தோதாதரிஸதானமும மணட பமும செயவிததது.

(29) காசியில ராஜகாடடில மஹாதனததுடன கூடின தோதாதரி ஸதானம ஸதாபிததது.

(30) பருநதாவனம, மாலதா, அயோததி, ஹரித வாா, ஹருஷீகேசம, கானபூா, பரயாகை முத லியவிடஙகளில தோதாதரி, ஸதானஙகளைப புதிதாக ஸதாபிததருளியது முதலியன.

வானமாமலையில ஸவாமி செயதருளிய கைஙகாயஙகள.

(1) மஙகளகிரி (தோளுககினியான) பரபையுடன

(2) ஷை (வெள்ளி) தணடாயஙகளுடன.

(3) ஸவாண ஸ்ரீவைகுணட விமானம.

(4) பெரிய பெருமாளுககு தஙகமயமான ஐநது தலை-ஆதிசேஷன.

(5) தஙகததிரு விளககு (குத்துவிளககு)

(6) தஙதத திருபபடிகம.

(7) தஙகததில திருககாவேரி.

(8) ஸ்ரீ வரமஙகைககு ஐநது பொனவடடிலகள.

(9) தஙக வடடக குமபா.

(10) தஙகக கறபூரததடடு.

(11) மடம அரஙக நகரபபனுககு தஙகவடடிலகள ஐநது.

(12) ஷை கறபூரததடடு.

(13) தஙகம வெளளி யிழைதத திருமஞசனப பெரிய மசேரி.

(14) பெரிய பெருமாளுககு முழுபபவுன மாலை.

(15) தாயாருககுக கலலிழைதத பெரிய மாஙகாய மாலை.

(16) தாயாருககுப பெரிய பவுன மாலை.

(17) ரீவா மகரகணடிகை.

(18) பெரிய பெருமாளுககு வைரத திருமணகாபபு.

(19) தாயாருககு வைரத திருவாபரணஙகள (தோடு அடடிகை பதககம முதலியன).

(20) சிறிய திருவாபரணஙகள சாததியது பல.

(21) தஙகமய புணய கோடி விமானம.

(22) அநேகம படடு பீதாமபரஙகள.

வானமாமலையில்-ஸ்ரீஸ்வாமியின்

திருப்பணிகளும் ப்ரதிஷ்டைகளும.

(1) வாஹனஙகள வைககும மணடபம.

(2) வீரபபநாயககா மண்டபம தளவரிசை

(3) ஸ்ரீபலி மணடபததில சில பாகஙகள தளவரிசை

(4) திருவணணாழி பரதக்ஷிணம தளவரிசை முறறி லும.

(5) உடையவா மணவாள மாமுனிகள ஸநநிதி மணடபம தளவரிசை

(6) தவஜ ஸதமபததடி முதலிய விடஙகள தள வரிசை.

(7) ஸ்ரீவைகுணட திவய விமானம பரதிஷடை (50000 ரூ) சிலவில

(8) ஸ்ரீகருஷணன ஸநநிதி கடடி பரதிஷடையும செயவிததது (ரூ. 8000)

(9) உபயநாயசசிமாா ஜடிபநதன பரதிஷடை.

(10) தெறகு திருவேஙகடமுடையான ஸநநிதிப பககததில கடைகள கடடிவைததது சுமாா ரூ (25000)

(11) சேறறுத தாமரையினுளளிருககும தடாகத தின தூரு எடுததது ஜீாணோததாரணம செய தது சுமாா ரூ. (5000)

(12) எணணெயக கிணறு ஜீாணோததாரணம சுமாா ரூ. (2000)

(13) வருஷம ஒனறுககு ரூபாய ஆயிரம செலவில உபயவேதாநத பாடசாலை ஒனறும வேதாதய யந பாடசாலையும நடததச செயதது

(14) பிரதி வருஷமும முதலாவது ஸவாமியின உத ஸவததை முனனிடடுப பல விடஙகளிலிருநதும விதவானகளை வரவழைதது விதவதஸபையை யும பரீக்ஷாதிகளையும நடததி ஸநமாநம அளித ததும விசேஷததீயாராதனஙகளை நடததி யருளியதும.

(15) அநேகவிதமான எணணிறநத புஸதகஙகளை வரவழைததுப பெரிய புஸதக சாலையையும, ஆயுரவேத ஔஷத சாலையையும அமைததது,

(16) ஆணடாளுககு ஆடி மாஸததில 10 - நாடகள உதஸவம புதிதாக ஏறபடுததியது.

இனனும ஏறகனவே நடநதுவநத உதஸவஙகள பல சிறபபுடன நடததப படடன. இனனும செயதருளிய கைஙகாயஙகள பல

ஸவாமி இவவிதம மஹாப்ரபாவததுடன வெகுகாலம எழுநதருளியிருநது கைஙகாயாபி வருததியையும தாசநாபி வருததியையும சிஷயா பிவருததியையும செயது கொண டிருககச செயதே ஒரு ஸமயம சைதரோதஸவம முடிநது அவப்ருதமுமானவாறே மேலைத திருவேஙகடமுடையான மஙகளாசாஸநாரததமாக வெழுநதருளி ஒரு மாஸ காலம அஙகேயே பகவதவிஷயம ரஹஸயாதிகள காலக்ஷேபம சாதிததுக கொணடு எருநதருளியிருநது, பின மடததிறகு எழுநதருளுமபோது வைததகண வாஙகாமல ஸதபதராய அவவெழில வேஙகடவனை ஸவாமி ஸேவிதது நிறபதைக கணணுறற அடியாாகள இது எனனே? என்று ஜிஜ ஞாஸையுடன விணணபபம செயய, இதுதான நமககு இவன ஸனனிதியில இறுதியான ஸேவை என அருளிச செயது மடததுககு எழுநதருளினா

பிறகு ஸ்ரீ ஸவாமியின திருவுளளம திருநாடடில குடி புகுநது அயாவறு மமராகள நடுவே நிதய கைஙகா யததைப பாரிதது அவவிபூதி விஷய சிநதனமும நடநது கொணடிருககச செயதே நிதயகாலக்ஷேப கரமததில பக வத விஷயததில ஆழவாா தம ப்ரகருதி ஸமபநதததை மாயததருள வேணுமென்று எமபெருமானை பராாததிதது அவவணணமே அவனை இசையசசெயத "மஙகவொடடு" எனகிற பாசுரததின வயாகயானமும, "சிநதயநதிககு உடமபு தனனடையே போயிறறு" எனகிற ஸ்ரீவசன

பூஷண ஸூதர வயாகயாநமும ஸ்ரீகீதாபாஷயததில் " மோக்ஷயிஷயாமி மா சுச·" எனற சாம சலோகததின பாததததுககு வயாகயானமும ஒருஙகே சோநதவாறே, ஆணடாள உதஸவமும நிகழநது காலகேஷபமும நடு வில நினறுவிடடது.

ஆணடாளஉதஸவம சிறபபாகக கணடருளினா ஸ்ரீ வரமஙகைத தாயார, தெயவநாயகன, சூடிக கொடுதத நாயசசியார இமமூவரும எகாஸநததில எழுநதருளி யிருநது திருமஞசனம திவயபோகம முதலியன கண டருளித திருவீதிபபுறபபாடும மூவருககும வெகுசிறபபாக நடநதது ஸவாமியைக கொணடு சிரகாலம லீலா விபூதியைத திருததிப பணி கொளளவேணுமெனற தம கருததையும கருதாது நிதயஸூரிகளின திருவோலக கததில தாமும ஒருவராயிருநது பரிமாறறம பெறவேணு மெனனும ஸ்ரீஸவாமியின பரியததையே நடததுவானாக நினைதது இவவிருளதரு மாஞானததில அடிககொதிபபை தோறறுவிததான. திருமேனியிலும சிறிது நோவு சாததியருளி அநதரஙகாகளுககு நிதயவிபூதியில நிதய ஸூரிகளின பரிமாறறம, மடததில புதிதாய ஸவாமிகள நியமிககப படுஙகாலததில நடககும வைபவஙகள, சரம பாவநிஷடை, ஸவாமிகள திருநாடுஅலஙகரிககும போது மடததில நடககும வைபவஙகள முதலியவறறை ஒரோா சநதாபபததில அருளிச செயது கொணடு " புகா கொள சோதிபபிரான தன செயகை நினைநது புலமபி எனனும நுகரவைகல வைகப பெறற எனக கெனினி நோவது" எனறும அருளிச செயது போநதிருநதாா.

சரம தசை அணுகவே நாலைநது தினஙகளிலே எந நாளு மிலலாத நனனாள நிகழும. அதை உடைகுலையா மல அனுபவியுஙகோ ளெனறு ஸவாமி அருளிசசெய்யவே அடியவாகளும அபபொழுது எனன நிகழுமோ வெனத திகைதது நினறனா.

பினனும இரணடு தினஙகள கழிநதவாறே ஸ்ரீமுக வருஷம ஆவணி மாதம23-வது தினம ரேவதீ கூடிய குரு வாரததில ஸ்ரீவரமஙகைத தாயாா தெயவநாயகனுடன திருபபவிதரோதஸவம அவ்யூருதங கொணடாடித தநீ யாராதனமும முடிநததும ஸ்ரீ ஸவாமி இவவிபூதியில தம கைஙகாயஙகள முடிநது விடடதாகத திரு வுளளங கொணடு அவைகளை மிககாரிடம ஒபபுவிககக கருதி தம திருவுளளததிறகு இசைநது நடககுமவராய தமககு மிக அநதரஙகராய அரஙக நகரபபனுககு உகபபாகத திரு வாராதனம ஸமாபபிததுப போருமவராய தம யாதரை களில விடாது கூடவே எழுநதருளியவராய தம கால க்ஷேபகோஷடியில அகர கணயராய பாணீநீய தநதர பாரங கதரான விலக்ஷண ஸ்ரீவைஷணவரைத தனனிட மழைதது “நீரே இனி இநத ஸதானததை நிாவஹிககக கடவீா” என நியமிதது தம திருககைகளால காஷாயத திருபபரிவடடததையும அவரது திருமுடியிலே பரஸா திததருளினா. அவரும தமது பாரதநதரய நிஷடைககு இசைய அஙகீகரிததருள உடனே வானமாமலைப பெரு மாள ஸநநிதியிலிருநது ஸகல பரிகரஙகளுடன திருமாலை பரிவடடம முதலியன வர அதைதத தாம முதலில பெறறு, தமது நியமனம பெறற சினன ஸவாமிககும பரஸாதிககச செயது “வானமாமலை ராமாநுஜ ஜீயா” எனறு அருளப பாடும செயவிததருளினா. மறுநாள யதாவிதி ஆசரமஸவீ காரம முதலியவறறையும செயது வைததுத தாம கணடு களிபபெயதினா. அது முதல அநதாமுகமாக பகவத குணாநுபவம நடககச செயதேயும, ஆாததி பரபநதம ஆாசசிராதிகதி, யதிராஜவிமசதி முதலியவறறை அறி யக கறறுவலலரான அடியாாகளை ஸேவிககச செயது தாமும அாததாநுஸநதானததுடன பஹிாமுகமாகவும ஸவாநுபவததைப பெருககி யருளினா.

இவவாறு மேலும இரணடு நாடகள எழுநதருளி யிருநது சரமதசைஅணிததானவாறே தமமை ஸேவிககப

பெருவிடாயப படும அடியாாகடகு பரதிஹதியினறியே ஸேவை ஸாதிததருள ஆபாலவருததம எலலோரும ஸவாமியை ஸேவிதது ஸபல மநோரத ராஞாகள. மறு நாள ததீயாராதனம முடிநததும ஸ்ரீ சினன ஸவாமியை முனனிடடு ஸ்ரீவைஷணவாகள ஸவாமியின திருவுளளததை அடியொறறிக குழாமாய இருநது பெரிய தொனியுடன 'சூழவிசுமபணிமுகில' திருவாயமொழியை ஸேவிதது முடிததாாகள பிறகு ஸ்ரீஸவாமியின வாழிததிரு நாமம ஸேவிதது முடிநது இரணடொரு நிமிஷஙகளில அபிஜிதமுஹூாததததில ஸவாமியின திவயதேஜோமயமான திவயாதமாவானது மூாததநயநாடிவழியே உதகரமிதது ஸ்ரீஸவாமி திருநாடலஙகரிததருளிஞா. இநத ஸவாமி ஸமஸதானததை அலஙகரிததருளிய காலம இருபதது எடடரை வருஷஙகளாகும

பிறகு சிரீவரமஙகல நகரிலுளள செயத வேளவியா ஆநதவலலி பருகுவலலிகளை உதகோஷிககச சினன ஸவாமி முதலிய ஆசரித வாககஙகள அரிய வஸதுவை இழநதமைககுச சோகிததுத தமமில தேறி, ஸ்ரீஸவாமியின சரம விகரஹததை ஸமஸத உபசாரஙகளுடன மஹததான பருமஹாரததில அலஙகரிதது, ஸ்ரீசூாண பரிபாலனம செயது வேதகோஷததுடன திருவீதி வலம வநது, அநேகமாயிரம அடியாாகள புடைசூழத திருவரசுககு எழுநதருளுவிததுச சரமவிகரஹததைத திருபபளளி படுதது ஆராத துயருடையாராய அவா குணஙகளை வாயாரச சொலலி யேததி ஒருவாறு தேறி அவபருத ஸநாநமுமசெயதருளி மீணடு எழுநதருளிஞாகள. சினன ஸவாமியும மடமேற வெழுநதருளி ஸவாமி யில்லாத மடததை சூனயமாகவே கணடு சோகிதது மோஹிதது அடியாாகள தேறற ஒருவாறுதேறிக கைஙகாயஙகளை ஆசாாயனின பெருமைககுத தககவாறு சிறபபுறச செயதருளிஞா.

இவர் சரமானுஸந்தான மிருக்கும்படி

[1]அப்தே ஸ்ரீமுகநாமகே தினமணௌ ஸிம்ஹமங்கதே க்ருத்திகா தாராயாம் அஸிதச்சதே ரவிதிநே ஷஷ்ட்யாம் ரவௌ மத்யகே। வேதாந்த த்வயபாரகோ குணநிதி. ஸ்ரீமாந் கலிக் நோ முநி' ஸ்வாசார்யஸ்ய பதாரவிந்த மபஜத் வாநாத்ரி-யோகீச்வர ॥

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

அநந்தரம் இருபத்து ஆறுவது ஸ்ரீ மதுரகவி ராமாநுஜ ஸ்வாமி

இவர் சிவரமங்கலநகரிலே ஏழாட்காலும் பழிப்பில்லாது ஞானாநுஷ்டானங்களால் குறைவின்றி குடிகுடி வழி வந்தாட்செய்யும் தொண்டர் குலத்திலே அவதரித்து விஹித காலங்களிலே உபநயநாதி ஸம்ஸ்கார ஸம்ஸ்க்ருத ராய் ஸ்ரீசடகோப ராமாநுஜ ஸ்வாமி திருவடிகளில் ஆச்ர யித்து அன்னவரால் " ஆம் முதல்வனிவன் " என்று கடா க்ஷிக்கப் பெற்று மறைகளை ஸாங்கோபாங்கமாக ஓதி உணர்ந்து ஆசார்யனடியிணைகளை இறையுமகலகில்லாத வராய் அவர் ஸந்நிதியில் செவிக்கினிய செஞ்சொற்களை செவியாரப் பருகிக் களித்தார். பிறகு அந்த ஸ்வாமியின் பேரருளுக்கு இலக்காகிய ஸ்ரீ பட்டர்பிரான் ஸ்வாமியின் பரம க்ருபைக்குப் பாத்ரராய் அவரது ஸந்நிதியில் உபய வேதாந்தங்களையும் நன்கு அதிகரித்து ஞானாதிகராய் விளங்கிவந்தார். அதன் பிறகு அந்தப் பட்டர் பிரான் ஸ்வாமியின் க்ருபைக்குப் பாத்ரபூதரும் ப்ராணபூதரு மான ஸ்ரீகலியன் ராமாநுஜ ஸ்வாமி ஆஸ்தானத்திற்கு

---

(१) अब्दे श्रीमुखनामके दिनमणौ सिंह्मङ्गते कृत्तिका-
ताराया मसितच्छदे रविदिने षष्ठ्यां रवौ मध्यगे ।
वेदान्तद्वयपारगो गुणनिधि श्श्रीमा न्कलिघ्नो मुनि
स्वाचार्यस्य पदारविन्द मभज द्वानाद्रि योगीश्वर. ॥

எழுந்தருளிய பின் அவருடைய கழல்களன்றி மற்றோர் களைகணிலராய பரதாழ்வான் திறத்தில் சத்ருக்நாழ்வான் போலவும், மாறன் மலரடியே யன்றித் தேவு மற்றறியாத மதுரகவிகள் போலவும். எம்பெருமானாரிணையடியில் வடுக நம்பி போலவும் மணவாளமாமுனிவன் மலரடிகளில் வர மங்கை மாமுனிவன் போலவும் "நிழலு மடிதாறும்" என் கிறபடியே அவருடைய பாதரேகா ஸமராய அக்கலிகன்றி மாமுனியைக் கணம் பிரியில் நீரப்பசையற்ற மத்ஸ்யத்தின் தசையைப் பராபிக்குக்குமவராய இருந்தார்.

மேலும் அந்தக் கலியன் ஸ்வாமி செய்தருளிய மூன்று வடதேச யாத்ரைகளிலும் அவருக்குத் திவ்ய தேசங்களை ஸேவித்தும் அவர் அவகாஹநம் செய்த தீர்த்தங்களிலே நீர் குடைந்தாடியும் வதரி வரையில் திவ்யக்ஷேத்ரங்களைத் தொழுதும் அவரது காலக்ஷேப கோஷ்டிகளிலே அகரகண்யராய வீற்றிருந்தும் அவரது அமுதிலுமாற்ற வினிய ஸ்ரீ ஸூக்தி ரஸங்களையே தமக்கு தாரக போஷக போக்யமாயக் கொண்டும் எழுந்தருளி யிருந்தார். ஸ்ரீ கலியன் ஸ்வாமி தமக்கு பரதிநிதியா யிருந்து வானவர் கோனது வழுவிலா வடிமைகளை இவ விபூதியிலே செய்து வருமாறு தம்மடத்தின் சேமவைப் பான அரங்க நகரப்பன் திருவாராதன கைங்கர்யத்தை நியமிக்க அதைப் பழுதிலாது செய்துவந்ததோடு ஆசார் யனது முகமலர்த்திக்கு உறுப்பாக நியமிக்கும் மற்றயக் குற்றேவல்களையும் குற்றமிலாது பலவாண்டுகள் செய்து போந்தார். நித்ய விபூதியில் முக்தர்கள் பல சரீரங்களை பரிக்ரஹித்து ஏககாலத்தில் குணாநுபவ கைங்கர்யங்களைப் பண்ணுமாபோலே ஒரே காலத்தில் குணாநுபவ கைங்கர் யங்களைப் பண்ண ஸ்ரீ கலியன் ஸ்வாமியே ஈருருவம் கொண்டாரோ என ஸந்தேஹிக்கும்படியா யிருந்தது இவ ரது ஆசார்யாநுவர்த்தனம்.

ஸ்ரீ கலியன் ஸ்வாமியும் தமக்குப் பரமபதம் அணித்தானவாறே, "அதர பாத்ரசாபி நித்யம் யதீயசரணௌ சரணம் மதீயம்" என்று அத்யவஸித்த ஆளவந்தார்

போனறு சரம பாவநிஷடைடரில அகர கணீயரான இவரே நம கைஙகாய மநோரதஙகளைப பூாததி செயய வலலவா எனச சிநதை செயது ஸ்ரீமுக வருஷம ஆவணி மாஸம ரேவதீ நக்ஷத்ரம கூடிய நனனாளில நாடு நகரு மறிய வர மஙகை மனனன கைஙகாய ஸாமராஜயததிலே முடி சூடு விதது ஓராணவழியில தாசந பரவாததகராககியருளித தாமும மூனறு நாடகள அவவைபவஙகளைக கணடு அக மகிழநது கடாக்ஷிததருளி நானகாவது நாள கருஷண ஷஷ்டியில திருநாடலஙகரிததருளினா, அவரது மல ரடியைப பிரிநதறியாத நம மதுரகவி ஸவாமியும தாய நினைநத கனறையே யொககக கதறி "காலுமெழாக கணணநீரும நிலலா, உடல சோாநது நடுஙகிக குரல மேலு மெழா" எனற நிலையிலே நிறக, அடியவாகள தேறறச சிறிது தேறி, ஆசாாயனுடைய சரம கைஙகா யததை நனகு நடததி ஸதானததைப பரிபாலிதது எழுந தருளியிருநதாா.

இவா திருநக்ஷத்ரத தனியன

(1) ஹஸதாக்ஷே கடகே மாஸே
விகரமாபதே கருதோதயம |
வாநாசலயதீநதரம ஸ்ரீ
மதுரம கவி மாசரயே ||

நிதயததனியன்

(2) ஸ்ரீவாநாதரி-யதீநதர பாத-ஜலஜ-
தவநதவாநுராகோஜவலம

---

(१) हस्तर्क्षे कटके मासे विक्रमाब्दे कृतोदयम् ।
वानाचल-यतीन्द्रं श्री मधुरं कविमाश्रये ॥
(२) श्रीवानाद्रि यतीन्द्रपादजलज द्वन्द्वानुरागोज्ज्वलं,
श्रीरङ्गेश्वरपादपद्म-विलसत्सेवा-निबद्धादरम् ॥

ஶ்ரீரஙகேசவர பாதபத்ம-விலஸத
ஸேவா நிபததாதரம ।

ஆமநாயதவய சேகராாதத
விசதீகார பரவீணம ஸதா
ஶ்ரீராமானுஜ யோகிராஜ மதுலா
ஸேவே தயாமபோநிதிம ॥

வாழிததிருநாமம

பூவரும பொழிலமஙகைப பொனனகரோன வாழியே
புகழுகலியன முனிவனருள புணநதிடுவோன
வாழியே
பாமறையும பாடியமும பகருமவன வாழியே
பரமனுறை வதரிவரைப பணிநதுவநதோன
வாழியே
ஆமமுதலவன சடகோப யதிபததோன வாழியே
ஆடிதனி லததததில அவதரிததோன வாழியே
மாமருவு மரஙகேசன மகிழவநதோன வாழியே
மதுரகவி மாமுனிவன மலாபபதஙகள வாழியே

வாழி கலிகனறி மாமுனிவ னினனருளால
வாழும மதுரகவி மாமுனிவன—வாழியவன
இநத வுலகோாகள இனபமுற மாறனபாச
செநதமிழி னீடுரைககும சீா.

இவா செய்தருளிய கைங்காய வைபவஙகள்

இவா தமது ஆசாாயனிடமுளள நிரதிசய பராவண யததிறகும மடததின விபவததிறகும சேர ஆசாாயனதுசரா கைஙகாாயஙகளைச செவவனே நடததி திருவதயயனத்தையும பெருகக நடததி யருளினா பின ஶ்ரீமதுரகவி

आम्नायद्वय-शेखरार्थ विशदीकार-प्रवीणं सदा ।
श्रीरामानुज-योगिराजमतुलं सेवे दयाम्भोनिधिम् ॥

ராமானுஜ ஸவாமி ஆறு ஆணடுகளே இவவிபூதியில எழுநதருளி யிருநதபோதிலும பொஙகு புகழ மஙகை முனி மடம வாழவநத மாமுனிவனென மாநிலமெஙகும புகழும படி மடததின ஆஸதானததிலிருநது அறுபதாணடு ஆணடாலும பிறா செயய அரிதாய நனமைகளை மடத திறகுச செயதருளினா இநநனறுடகளில ஸவாமி செயத கைஙகாயஙகள தம உகபபுககுறுபபாகச செயகை யலா.றிககே தம ஆசாாயரான கலியன ஸவாமியால மநோ ரதிககபபடடுத தாமறிநத பணிகளையே கயாதி பூஜாதி நிர பேகஷராய காததவய மெனறே செயதுபோநதாா கராமங களில விளைவும விலையும ரொமபவும குறைநதிருநத நாளிலே கைஙகாய சரததை கொஞசமேனும தளைசாயாமல கோயிலிலும மடததிலும நிதயோதஸவ நிதய ததீயாரா தனஙகளை யதாபூாவம யதாகாலம அதிஜாகரூகராய அழகாக நடததி யருளினா.

மேலும சைததரோதஸவததில வரமஙகை மணாளன திருவீதி வலம எழுநதருளிய விடாய ஆறுகைககு மடத தின பூாவபாகததில இளநதெனறல வநதுலவுமபடியான ஒரு திருமணடபததை நூதநமாக அமைதது வரமஙகை மணாளனை எழுநதருளச செயது மூனறு ஸமவதஸரம அவவுதஸவததைத தாமும கணகளால கணடு களித தருளினா

இது நிறக கோடைத திருநாடகளில தெயவ நாயகன நாயசசிமாாகளுடன மணிமணடபததில மூனறு மாத காலஙகளில எழுநதருளி யிருககும தாருமயமான மஞசத துககு வெளளிக கவசம பூடடுவிதது தேவிமாாகளோடு தேவநாயகனையும ஏறியருளச செயது ஸேவிதது நேதரா நநததை யனுபவிததருளினா மேலும ஸ்ரீகலியன ஸவாமியால பஹு-காலமாய மநோரதிககப படடபடி ஸ்ரீவதரியாச்சிராமததுளளானுககு வனபபுமிகக வெளளி மயமான மஞசமும காபபகருஹ தவார ஸதமபஙகளுககு வெளளிககவசமும ஸமாபபிதது ஆசாாயன மநோரதத

தைப பூாததி செயது அகமகிழநதாா பினனும ஸ்ரீகலி யனஸவாமி தமது வதரி யாததரையில தஙகளது சரீரஙகளை யும சரீர ஸமபநதிகளையும தருணீகரிததுத தமமுடன எழுநதருளிய கைஙகாய பராகளான ஸ்ரீ வைஷணவா களுககு கருபை செயதருளுவதாக மநோரதிததபடியே அவாகளுககு அநாகக பீதாமபரஙகளை ஸமமானமாக அளிதது பரமானநத பரிதரானா. மேலும ஸவாமி மடத தில ஆஸதானததைத அலஙகரிததுப போநத காலததில அவரது மஙகள குணஙகளால இழுபபுணடு அவா பத மலா பணியவநத பரபுககள ஸவாமி நியமனததால வர மஙகை வலலபனுககும மடததில அரஙகநகரபபனுககும செயவிதத உதஸவஙகளின பெருமையையும உபாயஙக ளின சிறபபையும வாணிகக இயலாது ஸ்ரீ ஸவாமி அநத பரபுககளுககு விலையுயாநத பீதாமபரஙகளை அரு ளிய ஔதாாயமும பேச நிலமனறு. ஸ்ரீஸவாமியின கோயில மடஙகளின லௌகிக காாய நிாவஹண ஸாமாத தியம நேரில அநுபவிததவாகளாலேயே உணரத தக கது. இததுடன மடததில நிதயமாய நடததுவரும பக வதவிஷயாதி காலக்ஷேப கோஷடிகளில எழுநதருளியிருக கும அடியாாகள குழாஙகடகு அருளிச செயலகளில பாவாாதத தவநயாததஙகளையும அநயாபதேச ஸவாப தேசாாததஙகளையும அநதநத ஸநதாபபாநு குணமாய பரமாஞ்ஞபநயாஸ பூாவமாய எளிய நடையில ஹருதயஙக மமாக அருளிச செயயும ஆறறலும ஆதிசேஷனுலும பேசுவதரிது எமபெருமானா தாசனம தழைதத தோங குவதே தமது தாமமெனக கொணடு ஆஙகாஙகு பொரு ளுதவி செயது "சுபேந மநஸா தயாதம" எனகிறபடியே மந பூாவமான அநுகரஹ விசேஷததைச செயது அதறகு விஜயததை அளிததுவநதாா அககாலததிலே நம குல தநமான எமபெருமான திருமுறறஙகளுககும நலிவு உணடாமபடி கலிஙகராகள அநாஹபரவேசந தூஷணதி களாலே உணடாககி வந்த ஆபதஸநததிகளை அநவரதம திருவுளளததில நினைத்து நைநதுருகி ஊணுமுறககமு

மினறி எனசெயவதெனத திகைததது ஸநாதந தாம ஸம ரக்ஷணததிலே உடல பொருள ஆவி மூனறையும அரப பணம செயயவும துணிநது ஆயிரக கணககான பொருளைச செலவு செயது அததாபததைத ஆறற முயனறு சிறிது ஆறறி அருளினா இபபடி வாழநதுவநத நலலடிக காலததில ஆசாரயனுடைய மனோரதஙகள எலலாவற றையும பூாததி செயவிததபடியாலும திருமுறறஙகளுக கும ஏறபடடப போகும அவதயஙகள மனதிலே ஊனறி யிருநதமையாலும ஸமஸாரததின அஸாரதா பரதிபததி யாலும இவவிபூதியிலடிகொதிததது, பெருநதிவததில அடி யாாகளை உடனகூட மநோரதிததது, ஆாததி மிகுநது, ஆசாாயன செயத உபகாரமானது நெஞசுதனில தோனறி தேசாநதிலிருகக மனநதான பொருநதாது. ஏழு நாள திருமேனியில நோவு சாததி எழுநதருளியிருந தாா அபபொழுது தமககு பராபதி அணிததாவதைச் சிநதிதது ஸவஸதாநாாஹராய அடியே பிடிததுத தமது அருளுககு இலககாய! அபிஜநவிதயா வருததஙகளுககு ஆகரமாய ஸகல சாஸதரபாரஙகதராய ஸத்குணகணநிதி யாய தமது ஆஸதானததில விதவானுயு மெழுநதருளி யிருநது சிரீவரமஙகலததவா கைதொழவுறை வானமாமலை ககு ஸநாமாவான ஒரு விலக்ஷணவயகதி விசேஷததை ஸ்ரீவரமஙகாநாயகன அரஙக நகரபபன இவாகளின கைங காய ஸமரக்ஷண ஸாமராஜயததில முடிசூடடுவிதது **ராமானுஜ ராமானுஜ ஜீயா** எனத திருநாமமும சாததித ,நாமும அவவுதஸவததைக கணடு களிததருளினா.

பிறகு தம ஸமீபததிலே சினனஸவாமியும மறறும பல அடியாாகளும சூழவிருநது ஆாததி மிகவிஞசிய வாறே அாசசிராதி ஆாததிபரபநதம சூழவிசுமபணி முகில முதலியவை அநுஸநதிககத தாமும அவாக ளுடன அநுஸநதிதது விஜயதசமியனறு விடிவோரே தெயவநாயகன குதிரை நமபிரானமேல ஆரோஹணிதது விஜய யாததிரையை நடததி ஆஸதானததிறகு எழுநதரு ளியதும சினன ஸவாமியின படடாபிஷேகத் ததீயாராத

ணங்களும் செவ்வனே நடந்து முடிந்த பின் பகல் இருபத்து நான்கு நாழிகை யளவில் ஸ்ரீ சின்ன ஸ்வாமியை முன்னிட்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் குழாம் மந்த்ராதனம் பண்ணு வல்லி ஆநந்தவல்லிகளை அநுஸந்திக்கத் தாம் விஸம்ருதி கந்தவிதுரராய குருபரம்பராநு ஸந்தானபூர்வமாய த்வயாநுஸந்தாநம் செய்து கொண்டு ஆசார்யன் இணையடிகளை த்யானித்துக் கொண்டே திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினார். ஸ்ரீ சின்ன ஸ்வாமியும் அடியார்களுடன் ஸ்வாமியின் விச்லேஷத்தை நினைத்துச் சோகித்துத் தம்மிலே தேறி, ஸ்வாமியின் திருமேனியை அலங்கரித்து ஸ்ரீசூர்ண பரிபாலநமும் செய்து, வீதி வலம்வந்து அடியார்கள் புடைசூழ்த் திருவரசுக்கு எழுந்தருளுவித்துச் சரம விக்ரஹத்தைத் திருப் பள்ளிப் படுத்தி ஆர்த்துயரினராய் ஒருவாறு தேறி அவப்ருத ஸ்நாநம் செய்து மடத்திற்கு எழுந்தருளினார் ஸ்வாமி இவ்விபூதியில் எழுந்தருளியிருந்தது அறுபது ஸம்வத்ஸரமாகும். மடத்தின் ஆஸ்தானத்தை அலங்கரித்து எழுந்தருளியிருந்தகாலம் ஆறு ஆண்டுகள் மூன்று திங்களாகும்

இவர் சரமாநுஸந்தானம் —

(1) ப்ரமாத்யப்தே ஸூர்யே கதவதி துலாம் பாநு திவஸே, ச்ரவிஷ்டாபே சுக்லச்சத யுதசம்யாம் குருவர। அகாத் ஸ்ரீவைகுண்டம் ஸ்வகுரு-கலிஜித்யோகி ஹ்ருதயோ, வியத்க்ஷமாப்ருத்யோகீ மதுரகவி நாமா குணநிதி ॥

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

---

(१) प्रमाथ्यब्दे सूर्ये गतवति तुलां भानुदिवसे
श्रविष्ठाभे शुक्लच्छद-युतदशम्यां गुरुवर. ।
अगाच्छ्रीवैकुण्ठं स्वगुरु-कलिजि-द्योगिहृदयो
वियत्क्ष्माभृद्योगी मधुरकविनामा गुणनिधिः ॥

அநநதரம இருபத்து ஏழாவது வர்த்தமான காலத்தில் ஆஸ நாநநதை அலஙகரித்து எழுநதருளியிருககும சினன ராமாநுஜஸ்வாமி இவா திருநக்ஷத்ரத தனியன்

(1) வருஷபே மாஸி மூலாக்ஷே பாாததிவாபதே
கருதோதபவம ।
ஸ்ரீவாநாசல யோகிநதரம ராமாநுஜ குரும பஜே ॥

நித்யததனியன

(2) ஸ்ரீமசசடாரி கலிஜிதயதிராஜ ஸௌமயஜாமாதரு வாநகிரியோகி பதாபஜபகதம । சருதயநதயுகம ஸுகபோதந ஸமபரவீணம ராமாநுஜம முநி வரம குரு மாசரயாம. ॥

வாழித் திருநாமம

வானளவுமபொழிலமஙகை வளநகரோன வாழியே
வைகாசித திருமூலம மகிழவநதோன வாழியே
தெனினிய தமிழமறையைத தோநதளிப போனவாழியே
தெளளுபுகழ பாடியததின திறம பணிபபோன
வாழியே

---

(१) वृषभेमासि मूलर्क्षे पार्थिवाब्दे कृतोद्भवम् ।
श्रीवानाचलयोगीन्द्रं रामानुजगुरुं भजे ॥

(२) श्रीमच्छठारि-कलिजिद्यतिराज सौम्य-
जामातृ-वानगिरियोगि-पदाब्ज-भक्तम् ।
श्रुत्यन्तयुग्म-सुखबोधन-संप्रवीणं
रामानुजं मुनिवरं गुरु माश्रयामः ॥

ஞானிசடகோப முனிநறபததநோன வாழியே
நனமதுரகவி யோகி நலமபுகழுவோன வாழியே
ரனமற வடியவாகட கிதமுரைபபோன வாழியே
இராமாநுச முனிவ னிணையடிகள வாழியே
வாழி யிராமாநுசனதாள மாநிலததிலெஞுஞானறும
வாழியவன வணமைமிகு வாயமொழிகள—வாழி
மதுரகவி மாமுனிவன மன்னருளால மாறன
மதுரகவி ரடுரைககும சீர

ஜீயா திருவடிகளே சரணம

ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிகளின அஷட திககஜஙகள

வாநாதரியோகி வரவேஙகடயோகிவாய-
ஸ்ரீ பட்டநாத பரவாதி பயஙகராயா: ।
ராமாநுஜாய வரதாய நதாாததிஹாரி-
ஸ்ரீதேவராஜகுரவோ ஷட திசாம கஜாஸதே ||

ஸ்ரீ வானமாமலை ஸவாமியின அஷடதிககஜஙகள

ஸ்ரீமநமஹாாய ரணபுஙகவ சுததஸதவ
ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ பரதாநுஜ ஸிததபாதா: ।
கோஷடீபுரேச வரதாயகுரு ஜயநதி
வாநாதரியோகிந இமேஷட திசாம கஜாஸதே ॥

श्रीमद्वरवरमुनेरष्ट दिशागजाः

वानाद्रियोगि-वरवेङ्कटयोगिवर्य
श्रीभट्टनाथ परवादि भयङ्करार्याः ।
रामानुजार्य वरदार्य नतार्तिहारि
श्रीदेवराजगुरवोऽष्ट दिशां गजास्ते ॥

श्रीमद्वानाचलमुने रष्ट दिशागजाः

श्रीमन्महार्य रणपुङ्गव शुद्धसत्त्व श्रीश्रीनिवास भरतानुज सिद्धपादाः ।
गोष्ठीपुरेश वरदार्यगुरू जयन्ति वानाद्रियोगिन इमेऽष्ट दिशां गजास्ते ॥

ஸ்ரீவானமாமலை மடாதிபதிகளின் திருநாமச்லோகங்கள்

1 ஆதிவ்யோம மஹாத்ரியோகி வரதாலங்கார ரங்காதிபாந்
ஸ்ரீ மத்திம்மபயோகி லக்ஷ்மண முனீந் ஸ்ரீமந் மஹா- [வேங்கடம் ।
கோந்பபாஹ்வய மாயஸம்யமிவரம் ஸ்ரீரங்கநாதம் முநிம்
ஸ்ரீமத்வெங்கடயோகிநம் குணநிதிம் தேவேச யோகீ- [ச்வரம் ॥

2. ஸ்ரீமத்வேங்கடநாமகம் யதிபதிம் ஸ்ரீதேவநாதம் முநிம்
கூரே சாஹ்வயயோகிநம் முநிவரம்ஸ்ரீவத்ஸ-சிஹ்நா- [பிதம் ।
நௌமி ஸ்ரீகுருகாபுரீமுநிவரம் ஸ்ரீரங்கயோகீச்வரம்
வாத்ஸல்யாதி குணம்புராசி சடஜித்பட்டேச யோகீ- [ச்வரௌ ॥

3. வந்தே ஹம் கலிஜித்யதீந்த்ர மநகம் சாந்த்யாதிபூர்ணா- [சயம்
ஸ்ரீவாநாத்ரியதீச்வரம் மதுரகவ்யாக்யம் ஸதா ஸம்சர- [யே ।
ஸேவே லக்ஷ்மணயோகிராஜ சடஜித் ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்- [தாந் முநீந்
வாத்ஸல்யாதி குணம்புராசி மநகம் வந்தே கலித்வம்- [ஸிநம் ॥

4 நௌமி ஸ்ரீமதுரம் கவிம் முநிவரம் ரங்கேச ஸேவாபரம்
வந்தே லக்ஷ்மணயோகிவர்ய மதுலம் வேதாந்த ஸா- [வார்த்ததம் ॥

श्रीमद्वानाचलपीठपतिनां दिव्य नामश्लोकः

1. आदिव्योममहाद्रियोगि बरदालङ्कारङ्गाधिपान्
श्रीमत्तिम्मपयोगि लक्ष्मणमुनी न्श्रीमन्महावेङ्कटम् ।
कोनप्पाह्वय मार्यसयमिवरं श्रीरङ्गनाथ म्मुनिं
श्रीमद्वेङ्कटयोगिनं गुणनिधि देवेशयेगीश्वरम् ॥

2. श्रीमद्वेङ्कटनामकं यतिपतिं श्रीदेवनाथं मुनि
कूरेशाह्वय योगिनं मुनिवरं श्रीवत्सचिह्नाभिधम् ।
नौमि श्रीकुरुकापुरी-मुनिवरं श्रीरङ्गयोगीश्वरं
वात्सल्यादि-गुणाम्बुराशि-शठजिद्वट्टेशयोगीश्वरौ ॥

3. वन्देहं कलिजिद्यतीन्द्रमनघं शान्त्यादिपूर्णाशयं
श्रीवानाद्रियतीश्वरं मधुरकव्याख्यं सदा संश्रये ।
सेवे लक्ष्मणयोगिराज-शठजि-च्छ्रीविष्णुचित्ता न्मुनीन्
वात्सल्यादिगुणाम्बुराशि-मनघ वन्दे कलिध्वंसिनम् ॥

4. नौमि श्रीमधुरं कवि मुनिवरं रङ्गेश-सेवापरं ।
वन्दे लक्ष्मणयोगिवर्य मतुलं वेदान्तसर्वार्थिदम् ॥

ஜீயா திருவடிகளே சரணம
ஸ்ரீமத்வாநாசல முநிப்யோ நம:

ஸ்ரீசின்ன ராமானுஜ ஸ்வாமி வைபவம

[மடத்து ஆஸ்தாந வித்வான ஸ்ரீ A கோபாலய்யங்கார

(சிரோமணி) எழுதியது]

இந்த ஸ்வாமி "தெருளகொள நானமறை வலலவா பலா வாழ சிரீவரமஙகல" நகரான வானமாமலைத் தலத்திலே தேறு ஞானத்தரான பெரியோா குலத்தில் உதித்து உபய வேதாநதங்களையும கரைகணடவராய, நயாய சாஸ்தரத்தில விசேஷமாகப பாணடித்யம பெறறு பரஸித்தராய, எழுநதருளியிருநத வித்வான ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார எனனும ஸ்வாமிககுத திருககுமாரராகக கொலலம ஆணடு 1060 வது பாாத்திவ வருஷம வைகாசி மீ மூல நக்ஷத்திரத்தில திருவவதாரம் செயதருளினா. யதாகாலம தமது பிதாவால் வைதிக விபராகளுககுரிய ஸகல ஸமஸ்காரஙகளையும பெறறுத தேஜஸ்வியாயத திகழலானா. வைதிக வித்யாபயாஸத்தில ஆர்வமுடையராய அதைக கறறு வருஙகால பால்யத்திலேயே ஸ்ரீ ஸ்வாமியின தகபபனா பரமபதித்து விடடாா. ஆகையால தம சிறிய தகபபனாரும மடத்து ஆஸதான வித்வானும மிக பரஸித்தி வாயநதவருமான வித்வான ஸ்ரீ அழகபபங்கார ஸ்வாமியிடம காவயாலஙகாராதி ஸாஹித்ய க்ரநதங்களையும நயாயம முதலிய ஸாமாநய சாஸ்திரஙகளையும நனகு அபயஸித்தருளினா. அககாலத்தில ஸ்ரீவானமாமலை மடத்தில 23 வது படடத்தில ஆஸ்தானத்தை அலஙகரித்து எழுநதருளியிருந்த சினன சடகோப ராமானுஜ ஸ்வாமியின திருவடிகளில் ஆசரயித்து அவரது விசேஷ கடாக்ஷத்திறகும விஷயமானா. சிறிது காலம ஸ்ரீ பெருமபூதூாப பாடசாலையிலும சாஸ்தரஙகளை அபயஸித்தருளினா. பினனா காஞசீபுரத்தில பரஸித்த மஹா வித்வானும திககுறற கீர்த்தியராய் எழுநதருளியிருநத குனனபபாககம ஸ்ரீநிவாஸாசாரியாா ஸ்வாமியிடமும நயாய சாஸ்திரத்தில் சில வாதகரநதஙகளையும

பதரஙகளையும, நனருய அதிகரிததருளினர. ஸ்ரீசினனக கலியன ராமானுஜ ஸவாமி ஆஸதானததுககு எழுநதருளியபின அநத ஸவாமியிடம கரநதாநவயம ஆகபபெறறு ஸ்ரீபாஷய பகவத விஷயாதி கரநதஙகளையும முறையே ஸேவிததுச சிறிய தகபபனர ஸவாமியின விசேஷ உபதேசததாலே உபய வேதாநதஙகளிலும நிகரறற பாணடிதயம பெறறு விளஙகி வநதார. அநேக பணடித ஸபைகளில அநவயிததுப பணடிதரகள புகழுமபடி பல வாகயாரததஙகளை நிகழததியுளளார. புதுககோடடை திருவனநதபுரம, மைஸூர, வனபபருததி, கெதவால, முதலிய ராஜ ஸமஸதாநஙகளில சாஸதிரஙகளில பரீக்ஷிககப பெறறு உததம ஸமமாநஙகளையும பெறறிருககிருர. மேலும ஸஙகீத விதயையும இவருககுக குலதானமாககிடைததமையால அதிலும பரிசயமுணடு. இவருடைய திருததகபபனாரும சிறிய தகபபனாரும வானமாமலைப பெருமாள, ஸ்ரீவரமஙகைத தாயார, நமமாழவார, ஸ்ரீபாஷயகாரர முதலானோர விஷயமாகச் செயதருளிய நூறறுக கணககான கருதிகள பல பாடகரகளால கணடபாடம் செயயபபடடு ஸஙகீத கோஷடிகளில பாடபபெறறும வருகினறன. ஆகையால ஸ்ரீ ஸவாமி ஸநநிதியில பாடகரகள திறமையைக காடட அஞசுவது வழககம. ஸ்ரீ கலியன ஸவாமி காலம முதல ஆஸதானததுககு எழுநதருளும வரை ஸ்ரீமடததில விதவானாய எழுநதருளியிருநது பல வாத கோஷடிகளை நிரவஹித்தருளியிருககிருர.

இத்தகைய இநத ஸவாமியின வைபவஙகளை உணர்ந்தே பெரிய ஸவாமி (சினன மதுரகவி ஸவாமி) யால கொலலம **1115**ம ஆணடு பரமாதி வருஷம ஐபபசி மாஸததில தெயவநாயகன அரஙகநகரபபன இவரகளின கைஙகர்ய ஸாமராஜயததில இநத ஸவாமி அபிஷேகம செயவிககபபடடார. "இசசாமோ ஹி மஹாபாஹும" எனறு அயோதயாவாஸி ஸகல ஜனஙகளும ஸ்ரீராமபிரானது படடாபிஷேகததைப பாரிததாப போலே மடதது

ஸம்பந்தம் பெற்ற பல அடியார்களாலும் மனோரதிக்கப் பெற்ற இவ்வபிஷேகம் ஸபலமானது அடியார்களின் பாக்யமே. இந்த ஸ்வாமி ஸ்ரீ ராமானுஜன் என்ற திரு நாமமும் சாற்றப் பெற்று "புண்யாம்போஜவிகாஸாய" இத்யாதிப்படியே இவ்விருள் தருமா ஞாலத்தைத் தம் உகத்யநுஷ்டானங்களாலே சோதிவானமும் மீது கொள்ளுமபடி இறைக்கும் வாழ்வித்துக் கொண்டிருப்பது வெள்ளிடைமலை.

ஸ்வாமி பெரிய ஸ்வாமியால் முடிசூடப் பெற்று அந்த ஸ்வாமியின் சரமகைங்கர்யங்களை யெல்லாம் நன்றாய் நடத்தித் திருவத்யயனத்தையும் விபவாநுகுணமாகச் செவ்வனே நடத்தியருளினார். பின்னர் ஸ்ரீ தெய்வநாயகன் ஸந்நிதி அரங்கநகரப்பன் ஸந்நிதி கைங்கர்யங்களை ஏற்றுக் கொண்டு முன்னோர்களைப்போலவே வழுவிலாது நடத்தி வருவதும் நித்ய காலக்ஷேப ததீயாராதனாதிகளையும் நடத்தி வருவதும் யாவரும் அறிந்த விஷயமே.

ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் வைபவத்தை முற்றிலும் எழுதுவது அரிது எனவே ப்ரதானமான சிலவற்றையே இங்குக் குறிப்பிடுகின்றேன்.

ஸ்வாமி வானமாமலையில் செய்தருளிய

கைங்கர்யங்கள்

(1) ஸ்வாமி உள்ளூரில் வானமாமலைப் பெருமாளுடைய ஸ்ரீ வைகுண்ட திவ்ய விமானத்தைச் சிறந்த பல சிற்பிகளைக் கொண்டு பலலாயிரம் ரூபாய் செலவிட்டு அழகிய சிறந்த பல சித்திரப் பதுமைகளுடனும் மற்றும் பல உயர்ந்த சிற்பங்களுடனும் புதுப்பித்து ஸ்வர்ண கலசத்துடன் ப்ரகாசிக்கச் செய்தார். அவ்வாறே உபய நாய்ச்சிமார்களின் விமானங்களையும் புதுப்பித்துப் பரிஷ்கரித்தருளி விஜய வருஷம் வைகாசி மாதத்தில் அவ்விமானங்களின் ப்ரதிஷ்டா மஹோத்ஸ

வத்தை மிகுநத விபவததுடன எலலோரும கொணடாடு மாறு செயவிததருளினா.

(2) மேலும ஸ்ரீ வரமஙகை நாயசசியாா, தெயவ நாயகப பெருமாளுககு அழகிய வெளளி ஊஞசல சபபரமும வேலைபபாடுடன கூடிய வெளளித தோளுக கினியானும தொணடா குழாம ஸேவிததுக களிபபெயது மாறு தமது வளளனமை தோனறச செயது ஸமாப பிததுத தாமும கணடு களிபபெயதினா.

(3) தெறகுத் திருவேஙகடமுடையான ஸநநிதியில வெகு நாடகளாக ஜீாணமாயிருநத விமானம திருமதிள கள உளளிட்ட பல பாகஙகளையும பலலாயிரம ரூபாயகள செலவிடடுச செபபனிட்டு மஹாஸமபரோக்ஷணமும செவவனே நடததியருளினா.

(4) பெரிய கோவிலிலும மணிமணடபம, ஆழவாா கள ஸநநிதி, ஆசாரயாகளின ஸநநிதி இவைகளில கீழே கருஙகல் தளவரிசை செயதும, அவவவ இடஙகளில காறறு வெளிசசஙகள இலலாத விடஙகளில வேணடிய சாளரஙகளை அமைககச செயதும பரிஷகரிததருளினா. மறறும பல இடஙகளைப புதுபபிதது ஸுரக்ஷிதமாககி யருளினா. பெரிய பராகாரததில நநத வனஙகளை அமைத் துப பெருமாளுககுத் திருத்துழாய புஷபஙகள குறை வறக கிடைககுமபடி ஏறபடுததி யருளினா. இவை போனற பரிஷகாரஙகள பலவாகும.

(5) சிரீவரமஙகலநகா வீறறிருநத எநதையான வான நாயகனுககும அவன தேவிமாாகளுககும தமனியக கவசஙகள செயது சாததியருளி "ஆபரணகாத ஸாவ ஏவ ஸுவாண." எனற ச்ருதி பரமாணததைத் அாதத வததாக ஆககி அருளினா.

(6) தெயவநாயகனின கநகமயமான திருமேனிக கவசததோடு சாததியருளும திருவபிஷேகததில பெரு

விலையனுன பல வைரக கறகளைப பதிபபிததது அதைக "கதிராயிர மிரவி கலநதெரிததாலொதத நீண முடி"யாக கியும அமமுடிககுச சேர மதிததறகரிய பெரும வைரக் கறகளைப பதிபபிதது "மினனு மாமணி மகரகுணடலஙகள விலவீசும"படி செயதும அவவாறே அபயஹஸதஙகளி லும வைரக கறகளைப பதிககச செயது ஜவலிககச செயதும "தஸய பாஸா ஸாவமிதம விபாதி" எனற உபநிஷத வசனததை உணமைப பொருளுடையதாய யாவரும கணடு களிககச செயததும, உலகததார புகழும புகழாயத திகழாநினறது.

(7) விசேஷ உதஸவ காலஙகளில திருமடநதை மணமடநதை இருபாலும திகழ, ஸ்ரீவரமஙகைத தாயார சிறநதருகில வீறறிருநது விளஙக, கோதை நாயசசி யாருடனும தெயவநாயகப பெருமாள, இருவிசுமபிலுள ளாரும நில உலகததவரும மஙகை மாமுனிவன சஙகத தில உடன அமாநது அஙகைகள சென்னிமேல குவிதது பொஙகுவகை பூதது, மஙகளஙகள பல பணிததுக களிககுமாறு திருமஞசனங கொணடருளுமபடி திருமஞ சன வேதிகையைத தஙகமயமாககி யமைததுத தாரணி யோர போறறும வணணம ஸமாபபிததருளியது சதிரி னும சதிரே.

(8) ஸ்ரீ மடததின செலவததைப பெருககும உததே சததுடன செயதருளிய பல காரியஙகளில் தாமரைக குளம எனனும சுமார 12 ஏககா நஞசெய விளை நிலமுளள இடததை விலைககு வாஙகி வைததது சாசவதமாயும் தலைசிறநததாகவும கொளளததகும.

(9) மேலும ஸநநிதித் திருமடைபபளளியின ஸமீபத் தில நூதனமாக ஒரு மணடபமும போடடு ஒரு கிணறும் தோணடியெடுககச செயதருளினா.

(10) பினனும காலாநுகுணமாக ஸ்ரீ மடததில அரஙக நகரபபன ஸநநிதி பெரிய மணடபம அழகிய வரதன

மணடபம காலக்ஷேப கூடம திருமடைபபள்ளி முதலிய வைகளைத தேஜோமயமாய பரகாசிககுமபடி மினசார விளககுகளை ரூபாய 5000 செலவில அமைககத திட்டமிட்டு மடததில வேலைகள பூரததி செய்யபபட்டு விட்டன.

(11) அவவாறே பெருமாள ஸநநிதியிலும தெயவநாயகப பெருமாளையும சிவரமஙகையையும தொணடாகள நனகு ஸேவிததுக களிதது அவவாயிலாக அவவிருவருடைய திருவுளளமும உகககும வணணம ரூபாய 8000 செலவு மதிபபிட்டுடன மினசார விளககுகள போடத திட்டமிட்டு வேலையும ஆரமபிககபபட்டு நடநதுவருகிறது.

வெளியூாகளில் ஸ்ரீஸவாமியால் செய்யபபட்ட கைஙகாயஙகள

(12) ஆழவாா திருநகரியில நமமாழவாருககு நவரதனகசித மெனனலாமபடி மிக அழகு வாயநததாய ஸுவாண ரஜதஙகளால சமைககப பெறற திருததேரொனறை ஒரு லக்ஷம ரூபாயககு மேலாகவே செலவு செயது நிாமாணம செயவிததருளினா அததிருததேரில ஆழவாரை எழுநதருளுவிதது அதை மஹோதஸவமாககக கொணடருளச செயது "தஸமை நமோ வகுள பூஷண பாஸகராய" எனறு பெரியோாகள அநுஸநதிததபடியே அடியாா குழாஙகளுடன அநதத திவய ரததததில ஆழவாரை ஸேவிதது மஙகளாசாஸநம செயது மகிழ மாறனை மகிழவிதது அவனருள பெறற புகழ பேசசுககு நிலமனறு.

(13) சோள மணடலததில திருவிநதளூரில பழமையான மடம முறறிலும இடிநது விட்டபடியால அதே ஸதாநததில ரூபாய பதினாயிரம செலவு செயது புதிதாகவே மடததைக கட்டியருளியது வெகுநாளைத தேவையைப பூாததி செயததும விருமபததககதுமாகும.

(14) திருநாஙகூா திவய தேசததில பதினோரு கருடஸேவை உதஸவததில திருமஙகை மனனனும பதினோரு எமபெருமானகளும ஏககாலததில எழுநதருளி யிருககும

படி மணிமாடககோவில ஸநநிதியில கடடபபடும மணடப கைஙகாயததிறகு உபகரிததது மஙகை மாமுனிவனை ஸவாமி, மஙகை மனனனின அருள பெறறது மடடறற மகிழசசியை அளிககும.

(15) திருவலலிககேணியில மடததில சிலபாகஙகளைப புதிதாயக கடடியும சிதைநத இடஙகளைப புதுபபிததும பழுது பாாததும சுமாா ரூபாய நானகாயிரததுககு மேலாகவே செலவு செயது பரிஷகரிததததும அஙகுளள அடியாா களின மநோரததததைப பூாததிசெயது மகிழவூடடுவதாகும.

(16) காஞசீபுரம ஸ்ரீபெருமபூதூா மடஙகளிலும பல விடஙகள பழுதுபாாககபபடடன.

(17) நூஜவீடு நகரததில பரமபரையாகவே மடததுசிஷயாகளாயிருநதுவரும ஜமீனதாராகளால வெகு நாளைககு முனனமேயே ஸமாபபிககபபடடு ஸாதாரணத தோறறததோடிருநது வநத பழைய மடததுக கடடிடஙகளைப பலலாயிரம ரூபாயகள செலவு செயது ஸகல வஸதிகளுடன கூடியனவாக அவறறைத திருததியமைததது முககியப பணியாகும.

(18) மேலும ஸ்ரீஸவாமி தறபொழுது இதுவரையில வெளிவராத ஸ்ரீவரமஙகை முனிவைபவம, பரபததி மஙகளாசாஸநஙகள (உரையுடன கூடியது), ககநகிரி முநி குருபரமபராபரபாவம, வரண பஞசவிமசதி ஆகிய கரநதஙகளையும, மணவாளமாமுனிகள வயாகயாநததோடு தததவ தரயத்தையும சுமாா ரூபாய 3000கு மேலாகவே செலவழிதது வெளியிடச செயதருளியிருககிறாா.

ஸ்ரீஸவாமி மூனறு நானகு தடவைகளில, பரணவம போல உபயபரதாநமாய "உறை கோயிலான" ஆழவாா திருநகரிககு எழுநதருளி ஆழவாரையும ஆதிபபிரானை யும அடிதொழுது மஙகளாசாஸநம செயதருளினாா அவ

வாழவாா மஙகளாசாஸநம செயதருளிய நவதிருபபதி எமபெருமானகளையும மஙகளாசாஸநம செயதருளினா அநத வநத ஸதலஙகளில மடததிறகுரிய ஸகவ வரிசைகளையும பெறறுககொணடு அபிமானிகளாலும சிஷய வாககஙகளாலும நனகு ஸதகரிககபபெறறு எழுநதருளியது போறறறகுரியது.

மேலும ஸ்ரீஸவாமிககு உகநதருளின திவயதேசஙகளில எழுநதருளியிருககும எமபெருமானகளை மஙகளாசாஸநம செயய வேணடுமெனற அவா மிககிருநதது ஆஙகாஙகுளள பரிவாகளான சிஷயாகளும அபிமாநிகளும ஸவாமி விஜயயாததரையாயத தாஙகளிருககு மிடததிறகு எழுநதருளிப பொனனடிசாததி ஆசரிதாகளைப பஞச ஸமஸகாராதிகளால உஜஜீவிககச செயயவேணு மென நேரிலும விணணபபஙகள மூலமும பராாததிததனா. ஸவாமி இதைச சிநதிததுககொணடிருநத வளவில ஸ்ரீவரமஙகைத தாயாரும ராதரியில ஸவபநமுகேந நியமிகக, ஸவாமியும யாததரைககு வேணடிய ஸமவிதாநஙகளைச செயயுமபடி அடியாாகளை நியமிததருளினா.

பிறகு சீவரமஙகை நாயசசியாரின திருவருளை முனனிடடு ஜயவருஷம வைகாசித திஙகளில சுப முகூாததததில ஸ்ரீஸவாமி மடததிலிருநது தமது பரிவாரஙகளுடனும ஸ்ரீஅரஙகநகரபபனுடனும விஜயயாததரையாக எழுநதருளினா. முதலில நேராக ஸ்ரீவிலலிபுததூருககு எழுநதருளி ஆணடாள ரஙகமனனா பெரியாழவாா முதலியோாகளை மஙகளாசாஸநம செயது அவாகளால ஸமமாநிககபபெறறு மதுரை மாநகரம எழுநதருளினா. அஙகு வைதிக லௌகிகாகளால ஸ்ரீஸவாமிககு அளிககபபடட வரவேறபும படடண பரவேச வைபவமும வாககுககு விஷயமலல அஙகிருநது புறபபடடுத திருமாலிருஞசோலைககு எழுநதருளி "மாலிருஞசோலை நினற சுநதரனை" மஙகளாசாஸநம செயது திருமோகூரில "ஆததனையு"ம அடிவணஙகிப புலலாராணயம எனனும திருபபுலலாணிககு

எழுநதருளினா அஙகு சகரவாததித திருமகனாரிடடருளிய ஸேது பநதன தீாததததைதத தரிசிததது அவகாஹிததது அஙகு ஆதி ஜகநநாதனையும தாபபசாயியான ராகவனையும ஸேவிதது மஙகளாசாஸநம செயது தனவைசய பரபுக களின பராாததனானுகுணமாகக காரைககுடி, தேவகோட டை முதலிய விடஙகளுககு எழுநதருளினா. அஙகு அவா களால விசேஷமாக ஆராதிககபபெறறுத திருககோடடியூ ரில, உரகமெலலணையானையும ஸௌமய நாராயணனையும மஙகளாசாஸநம செயதருளித திருமெயயததில 'மெயயமலை யானையும அடிதொழுது, ராஜமனனா ஸநநிதிககு எழுந் தருளினா அஙகு வணதுவாரபதி மனனனான மனன னா மலரடி வணஙகி, விசேஷ ஸதகாரததைப பெறறு நாதன ஸநநிதிககு எழுநதருளினா. அஙகு நாதனை மங களாசாஸநம செயது கொணடு இரணடு மூனறு நாடகள எழுநதருளியிருநது, "கோலமாட நீடுதணகுடநதைமேய கோவலனைக கிடடி" "ஏராாகோலம திகழக கிடநதாய கண டேன" எனககணடு களிபபெயதினா. பிறகு திருவாவடு துறை, தருமபுரம பணடாரஸநநிதிகள ஸவாமியை பராாத திகக அதை ஏறறுககொணடு அவவூாகளுககு எழுநதரு ளினவளவிலே அவாகள நேரிலேயே வரவேறறு ஸவாமிக கும மறறும பரிகரஙகளுககும விசேஷமாக ஸனமானஙகளை வழஙகினா. பிறகு ஸவாமி " இநதளூரில அநதண"னை அடிதொழுது, மநதரபரதனை வரமஙகை முனிவன, வாள வலியால மநதிரஙகொணட மஙகையாகோனைத திருவடி தொழவிருமபி திருநகரிககு எழுநதருளி அஙகு "அணைதத வேலும தொழுத கையும" எனற பாசுரபபடியே ஆழ வாா எழுநதருளியிருககு மிருபபை ஸேவிதது நெஞசில தேககி ஆநநதாசரு பரிதரானா. பினபு ஆழவாா கிருபை யுடன பரஸாதிதத பஹுமானஙகளைப பெறறுக காழிச் சீராம விணணகரம சோநது, தாடாளன தாளிணை வணஙகி, நாதமுனி மனனனா ஸநநிதிககு எழுநதருளினா. அஙகு "யதிகடகிறைவனை யமுனைத துறைவனை"யும, சீலஙகொள நாதமுனியையும. அவாகள புருஷகாரமாக

மனனருரையும மஙகளாசாஸநம செயது ஸதகரிககப பெறறு ஸ்ரீமுஷணம எழுநதருளிஞா. அஙகு பூவராஹனே ஸேவிதது "வானததவாககும மறறெலலாயவாககும ஞானபபிரானே யலலாலிலலே நான கணடநலலது" என வாயார வழுததி மஙகளாசாஸநம செயது ஸமமானிககப பெறருா. பினபு பூஙகோவலூா தொழச சிநதிதது எழுந தருளி இடைகழி எமமாயவனை ஆயனுரைத திருவடி தொழுதருளிஞா. பிறகு நேராகச "செஙகயல நீா திகேக கும சுனேத திருவேஙகடததுறை செலவனே" ஸேவிககக கருதி திருபபதிககு எழுநதருளி அடிவாரததில கோவிநத ராஜனே மஙகளாசாஸநம செயதருளிஞா. அநநதரம திருமலே ஏறி அருளி அலாமேல மஙகை யுறைமாாபன அடிககீழமாநது, "வநதாயெனமனம புகுநதாய மனனி நினருய...சிநதாமணியே! திருவேஙகடம மேய எநதாய! இனியானுனனே எனனும விடேன" என மஙகளாசாஸநம செயதருளித திருமலேயபபருல வழககபபடி விசேஷமாக ஸமமானிககப பட்டவராயத திருபபதி பெரியகேளவி கோவில ஜீயா ஸவாமியாலும மறறும பல லௌகிக வைதிகர்களாலும விசேஷிதது ஸதகரிககபபெறறு,பெரிய ஜீயா ஸவாமி மடததிலே இரணடு தினஙகள எழுநதருளி யிருநதாா. பினபு "எவவுள கிடநதானே" மஙகளாசாஸநம செயதருளி பூதபுரியை அடைநது, "செஙகயல வாவிகள சூழவயல சிறநத பெருமபூதூாசசிமா"ருன இளேயாழ வாரைத திருவடிதொழுது மஹீஸார க்ஷேததிரம எழுந தருளிஞா. அஙகு "திருவிலலாத தேவரைததேறேல மின தேவு" எனனும தூயய மதிபெறற மழிசைபபிரானது மலரடி வணஙகி பசசைவாரணப பெருமாள ஸநநிதியில முதலியாணடானேயும மஙகளாசாஸநம செயதருளிஞா பின "பாாத்தனதன தோ முனனினருனேத திருவடி தொழககருதித திருவலலிககேணிககு எழுநதருளிஞா.

அஙகு ஸ்ரீ ஸவாமியைத தகுநத வைபவததுடன வரவேறக ஏறபட்டிருநத கமிட்டியாா அதன தலே

வரான காஞசீ மஹாவிதவான. பர. அணணஙகரா சாரியாா ஸவாமியை முனனிடடு வேதஙகள ஒலிககப பூாண குமபஙகளுடன வரவேறறு ஸவாமி தஙகப பலலககில வெகு ஸமபரமததுடன பரதகஷிணமாக எழுநதருள ஸ்ரீபாாததஸாரதி ஸனனதிககு எழுநதருள விததனா. அஙகு ஸவாமி ஸ்ரீபாாததஸாரதியையும மற றும எமபெருமானகளையும மஙகளாசாஸனம செயதருளித தீாததம ஸ்ரீசடகோபன அபயஹஸதம பரஸாதஙகளைப பெறறு வெளியில எழுநதருளிஞா அபபொழுது கல யாண மணடபததில வரவேறபுத தலைவரான மஹாவித வான பர. அணணஙகராசாரயாா ஸவாமி, ஸவாமிககு வாசிததளிதத ஸவாகத சலோகஙகளும அதன கருததைத விளககி ஸவாமியினுடையவும அநதப பீடததி னுடையவும வைபவஙகளைபபறறி அருளிசசெயத உபந யாஸமும நினைதொறும நமமைப பரவசமாககும அங்கு மறறும பல உபசார பததிரஙகளும வாசிததளிக கபபெறறன. பிறகு ஸ்ரீஸவாமி மடததிறகு எழுநதருளி ஞா. சாதுாமாஸய ஸஙகலபததைத திருவலலிககேணி யிலேயே நடதத உததேசிதது உபகரமிததருளிஞா. மததியில பெரிய ஸவாமி (ஸ்ரீமதுரகவிஸவாமி)யின தீாததம நோநதிடவே பதது தினஙகள அது பெரிய மஹோதஸவமாய நடைபெறறது. முதல ஸவாமி திருநகஷததிரமான கனயாபுனாவஸு உதஸவததில நடததபபடும பணடிதஸபை யாததிரையில நடை பெருததால அதைதத திருவலலிககேணியில பதது தினஙகளில நடததத திருவுளளம பறறிஞா. ஒவவொரு நாளும பெரிய விதவானகளைக கொணடு ஸ்ரீபாஷ யததில அதிகரணஙகளைத தமிழில எலலோருககும புரியும வணணம உபநயஸிககசசெயது தாமும இடை யிடையே அநத விஷயஙகளைச சாசசைசெயது அருளிச செயதது போறறறகுரியது. பத்தாவது நாளில, ஸ்ரீபாஷய ஸாராாததததைத தாம ஸஙகரஹிதது அருளிசசெயது விதவானகளுககும ஸமபாவனை செயதருளிஞா. மறறைய

தினங்களிலும் சில நாட்களில் சிறந்த உபந்யாஸகர்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயங்களை ஸ்வாமியின் திருமுன்பே உபந்யஸித்தனர். ஸ்ரீஸ்வாமியின் ஸங்கீதாபிஜ்ஞத்வத்தை அறிந்த பல ஸங்கீதவித்வான்களும் அரங்கநகரப்பன் ஸந்நிதி முன்னிலையில் தமது பாண்டித்யத்தை ப்ரகடனம் செய்தனர். பிறகு தநுர் மாஸம் பிறந்தவாறே திருப்பாவை நாள்பாட்டு ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு பாட்டு வீதம் ஸ்ரீஸ்வாமியால் ராத்திரி உபந்யஸிக்கப்பட்டு சாற்று முறையும் குதூஹலமாய் நடந்தது. ஸ்வாமி திருவல்லிக்கேணியில் எழுந்தருளியிருந்த மூன்று மாஸகாலமும் ஸ்ரீபார்த்தஸாரதி ஸந்நிதியில் போலே மடத்தில் பெரிய உத்ஸவமாகவே இருந்தது. சிறக வரவேற்புக் கமிட்டியினர், காஞ்சி ஸ்ரீஅண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமி. ஜஸ்டிஸ் ஸ்ரீமான் கிருஷ்ணஸாமி நாயுடுகாரு, ஜஸ்டிஸ் வரதாசார்ய ஸ்வாமி, ஸ்ரீமான் வெங்கடஸாமி நாயுடுகாரு முதலியோர் அளவிலா உத்ஸாஹத்துடனும் ஊக்கத்துடனும் சிறந்த வரவேற்பை அளித்ததுடன் சுமார் இரண்டு மாஸங்களுக்கு மேலாகவே ததீயாராதனத்தையும் நடத்திவைத்ததும் பொன்னேபோல போற்றத்தக்கது. பட்டணப்ரவேசமும் சிறப்பாக நடத்திவைக்கப்பட்டு எங்கும் காணாத வைபவமாயிருந்தது.

இடையே ஸ்வாமி பல அடியார்களுடைய ப்ரார்த்தனைக்கும் கீதாசார்யனுடைய திருவுள்ளத்திற்கும் இணங்கச் சென்னை மாநகரத்திற்கு எழுந்தருளி அங்கு ஸ்ரீகீதா மந்திரத்தை ஆரம்பித்து வைத்தார். மயிலை நகருக்கு எழுந்தருளிப் பேயாழ்வாரையும் அவர் புருஷகாரமாகக் கேசவப்பெருமாளையும் மாதவப்பெருமாளையும் மங்களாசாஸநம் செய்தருளினார். திருவல்லிக்கேணியில் பண்டிதரத்னம் திருக்கண்ணபுரம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், வித்வான் காரப்பங்காடு வெங்கடாசாரியார், அட்வோகேட் சம்பத் கேசவய்யங்கார் முதலான பல அந்தரங்கர்கள் ப்ரார்த்தனைப்படி அவர்கள் திருமாளிகைகளுக்கு எழுந்தருளிப் பொன்னடிசாத்தி அவர்களைக் கடாக்ஷித்தருளினார்.

இவவாறு மூனறு மாஸஙகள அஙகெழுநதருளியிருநத படியால அஙகுளள அடியாாகளும அபிமானிகளும ஸவாமியின பிரிவைத தரிககககிலலாா ஆயினா. ஸ்ரீஸவாமியும அவவித பரேம பநததகை யுடையராயினும, மற றுளள திவய தேசஙகளுககும அடியாாகள ஆாததிககு மிடஙகளுககும எழுநதருள வேணடியிருநததால ஒருவாறு அவாகளால வழியனுபபபபடடுக கசசிநகருககு எழுநதருளினா அஙகு இரணடு தினஙகள எழுநதருளியிருநது, அததிகிரி அருளாளனையும பெருநதேவித தாயாரையும மஙகளாசாஸனம செயது, மறறுமுளள ஊரகம, பாடகம, வெஃகா முதலிய திவயதேசஙகளையும திருப புடகுழியில விஜயராகவனையும மஙகளாசாஸநம செயதருளிப பின சோளஸிஹமபுரததிற கெழுநதருளினா. அஙகு தககானை தரிசிதது "கடிகைத தடஙகுனறினமிசை யிருநத அககாரககனியை அடைநதுயநது போனேனே" என மஙகளாசாஸநம செயது, ஸமமாநிதராய மகிழ்வுறறு வடககு நோககிப புறப்படடருளினா. கரமமாக நெலலூர், குணடூா, விஜயவாடா முதலிய நகரஙகளுககு எழுநதருளி கருஷணாநதியில அவகாஹிதது பல ஆஸதிகாகளால ஸதகரிககபபெறறு, குலகரமமாய சிஷயாகளான ராஜ ஸநததியினரால பராாததிககபபடடு நூஜவீடு எழுந தருளினா. அஙகு சிலநாள எழுநதருளியிருநது பின பல கராமஙகளைககடநது ஹைதராபாத என பரஸிததிபெறற பாகய நகருககு எழுநதருளினா. அஙகு வழககபபடி அரசாஙகததினரால மிகுநத குதூஹலததுடன வரவேற கப பெறறு ஸீதாராமபாகருககு எழுநதருளினா. அவ விடததில இமமடததிய முநதியஸவாமிகள எழுநதருளி யிருநத திவயஸதலததிலேயே எழுநதருளியிருநதாா. பல அடியாாகளின பராாததனைக் கிணஙக மனமத வருஷத திய சாதுாமாஸய ஸஙகலபத்தையும அஙகேயே ஆரமபித் தருளினா. அரஙக நகரபபனுககு நிதயோத்ஸவ மாஸோத் ஸவஙகளும நிதயகாலகேஷப ததீயாராதனஙகளும மஹா ஸமருததியுடன நடைபெறறன. அஙகு மடத்துத திருவடி

ஸமபநதியும கோடீசவரருமான ஸ்ரீமான பனனலாலஸேட முதலிய அடியாாகள விசேஷ சரததையுடன ஸ்ரீஸவாமியைத தஙகள தஙகள இலலஙகளுககு எழுநதருளப பணணிச செயத உபசாரஙகள மிகப போறறததககவை. அஙகு உததான மஹோதஸவம மிக ஸமபரமததுடன நடைபெறறபின செகநதராபாததுககு எழுநதருளினா. அவவிடததில ஸ்ரீசினனககலியன ராமானுஜஸவாமியால பரதிஷடை செயவிககபபடட லக்ஷ்மீ நாராயணன ஸநநிதியில அஙகுளளவாகளால ஆததிககபபடடுச சில நாடகள எழுநதருளியிருநதாா. பினனா அதன பககததில லக்ஷமணபாக எனனுமிடததிலுளள மடதது சிஷயரும கோடீசவரருமாகிய கோவாததன தாஸருடைய பராாததனைககு இணஙக அஙகு எழுநதருளி ஐபபசி மாஸததில பெரியஸவாமியின திரதத மஹோதஸவததை வெகு விபவததுடன நடததியருளினா அநநதரம வஙபருததிககு எழுநதருளி அதனருகிலுளளதும தம முனனோரால பரதிஷடை செயவிககபபடடதுமான ஸ்ரீரஙகபுரததில அரஙகநகரபபன தநுாமாஸததிய திருவாராதனம திருபபாவை காலக்ஷேபஙகள குறைவினறி நடககுமபடி மாாகழித திஙகள முடிய எழுநதருளியிருநதாா. அநநதரம தைமாஸம யாததரையை உபகரமிததுக காநூல, அநநதபபூா, மாாககமாக பஙகளூருககு எழுநதருளினா. அஙகு அரசாஙகவழககபபடி வரவேறபு மரியாதைகளைப பெறறு மலலேசவரததில எழுநதருளியிருநதாா. அஙகுளள அனபாகளும அடியாாகளும ஆதரிககச சில நாடகள எழுநதருளியிருநது தொணடாககமுதனன சொலமாலைகளால அவாகளை இனபுறசசெயதருளினா. பின மேலகோடடை எனனும திருநாராயணபுரததில செலவப பிளளையையும், எமபெருமானாரையும், மஙகளாசாஸநம செயய வேணடுமெனற திருவுளளததை பகதாகளுககு அறிவிகக, அவாகளும பரமஸநதோஷததுடன ஸவாமியைத திருநாராயணபுரத்துககு எழுநதருளுவிததுக கொணடு சென்றனா. அஙகு ஸவாமி திருககலயாணியில

நீராடி ஸமபதகுமாரனின வரிசைகளைப பெறறுககொணடு ஸநநிதிககு எழுநதருளித திருநாரணனையும் ஸமபதகுமா ரனையுமதிருவடி தொழுது, அவன தநதையாக அபிமா னிதத ஸ்ரீபாஷயகாரரையும தாம மனோரதிததபடியே ஸேவிததுக கொணடு எழுநதருளியிருநதார. அஙகு அணிததாக வரும பஙகுனி உதஸவததில வைரமுடி உத ஸவததையும ஸேவிததுப் போகுமபடி பெருமாள நியமன மாக "அஹோபாகயம அஹோபாகயம" எனறு நியமநத தைச சிரஸாவஹிதது அவவுதஸவம முடிய அஙகேயே தம மடததில எழுநதருளியிருநதார. அநநனனுளில செலவபபிளளை வைரமுடி சாததிக கொணடு எழுநதருளு வதை ஸேவிதது ஆநநத நிரபபரரானார. ஸவாமி அவ வைரமுடித திருநாளனறு செலவபபிளளையை மடததிறகு எழுநதருளுவிதது ஸகலோபசாரஙகளுடன சிறநத தளி கைகளையும கொணடருளச செயயப பெருமாளும மிகவு முகநதருளி கோஷடியில முதல மரியாதை முதலிய வரிசைகளை ஸ்ரீ ஸவாமிககு பரஸாதித்தருளினார். ஸவாமி எழுநதருளியிருநத பததுப பனனிரணடு தினஙகளிலும பரதிதினமும ஒவவொரு திருபபணியாரம செலவபபிளளை அமுது செயவித்து ஸவாமிககு வரிசையாக அனுபபிய ருளியது எஙகும காணாத எமபெருமான திருவருளே.

பினனர ஸ்ரீ ஸவாமி தொணடனூருககு எழுநதருளி கரமேண மைஸூரில தறபோழுது எழுநதருளியிருககிறார். அஙகு வழக்கபபடியே ராஜாஙக மரியாதையுடன ஸ்ரீ ஸவாமி ராஜபரமுகரின அரணமனைககு எழுநதருளியதும அஙகு நடைபெறற ஸவாமியின பாதபூஜை முதலிய வைப வஙகளும இணையறறவை எனககண்டோர களிககினறனர. ஸ்ரீ ஸவாமி எழுநதருளின விடஙகளில திருவடிகளில் ஆசரயிததுப பஞச ஸமஸகாரஙகள பெறறவர எணணில அடஙகார. இனி ஸ்ரீரஙகபபட்டணம ஸேவிததுக கொண்டு சேலம கோயமபுத்தூர ஈரோடு வழியாகத் திருவரஙகம பெரிய கோயிலுககு எழுநதருளி "மாயோனை மணததூணே

பறறி நினறு வாயார வாழததவும மாலோனைக கணடினபக கலவி யெயதவும'' ஸ்ரீரஙக நாயசசியாரையும மறறுமுளள பூரவாசாரயாகளையும திருவடி தொழவும, ஸஙகலபிததிருபபதாக தெரிகிறது. பின யதோசிதம சில திவய தேசஙகளை மஙகளாசாஸநம செயது கொணடு தவரையுடன வரமஙகை நகரமான ஸவஸதானததிறகு எழுநதருளி சீவரமஙகை நாயசசியாரையும தெயவநாயகனையும ஸேவிததுககொணடு நிதயஸ்ரீயாய இததலததிலும மறறுமுளள உகநதருளின நிலஙகளிலும அவவபபோது அபேக்ஷிதஙகளான பகவதபாகவத கைஙகாயஙகளைச செயதருளியும், ஸமபரதாயகரநதஙகளை அசசிடடு வெளியிடடருளியும், இனனும பல பகவத பாகவதாகளுககு உகபபான கைஙகாயஙகளைச செயதுகொணடும ஸ்ரீஸ்வாமி, பலலாணடு பலலாணடு தாழும வாழநதருளி அடியாாகளையும வாழ விககவேணுமாயப பரமனைப பலகாலும பராாததிககின றோம.

ஜீயா திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீமத் வாநாசலமுநிப்யோ நம:

பாரதி விஜயம பிரஸ, திருவல்லிக்கேணி